

รายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๘/๒๕๑๔ (วิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

เนื่องจาก พลตรี คีรี สิริโยธิน ประธานสภาผู้แทน ป่วย และนายสุปัน พูลพัฒน์ รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๑ ไม่อยู่ นายหม่อม อูปรมย์ รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๘๖ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม : วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภา แจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ) วันพุธที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๔ วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๕, ๖ และ ๗/๒๕๑๓ (สามัญ)...

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ยื่นขึ้น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ผมไม่ได้ชี้ คุณนั่ง ผมไม่ได้ชี้ ว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เรื่องที่จะแจ้งต่อที่ประชุม ข้าพเจ้ามีเรื่อง ท่านก้มหน้าก้มตาอ่าน ท่านหลู่เกียรติสภาผู้แทนเราแล้ว เมื่อวานนี้ ท่านมาฟังการประชุม วุฒิสภาหรือเปล่า มีสมาชิกวุฒิสภาผู้หนึ่งอ้างถึงสภาที่ว่าข้อบังคับการประชุมใช้ไม่ได้ควรแก้ไข เสีย แล้วเอาชื่อข้าพเจ้าไปประณามกลางวุฒิสภาว่า ข้าพเจ้ามีกระตู่ตั้ง ๑๐๐-๒๐๐ ขวางหน้า ทำให้เสียเวลาพิจารณางบประมาณแผ่นดินล่าช้า อย่างนี้ใช้ได้หรือท่านประธาน คนละสภา ทำไม่มาทักท้วงสภาผู้แทนราษฎรวุฒิสมาชิกผู้ไหนใคร ท่านทราบหรือไม่ คือ นายเผด็จ จิราภรณ์ นั้นเอง ข้าพเจ้าถือว่าวุฒิสภาผู้นี้ไร้มารยาทไม่ควรจะกล่าวพาดพิงถึงสภาผู้แทน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณนั่งก่อน ขอดำเนินการตามระเบียบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๕, ๖ และ ๗/๒๕๑๓ (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๕, ๖ และ ๗/๒๕๑๓ (สามัญ)

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม กระตุ่ถามด่วน ลำดับ ๑ นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ เรื่อง การดำเนินนโยบายค้าข้าวในต่างประเทศ ถามกระทรวงเศรษฐกิจ ขอเชิญ ครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้า นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ สมาชิกสภาผู้แทน ชลบุรี ไม่สังกัดพรรค ขอเรียนว่า เนื่องจากกระตุ่ถามนี้ข้าพเจ้าได้ถามนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ และได้เลื่อนมาปี ๒๕๑๓ และก็เพิ่งจะได้รับตอบในปี ๒๕๑๔ นี้ แต่ก็ยังคงเป็น ภาวการณ์ที่สมควรแก่การซักถาม ซึ่งมีข้อความที่จะขอซักถามทางกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

การค้าข้าวของไทยในต่างประเทศปรากฏว่า "ตลาดเต็มไปด้วยการชบเซา" เนื่องจากการรื้อรอกของผู้ส่งออกที่ต้องการทราบการกำหนดอัตราพรีเมียมซึ่งจะสิ้นสุดลงในเดือนมีนาคมนี้ และอีกประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง ทั้งอาจจะส่งผลกระทบต่อขนาดส่วนใหญ่ของประเทศ นั่นคือการที่สหรัฐได้ให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ส่งออก อันเป็นผลให้พ่อค้าสหรัฐสามารถลดต้นทุนการขายข้าวให้ต่ำกว่าไทยในภาคพื้นเอเชีย รวมทั้งในตลาดโลกด้วย ภาวะเช่นนี้จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกสำหรับอนาคตของตลาดข้าวไทยในต่างประเทศ โดยที่มิได้จำกัดแต่เพียงในปี ๒๕๑๓ นี้เท่านั้น หากแต่เป้าหมายที่สหรัฐได้วางโครงการระยะยาว จนถึงปี ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๗ ด้วยแล้ว จำนวนข้าวที่สหรัฐทุ่มสู่เอเชียทั้งทวีปเป็นเป้าหมายที่มากที่สุด ยิ่งใหญ่ที่สุด และนั่นคือการชบเซาที่จะส่งผลกระทบต่ออันร้ายแรงที่สุดในตลาดการค้าข้าวของไทยเป็นประวัติการณ์ ทั้งนับวันก็จะเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไขมากยิ่งขึ้นของทุกปีการค้า จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. ในกรณีที่จะส่งผลกระทบต่ออันร้ายแรงแก่ประเทศเช่นนี้ รัฐบาลได้วางวิธีการแก้ไขไว้อย่างไร ขอทราบวิธีการนั้น ๆ จะได้หรือไม่

๒. รัฐบาลได้เตรียมช่วยเหลือชาวนาไทยไว้อย่างไรบ้างหรือไม่ เมื่อถึงภาวะดังกล่าว

๓. แม้รัฐบาลจะไม่อาจให้เงินอุดหนุนผู้ส่งออกเช่นสหรัฐ แต่ก็อาจลดค่าพรีเมียมช่วยเพื่อราคาข้าวไทยในต่างประเทศได้บ้าง รัฐบาลจะยินยอมลดค่าพรีเมียมนั้นลงบ้างจะได้หรือไม่

๔. เพื่อต้นทุนการผลิตในประเทศจะได้ต่ำลงต่อการเตรียมรับสถานการณ์ดังกล่าว ขอทราบว่าจะจัดหาวิธีลดต้นทุนในการผลิตอย่างไรบ้าง

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ตามความเข้าใจของท่านว่าตลาดข้าวเต็มไปด้วยความชบเซา เนื่องจากการรื้อรอกของผู้ส่งออกที่ต้องการทราบการกำหนดอัตราพรีเมียม

และสหรัฐฯ ส่งข้าวมาท่วมตลาดเอเชีย นั้น ขอเรียนว่ากระทรวงเศรษฐกิจได้ประกาศอัตราพรีเอี่ยมใหม่ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และได้ยืนยันอัตราดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันดีในตลาดต่างประเทศแล้วว่าเราจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีกในปีนี้ สำหรับการส่งข้าวมาขายในตลาดเอเชียและตลาดอื่นๆ ของสหรัฐฯ นั้นเป็นความจริงที่กระทบกระเทือนต่อตลาดข้าวไทยเหมือนกัน เพราะสหรัฐฯ อเมริกาขายแบบพิเศษ เช่น ให้เครดิตในระยะยาว จนแม้กระทั่งให้เปล่า มิใช่เป็นการค้าแบบปกติธรรมดา อย่างไรก็ตาม ตลาดข้าวไทยก็ได้ซบเซาตามความเข้าใจไม่ หากพิจารณาปริมาณข้าวที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศในปี ๒๕๑๒ เทียบกับปี ๒๕๑๓ แล้ว จะเห็นได้ว่าเราสามารถส่งออกได้ในปี ๒๕๑๓ มากกว่าปี ๒๕๑๒ เสียด้วยซ้ำ นอกจากนี้ข้าพเจ้า ขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อที่ถาม ดังนี้

๑. ความจริงยังไม่มีผลอะไรที่ร้ายแรงที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการค้าข้าวของประเทศไทย ตลาดการค้าข้าวประจำของเรา เราก็ยังคงยึดอยู่ได้ นอกจากนี้เราก็ยังพยายามขยายตลาดใหม่ ๆ ให้กว้างขวางขึ้นไปอีกอย่างได้ผล เช่น ตลาดในอาฟริกา เป็นต้น

๒. เรื่องการช่วยเหลือชาวนานั้นรัฐบาลได้ช่วยเหลือชาวนาอยู่แล้วตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จากงบประมาณแผ่นดินซึ่งรัฐบาลได้ตั้งไว้เป็นประจำ และราคาข้าวที่เราขายไปต่างประเทศนั้น เราก็พยายามให้ได้ส่วนสัมพันธ์กับราคาข้าวเปลือก เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ชาวนาอยู่เสมอ

๓. การลดอัตราพรีเอี่ยมนั้นเราจะลดพร่าเพรีอไม่ได้ แต่ว่าถ้าเป็นประโยชน์แก่การค้าข้าวของเราแล้ว รัฐบาลก็ยินดีที่จะลดพรีเอี่ยมเมื่อถึงเวลาจำเป็นแต่อัตราพรีเอี่ยมที่เราได้ประกาศใช้ไปเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ นั้นก็เป็นที่เหมาะสมแล้ว เพราะว่าราคาข้าวไทยในขณะนี้สู้กับราคาข้าวต่างประเทศได้ ถ้าเราลดพร่าเพรีอแล้ว มันจะทำให้เกิดความไม่แน่นอนในตลาดข้าวของไทยเรา

๔. การลดต้นทุนการผลิตนั้นรัฐบาลดำเนินการอยู่แล้วเช่นเดียวกัน ดังที่ได้เรียนไว้แล้วในข้อ ๒ คือเราตั้งงบประมาณช่วยเหลือ ช่วยชาวนาในเรื่องปุ๋ย เรื่องเครื่องทุ่นแรง และพันธุ์ข้าวเป็นต้น เพื่อที่จะให้ได้ผลผลิตต่อไร่สูงเป็นการลดต้นทุนการผลิตไปในตัวด้วย

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : จากถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการค้าข้าวซึ่งก่อนจะซักถามกันต่อไปนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าโดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศอันอาจจะส่งผลสะท้อนไปสู่คนส่วนใหญ่ได้ จึงเป็นเรื่องที่น่าจะได้พิจารณากันอย่างกว้างขวางด้วยความสนใจหรือใส่ใจกันไว้เสียแต่เนิ่น ๆ ไม่ใช่ปล่อยให้จนถึงตัวและก็กลายเป็นเรื่องที่จะแก้ไขกันไม่ได้ อย่างเช่นกรณีของปัญหาเรื่องการจรรยาบรรณติดขัด ซึ่งเกือบจะกลายเป็นจลาจล กรณีที่ข้าวเหนียวที่ขายไม่ออกจนเกือบจะเป็นกรณีกบฏข้าวเหนียว และกรณีที่ราคาขายพาราตกต่ำที่ภาคใต้ จนเกือบจะเป็นกรณีแบ่งแยกดินแดน ดังนั้นเพื่อความแน่นอนในการรับผิดชอบชะตากรรมของคน ๓๐ ล้านคน ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่บรรดาผู้ส่งข้าวออกในการค้าข้าวต่างแก่งแย่งกันทำลายราคาข้าวในต่างประเทศก็ดี ลดหรือเพิ่มราคาโดยปราศจากกฎเกณฑ์จนเป็นเรื่องไร้ประสิทธิภาพทางการค้าก็ดี รัฐจะหาทางควบคุมหรือรวมผู้ค้าเหล่านี้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้เกิดกำลังทางการค้า กำลังทางการมีทุนรอน ตลอดจนการควบคุมคุณภาพของข้าวซึ่งส่งไปจำหน่ายมิให้ปลอมปนนั้นจะได้หรือไม่ และข้อนี้ขอเรียนฝากข้อสังเกตเล็กน้อย ถ้าหากการรวมเกี่ยวกับเรื่องนี้ถ้าเป็นผลสำเร็จเรียบร้อย ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตให้ทางกระทรวงเศรษฐกิจไว้ข้อหนึ่งว่าหากรวมการค้าในข้อนี้เป็นผลสำเร็จเรียบร้อย ขอให้ได้แจ้งราคาให้กับประชาชนหรือผู้ค้าในประเทศไทยนี้ทราบ เนื่องจากจะเป็นช่องทางให้ทำให้การกตราคามีผลไปถึงชาวนาได้ นี้เป็นประการแรก

๒. ตามที่มีข่าวว่ารัฐต้องการที่จะขยายการค้ากับฝ่ายตะวันออก หรือโดยเฉพาะจีนแดงนั้น ขอทราบว่ามีมูลความจริงหรือไม่ประการใด สินค้าออกที่คาดว่าจะขายให้กับประเทศเหล่านั้น นอกจากข้าว ยางพารา และแร่ต่าง ๆ แล้ว มีอะไรบ้างที่คาดคิดว่าจะขายได้มากขึ้น

๓. ประมวลว่าจากรัฐบัญญัติพับลิค ลอว์ ๔๘๐ (public lor 480)เมืองไทย เราจะขายข้าวให้กับประเทศที่เราเคยขายฝ้ายตะวันตกนี้ได้นานสักเท่าใด โดยไม่กระทบกระเทือนพร้อมกันนั้นขอทราบว่าจะตามที่นายกรัฐมนตรี้แถลงว่าได้ติดต่อกับนายเวล เมวิลแลร์ค เพื่อเจรจากับสหรัฐนั้นจะมีผลประการใดบ้างหรือไม่

๔. ตามความรู้สึกของเศรษฐกิจ ในปัจจุบันที่ค้ากับฝ้ายตะวันตก เราขายข้าวได้มาก แต่ยางพาราได้น้อย และเมื่อหันไปค้ากับฝ้ายตะวันตก ก็จะกลับเป็นตรงกันข้าม คือขายข้าวได้น้อย ส่วนยางพารามีหวังว่าจะขายได้มาก เมื่อเป็นเช่นนี้ประมวลว่าผลทางด้านไหนจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศยิ่งไปกว่ากัน

๕. ในขณะที่สินค้าของเงินแดงกำลังล็ดลอดหรือกำลังทะลักเข้าไทยอยู่ตามปกติ นั้น ขอทราบว่ามีสินค้าจากประเทศไทยล็ดลอดออกไปยังเงินแดงบ้างหรือไม่ การเปิดสัมพันธ์ทางการค้ากับเงินหรือฝ้ายตะวันออก เศรษฐกรประมวลว่าไทยจะได้เปรียบดุลการค้าหรือเสียเปรียบ

๖. จะเป็นการดีกว่าหรือไม่ที่เรา ประเทศไทยจะคงดำเนินการค้าไปตามปกติ แก่ไขเหตุการณ์อันเลวร้ายให้ดีขึ้นเท่าที่สามารถจะทำได้ แต่ละประชาชนคนไทยย่อมไม่พึงพอใจในวิธีการของสหรัฐและญี่ปุ่น ที่แย่งตลาดการค้าข้าวอันเปรียบเสมือนดังหัวใจของเรา แต่หาที่มีความจำเป็นที่เราจะต้องค้าโดยไววายหรือโถมตีเขาไม่ หากรัฐมีความประสงค์ที่จะหาตลาดเพิ่มขึ้นก็ขอให้ดำเนินการโดยสุขุมเยียบงัน และมีชั้นเชิง อันเป็นการทำนองแยกการค้าออกจากการเมือง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของประชาชน ๓๐ กว่าล้านคนนี้ รัฐพอจะถือเป็นนโยบายการปฏิบัติจะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของประชาชนคนไทย

๗. ขอทราบว่ามีเหตุที่ไทยไม่อาจส่งสุกรไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศนั้นเนื่องจากอะไร มีวิธีการแก้ไขให้หมดไปได้หรือไม่ เพราะการจำหน่ายสุกรได้ในต่างประเทศ ย่อมหมายถึงการเพิ่มรายได้ที่ง่ายที่สุดแก่ชาวนาประการหนึ่ง ขอทราบว่ารัฐสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ประการใดหรือไม่

๘. ทราบว่าขณะนี้รัฐบาลปนเปื้อนข้าวเหนียวลงไปกับข้าวเจ้า เพื่อให้ประชาชนบริโภค ขอบทราบผลว่ามีผลดีขึ้นหรือไม่ประการใด และเมื่อปนแล้วมีผลที่ทำให้ข้าวเหนียวราคาดีขึ้น บ้างหรือไม่ พร้อมกันนี้ขอทราบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ตามสมควรเพื่อให้สภานี้ได้รับ ทราบจะขัดข้องหรือไม่

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระทรวง เศรษฐกิจการขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้ความสนใจต่อกิจการค้าของประเทศ เรื่องนี้ กระทรวงเศรษฐกิจก็ตระหนักและก็ได้ตั้งใจนอนใจ พยายามทุกวิถีทางที่จะส่งเสริมให้สินค้า ออกของประเทศได้เพิ่มมากขึ้น เพราะเพื่อเป็นการแก้ดุลการค้าอยู่ด้วย ตามข้อซักถามของ ท่านสมาชิก ผมใคร่ขอเรียนรวมๆ กันไปดังนี้ ตามที่ท่านได้ซักถามว่าพ่อค้าข้าวได้ส่งข้าวไป ขายโดยการตัดราคากันนั้น กระทรวงเศรษฐกิจก็ได้พยายามให้สภาการค้าได้รวมกลุ่มพ่อค้า ข้าวกันให้หนาแน่นเพื่อสมัครสมานสามัคคีกันให้กลมเกลียวกัน อย่าแย่งกันขายแย่งกันซื้อ เพื่อทำให้ตลาดข้าวไทยเสียไป สำหรับสินค้าออกอื่นๆ นั้น ขณะนี้กระทรวงเศรษฐกิจไม่ได้ ยึดมั่นเอาเฉพาะแต่ข้าวอย่างเดียวเป็นหลัก กระทรวงเศรษฐกิจพยายามส่งเสริมสินค้าอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเช่นข้าวโพด หรือแป้งมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นดินแดน ถิ่นกำเนิดของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือจังหวัดชลบุรี เป็นต้น สำหรับการค้ากับคอมมิวนิสต์ หรือจีนแดงนั้นนะ เรื่องการค้าการขายนั้นกระทรวงเศรษฐกิจไม่ได้คำนึงถึงว่าจะเป็นประเทศ ใด ถ้าหากว่าการค้านั้นจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว เราก็ยอมจะค้าได้ แต่อย่างไรก็ ตาม ขอให้ได้คำนึงกฎหมายไว้ด้วยก็แล้วกัน สำหรับอเมริกาที่ท่านถาม พีแอล.พี. เอจดี (p.l. 480) นั้นนะ ว่าข้างหน้าเขาจะมาท่วมตลาดหรือเขาจะส่งมาช่วยกันแค่วันเพียงใดนั้น ก็ขึ้น อยู่ต่ออเมริกาเอง สำหรับเรานั้น เราในฐานะเราถือว่าอเมริกาเป็นมิตรประเทศที่ดีกัน เราก็ยอม จะต้องหักท้วงไป และเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้หักท้วงไปยังรัฐบาลอเมริกาแล้ว นอกจากนั้นที่ท่าน ถามว่า สินค้าจีนแดงได้ทะลักเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก สำหรับสินค้าไทยนี้ทะลัก ไปประเทศจีนบ้างได้หรือไม่นั้น เรื่องนี้ขอโทษครับ ผมไม่ทราบข้อเท็จจริงพอที่จะแถลงในที่ ประชุมนี้ได้

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : วาระนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการซักถามหรือทัก
 เพราะเมื่อรัฐบาลได้ตอบในวาระแรก ก็ว่าขณะนี้การค้าข้าวของประเทศไทยเราก็กังอยู่ใน
 ระดับปกติ แต่การที่มีไวยวาย ๆ นี้ เราก็อยากจะได้ทักท้วงเกี่ยวกับวิธีการดำเนินนโยบายของ
 ประเทศเรา แล้วข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าอยากจะฝากข้อสังเกตให้แก่รัฐบาลนี้ได้ทราบไว้ มูลเหตุ
 ในการขายข้าวในต่างประเทศของเราที่ได้ตกนั้น เกี่ยวกับหลาย ๆ สาเหตุหลาย ๆ ประการ
 ข้าพเจ้าได้ซักถามเกี่ยวกับการแก้ไขที่จะยกระดับของชาวนาเรา ข้าพเจ้าอยากจะพูดรวม ๆ
 โดยพูดสั้น ๆ ชาวนาไทยเรานับจากอดีตตั้งแต่สมัยสุโขทัยมาจนปานนั้นนับหลายร้อยปีแล้ว
 ได้ชื่อว่าเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่ปัจจุบันนี้ตั้งแต่ข้าพเจ้าขายดี สมัยก่อนมีโควตา
 แบ่งให้ประเทศไหนประเทศนี้ แล้วเราก็เล่นตัวจนกระทั่งข้าวเราไม่ออกนี่ก็เป็นสาเหตุ
 หนึ่ง และจนกระทั่งเวลานี้ที่มีข่าวว่า ข้าวเราอยู่ในฐานะที่กำลังจะขายไม่ออกนี่ชาวนาไทยก็คง
 มีสภาพเหมือนเดิม เขาต้องมีชีวิตอยู่ด้วยการภาสีโดยทางตรงและทางอ้อมก็ทุกท่านที่อยู่ใน
 สถานี้ ก็คงจะทราบ ข้าพเจ้าจะไม่พูดถึง และอีกประการหนึ่งที่ชาวนาไทยเราถูกสูบ ถูกด้วยความ
 ความสมัครใจของเขา เขาได้มีภาระที่จะต้องชำระภาระที่จะช่วยเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่อีกเรื่องหนึ่ง
 ก็คือเรื่องการศึกษา แต่ว่าทั้งรัฐบาลและศาสนานี้ ประทานโทษเถอะครับ ข้าพเจ้าพูดตรง ๆ
 ได้ส่งผลสะท้อนออกไปหาเขาเหล่านั้นอย่างไรบ้างหรือไม่ เดียวนี้ประชาชนของเรานี้กำลังจะ
 หดเหมือนตะเกียงที่กำลังจะหมดเขื่อน้ำมัน เราจำเป็นจะต้องเติม เราต้องยอมรับความจริง
 ว่า การว่างงานของคนส่วนใหญ่กิติ การที่คนส่วนใหญ่ขาดรายได้กิติ เป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้
 ประเทศเรานี้ไม่อาจจะเจริญหรือก้าวหน้าได้ เราต้องยอมรับความจริงในข้อนี้ ที่นี้ชาวนาของ
 เราที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติของประเทศนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเสนอแนะให้รัฐบาลได้ดำเนิน
 การช่วยเหลือเขาให้จริงจังสักทีหนึ่งเถอะ ด้วยการยกระดับฐานะให้เป็นธุรกิจ เช่นการจะ
 เลี้ยงหมู เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ นอกเหนือไปจากการทำนา ก็คือเป็นเรื่องง่าย ๆ สมมติว่าเราจะ
 ยกเรื่องการเลี้ยงหมู หมูไทยที่จะไปจำหน่ายต่างประเทศ ก็ปรากฏว่าขายไม่ได้ เขามันเป็น
 โรค เพราะฉะนั้นอยากจะฝากข้อสังเกตในเรื่องนี้ ก็คือการทำให้เป็นเขตปลอดโรคในการเลี้ยง
 เพราะชาวนาเองไม่มีทุนไม่มีรอนแล้วครับ พูดกันตรง ๆ ในขณะนี้ เราพูดกันมากมายแต่ว่า
 ประเด็นที่เราจะแก้กันอยู่ตรงนี้ เพื่อยกระดับให้เขา แล้วก็อีกเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าก็เคยซัก

เศรษฐกิจแล้วเกี่ยวกับเรื่องการสุกรณะ โดยเฉพาะจังหวัดตั้งแต่ภาคเหนือไปถึงภาคอีสาน หลายสิบจังหวัดนี้ นอกจากถูกโกงตาชั่ง ถูกกดน้ำหนักแล้วนี่ยังปรากฏว่าถูกถอยน้ำหนัก ได้ เคยซักถาม กระทรวงเศรษฐกิจได้เคยรับว่าจะส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการสำรวจ เดียวนี้ก็ยังเป็นอยู่ อย่างนั้นครับ นี่ช่องที่เขาควรจะหารายได้ หรือมีรายได้เพิ่มขึ้นจากทำนานี้ก็ปรากฏว่าหมดไป และอีกประการหนึ่งยกตัวอย่างง่าย ๆ เราควรจะจัดให้ประชาชนในชนบทเหล่านี้ นอกจาก ทำนาแล้ว ก็ควรจะจัดภูมิศาสตร์ของเขาในการเลี้ยง บางแห่งที่ราบสูงเขาควรจะไถไปทำไร่ หรือเลี้ยงวัวเลี้ยงโค เขาก็ยังมัวไปทำนา ซึ่งมัวแต่อาศัยน้ำรอน้ำจากเขื่อนของรัฐบาล ก็ ๒๒ ปี แล้วครับ น้ำยังไม่ถึงเขาเลย อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นครับ แดงโมนี นับ ๑๐ จังหวัดถูก กองเป็นภูเขา และไม่ทราบว่าจะตลาดอยู่ที่ไหน จะเก็บไว้ได้เมื่อไรอย่างนี้เต็มไปหมด ทำให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่แต่ละจังหวัดน่าจะให้การแนะนำแก่คนเหล่านั้น.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ผากข้อสังเกตพอสมควรแล้วครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : เนื่องจากข้าพเจ้ามีวาระสองวาระสามไม่ใช่ ครับ ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะต้องฝากรัฐบาล ไม่ได้ซักครับ แต่ว่าเป็นเรื่องที่มีมันเป็นข้อเท็จจริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมเห็นว่าคุณฝากพอสมควรแล้วครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ไม่สมควรครับ นี่ยังไม่ได้พูดเลยตั้งแยะ นี่พูดได้เรื่องเดียวเท่านั้นเอง ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้สัก ๒ นาที ฝากพอสมควร

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : แหมท่านประธาน คือเรื่องที่ข้าพเจ้าพูดในนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยเอาเรื่องที่ไร้สาระมาพูด แต่ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลอาจจะไม่ทราบข้อเท็จจริง เพราะ เจ้าหน้าที่ไม่ได้รายงานมาทั้ง ๆ ที่ผมเคยซักถามอยู่แล้ว แต่ว่าก็ยังไม่ถึง ๑๕ นาทีครับ ท่าน ประธาน ข้าพเจ้าพยายามตัดซักเพียงวาระเดียว เอาละครับเมื่อท่านประธานขัดข้อง ข้าพเจ้า ก็ขอฝากเท่านั้นละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน ไม่ใช่ครับ คือของคนอื่นเขารออยู่หลายกระตู้

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : แต่ว่าข้าพเจ้าขอฝากประโยคสุดท้ายครับ คือข้อเท็จจริงในขณะนี้ที่ประเทศไทยของเราที่ดำเนินการไปไม่ได้อย่างที่ว่า คือประชาชนส่วนใหญ่เวลานี้ยากจน เราต้องแก้ที่ตรงนี้ น้ำมันนี้ ตะเกียงนี้มันหมดน้ำมันแล้ว หรือใกล้จะหมดแล้ว ขอให้เติมน้ำมันเสียที ไม่ใช่พูดกันแต่ปากหรือตัวหนังสือที่อยู่บนโต๊ะครับ เท่านั้น
ละครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ท่านทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๕๒ เพราะท่านเองเป็นผู้ที่ฝ่าฝืนอย่างจริงจัง เดี่ยว นอกจากนั้นมันผิดข้อ ๘๙ ครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีครับ เมื่อผมยื่น คุณกรณานั่งลงครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่าวิธีซักถามกระทำต้องซักถาม ไม่ใช่มาอภิปรายอย่างนี้ ก็ทัก ท่านผิดข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมก็ทักเขาแล้ว ต่อไปกระทำถามด่วนลำดับ ๒ ของนายอนันต์ ภัคดีประไพ เรื่องน้ำท่วมนาในจังหวัดพิษณุโลก ถามกระทรวงมหาดไทย
เชิญ

นายอนันต์ ภัคดีประไพ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้า นายอนันต์ ภัคดีประไพ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดพิษณุโลก ได้ตั้งกระทู้ถามในระหว่างที่รอการกระทำเข้ามานี้เป็นเวลาประมาณ ๕ เดือน หรือ ๖ เดือนแล้ว แต่ว่าความเดือดร้อนของประชาชนยังไม่ลดลงไป ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าเมื่อเดือนกันยายนศกนี้ น้ำได้ท่วมไรนาของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลกทำให้ชาวไร่ ชาวนา ได้รับความเสียหายเป็นอันมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. ก่อนน้ำท่วมรัฐไม่ได้หาทางป้องกัน หรือแจ้งให้ประชาชน ชาวไร่ชาวนาได้

ทราบล่วงหน้า เพื่อหาทางป้องกันและช่วยตัวเองหรืออย่างไร ถ้าหากว่ารัฐได้ดำเนินการป้องกัน เหตุดังกล่าวแล้ว เหตุใดจึงทำให้เกิดความเสียหายเช่นนั้นขึ้น

๒. เมื่อเกิดการเสียหายขึ้น รัฐได้ดำเนินการช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวแล้วเพียงใดหรือไม่

๓. ได้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นคิดเป็นมูลค่าประมาณเท่าไร ราษฎรที่ประสบอุทกภัยในครั้งนี้ มีจำนวนเท่าใดมากน้อยเพียงไร

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มึเกียรติ ดังต่อไปนี้

ตามคำถาม ข้อ ๑. ที่ว่า ก่อนหน้าจะท่วม รัฐบาลไม่ได้หาทางป้องกันให้ช่วยตัวเองหรืออย่างไร ถ้าหากว่าได้ดำเนินการป้องกันแล้ว ทำไมจึงได้เกิดความเสียหายขึ้น อันนี้กระทรวงมหาดไทยขอเรียนชี้แจงว่า ได้มีการสั่งการไปทุกจังหวัด เป็นหลักการปฏิบัติอยู่แล้วในการที่ให้จังหวัดได้เตรียมการหาทางป้องกัน และแก้ไขเหตุภัยธรรมชาติ ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยถือสถิติหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ผ่านมาแล้วว่า มันมีอะไร ที่ยังบกพร่องควรจะต้องแก้ไขปรับปรุงประการใด เพื่อป้องกันการเสียหายที่จะเกิดขึ้นในคราวหน้า สำหรับการที่จะดำเนินงานนั้นมันก็แบ่งได้เป็น ๒ ทาง คือในทางหนึ่งถ้าว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย จะต้องแก้ไขปรับปรุงไม่มากนัก ลำพังทุกจังหวัดเองที่จะดำเนินการได้ก็ใช้งบประมาณของจังหวัดที่จะจัดการแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อย แต่ถ้าหากว่ากิจการนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เช่นจะต้องทำถนน ทำคันดินกันน้ำไม่ให้ท่วมเป็นเรื่องใหญ่ ก็จำเป็นจะต้องทำเป็นโครงการของงบประมาณ หรือออกไปยังกรม กระทรวง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการกิจการนั้น ๆ ก็ได้วางหลักการและสั่งการไปแล้ว นอกจากนั้นเมื่อจะมีอุทกภัยหรือภัยธรรมชาติใด ๆ มา ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้สั่งการไปแล้วว่าให้ทางจังหวัดคอยสดับรับฟังจากกรมอุตุนิยมวิทยาว่า เขาได้มีการออกข่าวประกาศภัยอันตรายประการใดบ้าง ให้มีการตั้งเตือนที่จะให้ประชาชนได้ทราบภัยต่าง ๆ เหล่านั้นล่วงหน้าเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้จัดการป้องกันและหาทางที่จะแก้ไข แต่ถ้าสิ่งใดเป็นเรื่องรุนแรงซึ่งได้มีเกิดขึ้นในจังหวัดต่อ

เนื่องกัน กระทรวงมหาดไทยก็ได้เคยสั่งการย้ายหรือระงับไป ดักเตือนขอให้เร่งดำเนินการในทางที่จะช่วยเหลือป้องกัน สำหรับภัยที่เกิดขึ้นในคราวนี้ ซึ่งได้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๓ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๓ มีน้ำท่วมในอำเภอเมืองพิษณุโลก พรหมพิราม บางกะพุ่มอำเภอบางระกำและกิ่งอำเภอชาติตระการ อันนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่าอุทกภัยในครั้งนี้ได้เกิดขึ้นพร้อมกันทางภาคเหนือหลายจังหวัด ก็ได้ดำเนินการแก้ไขป้องกันเช่นเดียวกันและภัยที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นั้นเกินความคาดหมายที่ทางจังหวัดได้ประมาณไว้ว่าจะสามารถช่วยเหลือป้องกันในระยะขั้นต้นได้ ก็จำเป็นอยู่เอง ก็เราจะป้องกันจนกระทั่งไม่สามารถที่จะให้ภัยใดๆ มารบกวนหรือไม่ให้เกิดขึ้นได้นั้นก็เป็นเรื่องยากลำบากมาก บางสิ่งบางอย่างเราก็ไม่แน่ว่าจะเกิดขึ้นทุกปีเสมอไปหรือไม่ ต้องมีมาตรฐานในการที่จะจัดป้องกันนั้นตามสมควร

ในประเด็นที่ ๒ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องการเสียหาย เมื่อเกิดขึ้นแล้วได้ช่วยเหลือประการใดนั้น อันนี้เจ้าหน้าที่ขั้นต้นคือจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าของท้องที่และพร้อมด้วยมูลนิธิหรือสมาคมต่าง ๆ ในท้องที่นั้นก็ได้ช่วยเหลือดำเนินการในขั้นแรกที่จะทำประการใด เป็นต้นว่าการช่วยเหลือราษฎรซึ่งอยู่ในที่ลุ่มในการที่จะต้องอพยพ การช่วยเหลือในการที่จะให้เสบียงอาหารอะไรต่าง ๆ ในขั้นแรกที่ประสบภัยต่าง ๆ เหล่านั้น ทางจังหวัดก็ดำเนินการไป ทางด้านส่วนกลาง คือทางกระทรวงมหาดไทย เมื่อได้ทราบเรื่อง ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ทางส่วนกลางออกไปช่วยเหลือตามสมควรแก่ภัยและเหตุการณ์นั้น ถ้าเรื่องไม่รุนแรงนักก็มีเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์หรือกรมประชาสัมพันธ์ไปจัดการช่วยเหลือเหตุภัยต่าง ๆ เหล่านี้ที่เกิดขึ้น สำหรับการช่วยเหลือในคราวนี้ได้มีผู้ช่วยเหลือเป็นจำนวนมากมาย สำหรับทางด้านกรมประชาสัมพันธ์เองก็ได้จัดอนุมัติให้จังหวัดซื้อข้าวสารเป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท และได้ส่งสิ่งของจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเองมีผ้าห่ม ๒,๐๐๐ ผืนเกลือ ๑๐ กระสอบ เสื้อผ้าใช้แล้ว ๑๐ กระสอบ หมวก ๒๐๐ ใบ นอกจากนั้นยังมีผู้จิตศรัทธาได้ส่งบริจาคผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบ้าง ผ่านกรมประชาสัมพันธ์บ้างเป็นจำนวนมาก จำนวนเงินเท่าที่ผ่านมาด้านกระทรวงมหาดไทย ๓๐๐,๐๐๐ บาทเศษ มีข้าวสาร ผ้าห่ม เกลือ เสื้อผ้าใช้แล้วเป็นจำนวนมากด้วยกัน และมียอดที่ส่งผ่านของกรมประชาสัมพันธ์ก็มีเงินอีก ๓๖๐,๐๐๐ บาท-

เศษ มีข่าวสาร น้ำปลาอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ผ้าห่มเป็นจำนวนมาก สำหรับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ได้อส่งไปให้จังหวัดดำเนินการเพื่อที่จะช่วยเหลือบรรเทาภัยที่เกิดขึ้นนั้นแล้ว สำหรับการช่วยเหลือเฉพาะหน้าตามที่เรียนมาแล้วนี้ ทั้งหน่วยราชการและองค์กรกุศลต่างๆ ได้ทำการช่วยเหลือไป และนอกจากนั้นถ้าเป็นเรื่องที่รุนแรงก็มีหน่วยกองดับเพลิงของกรมตำรวจช่วยบรรเทาภัยตามเหตุการณ์ด้วยทั้งนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่าได้มีเครื่องมือสำหรับดำเนินการช่วย ในระยะซึ่งเป็นภัยรุนแรง ให้สามารถที่จะป้องกันช่วยเหลือประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ในระยะต่อไป สำหรับการช่วยเหลือเมื่อน้ำลดแล้ว อันนี้ก็ให้มีโครงการช่วยเหลือ มีคณะกรรมการช่วยบรรเทาภัยสำหรับดำเนินการอยู่ และมีคณะกรรมการที่จะพิจารณาช่วยเหลือเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าหากว่ากิจการเหล่านี้อยู่ในหน้าที่ของหน่วยและกรมกองใด เป็นจำนวนที่เสียหายไปเท่าใด ก็รวบรวมเป็นงบประมาณขอมายังรัฐบาลเพื่อให้จัดและดำเนินการส่งไปช่วยเหลือ โดยเฉพาะในคราวที่แล้วมานี้ สำหรับอาคารบ้านเรือนและสิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ที่ชำรุดเสียหายได้ขอเงินเพื่อดำเนินการช่วยเหลือไปแล้วประมาณ ๒,๘๖๖,๔๕๕ บาท

ส่วนความเสียหายในข้อที่ ๓ นั้น ก็ได้ความว่าในการน้ำท่วมครั้งนี้ เนื้อที่นา-ถูกน้ำท่วมเสียหายประมาณ ๓๕๘,๕๗๗ ไร่ พืชถูกน้ำท่วมเสียหายประมาณ ๖๖,๙๖๒ ไร่ เป็นพืชไร่บ้าง เป็นพืชถั่วบ้าง

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรีได้ตอบมา รู้สึกจะเป็นโครงการที่เป็นประจำที่ ๒๒๒๒ จะทำการช่วยเหลือเกี่ยวกับน้ำท่วม ไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับน้ำท่วม เป็นต้นว่าได้ช่วยเหลือเกี่ยวกับ เรื่องเสื้อผ้าเรื่องอะไรต่ออะไรเล็กน้อยๆ นี่ไม่ใช่สมาคม กระทรวงมหาดไทยไม่ใช่สมาคมที่จะไปช่วยเหลืออย่างนั้น กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลความทุกข์สุขของราษฎร และตามที่ ๒๒๒๒ ได้รายงานบอกว่าได้ฟังสถิติฟังอุทกภัยฟังกรมอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นั้นมันไม่ใช่อย่างนั้นครับ น้ำท่วมนี้ก่อนจะท่วมเป็นเวลาก่อนที่จำท่วมก็เกิดมีน้ำท่วมร้ายแรงจริง ๆ มีข่าวหนังสือพิมพ์ลงก่อน ๒๐ กว่าวัน ราษฎรเขาไปกันทั้งวันครับ เขาไม่ได้กินข้าว ไปช่วยกันอดตลิ่งกัน เหตุที่มันจะท่วมนี้มันไม่ใช่ว่าท่วมเพราะว่าท่วมทั่วทุกจังหวัด แต่มันท่วมเพราะเหตุว่าการขยายเขตเทศบาลมัน

หับเข้าไปในเขตอำเภอเมือง แต่ว่าในเขตของทหารนี้ก็ยังเป็นเขตของอำเภออยู่ เพราะฉะนั้น ความรับผิดชอบของทางราชการก็ไม่มีใครรับผิดชอบ ตกลงตรงที่ไม่มีใครรับผิดชอบนั้น โดยที่ทางอำเภอก็คิดว่าของเทศบาลนั้นมันก็พังเข้ามา พังเข้ามาแล้วประชาชนก็ไปทำกันอยู่ เขาต้องการกระสอบเป็นร้อย ๆ กระสอบเข้าไปทำกันอยู่นี้ทางราชการไม่ได้เหลียวแลเลย ราษฎรต้องไปเอง ต้องไปที่อำเภอไปขอกระสอบได้มาทีละ ๒๐ ลูก ๓๐ ลูก เขาทำกันทั้งวันครบ ชาวปลาก็ไม่ได้กินถึงเย็น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ไม่ได้กำชับกำชาหรือว่าไม่ได้ตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาอันนี้นะครับ อันนี้ผมขอเรียนไว้ แล้วก็ในเมื่อเกิดน้ำท่วมขึ้นมาอย่างนี้แล้วราษฎรเสียหายเป็นตั้ง ๓-๔ อำเภอ ไม่น้อยกว่า ๒ แสนไร่ ถ้าคิดเป็นจำนวนถึงเสียหาย ๒ แสนไร่ ไร่ละ ๒๐ ถัง น้ำมันก็ตกตั้ง ๔ หมื่นกว่าเกวียน ๆ ก็ประมาณ ๔ หมื่นกว่าตัน ความเสียหายทั้งหมดนี้คิดไปผมว่าไม่ต่ำกว่า ๔๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้ช่วยอะไรไปนะครับ ช่วยอะไร ทำไมสมาคมอะไรได้บริจาคผ่านมาน้ำมันไม่ถูกต้อง แล้วราษฎรเขาจะทำอย่างไรครับ ในเมื่อข้าวเสียหายหมดแล้ว เขาทำนาอยู่ปีนี่เขาก็กินเงินของปีหน้า ในเมืองเขาลงทุนไปนี่แล้วเขาจะเอาเงินที่ไหนกินกัน เพราะฉะนั้นในวาระนี้ผมจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าเมื่อให้การช่วยเหลือกับผลที่เสียหายนั้น มันจะสมดุลกันหรือไม่ผมขอเรียนถามรัฐมนตรีสั้น ๆ อย่างนี้ครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามที่ซักเพิ่มเติมของท่านสมาชิกว่า ความจริงหน้าที่กระทรวงมหาดไทย จำเป็นจะต้องช่วยเหลือหรือไม่ในการที่ราษฎรเกิดความเดือดร้อนขึ้นควรจะให้หน้าที่อันนี้เป็นหน้าที่ของสมาคมหรือมูลนิธิต่าง ๆ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องและกระทรวงมหาดไทยก็ได้ถือปฏิบัติอยู่แล้ว กล่าวคือ การช่วยในระยะแรกนั้นช่วยตามความจำเป็นโดยหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ เมื่อมีราษฎรเกิดความทุกข์ยากเดือดร้อนขึ้น กระทรวงมหาดไทยจะไม่ช่วยนั้น ไม่ได้ โดยหลักเกณฑ์ก็ต้องกระทำในระยะแรกเท่าที่จำเป็นจริง ๆ ส่วนการที่จะช่วยเหลือยืดยาวต่อไปและถึงกับให้ราษฎรนั้นคลายความเดือดร้อนทุกข์ยากจริง ๆ ก็เป็นหน้าที่ของมูลนิธิ สมาคมของผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลายที่จะร่วมมือช่วยกัน อันนี้ก็เป็นที่ถูกต้อง

ทางกระทรวงมหาดไทยเองก็สนับสนุน เรื่องมูลนิธิหรือสมาคมต่าง ๆ ทั้งหลายเพื่อเป็นการช่วยแรงบรรเทาประมาณของทางราชการที่จะต้องใช้จ่ายต่อไป แต่ที่จะให้กระทรวงมหาดไทยนิ่งดูตายเสียเลยไม่ช่วยนั้นไม่ได้ แต่ได้ช่วยตามระเบียบซึ่งทางราชการได้วางไว้ ซึ่งทั้งนี้ในบางท่านก็ยังกล่าวหาว่ากรมประชาสงเคราะห์นั้นไม่ได้ช่วยอย่างจริงจัง อันนี้ก็เลยกราบเรียนเสียให้ทราบด้วยว่า เป็นการช่วยตามระเบียบแบบแผนและเหตุเฉพาะหน้าเท่านั้น เพื่อให้ราษฎรไม่ต้องประสบความยากลำบากในทันทีทันใดนั้น ส่วนปัญหาที่ว่าเมื่อมีภัยเกิดขึ้นแล้ว ทางราชการไม่ได้ช่วยอย่างจริงจังหรือว่าทำไมต้องไปเอาประชาชนมาช่วยเหลือด้วย ผมว่าเรื่องภัยธรรมชาตินี้ไม่ใช่แต่รัฐบาลเท่านั้น ในหน้าที่ของประชาชนก็เช่นเดียวกันที่จะต้องร่วมมือช่วยเหลือกันในเมื่อมีเหตุภัยอันตรายเกิดขึ้น เพราะลำพังเจ้าหน้าที่นั้นเราเตรียมไว้ใช้เพื่อเหตุการณ์ตามปกติ ถ้ามันมีภัยธรรมชาติที่ใหญ่หลวงมานี้ ผมว่าเป็นหน้าที่ของคนทุกคนที่จะต้องช่วยกันเพื่อบรรเทาภัยอันนั้น ถ้าหากว่าเราจะไปเตรียมการล่วงหน้าไว้มากมาย จ้างผู้จ้างคนเข้าไว้เพื่อให้ทำงานในเวลาภัย เฉพาะหน้ามามันก็จะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณมากจนเกินไป ในหลักนี้ผมก็ได้ใช้กันอยู่โดยทั่วไป เมื่อมีภัยมาแล้ว ทุกคนย่อมจะต้องช่วยกันระงับภัยนั้น ทางราชการก็เตรียมการงบประมาณตามสมควรที่จะใช้จ่ายในเรื่องนั้น แต่การช่วยเหลือนั้นผมอยากให้ได้มีการช่วยเหลือกันเพื่อเป็นหลักการอันดีงามของชาวไทยเราได้ ยังไม่อยากจะเลยที่จะให้การเห็นว่าถ้ามีภัยเกิดขึ้นมาแล้ว ต้องทางราชการเท่านั้นเป็นฝ่ายทำประชาชนไม่เกี่ยว ผมไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้น

นายอนันต์ ภัคดีประไพ (พิชญ์โลก) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบมานะครับ ความจริงที่ผมได้เรียนให้ ๗ หน่วยงาน ได้ทราบนี้ ไม่ใช่ว่าราษฎรเขาจะทำหรือว่าไม่ทำหรือว่าเป็นเรื่องของราษฎร ราษฎรนะเขาพร้อมที่จะทำอยู่ เขามากัน เขาดีซึ้งซึ้งงง ๆ นะตั้งแต่เข้ามิดเขามากันแล้ว แต่ว่าผู้ใหญ่ไม่มีใครเหลียวแล ในเมื่อราษฎรเขามารวมกันเป็นพัน ๆ เป็นร้อย ๆ อย่างนี้ ไม่มีหัวหน้า แล้วเขาจะทำกันอย่างไรนะครับ ถ้าเผื่อระหว่างนั้น ระหว่างที่ก่อนจะมีการนำท่วมนี้ มันเริ่มเซาะตลิ่งเล็กน้อย น้ำท่วมเข้ามานิดเดียว ราษฎรเขาก็มารวมกันแล้ว แต่ว่าขาดอุปกรณ์ ขาดคนนำ ผู้ว่าราชการก็ไม่ไป นายอำเภอก็ไม่ไป จนได้เวลารุ่งขึ้นอีกวันหนึ่ง

สาย ๆ นี้ จึงส่งปลัดอำเภอไป เอากระสอบไปร้อยกว่าลูก ระหว่างเวลา ๒๔ ชั่วโมงนี้ตลิ่งมัน พังออกไปเป็นสิบ ๆ เมตร ถ้าเผื่อได้ทำกันเสียตั้งแต่ตอนต้นนี้ มันก็จะสามารถกันไว้ได้ อันนี้ ผมอยากจะเรียนถามว่า หน่วยงาน ได้สั่งการไป เมื่อได้ทราบข่าวแล้วนี้ได้สั่งกำชับกำซาไปไหมว่า ให้ผู้ว่าฯ นี้ได้ออกไปดูซิ หรือว่าให้ไปเอาใจใส่แค่ไหนไหม อันนี้ผมสงสัยในแง่นี้ครับ แล้วก็ผม อยากจะเรียนให้ทราบว่า ชาวนาเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วกับ ๑๐ ปีนี้ต่างกันมาก เพราะว่า ๑๐ ปีที่แล้ว ก็ทำนากันมาโดยที่ไม่ต้องใช้ค่าเครื่องสูบน้ำ ไม่ต้องใช้รถแทรกเตอร์ ไม่ต้องจ้างเขาเกี่ยวไม่ต้องจ้างเขานวด ใช้เอาแรงงานกันไถนาด้วยมือนี้ ที่นี้ค่าใช้จ่ายของ ชาวนาที่สูง ในเมื่อชาวนานี้ทำนาก็มีหนี้พันตัวนี้ ทำนากันปีนี้ ใช้เงินของปีหน้านะ แล้วต้อง เสียดอกเขาหมื่นหนึ่ง ๔ เกวียน ก็ประมาณ ๔,๐๐๐ บาท ที่นี้ชาวนาก็ตกอยู่ในสภาพที่ต้อง เป็นหนี้พันตัวนะครับ ที่นี้เมื่อเกิดน้ำท่วมขึ้นมาเนี่ย ราษฎรเขาจะเอาที่ไหน ผมจะยกตัวอย่าง ให้ทราบว่าชาวนาถั่วเฉลี่ยในจังหวัดพิษณุโลกนี้ ทำนาได้ประมาณปีละ ๑๐ เกวียน ๓ เกวียน เขาเก็บไว้กินใน ๑ ปี เหลืออีก ๔ เกวียนนี้เขาต้องไปใช้หนี้ เพราะฉะนั้น ๓ เกวียนหลังนี้ เขาขายได้เกวียนละ ๘๐๐ บาทก็ได้ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ในเมื่อน้ำท่วมแล้วก็ทุกอย่างมันสูญหายไปหมด เขาจะเอาเงินที่ไหนไปส่งดอก เขาจะเอาข้าวที่ไหนไปกิน เขาจะข้าวปลูกที่ไหนมา นี้ เป็นเหตุร้ายแรงเหลือเกิน ที่รัฐมนตรีจะต้องเอาใจใส่ เพียงแต่ท่านยกหูโทรศัพท์นัดเดียว เท่านั้นจะส่งไปเท่านั้นนะ เขาก็เร่งกันย้ายนี่เป็นเพราะว่าตามที่ว่าอยู่ในนี้ก็ว่ากันไป โดยที่ไม่ได้ คิดถึงว่าราษฎรเขาเดือดร้อนอย่างไรนะครับ ย้ายนี้ผมก็อยากจะเรียนถามว่า ตามที่ทางรัฐมนตรี เรียนว่าจะให้เงินไปช่วยเหลือจังหวัดประมาณ ๒ ล้านหรือเท่าไรนี้ ผมอยากเรียนให้ทราบว่า เดียวนี้ยังไม่ได้เลย ๔-๕-๖ เดือน แล้วยังไม่ได้เลย ที่นี้สภาพนี้ ชาวนานี้ผมขอเรียนต่อสภานี้ ว่า ชาวนาที่เขาตกอยู่ในสภาพอย่างนั้นเขาจะอย่างไร เดียวนี้ เขาไม่มีแม้กระทั่งอะไรต่อมิ อะไรเงินต่าง ๆ นี้ เขาจะอย่างไร เขาอยู่ในสภาพอย่างนี้ แล้วก็ขอเรียนถามในวาระนี้ว่า ใน ฐานะที่ราษฎรตกอยู่ในสภาพอย่างนี้แล้วเงินก็ยังไม่ช่วยเหลือ รัฐมนตรีมหาดไทยท่านจะ ทำประการใด ผมขอเรียนถามสั้น ๆ ครับ

นายถวิล สุนทรคารกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมขอเรียนตอบข้อซักถามเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ ในประการแรกเกี่ยวกับเรื่องปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทางจังหวัดซึ่งว่าไม่ได้เอาใจใส่ดูแลนั้น อันนี้ก็จริง เพราะโดยปกติเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกครั้งกระทรวงมหาดไทยได้สั่งเสมอทั้งระเบียบและทั้งการตักเตือนอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ให้ดำเนินการ อันนี้ก็ขอขอบพระคุณที่ว่าเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายปกครองไม่ได้เอาใจใส่ดูแลนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็จะได้รับไปพิจารณาสอบสวนดูต่อไป สำหรับเรื่องความเสียหายที่เกิดขึ้นว่าชาวนายังไม่ได้รับความช่วยเหลือโดยสมบูรณ์นั้นก็ใครเรียนว่าการช่วยเหลือเฉพาะหน้านั้นได้ดำเนินการไปเสร็จสิ้นแล้ว ในการช่วยเหลือความทุกข์ยากเรื่องอาหารการกิน อะไรต่ออะไรต่าง ๆ เงิน ๒ ล้านบาทเศษนี้ เป็นการช่วยเหลือในระยะยาว เมื่อน้ำลดลงไปแล้วได้แก่การทำซ่อมถนนหนทางอาคารอะไรต่ออะไรที่ชำรุดเสียหาย อันนี้ก็จะได้งบประมาณในปีใหม่นี้ไปดำเนินการ สำหรับการช่วยเหลือชาวนาหรือเกษตรกรนั้น ก็ได้มีคณะกรรมการช่วยเหลืออยู่แล้วอีกฝ่ายหนึ่งที่กำลังพิจารณาดำเนินการอยู่ที่จะช่วยเหลือชาวนาเกษตรกรนั้นประการใด ทั้งในทางตรงและทางอ้อม และโดยเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากไต้ในครั้งนี ทางกรมส่งเสริมการเกษตรของกระทรวงเกษตรก็จะดำเนินการต่อไป ในการให้ยืมพันธุ์พืชพันธุ์ถั่ว อะไรต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนั้น ๆ

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้านายอนันต์ ภักดีประไพ ส.ส. จังหวัดพิษณุโลก ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในวาระที่ ๓ ดังต่อไปนี้ ในฐานะที่ท่านได้ให้การช่วยเหลือหรือว่าได้ปฏิบัติงานไปที่แล้วในการน้ำท่วมนั้น ในฐานะที่เงินก็ยังไม่ถึงประชาชนนะครับ แล้วก็ ๆ หน่วยงาน ก็รับว่าจะช่วยเหลือในเงิน ๒ ล้านบาทนั้น ผมก็หวังว่าจะได้รับในเร็ว ๆ นี้ ที่นี้จากการที่ผมเรียนให้สภานี้ได้ทราบว่ามีสภาพของประชาชนที่ตกอยู่ในสภาพที่จำยอม แม้กระทั่งดอกหมีนละสีพันนี้ก็จำยอมนะครับ ที่นี้ผมมีวิธีอันหนึ่งที่มีอยู่สองอย่างที่ยากจะช่วยเหลือ ๆ หน่วยงาน คือว่าระหว่างที่ผมได้สอบถามดูประชาชนเท่าที่แล้วมา ปัญหาเรื่องการทำนาเฉพาะหน้านั้นมีความจำเป็นเฉพาะหน้า เอาเพียงแต่แค่เฉพาะหน้าที่เราจะต้องใช้เงินประมาณ ๕ ล้านบาท เพื่อที่จะทำนาบหรือว่าทำเครื่องกันฝายหลวง

ผ่ายเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่าง ๆ ทั่วจังหวัดพิษณุโลกนี้ เพื่อที่จะแก้ไขเศรษฐกิจของพิษณุโลกให้ดีขึ้น เพื่อชดเชยกับน้ำท่วมไปในี่นะครับ ผมได้สอบถามดูแล้วประมาณเป็นเงิน ๕ ล้านบาท หรือ ประการที่ ๒ ก็ขอให้ทางราชการนี้ได้ส่งเครื่องสูบน้ำขนาด ๑๒ นิ้ว หรือ ๒๐ นิ้ว ประมาณ สัก ๑๕ เครื่องเพื่อไปชดเชยในการทำนาปีต่อไปจะได้ผลดีขึ้น รัฐมนตรีก็จะรีบไปจัดช่วยเหลือ ได้ใหม่ เพราะว่าเท่าที่แล้มาแล้ว ๑๐ ปีที่แล้วมา กระทรวงมหาดไทยก็ได้ใช้เงินภาษีของราษฎร ไปไม่น้อยกว่า ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท นี่ผมขอเรียนให้ทราบว่าทางรัฐมนตรีจะช่วยราษฎรในจังหวัด พิษณุโลกเกี่ยวกับประการที่ ๑ ก็คือเครื่องสูบน้ำ ๒๐ นิ้ว ๑๕ เครื่องหรือจะเป็นว่าถังบสัก ๕ ล้านบาท เพื่อไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการทำนา ท่านจะรับได้ไหมครับ ผมขอเรียนถาม

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวง มหาดไทยขอรับทราบและจะได้สอบถามความต้องการต่าง ๆ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เสนอนี้ไปยังจังหวัดเพื่อพิจารณาต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป กระตุ้ถามด่วนลำดับ ๓ ของนายวิชัย โกลมวิชัย เรื่องแบบเรียนสังคมศึกษา ภามกระทรวงศึกษาธิการ ขอเชิญครับคุณวิชัย

นายวิชัย โกลมวิชัย (อุบลราชธานี) : กระผม นายวิชัย โกลมวิชัย สมาชิกสภา ผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานี กระผมขอตั้งกระตุ้ถามด่วน ภามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา การดังต่อไปนี้

เนื่องจากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแบบเรียนสังคมศึกษาฉบับ ปรับปรุง เพื่อใช้สำหรับชั้นประถมปีที่ ๔ ขึ้น และใช้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๑ อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้ ประกาศดังกล่าวนั้น ปลัด กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ลงนาม แต่หนังสือดังกล่าวนั้น หน้า ๔๔ นับจากบรรทัดสุดท้าย ขึ้นมาเป็นบรรทัดที่สาม ซึ่งเขียนว่า "อำเภอมุกดาหารนั้นขึ้นอยู่กับจังหวัดอุบลราชธานี" ถ้า รัฐไม่รีบแก้ไขให้ถูกต้องเสียโดยด่วนแล้ว จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เด็กนักเรียนผู้ซึ่งกำลัง ใช้เรียนอยู่ในขณะนี้ และจะใช้ในปต่อไปอีกเป็นอย่างมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. โรงเรียนใดบ้างที่ได้ใช้หนังสือนี้สอนเด็กนักเรียนอยู่ในขณะนี้
๒. รัฐจะริบดำเนิการแก้ไขเสียโดยด่วนจะได้หรือไม่ และจะแก้ไขได้เมื่อใด
๓. รัฐจะหาทางป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดเช่นนี้อีกจะได้หรือไม่
๔. รัฐจะหาทางป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดเช่นนี้อีกจะได้หรือไม่
๕. รัฐมีมาตรการอย่างไร เกี่ยวกับการวางระเบียบให้โรงเรียนทุกแห่งใช้แบบเรียนอย่างเดียวกันทั่วทั้งประเทศ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติจากอุบลราชธานีเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. โรงเรียนที่สอนวิชาสังคมศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทุกโรงเรียน กระทรวงได้กำหนดใช้แบบเรียนสังคมศึกษาให้เลือก ๓ รายการด้วยกัน คือ ๑. หนังสือเราและเพื่อนบ้านของเราฉบับของกระทรวงศึกษาธิการ ๒. แบบเรียนสังคมศึกษาชั้น ป. ๔ ของบริษัทไทยวัฒนาพานิช ๓. แบบเรียนสังคมศึกษาชั้น ป. ๔ ของกระทรวงศึกษาธิการฉบับปรับปรุง โดยมีได้เลือกให้เรียนเล่มใดเล่มหนึ่งเล่มเดียว โดยให้เลือกเรียนเล่มใดเล่มหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นจึงเป็นการยากที่จะเรียนให้ทราบได้ว่ามีโรงเรียนใดบ้างที่ใช้หนังสือเล่มนี้ แต่กระผมก็มีได้นอนใจได้ให้สำรวจมาได้ความว่า สำหรับปี ๒๕๑๒ นั้น จังหวัดที่ได้เลือกใช้แบบเรียนสังคมศึกษา ป. ๔ เท่าที่ได้ตัวเลขจากองค์การการค้าครูสภาแล้ว ๑๕ จังหวัด กล่าวคือ จังหวัดชลบุรี ได้จำหน่ายหนังสือตำราขึ้นไป ๔๐ เล่ม จังหวัดชุมพรได้จำหน่ายไปแล้ว ๕,๑๒๕ เล่ม จังหวัดนครพนม ๒๐๐ เล่ม จังหวัดนครราชสีมา ๑,๔๙๓ เล่ม จังหวัดบุรีรัมย์ ๑,๒๐๐ เล่ม จังหวัดปทุมธานี ๑,๕๐๔ เล่ม จังหวัดปัตตานี ๑๙๐ เล่ม จังหวัดพัทลุง ๓,๕๕๐ เล่ม แล้วก็จังหวัดระยอง ๕๑ เล่ม จังหวัดเลย ๒๙๐ เล่ม จังหวัดสกลนคร ๕๗๐ เล่ม จังหวัดสมุทรสงคราม ๑,๑๕๐ เล่ม และจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๑๑๕ เล่ม แต่ว่ามีบางจังหวัดที่ไม่ได้เลือกหนังสือ

เล่มนี้เป็นหนังสือเรียน แต่มีผู้รับไปจำหน่ายใช้ในโรงเรียนต่างๆ นั้น กระผมก็มีตัวเลขดังต่อไปนี้ จังหวัดสงขลา ๖๖ เล่ม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๕๐ เล่ม จังหวัดภูเก็ต ๑ เล่ม จังหวัดลำปาง ๒๐ เล่ม จังหวัดเชียงใหม่ ๒๕๐ เล่ม จังหวัดอุทัยธานี ๑๕๐ เล่ม จังหวัดลพบุรี ๑ เล่ม จังหวัดนครสวรรค์ ๖๘๗ เล่ม จังหวัดสระบุรี ๔ เล่ม จังหวัดราชบุรี ๕๐ เล่ม จังหวัดนครนายก ๕๐ เล่ม จังหวัดนนทบุรี ๒๑๐ เล่ม และจังหวัดอื่นๆ อีก รวมทั้งจังหวัดพระนคร ๑๐,๖๓๓ เล่ม รวมหนังสือที่พิมพ์ผลิตแล้วออกไปนั้นมี ๓๙,๑๕๓ เล่ม สำหรับจังหวัดพระนครและธนบุรีนั้น โรงเรียนแต่ละโรงเรียนเป็นผู้เลือกใช้อเอง หนังสือที่นอกเหนือไปจากนี้เป็นหนังสือที่ได้แก้ไขถูกต้องแล้ว

๒. และ ๓. กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้ว คือ หนังสือที่พิมพ์ก็ยังไม่ได้ทันจำหน่าย สั่งให้โรงเรียนยึดเอาหมดแล้วก็ฉีกหน้าเก่าออก พิมพ์แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องตามที่เป็นจริง ส่วนที่จำหน่ายไปแล้วนั้นก็ได้ออกหนังสือถึงศึกษาธิการอำเภอและจังหวัดให้แจ้งแก่โรงเรียนที่เปิดสอนชั้น ป. ๔ ทุกประเภทในโรงเรียนและอำเภอจังหวัดนั้นๆ ให้ครูและนักเรียนได้ทราบโดยทั่วกันถึงความผิดพลาดของหนังสือเล่มนี้ ขอให้ครูในโรงเรียนกำชับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาชั้นปีที่ ๔ เลือกหนังสือเล่มนี้เป็นแบบเรียนควบคุมให้นักเรียนแก้ไขข้อความที่ผิดพลาดให้ถูกต้องด้วย อันนี้กระผมรับว่าเป็นเรื่อง อันหนึ่งซึ่งไม่เป็นของที่น่าดู และจะไม่แก้ตัวอะไรทั้งสิ้น เป็นเรื่องความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ และเพื่อจะป้องกันความผิดพลาดในการแบบนี้อีก กระทรวงศึกษาธิการได้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เพิ่มความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น หากเกิดความผิดพลาดขึ้นอีกจะถือว่าหย่อนสมรรถภาพ

๔. เรื่องมาตรการที่เกี่ยวกับการวางระเบียบให้ทุกโรงเรียนใช้แบบเรียนแบบเดียวกันหมดนั้น กระผมเห็นว่าเรื่องนี้มันไม่น่าจะตกลงให้เป็นการวางตัวนัก เพราะถ้าหากว่าเราทำเช่นนั้นแล้ว ตำรับตำราที่เราจะมีขึ้นจะมีน้อยเหลือเกิน น่าจะปล่อยให้เรามีแต่เราคอยควบคุมดูแล อันไหนดี ๆ ที่เราเห็นว่าดีต่อไปเราก็ทำเป็นฉบับมาตรฐานฉบับเดียวได้ แต่ถ้าเราวางกฎเกณฑ์ตายตัวเสียก่อนจะทำให้ตำรับตำราของในประเทศเรา ซึ่งมีน้อยอยู่แล้วยิ่งน้อยลงไปอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปครับ ชักถามครั้งที่ ๑

นายวิชัย โกมลวิชัย (อุบลราชธานี) : กระทบขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ได้กรุณาให้ความสว่าง กระทบขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ว่า

๑. ทางปลัดกระทรวงศึกษาธิการและอธิบดีกรมวิชาการ ตลอดจนนายสวัสดิ์ ภูมิรัตน ซึ่งเป็นผู้ตรวจหนังสือสังคมเล่มนี้ เป็นหนังสือฉบับปรับปรุงเสียด้วย และการที่เอาเงินภาษีอากรของประชาชนไปเป็นค่าตรวจ แล้วกลับหุ้กลับตาเช่นนี้ทางการจะเรียกค่าตรวจคืนคลังเสียจะได้หรือไม่

๒. แบบเรียนสังคมหรือหนังสืออื่น ๆ ก็ดี ถ้าเป็นหนังสือในชั้นต้น ๆ ควรจะเรียนได้ทั้งปีทั้งห้อง ไม่ใช่ว่าพี่ชายเรียนแล้ว น้องก็ต้องเปลี่ยนหนังสือใหม่บ่อย ๆ จนทำให้เจ้าของโรงพิมพ์เอกชนบางแห่งรำรวยเป็นมหาเศรษฐีไปก็มี ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ จะมีมาตรการหรือมีการแก้ไขอย่างไร

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระทบขอตอบคำถามเพิ่มเติมของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ท่านมาได้กล่าวมานั้น ว่าทำการผิดพลาดนั้น กระทบก็ได้ตำหนิไปแล้วและได้คาดโทษภาคทัณฑ์อะไรไปตามที่ได้ชี้แจงมาแต่เมื่อกี้ ส่วนข้อสอง ที่ท่านถามว่าหนังสือที่เปลี่ยนใหม่ ๆ นั้นจะแก้ไขจะทำอย่างไร ถึงจะให้เมื่อพี่ใช้แล้วให้น้องใช้ได้ ให้ลูกหลานใช้ได้ต่อไปนั้น ก็ขอกราบเรียนว่า เรื่องนั้นความจริงก็มีมูลอยู่ที่ท่านผู้ได้กล่าวมา กระทบก็ได้ไปตรวจสอบและได้ประกาศตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๑๒ ว่า ต่อไปโรงเรียนใด ถ้าใช้หนังสืออย่างใดให้ใช้หนังสืออย่างนั้น โดยไม่มีการเปลี่ยนจนกว่ากระทรวงจะเห็นว่าสมควรจะทำอย่างอื่นและการจะเปลี่ยนแปลงแบบเรียนนั้น กระทบคิดว่าความจริงเป็นความเข้าใจผิด ที่ว่าเราให้สั่งเปลี่ยนแปลงทุกปี แต่โดยเหตุที่กระทรวงเคยให้สิทธิแก่โรงเรียนที่จะเลือกใช้หนังสือโดยมากบอกว่ามี ๔ เล่มจะเลือกเอาว่าเล่มใดเล่มหนึ่งนั้น ถ้าใช้สลับเปลี่ยนเวียนวน อันนี้เป็นปัญหาที่เกิดความยุ่งยาก กระทบก็ได้สั่งห้ามไปแล้วว่า ถ้าใช้เล่มใดก็ให้ใช้เล่มนั้นไปจนกว่าจะสั่งเปลี่ยนแปลงครับ

นายวิชัย โกมลวิชัย (อุปราชธานี) : กระผมอยากจะขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นครั้งสุดท้ายว่า เมื่อท่านไปตรวจราชการที่จังหวัดอุบลราชธานี นี้ นอกประเด็นนะครับ ท่านก็ได้เคยพูดว่าจะยกวิทยาลัยครูของอุบลนั้นขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการสกัดกั้นนักเรียนไม่ให้เข้ามาสู่จังหวัดพระนคร เรื่องนี้ท่านได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้วครับ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ความจริงเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในกระทู้เลย ไม่เกี่ยวข้องกับกิจจริง เมื่อท่านสมาชิกได้ถามมาแล้วก็อยากจะตอบว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการได้แก้ไขและเลื่อนฐานะวิทยาลัยครูขึ้นเป็นวิทยาลัยการศึกษาก็มี เลื่อนโรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครูก็มี อันนี้เป็นเรื่องที่กำลังทำอยู่ และถ้าหากทำได้อะไรให้ทั่วไป ถึงทุกจังหวัด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไป กระทู้ถามด่วนลำดับ ๔ ของนายธรรมนูญ เทียนเงิน เรื่อง การแถลงการณ์ของรัฐมนตรี งามกระทรวงการต่างประเทศ

นายธรรมนูญ เทียนเงิน (พระนคร) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะตั้งกระทู้ถามก็ขอโอกาสท่านประธาน ให้กระผมสัมโมทนาญายกาท่านรัฐมนตรีเป็นเอกอัครมหาบุรุษแห่งกระทรวงการต่างประเทศ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ คุณธรรมนูญ ครับ ขอให้ถามไปเลยนะครับ ไว้ชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบที่หลังได้

นายธรรมนูญ เทียนเงิน (พระนคร) : ครับ ขอเท่านี้ คือให้ท่านสนใจสักหน่อย นาน ๆ ท่านมาพวกเราก็-ชื่นใจเห็นหน้าท่านวันนี้ ท่านรัฐมนตรีครับ กระผมขอตั้งกระทู้ด่วนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

เมื่อคืนวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้ออกแถลงการณ์ทางสถานีไทยโทรทัศน์ช่อง ๔ กล่าวหาสมาชิกสภาผู้แทนผู้หนึ่งว่า ในการ

ที่สมาชิกผู้นั้นไปปราศรัยที่สมาคมพ่อค้าอเมริกัน ได้กล่าวข้อความยุยงส่งเสริมให้มีการแตก-
 รัวระหว่างชาวต่างประเทศกับชาวไทย อันอาจนำความเสียหายมาให้แก่กระทรวงการต่าง-
 ประเทศได้ และยังคงกล่าวต่อไปอีกว่า ผู้ปราศรัยนั้นเป็นผู้ไม่มีพื้นความรู้ในด้านการต่างประเทศ
 เลยแม้แต่น้อย จึงขอให้ชาวจังหวัดพระนครช่วยกันตักเตือนด้วย ฉะนั้น กระผมจึงขอเรียน
 ถามว่า

๑. ท่านอาศัยอำนาจอันใด จึงได้ออกแถลงการณ์ทางสถานีไทยโทรทัศน์ช่อง ๔
 ให้ร้ายแก่สมาชิกสภาผู้แทนด้วยถ้อยคำดังกล่าวข้างต้น

๒. ท่านมีมาตรการอันใดที่จะวัดพื้นฐานความรู้ของสมาชิกสภาผู้แทนคนนั้น

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติ ในประการแรกกระทรวงการต่างประเทศ
 ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนพระนคร คือ คุณธรรมบุญ เทียนเงิน ที่ได้กรุณาตั้งกระทู้
 ถามนี้ และโดยเฉพาะได้กรุณาตั้งกระทู้ถามด้วยถ้อยคำที่ไพเราะน่าฟังถูกต้องตามระเบียบ
 ข้อบังคับของการประชุม และสมที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติ ซึ่งมีประสบการณ์
 มาเป็นเวลาช้านาน เพราะท่านได้เป็นผู้แทนมาหลายครั้งหลายสมัย เพราะฉะนั้นที่ท่านถามนี้
 จึงนับว่าเป็นประโยชน์ทั้งแก่สภาและแก่ประชาชนพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย กระทรวงการ
 ต่างประเทศขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓ สมาชิกสภาผู้แทนสังกัดพรรค
 ประชาธิปัตย์ท่านหนึ่ง คือ สมาชิกสภาผู้แทน พิชัย รัตตกุล ได้ไปแสดงสุนทรพจน์ที่หอการค้า
 อเมริกัน ในโอกาสนั้นท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรตินี้ได้กล่าวหาโจมตีรัฐบาลและสมาชิกของ
 รัฐบาล โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในด้านนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับ
 สหรัฐซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่สู้จะเหมาะสมนัก เพราะในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ก็ควรจะตระหนักดีว่ารัฐธรรมนูญก็ดี หรือบทบัญญัติกฎหมายอื่น ๆ ก็ดี ได้กำหนดให้ผู้แทน
 อภิปรายถกเถียงปัญหาของชาติในสภาผู้แทนหรือในหมู่คนไทย มิใช่ในชุมนุมชนต่างด้าวหรือ

ในชมรมคนต่างด้าวซึ่งไม่มีสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับการเมืองภายในแต่ประการใด เพราะฉะนั้น การที่จะไปกล่าวหาโจมตีรัฐบาลไทยหรือคนไทยในท่ามกลางคนต่างด้าวโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถจะตอบชี้แจงหรือโดยที่ผู้แทน สมาชิกสภาผู้แทนท่านอื่น ๆ ซึ่งอาจจะไม่เห็นด้วยกับ ข้อคิดเห็นเหล่านั้น ไม่สามารถที่จะไปตอบโต้ชี้แจงได้แต่ประการใด เพราะฉะนั้นการกระทำ ดังกล่าวจึงอาจจะมีผลเป็นการทำลายสถาบันอันสูงส่งของชาติคือ สภาผู้แทนหรือรัฐบาลซึ่ง ประกอบด้วยทั้งสภาผู้แทนและวุฒิสภา อีกทั้งอาจจะเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวเข้ามาแทรกแซง ในกิจการภายในของชาติซึ่งเราทุกคนในฐานะที่เป็นคนไทย เราไม่ต้องการที่จะให้เป็นเช่นนั้น และผลที่สุดก็อาจจะทำให้อธิปไตยของชาติถูกระทบกระเทือนและเสื่อมเสีย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ ของรัฐบาลซึ่งในกรณีนี้ได้แก่กระทรวงการต่างประเทศและมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เช่นเดียวกัน รู้สึกเป็นความจำเป็นที่จะต้องชี้แจงแถลงให้ประชาชนได้ทราบความจริง เพื่อ ช่วยกันป้องกันมิให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างสำคัญแก่ชาติบ้านเมืองได้ โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ มีความจำเป็นที่ต้องใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ ที่อยู่ในความควบคุมของรัฐบาลรวมทั้งโทรทัศน์ช่อง ๔ เพื่อชี้แจงให้ประชาชนทราบและเข้าใจถึงสภาพการณ์ดังกล่าว การกระทำเช่นนี้ไม่ได้มี เจตนาที่จะให้ร้ายแก่สมาชิกสภาผู้แทนดังกล่าว หรือสมาชิกสภาผู้แทนใด ๆ ทั้งสิ้น ดังที่ท่าน สมาชิกสภาผู้มีความเกียรติผู้ตั้งกระทู้ได้อ้าง การแถลงข้อเท็จจริงเช่นนี้ไม่ใช่เป็นอำนาจหรือสิทธิ ของรัฐบาลเท่านั้น แต่ยังเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบซึ่งรัฐบาลมีอยู่ต่อประชาชนอีกด้วย สำหรับข้อ ๒ ของกระทู้นั้น ก็ขอเรียนว่าถ้อยคำที่กล่าวถึงพื้นการศึกษานั้น หมายถึงวิชา ความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ที่จะช่วยให้เข้าใจถึงกิจการต่างประเทศ ซึ่งก็นับว่ามี ความสลับซับซ้อนมากพอใช้ เพราะว่าแม้แต่ในกระทรวงการต่างประเทศเอง เจ้าหน้าที่ก็ต้อง รับการฝึกฝนเป็นเวลาไม่ใช่เป็นเดือน ๆ หรือเป็นปี ๆ เป็นเวลาหลายสิบปี เพราะฉะนั้นการใช้ คำว่าพื้นการศึกษาหรือหมายถึงความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ไม่ได้หมายถึงวุฒิการ ศึกษาที่จำเป็นสำหรับการเข้ารับหน้าที่บางอย่างซึ่งกฎหมายได้กำหนดไว้ เช่นการเข้ารับหน้าที่ เป็นข้าราชการ การสมัครเข้าเป็นข้าราชการเป็นต้น หรือการสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร จึงขอเรียนมา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อกับ ครั้น ชักถามครั้งที่ ๑

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีผู้
มีเกียรติ ท่านตอบปัญหาได้นุ่มนวลมาก ไม่เหมือนกับที่แถลงการณ์ก็สงสัยว่าแถลงการณ์นั้น
อาจจะเป็นคนที่คนหนึ่งคนใดของท่านเขียนก็ได้ คงไม่ใช่ตัวท่านเอง ท่านรัฐมนตรีครับ ท่าน
บอกว่าท่านไม่มีเจตนาที่จะให้ร้ายป้ายสีกับสมาชิกสภาผู้แทน กระผมอยากขอประทานทราบ
เรียนท่านประธาน กระผมได้ถอดเทปที่ท่านรัฐมนตรี ถนัด คอมันตร์ ถนัดกิจ คอมันตร์
อ้อ ขอโทษ ถนัดกิจนะชื่อเดิมของท่าน กระผมก็ติดนะครับ ขอประทานโทษ พ่อแม่เขาตั้ง
มาแล้วไปเปลี่ยนทำไมก็ไม่รู้ เป็นกาลกิณีเปล่า ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ว่าไปครับ

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ท่านรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ว่าอย่างนี้ครับ
“พรรคประชาธิปัตย์นี้รู้สึกว่าจะเกือบจะไม่มีผู้รู้เรื่องราวการต่างประเทศเลย.....” อันนี้ผิดท่าน
ท้วงนะครับ “เวลานี้ผู้ที่เขากำลังจะอุปโลกน์ให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ในเงาก็รู้อยู่แล้วคือ ส.ส. พิชัย ที่ได้สืบทราบประวัติการศึกษา ปราบฎเป็นผู้ที่มีความรู้เพียง
มัธยมศึกษา ไปเรียนที่โรงเรียนมัธยมที่เมืองขึ้นคือฮ่องกงแล้วเรียนไม่สำเร็จ พื้นเพของการ
ศึกษาก็มีอยู่แค่ ม.ศ. อะไรก็ไม่รู้ว่าจะมี ม.ศ. ๓ หรือ ม.ศ. อะไรขนาดมัธยมศึกษา แล้วก็ต่อ
จากนั้นก็กลับมาเป็นเสมียนอยู่ที่ห้างขายยาของบิดาของผู้แทนคนนี้ แล้วก็ไม่ได้มีประสบการณ์
ไม่รู้เรื่อง ไม่เคยสนใจในเรื่องการเมือง แต่มาบัดนี้เขามาเป็นสมาชิกของพรรคฝ่ายค้านเข้า
แล้วพรรคฝ่ายค้านก็ขาดบุคคลที่รู้เรื่องการต่างประเทศจริงๆ คือคนที่รู้เรื่องการต่างประเทศ
ก็คือท่านคนเดียวเท่านั้น ก็เลยพยายามจะอุปโลกน์บุคคลผู้นี้ขึ้นมา เพราะว่าผู้นี้เป็นสมาชิก
โรตารี ซึ่งสโมสรโรตารีนี้ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องการต่างประเทศเลย สโมสรโรตารีนี้เป็นเรื่องของ
พ่อค้าผู้ประกอบการ เราพบกันเพื่อมาคุยกันดื่มกันไม่ใช่เรื่องการต่างประเทศ แต่เฉียด
มีชาวต่างประเทศอยู่ร่วมด้วยก็เลยกลายเป็นเอตทัคคะในด้านการต่างประเทศขึ้นมา”
ตอนนี้ในเทปท่านเน้นเสียง คือแสดงความเหยียดหยามตามสันดานของท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เออละ คุณธรรมนุญครับ แรงไปหน่อย

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : แรงไปหรือครับ ถอนได้ กระทบถอนได้ คือมันตรงกับความรู้สึกของกระผมที่มีต่อท่านเดี๋ยวนี้ เรียกว่าเรามีใจตรงกัน ส่วนหัวหน้าพรรคนั่นท่านวิจารณ์ นี่เขาไม่เกี่ยวข้องเลย ท่านเล่นมวยเปาะเปาะไม่ใช่เล่นนายพิชัย ท่านเล่นหมัด เดี่ยวท่านสมาชิกผู้มีใจเป็นธรรมแล้วฟังดูว่าท่านสิงห์แห่งกระทรวงการต่างประเทศนี้ สันดานเป็นอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เออละ ว่าไปเถอะ

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : “ส่วนหัวหน้าพรรคนั้นก็รู้การต่างประเทศอีกนั่นแหละ มาจากศาล มากินอัตรากะกระทรวงการต่างประเทศอยู่พักใหญ่แล้วก็ไปเป็นทูตที่วอชิงตัน ในสมัยที่สถานทูตก็ไม่มีการอะไร เดือนหนึ่งอาจจะมืหนังสือ ๒-๓ ฉบับ.....” นี่ท่านรู้มากถึงกระทรวงการต่างประเทศอเมริกัน “ก็ไม่เคยศึกษาเรื่องการทูตหรือการเมืองระหว่างประเทศเลย เพราะฉะนั้นเขาก็อยู่ในฐานะที่ลำบาก เราก็มองใจเขาว่าฝ่ายค้านนี้เขาไม่ค่อยจะมีผู้รู้เรื่องหรือผู้ที่เคยศึกษาการเมืองระหว่างประเทศหรือการทูตหรือการสัมพันธ์ระหว่างประเทศมาเลย เพราะฉะนั้นเขาก็ต้อง.....” ตรงนี้เหปมันขาดไปนิดหนึ่ง “.....นั่นแหละอย่างที่เราเรียกว่าอย่างใกล้เคียงก็จะเรียกว่ามีกลิ่นอายของการต่างประเทศบ้าง.....” เพราะ อันนี้เพราะ “ก็ปล่อยเขา สำหรับเรื่องการเมืองระหว่างประเทศหรือนโยบายการต่างประเทศนี้ ผมก็ได้พยายามพูดย้ำอยู่เสมอว่าเป็นเรื่องของประชาชน และนับตั้งแต่มีสภาผู้แทนขึ้นมา ผมก็ได้พยายามที่จะทำให้นโยบายต่างประเทศนี้เป็นเรื่อง นั้น ปาร์ติชัน (non-partisan)” ผมอาจจะออกสำเนียงภาษา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เออละ ว่าๆ ไปเถอะ

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : เปล่า เดี่ยวท่านจะมาออกแถลงการณ์ตำผมอีกว่าเป็นผู้แทนพระนครแล้วพูดภาษาอังกฤษไม่ชัด ต้องเอาให้เคลียร์ (clear) ท่านประธาน

อย่าจู้จี้ผมนักเลย นาน ๆ จะได้พบกันที นาน ๆ ท่านก็มาสักทีเราก็เอาให้มันถึงที่หน่อย "คือไม่ใช่เรื่องที่จะมาได้แย้งถกเถียงกัน คือทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกัน เป็นเรื่องของประชาชน แต่ควรจะเป็นเรื่องของประชาชนหรือนักการเมืองที่รู้เรื่องที่ศึกษาเรื่องและสนใจไม่ใช่มาตะโกนโพ่นทะนาแหกปาก....." ภาษากระทรวงต่างประเทศ "ร้องกันโดยไม่รู้เรื่องของการต่างประเทศเลย ถ้าหากว่าได้มีการศึกษากันให้ถูกต้องให้ใกล้ชิดกันก็ได้แต่พ่นตะโกนโพ่นทะนาอย่างที่ไม่รู้เรื่องไม่รู้เหตุผล ยกตัวอย่างง่าย ๆ คือว่ากรณีอันนี้....." ไม่เอาละครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณธรรมนุญครับ คือตามข้อบังคับเขาห้าม นะครับ แต่ว่าที่ผมอนุญาตให้คุณได้อ่านนี้ก็เพราะอยู่ในข้อบังคับที่ว่าชี้แจงประกอบ ที่นี้ก็พอให้รวบรัดก็จะเป็นพระคุณยิ่ง

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ก็ประกอบนี้ ท่านประธาน เรายังเป็นผู้แทน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือประมวลครับ ประมวลเข้า

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : กระผมตัดเขมรออกไปเสีย นะครับ ผมกำลังพูดแล้ว ว่าเพื่อจะไม่ให้มันยาวผมก็ตัดเขมรออกไป แต่เรื่องไทยยังมีอีกนิดให้มันจบ "นี่เป็นเรื่องแสดงให้เห็นว่าการทูตหรือการเมืองระหว่างประเทศนั้นต้องมีการศึกษากันอย่างใกล้ชิด ไม่ใช่วันดีคืนดีอยากจะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางเรื่องต่างประเทศก็อุปโลกน์ตัวเองหรืออุปโลกน์คนอื่นคนนั้นขึ้นมาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางต่างประเทศ นักการทูตในกระทรวงนี้ต้องฝึกกันเป็นเวลาหลายสิบปี" ยอด "ไม่ใช่แต่เพียงสิบปีเท่านั้น และต้องเป็นผู้ที่มีพื้นฐานการศึกษาสูงไม่ใช่แต่เฉพาะเป็นโรงเรียนมัธยมจากเมืองขึ้นเช่นฮ่องกง....." ก็คือดำคุณพิชัย กระผมไม่ต้องแปลนะครับ "แล้วก็เรียนไม่สำเร็จด้วย ก็จะมาอ้างตัวเป็นผู้เชี่ยวชาญการต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าขบขันและน่าสงสารมาก....." นี่กระผมพยายามเลียนแบบ คือเสียงท่านกวน ๆ อย่างผมพูดอย่างนี้ "ที่จริงเราก็ไม่ได้โกรธเคืองอะไรกัน....." ถูก "แต่ว่ารู้สึกสงสารและรู้สึกที่ว่าถ้าวันหนึ่งรัฐมนตรีต่างประเทศในอนาคตเป็นผู้มีพื้นฐานการศึกษาแค่ ม.ศ. และเรียนไม่

สำเร็จด้วยก็จะเป็นกรรมของประชาชนคนไทยอย่างมาก.....” อีกนิดเดียว ท่านประธานอย่าเพิ่งเตือน สำหรับตัวกระผมเองนั้นไม่ต้องห่วง เอาละครับจะเสียเวลา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อกี้ชักถามมาเลย

นายธรรมนูญ เทียนเงิน (พระนคร) : เอาละครับ ที่นี้เข้าละครับ ท่านประธาน เข้าจึงหะละ เวลาโคลแม็กท่านประธานอย่าเอาเข้มาจี้กระผม สะดุ้ง ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านคงไม่ปฏิเสธใช้ไหมครับ ว่าถ้อยคำที่กระผมกล่าวมานี้ถูกต้อง และเป็นถ้อยคำที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์ ถ้าท่านรับ กระผมอยากจะพูดนิดเดียวครับท่านรัฐมนตรี ในการที่ท่านไปว่าเขาว่ามีความรู้ต่ำ อบรมต่ำเป็นเพียงเสมียนชายยา นี้กระผมขอทราบเรียนว่า พ่อแม่เขาอบรมกันมาอย่างนั้น และตามที่คุณพิชัยนี้เขามีพ่อแม่ดี คุณพิชัยอยู่ในพรรคนี้ เวลาใครว่าอะไร คุณพิชัยไม่ได้เคยโต้ตอบในถ้อยคำที่รุนแรง หรือว่าไปออกแถลงการณ์ยังไม่เคย แม้แต่ท่านสมาชิก ส.ป.ท. ผู้มีเกียรติก็ไม่มีความรังเกียจคุณพิชัย ทั้งนี้ก็เพราะว่าพ่อแม่เขาอบรมกันมาดี มันไม่เหมือนกับคนบางคน ที่นี้ท่านบอกว่า คุณพิชัยโง่เง่าเต่าตุ่นะครับ กระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนนิตนะครับ สำหรับคุณพิชัยนี้กระผมจะไม่พูดมากละ จะเป็นการยกกันเอง แต่กระผมอยากจะเรียนท่านรัฐมนตรีว่า คุณพิชัยนี้ ได้เป็นนายกสมาคมอุตสาหกรรมผลิตยาแห่งประเทศไทยนะครับ ได้เป็นกรรมการหอการค้าไทย นี้ท่านประธานอย่าท้วง เพราะว่าคุณถนัดเขาสงสารประชาชน เพื่อประชาธิปไตยเป็นรัฐบาลแล้วจะได้รัฐมนตรีโง่ๆ ไปออกแถลงการณ์ด่าแม่คนอะไรอย่างนั้น มันจะเสียหน้านะครับ เป็นกรรมการสภาการค้า เป็นรองประธานหอการค้านานาชาติ เป็นประธานกรรมการสอบคัดเลือกของมูลนิธิฟูลไบร์ท เป็นกรรมการแรงงานแห่งชาติ เป็นกรรมการจัดประเภทอาชีพมาตรฐานของชาติ เป็นกรรมการ อ.ต.พ. เป็นผู้แทนนายจ้างไทยประจำองค์การแรงงานสากล ไอแอลโอ. (I.L.O.) นี้กระผมคิดว่า อินเตอร์เนชันนัล เลเบอร์ ออแกนไนเซชัน (International Labour Organization) ใช้หรือไม่ ใช้ไม่รู้ ๓ ปี เป็นที่ปรึกษาแรงงานประจำเอเชีย องค์การแรงงานสากล ได้รับเสนอชื่อให้ได้รับรางวัลแมกไซไซ แต่ไม่ได้ เป็นนายกสโมสรโรตารีธนบุรี เป็นผู้ว่าการภาคเอเชีย อากเนย์โรตารีสากล เป็นกรรมการถาวร สแตนดิง คอมมิตตี (standing committee) ของ

องค์การโรตารีแห่งโลก ทำการแทนประธานโลกของโรตารีที่ประเทศออสเตรเลีย อินเดียและ
 ใต้หวัน กระผมหมายเหตุนี้หนึ่ง คนที่เคยเป็นผู้ว่าการโรตารีนั้น ในเมืองไทยนะครับมี ๑.
 กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ๒. พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ๓.
 พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ๔. พระยาศรวิสารวาจา และที่ท่านไปประณาม
 เขาบอกว่าโรตารีนั้นเป็นสมาคมฝรั่ง ไม่มี ความหมายอะไร คุณถนอมก็เป็น คุณประภาสก็เป็น
 แล้วยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านพูดแล้ว ท่านยังใช้ให้คนที่คนหนึ่งไปพูดในสมาคมโรตารีบอกว่า ท่าน
 ไม่ได้พูดอะไรเรื่องโรตารี เหลวไหล นี่ก็เป็นผลที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง-
 ประเทศ ก็พูดจาก็ฟังไม่ค่อยจะได้ นัก ที่นี้กระผมก็อยากจะขอประณามกราบเรียนท่านถนัด
 คอมันตร์ นายพันเอกผู้แก้วปากสืบทิต.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาๆ ครับตามเลยครับ เรื่องแก้วปากไม่
 จำเป็นหรอกครับ ชักถามเลย

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ก็เอา ไม่ได้ทำอะไรก็ดีนักหนาแล้ว ท่าน
 ประธานแก้วปากเฉยๆ ก็ไพอะแล้ว

คำถามที่ ๑ ท่านรู้ได้อย่างไรว่า พรรคประชาธิปไตยอุปโลกน์ให้นายพิชัย รัตตกุล
 เป็นรัฐมนตรีเงา หนึ่งนะครับ

๒. การที่พลตรี สง่า กิตติขจร เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 นั้น ได้รับการอบรมมาก็ปี จากใคร สำนักไหน

๓. พลตรี ชชาติชาย ชุณหะวัณ ที่ไปเป็นทูตอาร์เจนตินาและเวียดนามนั้น เข้า
 สูตรข้อไหนของท่าน

๔. นายชำนาญ ยุวบูรณ์ ที่ส่งไปเป็นทูตอาร์เจนตินานั้น ใครเป็นคนอบรม
 วิชาการทูตให้ ตัวท่านใช้ไหม

๕. ที่ท่านว่า ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช สมัยเป็นทูตที่วอชิงตันนั้น เดือนหนึ่งจะมีหนังสือเซ็นลัก ๒-๓ ฉบับ ใครเป็นคนบอกหรือตรัสรู้เอาเอง เปรียบเทียบกับเมื่อตอนท่านเป็นนั้นนะ มันต่างกันข้อไหนอย่างไร

ยกแรกเอาแค่นี้ก่อน

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ทั้ง ๆ ที่คำแถลงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ ไม่สู้จะเข้าอยู่ในระเบียบข้อบังคับนัก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ทักท้วง เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าเราพร้อมที่จะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้มีชื่อเสียงโด่งดังและมีประสบการณ์มากมาย ได้สามารถที่จะระบายความรู้สึกออกมาให้เต็มที่ มีหลายอย่างที่ไม่เข้าอยู่ในระเบียบ โดยเฉพาะข้อ ๔๐ และถ้าหากว่า ข้าพเจ้าจะนำหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวโจมตีทั้งรัฐบาลทั้งกระทรวงการต่างประเทศและตัวข้าพเจ้าเองมาอ่าน ก็จะต้องใช้เวลาอีกหลายชั่วโมง และคำกล่าวหาการโจมตีบริภาษนรสุวาทจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรวมทั้งท่าน ส.ส. พิชัย รัตตกุล แล้วก็คงจะทำให้สภานี้ต้องใช้เวลาในการตอบกระทู้เป็นเวลาอีกหลายครั้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่จำเป็นที่จะต้องตอบ และขอความกรุณาท่านประธานอนุญาตให้ข้าพเจ้าไม่ตอบในข้อความซึ่งท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติได้กล่าวไปในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทน และเป็นสมาชิกของพรรคฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติว่า ระหว่างท่าน ส.ส. พิชัย รัตตกุล กับข้าพเจ้านั้น ไม่เคยเป็นอริกันมาแต่อย่างใด ถ้าท่านบุคคลผู้นี้ตอบด้วยความจริงใจและตรงไปตรงมาก็คงจะมีหลักฐานได้นอกไปจากข้าพเจ้าจะต้องการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะให้การเมืองระหว่างประเทศเป็นการเมืองของชาติ เป็นนโยบายของชาติไม่ใช่เป็นนโยบายของรัฐบาลหรือของพรรคของรัฐบาล แต่ให้เป็นนโยบายของส่วนรวม ด้วยเหตุนี้เอง ข้าพเจ้าจึงได้ดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่จะสามารถจะทำได้ เพื่อให้มีความเห็นสอดคล้องกันหรืออย่างน้อยช่วยสนับสนุนระหว่างกันและกัน เพื่อให้ชาติของเราจะสามารถที่จะต่อต้านและต่อสู้กับภัยพิบัติหรือการกดขี่การบีบบังคับต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว ไม่ใช่แต่เฉพาะในเอเชีย แต่จากภาคอื่น ๆ ของโลกเช่นเดียวกัน และด้วยเหตุนี้เอง กระทรวงการต่างประเทศจึงได้เสนอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ส.ส. พิชัย

รัตตกุล เข้าร่วมอยู่เป็นผู้แทนของรัฐบาลเช่นเดียวกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มิเกียรติอื่น ๆ ซึ่งทราบอยู่แล้วว่ามีใครบ้างให้เข้าร่วมอยู่ในคณะผู้แทนในการประชุมองค์การ ส.ป.อ. ซึ่งมีอยู่ ณ กรุงเทพฯ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนที่ได้เข้าร่วมและพรรคของท่านเหล่านั้นก็เห็นพ้องด้วยกับวิธีการ นี่ก็แสดงให้เห็นว่ากระทรวงการต่างประเทศไม่ได้มีเจตนาที่จะเป็นอริต่อผู้ใด หรือต่อพรรคใดทั้งสิ้น แต่ตรงกันข้าม พยายามที่จะสมานฉันท์แต่ทั้ง ๆ ที่มีความพยายาม เช่นนี้ และนอกจากการที่ติดต่อเป็นส่วนตัวให้เป็นมิตรที่สุด เช่นเชิญท่าน ส.ส. ผู้มิเกียรติต่าง ๆ รวมทั้งท่านสมาชิกสภา ส.ส. พิชัย รัตตกุล ไปร่วมในงานเลี้ยงรับรองเพื่อได้พบปะกับทูตานุทูตชาวต่างประเทศ เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเรานั้นเป็นประเทศที่สามัคคีร่วมกัน จะแตกแยกกันก็แตกแยกกันอยู่ภายในสภานี้ หรือภายในหมู่คนไทยไม่ใช่แตกแยกกันต่อหน้าคนต่างด้าว ในชมรมของคนต่างด้าว ไปสาวไส้ให้กากิน และโดยเฉพาะไปชักชวนให้คนต่างด้าวนั้นเข้ามาแทรกแซงในกิจการของชาติบ้านเมืองอีกด้วย นี่ประเด็นมันอยู่ตรงนี้ ประเด็นไม่ได้อยู่ที่อื่นเลย ประเด็นอยู่ที่ว่าการที่กระทรวงการต่างประเทศทักท้วงหรือตอบโต้ ก็ตอบโต้การโจมตีกล่าวหาในหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์บางฉบับของฝ่ายค้าน หรือในโอกาสอื่น ๆ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดซึ่งอาจจะเกิดขึ้นแก่ประชาชนชาวไทยทั้งหลายได้ ไม่ใช่จะปล่อยให้มีการเป่าหูให้คนไทยเข้าใจไปในทางหนึ่ง รัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบต่อประชาชน เช่นเดียวกันกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มิเกียรติทั้งหลาย และข้าพเจ้ากล่าวย้าว่า ระหว่างท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติ โดยเฉพาะกับท่าน ส.ส. พิชัย รัตตกุลนั้นไม่เคยมีความรู้สึกัน เคยชอบพอกัน แม้แต่ญาติพี่น้องของท่านเองก็สนิทชิดชอบกับครอบครัวของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นไม่มี ไม่มีเหตุผลประการใด แต่ว่าคนเราเมื่อถูกโจมตีเข้ามา ๆ ก็ต้องตอบบ้าง จะให้เป็นพระอิฐพระปูนนั้นก็เห็นจะยาก เหตุไฉนฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะกล่าวหาประณามสาตโคลนใส่ร้ายป้ายสี แล้วบังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งต้องนั่งต้องคุกเข่าพนมมือคอยรับการกล่าวหาโจมตีเช่นนั้น แต่นี่ก็ไม่ใช่ประเด็น ประเด็นไม่ใช่เรื่องส่วนตัว ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวระหว่างข้าพเจ้ากับ ส.ส. พิชัย รัตตกุล หรือระหว่างข้าพเจ้ากับท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ ส.ส. ชรรมนบุญ เทียนเงิน ไม่มี ข้าพเจ้าก็ไม่เคยรู้จักท่าน ท่านก็ไม่เคยรู้จักข้าพเจ้า ท่านก็เอาเรื่องส่วนตัว เช่น ถามว่า

เหตุไฉนจึงเปลี่ยนชื่อจาก "ถนัดกิจ" มาเป็น "ถนัด" ซึ่งที่จริงไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่เราพูดกันเวลานี้เลย แต่ว่าเมื่อท่านพูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ขอตอบอย่างสั้น ๆ ว่า "ถนัดกิจ" นั้นเป็นชื่อซึ่งสมเด็จพระพันปีหลวง ได้พระราชทานให้แก่ข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นเป็นชื่อที่มีเกียรติ เป็นชื่อที่ข้าพเจ้ายังรักและนับถือ เพราะว่าเป็นฐานะที่สมเด็จพระพันปีหลวงได้พระราชทานให้แก่ข้าพเจ้า การที่ข้าพเจ้าต้องตัดไปนั้นด้วยความจำเป็นด้วยถูกบังคับ เพราะในสมัยหนึ่งเขาอ้างว่า ถ้าหากว่าชื่อมีหลายพยางค์ก็เป็นชื่อของผู้หญิงของสตรี และยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่า ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไม่ตัดคำว่า "กิจ" ออกไป และเป็นชื่อผู้หญิงแล้วก็อาจจะต้องลาออกจากราชการ และโดยเฉพาะไปร่วมประชุมในการเจรจากับต่างประเทศไม่ได้ นี่แหละถ้าท่านอยากทราบ ข้าพเจ้าก็ขอเรียนให้สภาอันมีศักดิ์ศรีทราบ ซึ่งที่จริงไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่มาอภิปรายกันในขณะนี้เลย เป็นเรื่องส่วนตัวทั้งนั้น แต่ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า สำหรับการต่างประเทศนั้น แม้แต่จะมีบุคคลซึ่งไม่ได้รับการอบรมหรือเทรนนิ่ง (training) จากชั้นต่ำที่สุดไปจนถึงชั้นสูงสุด แต่ว่าบุคคลเหล่านั้นส่วนมากก็มีความรู้ความชำนาญ และพยายามที่จะปรับตนฝึกฝนตนเพื่อทำหน้าที่ให้เหมาะสมเพื่อรับใช้ชาติบ้านเมือง บุคคลที่ท่านทั้งหลายได้อ้างมานั้น เป็นผู้ที่ได้รับใช้ประเทศชาติและกำลังรับใช้ประเทศชาติอยู่ต่อไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพราะฉะนั้นไม่เป็นการสมควรที่จะไปกล่าวประณามเขา ในส่วนที่เกี่ยวกับรายชื่อหรือรายตำแหน่ง ซึ่งท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติ พิชัย รัตตกุล ได้รับมานั้นก็เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ ข้าพเจ้าไม่เถียงเลย แต่เป็นตำแหน่งที่ไม่เกี่ยวกับการทูตหรือดีโพลเมซี (diplomacy) แม้แต่สมาชิกโรตารี ข้าพเจ้าเองก็เป็นโรตารีเรียนเหมือนกัน ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่เป็น และเพราะข้าพเจ้าเป็นสมาชิกของโรตารีนี้ จึงรู้ว่าสโมสรโรตารีหรือกิจการโรตารีนี้ไม่เกี่ยวกับการทูตการเมืองระหว่างประเทศ ยิ่งกว่านั้นเขาพยายามที่จะไม่ให้การเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องมาพะว้าพะวังกับกิจการโรตารีเลย ด้วยเหตุนี้เอง ข้าพเจ้าจึงขอย้ำว่าประเด็นที่เราพูดกันอยู่เวลานี้มีอยู่ว่าเป็นการเหมาะสมหรือไม่ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภาผู้แทนของสภาอันสูงส่งนี้จะไปอภิปรายถกเถียงปัญหาของชาตินอกบริเวณนอกที่ประชุมนี้หรือเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ถ้าหากเห็นว่าเป็นการถูกต้องที่ท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติจะไปเที่ยวอภิปรายถกเถียงปัญหาของชาติบ้านเมืองในองค์กรหรือชุมนุมชนหรือชมรมของคนต่างด้าวก็ใคร่ขอทราบว่า เพื่อทางรัฐบาลหรือประชาชนชาวไทยจะได้รู้ว่า ต่อ

จากนี้ไปปัญหาของชาติจะไปถกเถียงกันในสมาคมต่างด้าว รัฐบาลหรือท่านสมาชิกสภาอื่น ๆ จะได้รับเข้าเป็นสมาชิกไว้บ้างเพื่อจะได้มีโอกาสฟังหรือได้มีโอกาสชี้แจง หรือมีโอกาสตอบโต้ และจะได้อยู่ไว้ว่า ต่อจากนี้ไปชาวต่างด้าวก็อาจจะถูกชักชวนให้เข้ามาเกี่ยวพันกับกิจการเมืองของชาติประเทศ ซึ่งเราพยายามวางแผนอย่างที่สุด ที่จะไม่ให้ชาวต่างด้าวเข้ามาแทรกแซงเข้ามาทำลายอธิปไตยหรือสิทธิและเสรีภาพของชาติของเรา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณธรรมบุญครับ ชักวาระที่ ๒ แต่เดี่ยว ๆ ก่อนครับ คือการที่ผมอนุญาตให้คุณนำเอกสารเข้ามาอ่านนั้น ความจริงข้อบังคับเขาก็ห้ามอยู่ แต่ว่าที่ผมปล่อยให้ท่านไปนั้นก็เพราะว่าเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในแถลงการณ์ ซึ่งคุณจำเป็นจะต้องใช้ประกอบในการซักถาม ซึ่งข้อ ๙๗ วรรคสอง ก็อนุญาตให้ แต่ว่าเป็นเรื่องของประธานที่เห็นว่าเท่าที่จำเป็นครับ เพราะฉะนั้นในการชักวาระที่ ๒ นั้นะครับ ครั้งที่ ๒ นี้ก็ขอได้โปรดให้รวบรัดหรือว่าประมวลเรื่องราวแล้วก็ซักถามครั้งที่ ๒ ได้ ขอเชิญ

นายธรรมบุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ขอขอบพระคุณที่ได้มอบรมิชาการเป็นผู้แทนราษฎรให้กระผมทราบ ท่านรัฐมนตรีครับ การที่กระผมเรียนชื่อท่านว่า "นายถนัดกิจ" ก็เป็นการถูกต้องแล้ว เพราะว่าเป็นการยกย่องชื่อที่สมเด็จพระพันปีหลวงได้ตั้งให้ ก็เพื่อสมาชิกทั้งหลายก็จะรู้ว่าท่านเป็นมงคลนาม ท่านก็ไม่น่าจะกริ้วโกรธอะไรเอาละเพื่อให้ประเด็นมันใกล้เข้า วันนี้รู้สึกที่ท่านอารมณ์ดีมาก ก็เห็นก็ทักทายกันดีเยี่ยมแจ่มใสดี ที่ท่านบอกว่าประเด็นนี้มันอยู่ที่ว่าคุณพิชัยไปพูดให้ชักชวนคนต่างด้าว กระผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าหลังจากที่คุณพิชัยไปพูดแล้ว ได้มีคนต่างด้าวคนใดเกิดปฏิกิริยาขึ้นในเมืองไทย แต่ในทางตรงกันข้าม กระผมเห็นพวกฝรั่งขึ้นก็ไปออกทีวีสนับสนุนท่านรัฐมนตรีถนัด ท่านจะเกณฑ์ไปหรือท่านจะให้ขันทีอะไรของท่านไปชักชวนก็ไม่รู้ นี่แล้วท่านบอกว่าถ้าไปเอาอย่างนั้น คนที่จะพูดเรื่องกระทรวงการต่างประเทศนี้พูดไม่ได้ ถ้าหนังสือพิมพ์มาถามก็พูดไม่ได้ เพราะไปพูดข้างนอก ต้องมาพูดกันในที่ อย่างนั้นหรือเป็นอย่างนี้หรือครับ ที่นี้กระผมอยากจะถามท่านว่า ท่านนี้มันแก่ออกแถลงการณ์เหลือเกินแถลงการณ์กระทรวงต่างประเทศโดยอธิบดีกรมอะไรละ สารนิเทศนี้ชื่ออะไรก็ไม่รู้ กระผมไม่เอ่ยชื่อละ คนนี้ต้องให้รางวัลเป็นพิเศษ

เอาเงินราชการลับแจกไปบ้างก็ดีชื่อเสียงดีดีมาก การออกแถลงการณ์ต่อผู้แทนราษฎรว่าโจ่งเงาขาดวิชาความรู้ ไร้ศีลสัตย์อายนี้ที่ว่าอย่างนี้ในหลักสูตรกระทรวงการต่างประเทศในหนังสืออะไร หน้าเท่าใดใครเป็นคนแต่ง เอาสั้น ๆ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ข้าพเจ้าได้สรรเสริญประสบการณ์อันยาวนานของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรรมคุณุ เทียนเงิน และได้สรรเสริญถึงการใช้ถ้อยคำที่สุภาพถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ ข้าพเจ้าก็ยังไม่ถอนการสรรเสริญอันนั้น แต่น่าเสียดายที่ว่าท่านใช้ถ้อยคำบางประการเกี่ยวกับข้าราชการของแผ่นดิน ซึ่งเป็นข้าราชการของชาติบ้านเมืองของประเทศ ได้รับการแต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการ ว่าเป็นชั้นที่ ๆ นี้ไม่มีในกฎ ก.พ. ไม่มีในพระราชบัญญัติ ก.พ. ครั้น เพราะฉะนั้นถ้าท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติซึ่งข้าพเจ้าก็ยังรักใคร่นับถืออยู่ ไม่ใช่เฉพาะว่าท่านใช้คำผิดไปหน่อยก็จะมาซึ่งเรียกดกริ้วโกรธกันเหมือนอย่างที่ท่านว่า บอกว่ามาอ้างชื่อเป็นเรื่องส่วนตัวนี้ ข้าพเจ้าจะรู้สึกกริ้วโกรธไม่ใช่เช่นนั้นครับ ข้าพเจ้าขอขอบคุณด้วยซ้ำไปที่ท่านได้มีโอกาส ให้มีโอกาสสมาคมคุย คุยโวหรือคุยอวดก็ได้ ถ้าท่านต้องการจะโจมตีข้าพเจ้าว่าเอาชื่อมาคุยอวดว่าได้รับพระราชทานนามจากสมเด็จพระพันปีหลวงไม่ได้โกรธเลยครับ ปัญหาที่อยู่ต่อไปว่า การที่สมาชิกสภาผู้มิเกียรติไปถกเถียงปัญหาของชาติในชุมนุมชนในชมรมคนต่างด้าว นั้น ขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มิเกียรติว่า ไม่เคยมีประเทศไหนครับ ที่เขาทำกัน แม้แต่ประเทศไทยก็ไม่เคยมีท่านไปตรวจดูเรคคอร์ด (record) ไปตรวจดูสถิติหรือข้อบังคับได้ ไม่เคยมีครับ ตลอดเวลาที่ประเทศไทยมีประชาธิปไตยมีสภาผู้แทนราษฎรมา ไม่เคยมีที่สมาชิกสภาผู้แทนคนใด จะเป็นในสมัยตั้งแต่เริ่มแรกมา ที่จะไปถกเถียงอภิปรายปัญหาของชาติในท่ามกลางคนต่างด้าว เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงถือว่าเหตุการณ์ที่สำคัญมาก และที่ได้แถลงการณ์ไปหรือพูดจาอะไรไปบางสิ่งบางอย่างซึ่งอาจจะไม่เหมาะโสดักก็ขออภัยด้วย แต่ว่าการที่พูดไปนี้มีเจตนาอยู่อย่างเดียวคือจะป้องกันเกียรติและศักดิ์ศรีของสถาบันอันสูงส่งนี้ คือสภาผู้แทนรวมทั้งวุฒิสภาซึ่งประกอบกันแล้วเป็นรัฐสภา ที่ได้กระทำไปนั้นกระทำด้วยความหวังดี ด้วยเจตนาที่จะปกป้องรักษาไม่ให้เกียรติของสถาบันนี้ถูกกระทบกระเทือน ถึงแม้ว่าตัวข้าพเจ้าเองจะไม่

ได้มีเกียรติพอที่จะได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ข้าพเจ้าก็เคารพนับถือและเทิดทูนสถาบันนี้ เพราะเป็นสถาบันของชาติ ไม่ใช่สถาบันของคนหนึ่งคนใด ถ้าหากว่าเราไม่เทิดทูนไม่รักษาไว้ ไม่ดำรงเกียรติของสถาบันนี้ไว้เหมือนกับองค์ประมุขเหมือนกับธงเหมือนกับบรรดาสัญญลักษณ์ต่างๆ ของชาติ ถ้าเราปล่อยให้มีการกระทำซึ่งอาจจะกระทบกระเทือนถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของสถาบันนี้ เราจะมื่ออะไรเหลือ ชาติไทยจะมีอะไรเหลือครับ คนไทยจะมีอะไรเหลือ เวลาที่เราก็เป็นประเทศเล็ก ถูกกดดันถูกแก่งแย่งทั้งในด้านการค้าการเศรษฐกิจต่างๆ เราจะปล่อยให้สถาบันซึ่งเราเทิดทูนเคารพนับถือถูกกระทบกระเทือนอีกหรือ แล้วคนไทยโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งประชาชนคนไทยได้จ้างเอาไว้เพื่อให้มาช่วยพิทักษ์รักษาสถาบันนี้ จะไม่ให้ช่วยกันรักษากระนั้นหรือ นี่ละครับ ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่าเจตนามีอยู่เท่านั้นเอง ไม่มีเจตนาอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภามุแทน : ต่อกับ ชักถามครั้งที่ ๓

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : กระผมรู้สึกว่าคุณรัฐมนตรีตอบก็ไม่ค่อยจะตรงประเด็นนัก อย่างที่กระผมถามมา ท่านก็บอกว่า ท่านมีสิทธิที่จะไม่ตอบได้ ก็แปลเป็นอันว่าท่านยอมรับว่าที่กระผมถามมานั้น ท่านไม่สามารถที่จะตอบได้ท่านรัฐมนตรี นี่กระผมพูดอย่างใจจริง กระผมนี้ยอมรับอยู่ในข้อหนึ่งว่า ท่านนี้เป็นคนทำงานและก็เป็นคนมีความซื่อสัตย์ นี่กระผมยอมรับต่อสภานี้ เพราะฉะนั้นกระผมนี้เป็นคนซอกแซก พยายามที่จะตรวจดูว่ารัฐมนตรีคนใดไปค้าขายที่ไต่บ้าง แต่ว่าไม่ปรากฏว่ามีท่านอยู่เลย นี่ก็ความดีของท่านคนนี้ แต่ว่ากระผมเป็นห่วงว่าท่านนี้ก็ทำงานมามาก ตรากตรำมามาก บางทีก็อาจจะฟุ้งซ่านไปบ้าง กระผมคิดว่าถ้าว่าง ๆ ไปให้หมอประสพตรวจร่างกายดูเสียบ้าง นี่แนะนำ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ชักถาม ชักถามครั้งที่ ๓

นายธรรมนุญ เทียนเงิน (พระนคร) : ก็ความเข้าใจนี้ก็จะเกิดขึ้นนะครับ ที่นี้ที่สะดุดใจ ท่านบอกว่าท่านรัก เรื่องประเด็นสำคัญที่ท่านบอกว่า นายพิชัยไปพูด คุณพิชัยไปพูดที่หอการค้านี้ทำให้เสียหาย กระผมถามท่าน ท่านไม่ตอบว่าเมื่อหลังจากพูดแล้วมีความ

เสียหายอะไรเกิดขึ้นในทางตรงกันข้ามนี้ กระผมอ่านสปีช (speech) คุณพิชัยแล้ว กลับส่งเสริมรัฐบาลนี้ แต่จะไปตำหนิต่านเข้านิดเดียว ท่านก็ทำเป็นหญิงมีประจำเดือนขึ้นมา เรื่องมันนิดเดียวเท่านั้น เขาตำหนิต่านนิดเดียว แต่ก็ไม่ได้หยาบคายอะไรนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็เตือนท่านแล้วนะครับ ถ้าเชื่อว่าไปได้เชีคร่างกายเสีย การทำงานต่อไปของเราก็จะมีความเข้าใจกันดีขึ้น ที่นี้ท่าน ส.ส. อ่า รongเงินนี่ก็จะเป็นเวรกรรมอะไรก็ไม่รู้มาพูดในนี้ ท่านก็ไปออกแถลงการณ์ว่าเขา ๒ ฉบับ กระผมก็ไม่ค่อยจะเชื่อเพราะว่าฟังท่านพูดนี้สุภาพมาก มันผิดกับแถลงการณ์ที่ออก กระผมจึงสงสัยว่า กระผมก็ไปใช้คำว่า "ชั้นที่" ท่านก็บอกว่าไม่มีมันถูกแล้ว กระผมพูดนะไม่มีในพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารนะครับ เพราะกระผมมันก็อาย ม.ศ. เหมือนกัน พันเพ็กเด็กวัดครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านกรุณาตอบนี้ก็เป็นการออนเนอร์ (honour) กระผมมากอยู่แล้ว เนื่องจากท่านเป็นประธานกรรมการพัฒนาภาคใต้นี้ ส.ส. นี้เขาวิจารณ์ท่านจะท้วงอะไรเชิญ เขาพูดในที่ประชุมนี้ ในสถาบันที่ท่านว่าศักดิ์สิทธิ์นี้ เขาบอกว่าเขาไม่ได้เงินราชการลับหรืออะไรพัฒนาภาค เพราะว่าประธานพัฒนาภาคไม่ได้มาประชุม ท่านก็ควรจะมาในที่ประชุมนี้แล้วก็บอกกับเขาสิ ที่ว่าไม่มาประชุมนั้นเพราะฉันเป็นผู้แทนระดับโลก มันก็เข้าใจกัน อ้ายนี้ท่านไม่ว่าอย่างนี้ ท่านกลับแถลงการณ์ดำเขาบอกว่าไร้ศีลสัตย์ มีความรู้แค่ ม.ศ. ๔ ป. ๔ หรือ ม.ศ. อะไร ท่านว่าอย่างนั้น อย่างนี้ท่านรัฐมนตรีครับ จะเรียนว่าท่านยกย่องสถาบันนิติบัญญัติอย่างนั้นหรือ แล้วท่านเองนี้ท่านว่าเขาได้ ท่านบอกว่าเมื่อว่าได้ก็ว่าได้ เขาว่าท่านในสถาบันนี้ ท่านไปว่าเขาข้างนอก ออกแถลงการณ์ส่งไปในที่ต่าง ๆ กระผมอยากจะถามรัฐมนตรีเป็นครั้งสุดท้ายว่า ตั้งแต่ท่านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในระยะปี ๒ ปีนี้ ท่านออกแถลงการณ์ดำผู้แทนไปกี่ฉบับ แล้วก็ท่านผู้แทนพัทลุงท่านก็เขียนโน้ตมา จะไม่พูดเดี๋ยวก็น่าจะชัดใจ ท่านให้เรียนคุณถนัดว่า ในการสมัครรับเลือกตั้งคราวหน้าอยากจะทำประธานพัฒนาการภาคใต้ไปสมัครที่จังหวัดพัทลุง ถ้าท่านไปแล้วเขาจะออกเงินค่าสมัครอะไรให้เรียบร้อย สำหรับกระผมเองนั้นก็อยากจะเรียนต่อสภานี้ว่า ถ้าเชื่อว่าท่านไปสมัครจังหวัดพัทลุงแล้วท่านไม่ถูกริบเงิน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้เกี่ยวกับแถลงการณ์สักหน่อยนะครับ

นายธรรมณู เทียนเงิน (พระนคร) : อีกนิดเดียว กระจกจะยอมให้โกนหัวแห่รอบสภานี้ ๓ รอบ ทั้งๆ ที่ผมบนศีรษะของกระจกก็มีมากกว่าหลวงจ่าบุญอีกนิดเดียวเท่านั้น

.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า อย่าไปออกชื่อคนอื่นเขาสิครับ มันหลายคนนี่ถามเถอะครับ ชักถามครั้งที่ ๓ เกิดครับคุณธรรมณู

นายธรรมณู เทียนเงิน (พระนคร) : เอาครั้งที่ ๓ ครับท่านประธาน กระจกก็คนซีเล่น ท่านประธานครับ นานๆ ได้พบ กระจกขอย้ำอีกที ท่านรัฐมนตรี ในการที่คุณพิชัยไปพูดนี้มีความเสียหายอะไรเกิดขึ้นแก่ชาติบ้านเมือง ที่ท่านบอกว่าเสียหายๆ ขอให้บอก แล้วอีกอย่างหนึ่งขอให้เลิกพูดเสียที่ว่าเรื่องการต่างประเทศแล้วมันต้องอบรมกันเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี สมมติว่าถ้ากระจกออกไปนี้ หนังสือพิมพ์เขาถามบอกว่า การที่รัฐมนตรีถนัดครั้งหนึ่งตามก้นอเมริกาไปมาอ้ายคราวนี้จะค้าขายกับเงินแดง ท่านมีความเห็นอย่างไร กระจกในฐานะที่เป็นการเมืองถึงมันจะไม่ฉลาดเท่าท่าน มันก็ต้องพูด ถ้าพูดแล้วก็ต้องไปเดือตร้อนกรมสารนิเทศต้องแถลงการณ์อีก นี่เรื่องมันพุกพันรั้ว วัวพันหลัก เพราะฉะนั้นกระจกจึงอยากจะขอประธานกราบเรียนเป็นครั้งสุดท้ายว่า การพูดของคุณพิชัยนี้มันมีอะไรเสียหายเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงไม่มีใช้ใหม่ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : อีกครั้งหนึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ได้กล่าวถ้อยคำแถลงที่ไม่อยู่ในระเบียบข้อบังคับ แต่ท่านก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ข้าพเจ้าผู้ไม่เป็นสมาชิกของสภาผู้แทนผู้มีเกียรตินี้ ก็พร้อมที่จะมีน้ำใจกว้างขวางพอที่จะปล่อยให้ท่านละเมิดระเบียบข้อบังคับถึงกับนำเรื่องส่วนตัวมากล่าว เช่นแนะนำให้ข้าพเจ้าไปหาแพทย์จิตซึ่งที่จริงข้าพเจ้าก็ยินดีรับ แต่โดยข้าพเจ้าเสียใจที่เงินทองก็ไม่ค่อยจะมีทรัพย์สินก็ไม่ค่อยจะมี แล้วก็เวลาก็ไม่ค่อยจะมี แต่ว่าก็รู้สึกว่าเป็นความหวังดีของท่าน ส.ส.ผู้มีเกียรติ ธรรมณู เทียนเงิน อันที่จริงนั้นการไปหาแพทย์จิตนั้นไม่ใช่แต่เฉพาะรัฐมนตรีเท่านั้นที่ควรจะไปอาจจะมียกหลายคนที่ควรจะไปเช่นเดียวกัน.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : แต่ก็ไม่เป็นไรครับ เราก็อาจจะไปพร้อม ๆ กันก็ได้ อย่างไรก็ตามเรื่องทั้งหลายเหล่านี้เราก็ได้พูด แล้วก็ก็ได้พูดด้วยพยายามที่จะเป็นมิตรต่อกัน ไม่ใช่ที่จะมาเป็นศัตรูต่อกัน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรตินี้เป็นมิตรของรัฐบาล ไม่ใช่เป็นศัตรูของรัฐบาล เป็นมิตรของประชาชน ไม่ใช่เป็นศัตรูของประชาชน ในลักษณะเดียวกันรัฐบาลก็เป็นมิตรของท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติ ไม่ใช่เป็นศัตรู อาจจะโต้เถียงกัน เวลาโต้เถียงกันก็พยายามโต้เถียงด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน ไม่ใช่ไปเอาเรื่องส่วนตัวมากล่าว ก็อาจจะยั่วแหย่กันบ้างก็ไม่เป็นไร ถูกชวนถูกหยิกบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ ก็พอทนได้ แต่ข้อสำคัญนั้นสิ่งที่รัฐบาลได้พยายามทำและได้พยายามกระทำมาแล้วอย่างเคร่งครัดก็คือการที่จะรับใช้ประชาชนในทุกวิถีทาง ในด้านการป้องกันประเทศ ในด้านการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจในด้านสาธารณสุขอนามัยอะไรต่าง ๆ กระทรวงการต่างประเทศนี้ก็มีหน้าที่อยู่บ้าง กล่าวคือมีหน้าที่ที่จะช่วยหน่วยราชการอื่น ๆ รวมทั้งสภาผู้แทนอันมีเกียรตินี้ที่จะปกป้องรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของชาติและพยายามที่จะป้องกันเป็นอย่างยิ่ง ไม่ให้เกิดมีการแทรกแซงจากภายนอกเข้ามาเพื่อจะทำลายเสรีภาพและอิสระภาพเอกราชของชาติ ซึ่งท่านทั้งหลายคงจะเห็นได้แล้วว่าได้มีการแทรกแซง ได้มีการพยายามที่จะเข้ามาเบียดเบียนพี่น้องชาวไทย ทั้งในด้านการก่อกวนความสงบสุข ทั้งในด้านเศรษฐกิจเพื่อทำให้ประเทศไทยต้องขาดรายได้จากการขายสินค้าบางสิ่งบางอย่าง ทั้งในด้านการเมืองด้วยครับ ในด้านการเมืองก็มีครับ ไม่ใช่ว่าไม่มี มีอยู่มากพอใช้ ถ้าท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติ คือ ท่าน ส.ส. ธรรมบุญเทียนเงินสนใจ กระผมยินดีที่จะส่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สื่อให้เห็นถึงการแทรกแซงจากภายนอกหลายด้านด้วยกันครับ ไม่ใช่แต่เฉพาะด้านคอมมิวนิสต์หรือด้านที่เป็นศัตรูต่อเราอย่างเปิดเผยหรือไม่เปิดเผย แต่ทางด้านอื่นก็มีการแทรกแซง มีการพยายามที่จะทำให้ชาติไทยพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งหลายต้องเสียประโยชน์ ซึ่งอาจจะคำนวณเป็นบาทเป็นสตางค์ไม่ได้ แต่ว่าเสียอย่างมากมาย เสียยิ่งกว่าถ้าจะคำนวณเป็นบาทเป็นสตางค์เสียอีกด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นขอท่านได้โปรดเข้าใจว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทรวงการต่างประเทศได้กระทำไปนั้น กระทำ

เพื่อรับใช้ชาติบ้านเมืองด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยคำนึงถึงประโยชน์ทั้งระยะใกล้และระยะไกลของชาติของประชาชน เพราะฉะนั้นมีสิ่งใดที่ท่านอยากจะทำได้กันมาโจมตีกันบ้าง มากล่าวหากันบ้าง มาหยิกมาข่วนมาอะไรกันบ้าง เราก็มารวมที่จะกระทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้เอง ข้าพเจ้าจึงได้มาร่วมในที่ประชุมนี้และพยายามตอบโดยคำนึงถึงจุดหมายปลายทางที่สำคัญของเรา คือช่วยกันรักษาเอกราชอธิปไตยและประโยชน์ของชาติบ้านเมืองและประชาชนไว้ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้วครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภิเษก พ.ศ.

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๒ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ ให้ผมชี้เสียก่อนซีครับ คุณจึงจะยื่น

ขึ้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมมีสิทธิทักท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๕๒

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีอะไรก็ว่าไป เดียว ๆ คุณญาติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านไม่มองดู มีอข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเองรู้สึกเสียใจ เสียใจที่ว่าท่านประธานฝ่าฝืนข้อบังคับ กระทู้ถามอันหนึ่งอันใดก็ตาม ถ้าขัดขึ้นข้อบังคับ ท่านจะปล่อยเข้ามาทำไม อันนี้เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนหรือท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าพยายามจะนึกจะท้วงกลางเวลาเราได้ระหว่างรัฐมนตรีกับสมาชิกแล้ว แต่ข้าพเจ้าก็เกรงว่าจะเสียมารยาทผิดข้อบังคับ ข้อ ๕๐ ท่านประธานอนุ (๑) อนุ (๑) ข้าพเจ้าจะอ่านให้ที่ประชุมฟัง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ รู้ ๆ กันแล้ว ผมพยายามทักท้วงแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เป็นเชิงประชดเสียดสีหรือแกล้งใส่ร้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมก็ทักท้วงอยู่ตลอดเวลา คุณก็ประชุมอยู่ด้วย คุณคงทราบแล้ว ต่อไปครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แล้วอนุ (๗) เป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลใดแล้ว ทำไมท่านถึงปล่อยให้เสียเวลาของสภาอย่างนี้ เวลาของสภามาเกือบครึ่งชั่วโมง เพราะฉะนั้นคราวหน้าท่านประธานโปรดสั่งงดด้วย กระทั่งไหนด่วนเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนของข้าพเจ้าน้ำท่วมภาคเหนือตั้งแต่ปีกลาย ป่านนี้ก็ไม่ว่าโรงเรียนจีนฮ่อมาอยู่ในจังหวัด เชียงรายฝ่าฝืนกฎหมายโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทยท่านก็ไม่ให้เข้า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อระเบียบวาระที่ ๔..... พอ ๆ ทราบแล้ว คุณญาติว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เอ้า ขอขอบคุณ เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระแล้ว ท่านเห็นหรือยัง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ผมชี้ให้คุณญาติแล้วก็ให้เขาพูดชี้ ก็เรื่องอะไรเล่า

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : เนื่องจากสมัยประชุมวิสามัญของสภาผู้แทนนี้ได้ประชุมกัน ๗ ครั้งแล้ว ตามปกติการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ นั้นเป็นประเพณี หรือเป็นระเบียบวาระ ได้กำหนดไว้ว่าควรจะกำหนดวันประชุมแต่ละครั้งไป แต่ในการประชุมครั้งที่ ๘ นี้ได้กำหนดระเบียบวาระไว้ในข้อที่ ๑๗. กำหนดวันและเวลาประชุม ซึ่งจะพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๑๗. ผมจึงขอเปลี่ยนระเบียบวาระนี้มาพิจารณาเป็นในวาระที่ ๔ ก่อน จึงขอเสนอ ถ้าผู้ใดเห็นด้วยก็โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอและมีผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเปลี่ยน

ระเบียบวาระที่ ๑๗. กำหนดวันและเวลาประชุม ขึ้นมาพิจารณา ก่อน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : สำหรับระเบียบวาระกำหนดวันและประชุมที่ยกขึ้นมาใหม่นี้ไม่มีการขัดข้อง คราวนี้ผมขออภิปรายเรื่องวันและเวลาการประชุม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ขัดข้องนะครับ เดี่ยวคุณนั่งลงก่อน

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระได้

คุณญาติเสนอย่างไร ที่ว่าขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : คือขอเสนอดังนี้ครับ หมายความว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยแล้วใช่ไหมครับ ในการเปลี่ยนระเบียบวาระ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ที่ผมขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม นั้น ผมขอเสนอให้มีการประชุมลับตาทีละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้มีการประชุมลับตาทีละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คุณญาติ ไหวดีเลิก ก็เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระเอาระเบียบวาระที่ ๑๗ ขึ้นมา มาติดต่อกับกระทู้ถาม ระเบียบวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าก็เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นมาท่านต้องถามซิ ผู้ที่เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ ๒ ท่าน อ้ายนี้แสดงว่าท่านรวบรัด ใช้ไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่รวบรัด ก็การชี้มันก็ต้องชี้คนละคน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็มี ๒ ญาติ ต้องถามจะเอาญาติอันใดซี ท่าน เอามาแข่งขันกันซี ท่านทราบไหม เวลานี้ราษฎรเด็กนักเรียนอีกหลายหมื่นคนกำลังฟัง มหาวิทยาลัยรามคำแหง และข้าราชการอีกตั้งหมื่นกว่าคน ท่านประธานที่เคารพ ท่านควรจะถาม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า เดี่ยวผมถามให้คุณ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงกำหนดวันเวลาประชุม กำหนดครั้งสุดท้ายก็ได้ บ่ายวันนี้เย็นวันนี้ก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องรีบด่วน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องมันเลยมาแล้ว คุณญาติเสนอขึ้นมา เพราะฉะนั้นก็ให้เรื่องนี้ลงเอยกันเสียก่อนซี คุณญาติว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเสนอก่อน ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเสนอก่อน คุณญาติ ไหวดีเพิ่งมาเสนอกกลางประชุม ใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเสนอเป็นลายลักษณ์อักษร ถามท่านเลขาธิการรัฐสภาดู

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ใช่ผมก็ทราบ แต่ว่าคุณญาติยกมือขึ้นมา ผมจะได้ทราบหรือว่าแกจะได้พูดเรื่องอะไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ความจริง ข้าพเจ้าเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ท่านไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณญาติเสนอว่าอย่างไร

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ก็เมื่อกี้ผมก็เสนอแล้วว่าให้มีการประชุม สัปดาห์ละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดีนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์): เรื่องอื่นที่มีผู้เสนอก่อนหลังนั้นผมไม่ทราบด้วย
แล้วก็สภาลงมติเห็นชอบด้วยแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ คุณนิสิต

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ): กระผมขอเสนอว่า ๒ วันครับ วัน
พฤหัสบดี กับวันศุกร์ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: มีผู้เสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน
คือวันพฤหัสบดี กับวันศุกร์ มีใครรับรองบ้าง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านประธานทำผิดข้อบังคับแล้วครับ ต้อง
ถามญาติของข้าพเจ้า จะถามเมื่อไรกันนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เดี่ยวๆ ครับ มันล่องเลยมาแล้ว มันติดพัน
คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านจะถามเมื่อไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: คุณนั่งก่อน มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง คุณ
ทองดีมีความเห็นอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนได้รับเบี้ยประจำ
ตำแหน่งเดือนหนึ่งถึง ๘,๐๐๐ บาท บ่วงชนชาวไทยเขาสาปแช่งอยู่ทุกวัน สัปดาห์ละ ๑ วัน
บ้าง ๒ วันบ้าง ข้าพเจ้าขอเสนอ ๓ วัน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง ข้าพเจ้าเสนอ ๓ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: มีผู้เสนอเป็น ๓ ประเด็นด้วยกัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ๓ วัน พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้มีการประชุมวันพฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ มีคนรับรองใหม่ คุณทองดี

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีคนรับรอง ใครจะเสนออย่างอื่นอีก

(ไม่มีผู้ใดเสนออีก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าไม่มีใครเสนอเป็นอย่างอื่นอีก ผมขอถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรให้มีการประชุมสภาผู้แทนสัปดาห์ละ ๒ วัน คือวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้มีการประชุมสภาผู้แทนสัปดาห์ละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดี โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นควรให้มีการประชุมสภาผู้แทนสัปดาห์ละ ๑ วัน เวลา คุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๘.๐๐ นาฬิกาตรงตอนเช้า ไม่ต้องไถ่ยก คนเราทำงานเพื่อประเทศชาติราษฎร ต้องตรงต่อเวลา ตรงต่อหน้าที่ นี่ถ้าสมมติว่า สภานี้กำหนด ๘.๐๐ นาฬิกาตรง กว่าจะได้ประชุม ๘.๓๐ นาฬิกา ถ้ากำหนด ๙.๐๐ นาฬิกา กว่าจะได้ประชุม ๙.๓๐ นาฬิกา อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าขอยืนหยัดเสนอ ๘.๐๐ นาฬิกาตรง ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีใครรับรองไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่มี ก็นอนอยู่บนเตียงนอนซี

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ (ขอนแก่น) : กระผมขอเสนอเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา และใครจะขอทราบเรียนว่า ถ้าเผื่อว่าระยะเวลาประชุมสัปดาห์ไหนถ้ามีเรื่องค้าง ๆ มากก็ขอให้ท่านประธานได้เรียกประชุมตอนกลางคืนหรือในวันรุ่งขึ้นอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ เป็นอำนาจของประธานเห็นสมควร มีผู้เสนอเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมฟังเพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาลบอกว่า อยากให้มีการประชุมกลางคืนนั้นผมก็เห็นด้วย แต่ที่นี้ถ้าจะขึ้นอยู่กับประธานนั้น ผมว่าสภานี้ก็ไม่แน่นอน เอาอย่างนี้เลยครับเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา อย่างเพื่อนสมาชิกเสนอผมเห็นด้วย แล้วกำหนดไปเลยว่าเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ตอนกลางคืนเป็นต้นไป ส่วนประธานจะเลิกตอน-กี่โมงก็อยู่ในดุลพินิจของท่านประธาน กำหนดเวลากันเสียเลย เอาอย่างนั้นกันดีกว่านะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือการเลิกนี้ครับ ผมขอเรียนว่าต้องแล้วแต่ภูมิประเทศเหตุการณ์ให้หลวมตัวสักหน่อย คุณอย่าไปผูกมัดจนเกินไป ทุกคนมีผลประโยชน์ร่วมกัน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คือผมไม่ได้ผูกมัดตอนเลิก ผมผูกมัดตอนเริ่มหมายความว่าเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา กับเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกาเริ่ม ถูก

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : แล้วเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาตอนกลางคืนด้วยครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ท่านประธานยังไม่ได้ถามผู้รับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีใครรับรองบ้างเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เริ่มก่อนครับ เรื่องที่เล็กค้อยกว่ากันอีกที มีผู้เสนอให้เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ความจริงก็รู้สึกจะเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับทุกฝ่าย แต่กระผมมาพิจารณาเห็นว่าเรามีร่างพระราชบัญญัติค้างอยู่ถึงเกือบ ๑๐๐ ฉบับ และมีกระทู้อยู่ ๒๐๐ กว่าฉบับหรือ ๓๐๐ ฉบับ จึงอยากขอกราบเรียนสภานี้ขอได้โปรดช่วยกันเร่งนิดหน่อยครับ ไม่ทราบว่าคุณมิตอยู่ที่ใคร คืออะไรก็ไม่ทำกันสักอย่างหนึ่ง อยู่ที่ประธานหรืออยู่ที่รัฐบาลไม่ทำ กระผมขอกราบเรียนขอให้เปิดประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น อีกแล้ว ผมขอตกลงมติที่ประชุมนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดี เริ่มแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

ที่นี้ที่คุณอุทัยเสนอขึ้นมามีคนรับรองหรือไม่ ให้เลิกประชุมเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ไม่ใช่ให้เลิกครับ หมายความว่าเริ่มเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป นี่แล้วท่านประธานจะเลิกตอนกี่โมงก็ได้ แต่ว่าอีกช่วงหนึ่ง เพราะยังเป็นวันนั้นอยู่ ผมอยากเสนอให้ประชุมตอน ๒๐.๐๐ นาฬิกาอีกช่วงหนึ่งในวันนั้น ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าในวันประชุมวันพฤหัสบดี ในสัปดาห์หนึ่งนั้นให้มีการประชุมเป็นสองรอบ เริ่มรอบแรกเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา รอบสองเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาเริ่มอีกรอบหนึ่งครับ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไร จะให้มีการประชุมอีกรอบหนึ่งหรือไม่

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : การประชุมนี้เราเริ่มต้นตั้งแต่วเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ผมก็ว่าเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะที่ไม่จำเป็นต้องกำหนดเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา เพราะว่าเป็นวันเดียวกัน ส่วนกำหนดเวลาประชุมรอบสองนั้น มันเป็นอำนาจหน้าที่ที่ประธานจะกำหนดได้ เพราะว่าเป็นวันเดียวกันเราไม่จำเป็นต้องกำหนดเวลาประชุมถึงสองครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : การกำหนดเวลาประชุมนั้น ไม่ใช่มีอำนาจแต่ประธาน ที่ประชุมสามารถกำหนดได้ การที่เราจะเพิ่มเวลาทำงานขึ้นนั้นย่อมเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ผมเห็นว่าการที่จะบังคับให้ทางประธานสภาได้กำหนดเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกานั้น เป็นของถูกต้องที่ประชาชนกำลังรออยู่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้กล่าวสนับสนุนให้มีรอบสอง ดอกเตอร์ไพฑูรย์ว่าอย่างไรครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : คือว่าเราก็ลงมติกันไปแล้ว ส่วนใหญ่ก็ว่าอาทิตย์หนึ่งประชุมครั้งเดียวจะครับ ทีนี้ แล้วก็อาทิตย์หนึ่งครั้งเดียวก็มติส่วนใหญ่ไป ทีนี้ ปัญหาที่

สมาชิกข้อใจผมก็รวมถึงสมาชิกทางพรรครัฐบาลด้วย คือว่าเรามีกระทู้ เรามีกฎหมาย เพราะฉะนั้นจะเริ่มเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาด้วยหรือไม่ เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาผมก็ไม่ค่อยถือ แต่ผมอยากจะว่าท่านองฯ ถ้าไหน ๆ เราประชุมกันวันเดี๋ยวก็น่าประชุมกันทั้งวันไปถึงเที่ยงคืนก็ได้ ให้มันเสร็จวันนั้นไปเลย ว่ากันไปอย่างนั้น ทุกที่แต่ละประธานนี้ไปใช้อำนาจปิด ๔ โมง ๕ โมงเย็นอะไรก็ได้ ต่างประเทศเขาประชุมกันอาทิตย์หนึ่ง ๕ วัน แต่เมื่อกี้ผมว่าเวลา ๙.๐๐ นาฬิกานั้นนะ ที่ผมไม่สนับสนุนเวลา ๙.๓๐ นาฬิกาเพราะว่าคนเรามีภาระแตกต่างกัน แต่ว่าผมสนับสนุนว่าขอให้ที่ประชุมนี้กำหนด จะเอาเริ่มเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ๒๐.๐๐ นาฬิกา หรือว่าจะไปเอาเวลาเล็กก็ได้ จะเริ่มเวลา ๗.๐๐ นาฬิกา หรือเวลา ๘.๐๐ นาฬิกาก็ได้ แต่เอาเล็กเสียเที่ยงคืนวันพฤหัสบดี เอาเต็มวันเลย บังคับกันไปในตัวเดียวให้ประธานวินิจฉัยเอง ประธานไปเอาเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกาเล็กอย่างนี้ ความมุ่งหมายอยู่ตรงนี้ครับ เอาอย่างไร คือสนับสนุน เอาอย่างนี้ก็เอา หรือจะประนีประนอมไปเอาเวลาเล็กเลยนะครับเวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกาหรือเที่ยงคืนอะไร เอาเฉพาะในวันเดี๋ยวก็น่าได้ให้งานมันเสร็จกันไป ผมว่าอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอเป็นญัตติขึ้นมาว่าให้มีอีกรอบหนึ่ง คือรอบที่ ๒ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างไร

นายวิวัฒน์ อินทรอุดม (อุดรธานี) : ที่จริงนั้นเรื่องนี้ไม่น่าจะมีปัญหา เพราะว่าเรากำหนดเริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกาแล้ว ที่นี้ส่วนว่าจะมีการประชุมกลางคืนต่อไปหรือไม่ขึ้นอยู่กับอำนาจท่านประธาน และอยู่ที่ระเบียบวาระที่จัดเข้าต่างหาก ถ้าหากท่านประธานเห็นว่าระเบียบวาระนั้นมีมาก เห็นว่าเรื่องนี้จะเป็ประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งทุกคนมาทำงานเพื่อประชาชนแล้ว ประธานย่อมจะมีอำนาจที่จะขยายหรือประชุมต่อตอนกลางคืนไปจนจบระเบียบวาระประชุม ผมคิดเช่นนั้นครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมจะขอมติที่ประชุมเลยนะครับ เพราะว่ามีเรื่องอื่นยังมีอีกมาก

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์) : ผมว่ามันจะยุ่งใหญ่แล้วครับ ท่านประธานจะไปขอมติอะไรครับ คือว่ามติสภานี้ได้ไปแล้วว่าประชุมสัปดาห์ละครั้ง คือวันพฤหัสบดีเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา กำหนดลงไปแล้ว ส่วนเวลาที่จะเลิกนั้นเป็นอำนาจของประธานครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับคือมีผู้เสนอเป็นญัตติขึ้นมา

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์) : เปล่า ผมคิดว่าท่านผู้เสนอผู้มีเกียรตินั้นนะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้มีรอบสองครับคุณ

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่อย่างนั้นครับ มันไม่เคยมีธรรมเนียมที่จะมากำหนดประชุมรอบสองครับ มันจะเลอะเทอะกันใหญ่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นมติของที่ประชุมครับ ผมจึงถามที่ประชุมเพราะอะไร ธรรมเนียมหรือไม่ธรรมเนียมนี้

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์) : ผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรตินั้นเพียงแต่ตั้งต่อท่านประธานครับ ตั้งท่านประธานว่าถ้าเผื่อระเบียบวาระมีมากก็ให้ประชุมกลางคืนต่อไปอีกครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ทางปฏิบัติก็เป็นอย่างนั้นแหละ

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์) : ถ้าอย่างนั้นประเด็นมีรอบสามเข้าอีกละ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ คุณดิลก

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : เมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา มีผู้รับรองเราก็ต้องวินิจฉัยให้สภานี้วินิจฉัย ส่วนการที่เรากำหนดอันแรกนะครับ เรากำหนดเวลา ๙.๐๐ นาฬิกาวันพฤหัสบดี ที่นี้สมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา ต้องให้สภาวินิจฉัยจึงจะถูกอำนาจของท่านประธานมีอยู่ แต่ว่าเดี๋ยวนี้เขาเสนอญัตติขึ้นมา ว่าสภาจะเอาด้วยไหม ต้องถามมติเท่านี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ใช่ ผมก็ถามมตಿಯ่างนี้ละครับ เชิญคุณวรศักดิ์

นายวรศักดิ์ นิมานนท์ (เชียงใหม่) : กระผมคิดว่าที่มีผู้เสนอให้มีการประชุม
 ละลอกสองหรือรอบสองอีก เริ่มเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา นั้น มีผู้รับรองถูกต้อง แต่ว่ามีท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติขึ้นมาชี้แจงต่อท่านประธาน บอกว่าเป็นอำนาจของท่านประธานตามข้อบังคับ
 ที่จะยืดเวลาหรือจะหดเวลาก็ได้ โดยไม่ได้คัดค้านหรือไม่ได้เสนอญัตติ กระผมคิดว่าญัตติที่
 มีผู้เสนอและรับรองนั้นนะ ไม่มีใครคัดค้านก็เป็นอันถูกต้อง ไม่ต้องโหวต กระผมคิดอย่างนั้น
 ไม่ต้องโหวต

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมจำเป็นจะต้องขอลามมติที่ประชุมนะครับ
 ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้มีการประชุมรอบสอง เริ่มเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้มีการประชุม
 สัปดาห์ละ ๑ วัน คือในวันพฤหัสบดี เริ่มตั้งแต่เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

ลำดับต่อไปนี้ ผมจะแจ้งให้ทราบครับ คือมีผู้เสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระได้
 แก่คุณทองดี พร้อมด้วยผู้รับรองถูกต้อง คือขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระให้ยกเอา ระเบียบ
 วาระเลขที่ ๘ คือ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ขึ้นพิจารณา ก่อน
 ไปตามลำดับ เชิญคุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบ
 วาระยกเอารายการที่ ๘ ขึ้นมาพิจารณาลงกระทู้ถามนั้น เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราช
 บัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญยิ่ง ซึ่งฝ่ายวุฒิสภาก็ได้
 พิจารณาร่วมกับสภาผู้แทนแล้ว ความคิดเห็นส่วนมากก็ตรงกันไม่มีการขัดข้องอย่างใด นอก
 จากนี้งบประมาณแผ่นดินปี ๒๕๑๔ ก็อนุมัติไปแล้ว เวลานี้ปรากฏว่าเด็กนักเรียนไทยเราหัว

ราชอาณาจักรประมาณห้าหมื่นหกหมื่นคน กำลังฟังเสียงว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้จะเปิดเมื่อไร นอกจากนี้มีข้าราชการระดับชั้นตรีทั่วราชอาณาจักรประมาณหมื่นกว่าคนก็ต้องการจะให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นเสียรวดเร็ว เพราะฉะนั้นเนื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวข้าพเจ้าก็ขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ และเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เวลาอย่างน้อยไม่เกิน ๑๕ นาที

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่ครับ คุณทองดีเสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ให้ยกเอารายการหมายเลข ๘ ขึ้นพิจารณา ก่อน

(ไม่มีผู้ใดมีความเห็นประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระได้ตามที่คุณทองดีเสนอมา

ต่อไปนี้ขอให้พิจารณาระเบียบวาระหมายเลข ๘. ก่อน คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑

รัฐสภา

๑๓ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
 ธิการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๕ คน ประกอบ
 เป็นคณะกรรมการธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) มีรายนามกรรมการแต่ละ
 สภาดังนี้

สภาผู้แทน

๑. นายขุนทอง ภูผิวเดือน
๒. นาขิต เวชประสิทธิ์
๓. นายญวง เขี่ยมศิลา
๔. พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ
๕. นายหม่อม อูปรมัย
๖. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์
๗. นายบุญเย็น วอทอง
๘. นายประมวล กุลมาตย์
๙. นายประเสริฐ บุญสม

วุฒิสภา

๑. พลโท จิตต์ สุนทานนท์
๒. นายดุสิต บุญธรรม
๓. นายดุสิต พานิชพัฒน์
๔. พลตำรวจโท ต่อศักดิ์ ยมนา
๕. พระธีรณสารวิศวกรรม
๖. พันโท ประเสริฐ สุตบรรทัด
๗. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
๘. พันเอก พงศ์ เกษะนันท์
๙. หลวงพิณพากย์พิทยาเขต

๑๐. นางพูนศรี สุตบรรทัด	๑๐. นายมัลลย์ หุระนันท์
๑๑. นายยศ อินทรโกมลย์สุด	๑๑. พลเรือโท สงัด ชลออยู่
๑๒. ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ	๑๒. นายสานนท์ สายสว่าง
๑๓. นายวิวัฒน์ อินทร์อุดม	๑๓. นายสุรพงษ์ ตริรัตน์
๑๔. นายสุวรรณ ธนภักญา	๑๔. พลโท ไสว ดวงมณี
๑๕. นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ	๑๕. นายอินทรี จันทรสติชัย

ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการและ
เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มไอชา วิทยากรเอก กองกรรมการ เป็น
เลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอผู้แทนพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ปิ่น มาลากุล

(หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล)

ประธานกรรมการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

๒๕๐๑

เสงี่ยม พิมพ์

ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๕ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๐ (๓) นั้น

คณะกรรมการร่วมกันได้เลือก หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นประธานกรรมการและเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา วิทยากรเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนเสนามาในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑

มาตรา ๕ ความเดิมของสภาผู้แทน

“มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทำนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๕ ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไข

“มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทำนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๑ ความเต็มของสภาผู้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและต้อง

(๑) สอบไล่ได้มัธยมศึกษาปีที่ห้าหรือเทียบเท่า หรือ

(๒) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ หรือ

(๓) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพินความรู้อย่างไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่สามหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก”

มาตรา ๑๑ ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม

“มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและต้อง

(๑) สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ

(๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพินความรู้สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือ

(๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้
ทั้งนี้โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก”

คณะกรรมการร่วมกันมีมติให้คงคำว่า “แบบตลาดวิชา” ในมาตรา ๕ ไว้ตาม
ร่างเดิมของสภาผู้แทน ส่วนมาตรา ๑๑ คณะกรรมการร่วมกันเห็นชอบตามร่างที่วุฒิสภา
ได้แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว
มาพร้อมกับบันทึกนี้

(ลงชื่อ)

ปิ่น มาลากุล

(หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล)

ประธานกรรมการร่วมกัน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทำนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันหรือสำนักเพื่อการวิจัยหรือเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกเมื่อมีความจำเป็นก็ได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะและบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาการและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๗ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำหรับการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๙ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมี รายได้ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ททรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินอื่นซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับและ วัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้อง

- (๑) สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ
 - (๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพื้นความรู้สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือ
 - (๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้
- ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก

หมวด ๒
การดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษา
แห่งชาติ

(๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้
เจริญยิ่งขึ้น

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักและ
ภาควิชา

(๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้า
สมทบในมหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รอง
คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตรา-
จารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและกำหนดหน้าที่ของคณะ
กรรมการนี้

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีมหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัย
ประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นที่ประชุมให้บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น

แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๑ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี ถ้ามี และหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้น เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรมการ หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้แต่งตั้งใหม่
อีกได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๔ ให้บัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยประกอบด้วยคณบดี เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับประทานให้ความเห็นแก่คณะดี

มาตรา ๒๗ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบัน
เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
นั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง

ใหม่อีกได้

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหา

วิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับประทานและให้ความเห็นชอบแก่ผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา ๓๐ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในงานของสำนัก

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนัก

เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
นั้น มีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหา
วิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๓ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำ
บัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน หรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา
๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขา
วิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขา
วิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๙ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขา
วิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย

รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๕๐ อาจารย์ประจำต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดี จากบุคคลที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาได้มีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้-รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา ๔๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเช็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และ
 เข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้
 เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่อง
 หมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกาย
 นักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา
 ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้า
 ได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษ
 ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ในวาระแรกเมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี
 รองอธิการบดีและคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภา
 มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขานุการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย
 โดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่
 น้อยกว่าสี่คน และไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ และให้เลขานุการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็น
 เลขานุการสภามหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง

มาตรา ๕๐ ให้มหาวิทยาลัยตั้งแต่ระยะที่เริ่มดำเนินการ มีส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะนิติศาสตร์

(๓) คณะบริหารธุรกิจ

(๔) คณะมนุษยศาสตร์

(๕) คณะศึกษาศาสตร์

(๖) สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล

การยุบเลิกส่วนราชการในวรรคหนึ่ง ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลง
เพิ่มเติมบ้างหรือไม่ครับ

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมการ) : กรรมการได้รับทราบจาก
เจ้าหน้าที่ของสภาว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน
พระบรมราชานุญาตให้ใช้คำว่า "รามคำแหง" เป็นชื่อของมหาวิทยาลัยตามร่างพระราชบัญญัติ
นี้แล้ว จึงขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบโดยทั่วกัน

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นประการใดบ้าง
ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : มาตรา ๑๑ กระผมมีข้อข้องใจในมาตรา ๑๑
นะครับ ท่านประธาน ซึ่งมาตรา ๑๑ นี้ ความเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกับความเดิมกับตาม
ที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมนั้น ผิดแผกแตกต่างกัน ท่านประธานกรรมการขอท่านได้โปรด
ฟังทางนี้ ข้าพเจ้าจะเรียนถามข้อข้องใจแก่ท่านบางประการ ท่านบอกว่า ข้อ ๓ เป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓
หรือเทียบเท่า ท่านว่าอย่างนี้ ก็แสดงให้เห็นว่าตามความเข้าใจของบุคคลที่อ่านภาษาหนังสือ
นี้เข้าใจว่าเฉพาะข้าราชการประจำการปัจจุบันนี้เท่านั้น ซึ่งสอบไล่ได้ชั้น ม.ศ. ๓ หรือมัธยม
ปีที่ ๖ หรือเทียบเท่าถึงจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ได้ คราวนี้ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า
ว่าท่านประธานกรรมการนั้น พร้อมทั้งคณะกรรมการทั้งหลายควรมีสายตาไกลพอ
สมควรคือหมายความว่าอนุมาตรานี้ มันไม่ได้คลุมถึง ถ้าหากว่าเขาลาออกจากข้าราชการ
ชั้นตรีมาแล้วและก็สอบไล่ได้เท่าชั้นมัธยมปีที่ ๖ เขาก็เข้าไม่ได้ เพราะว่าไม่อยู่ในข่ายแห่ง

มาตรานี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นสถาบันการศึกษา และวิจัยแบบตลาดวิชา ตลาดวิชาคือว่าปล่อยนะครับ คือให้กว้างที่สุด มีวัตถุประสงค์ให้การ ศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทุนบำรุงวัฒนธรรม นั้นท่านได้กระทำให้ผิดไปจากคำจำกัดความของมหาวิทยาลัยนี้เสียแล้ว ท่านประธานท่านได้ โปรดตอบข้าพเจ้ามาซิว่า บุคคลที่เคยเป็นข้าราชการชั้นตรีมาแล้ว แล้วก็สอบไล่ได้ชั้นมัธยม ปีที่ ๖ คือหมายความว่า ลาออกจากเป็นข้าราชการมาแล้ว จะมีสิทธิเข้าสมัครหรือไม่ เพราะว่าท่านเขียนมัดจำกัดความไว้ทำให้คำจำกัดความของมหาวิทยาลัยนี้แคบลงไป นับว่าท่าน กระทบการซึ่งประชุมร่วมกันทั้งของสภาผู้แทนและวุฒิสภานั้น ท่านได้จำกัดให้ความหมายของ มหาวิทยาลัยนี้แคบลงไปอีก ท่านได้โปรดตอบข้าพเจ้าด้วย

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมการ) : ตามมาตรา ๑๑ นี้มีอยู่ ๓ อนุมาตรา คณะกรรมการเป็นแต่เปลี่ยนถ้อยคำ แต่ไม่ได้เปลี่ยนสาระใด ๆ เลยจากร่างเดิม แต่ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอันใดมิได้ เพราะว่าอนุมาตราสุดท้ายบอกว่า เป็นผู้ ที่ สภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ ก็อาจจะใช้อันนั้นคลุมมา ถ้า เกิดมีปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัย

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : การที่ท่านประธานกรรมการได้ชี้แจงเมื่อ กี่นี้ครับ ยังไม่ตรงเป้าหมาย และการที่ใช้คำว่ามีท้ายอนุมาตรา (๑) บอกว่ามติของสภามหาวิทยาลัย นั้นนะ สามารถที่จะคลุมมาพิจารณาเรื่องนี้ได้นั้น ทางข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าในคำจำกัด ความที่เขียนลงไปนั้น บอกชัดเหลือเกินว่า เป็นข้าราชการพลเรือนครับ ไม่ใช่หมายความว่า เคยเป็นข้าราชการพลเรือน สมมติว่าเขาเป็นข้าราชการชั้นตรีแล้วลาออกไปและมีคุณสมบัติ ตามนั้น จะสามารถมีสิทธิเข้าสมัครเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ได้หรือไม่แต่ในการที่ จะต้องมาเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณานั้นนะเป็นเรื่องเรด เทป (red tape) ครับ อาจจะได้ และอาจจะไม่ได้ก็ได้ อาจจะมีการวิ่งเต้นอาจจะอะไรก็สุดแล้วแต่ ไม่ทันต่อความต้องการ ของประชาชนหรือว่านักศึกษาที่ต้องการเข้าเรียนก็ได้ อันนี้รู้สึกว่าเป็นการจำกัดแคบไปครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการขอชี้แจงว่า คณะกรรมการร่วมนั้นพิจารณาเท่าที่มีการขัดแย้งระหว่างมติของสภาผู้แทนกับมติของ วุฒิสภาเท่านั้น และคณะกรรมการไม่ได้แก้อย่างใดเลย ในสาระสำคัญเป็นไปตามเดิม จึงขอเรียนเพื่อทราบ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมมีความเข้าใจดังที่ท่านประธาน กรรมการชี้แจงแล้ว คือกรรมการร่วมนั้นพิจารณาเฉพาะที่วุฒิสมาชิกแย้งมาเท่านั้น อันนี้ ไม่มีข้อแย้ง จึงผมคิดว่าเราพูดกันไม่ได้ กรรมการชุดนี้มีหน้าที่เพียงพิจารณาว่าที่เขาแย้งมา นี้เห็นด้วยหรือไม่เท่านั้น ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ที่นี้เรื่องที่ผมจะพูดนี้เป็นความสงสัยไม่ใช่ให้ เพิ่ม เพราะอนุ (๒) ที่กรรมการร่วมได้แก่มานี้ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป ผมมาเป็นห่วงถึงพนักงานเทศบาลครับ ท่านประธาน เพราะคำว่าข้าราชการ พลเรือนสามัญนั้นมีสภาพขึ้นตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ส่วนพนักงานเทศบาล นั้นมีสภาพขึ้นตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติ เทศบาล อันนี้ความแตกต่างมันผิดกัน แต่ว่าคุณวุฒิ คุณสมบัติ ความสามารถเหมือนกัน อันนี้สภานี้เราจะตัดพนักงานเทศบาลชั้นตรีหรืออย่างไร ผมอยากจะให้กรรมการแถลงให้ ทราบชัดถึงเจตนาอันนี้ เพราะผมเป็นห่วงพนักงานเทศบาลชั้นตรีขึ้นไป ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือน นะครับ พนักงานเทศบาลนี้ผมเป็นห่วงพวกนี้ อยากจะให้พวกนี้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ผม จึงขอทราบเรียนถามคณะกรรมการไว้ด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญกรรมการ

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมการ) : ในตามอนุมาตรานี้มีคำว่า เทียบเท่าขึ้นไป และกรรมการเข้าใจแล้วมีการเทียบเท่าแล้ว ถ้าหากว่ายังไม่มีมีการเทียบเท่า หน่วยของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องก็อาจจะเทียบเท่าใหม่ได้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เนื่องจากอนุมาตรา (๓) ของมาตรา ๑๑ คณะกรรมการร่วมได้แก้ไข คือว่าถ้าเราอ่านแล้วเราจะเห็นได้ว่าได้ไปเพิ่มเติมว่า อนุมาตรา

(๒) นะครับ ไปแก้เป็นอนุมาตรา (๒) ว่า เป็นผู้มีความรู้สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า แต่ว่าเดิมผู้แทนเขาทำไว้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ อันนี้ผมเห็นว่าการกระทำนี้อาจจะใช้คำว่าหลักสูตรกับอันดับชั้นของการศึกษามาปนกัน คือกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรในการที่จะทำแผนการศึกษาของชาติเป็น ๒ ตอน สำหรับชั้นมัธยม คือมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ว่าชั้นของมัศึกษานั้นทางกระทรวงศึกษาธิการใช้คำว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ฉะนั้นในฐานะที่ท่านอดีตรัฐมนตรี เป็นผู้เชี่ยวชาญการศึกษาได้ไปเอาหลักสูตรกับการเรียกชั้นมาปนกัน อาจจะมีการไขว้เขว ฉะนั้นที่ผู้แทนเขาใช้คำว่าไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ อันเป็นการกำหนดชั้นของภูมิวิสามัญนั้นถูกต้อง ไม่ควรจะไปแก้ว่าเป็นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะเป็นการไขว้เขวในภายหลัง เพราะฉะนั้นเป็นการกำหนดหลักสูตรแต่อันนี้เป็นกำหนดชั้นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมทั่วไป ผมจึงไม่เห็นด้วย

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง): ขอบพระคุณ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงมันไม่น่ามีปัญหาอะไรเลย มาตรา ๕ ทางคณะกรรมการร่วมก็ได้คงไว้เป็นแบบตลาดวิชา มาตรา ๑๑ ซึ่งใช้คำพูดของวุฒิสภา แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา เพียงแต่รัดกุมขึ้น มันก็ควรจะผ่านไป ไม่ต้องมีปัญหาอะไรทั้งสิ้นเลย ผมว่า และถึงแม้เราจะไม่เห็นด้วย แต่ว่าสภานี้ได้รับรองวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ ไปแล้วจะไม่เห็นด้วยอย่างไรก็ได้ละ อันนี้เป็นเรื่องของคณะกรรมการร่วม เพราะฉะนั้นผมเสนอว่าผ่านไปเลยนะครับ ผมไม่ควรจะมีถกเถียงเสียเวลากันอีก

นายชอบ ภารา (นครศรีธรรมราช): กระผมสงสัยมาตรา ๑๑ อนุ (๒) ที่ว่าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป คือผมครั้งแรกนี้เข้าใจว่าขณะที่เป็นข้าราชการอยู่ก็มีสิทธิที่จะเข้าได้ ทีนี้ปัญหาที่จะต้องคิดว่าเมื่อไหร่เข้าไปเป็นนักศึกษาแล้วทีหลังลาออกจากราชการ หรือถูกไล่ออกจะขาดสิทธิจากการเป็นนักศึกษาหรือไม่ เพราะว่อนุมาตราอื่น ๆ นี้ปรากฏว่าถ้าหากว่าขาดสิทธิอันนั้นไปก็ขาดสภาพจากการเป็นนักศึกษาเป็นต้นว่า เมื่อปรากฏขึ้นมาทีหลัง หลังจากเป็นนักศึกษาว่บุคคลผู้นี้ไม่ได้สำเร็จ ม.ศ. ๕

หรือ ม.ศ. ๓ ก็ต้องขาดสิทธิไปทีนี้ไม่อยากจะเรียนถามว่าถ้าหากว่าลาออกจากราชการหรือถูก
ออกจากราชการไม่ได้เป็นข้าราชการชั้นตรีต่อไป จะขาดสิทธิหรือไม่ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเองก็สงสัยมาตรา ๑๑ อนุมาตรา (๑)
ขอคณะกรรมการโปรดฟังให้ดี อนุมาตรา (๑) บอกว่าอย่างนี้ สอบไล่ อ้ายนี้ ข้อความเดิม
ของสภาผู้แทนนครบับ สอบไล่ได้มัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า หรือมัธยมศึกษาปีที่ ๕
นี้ ถ้าความทรงจำของข้าพเจ้าไม่คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงแล้ว เป็นมัธยมปีที่ ๘ สมัย
เดิมใช้หรือไม่ ใช่ไหม นี่ประการหนึ่ง และนอกจากนี้วุฒิสภามาแก้ไขอย่างนี้ ข้อความใหม่
อนุมาตรา (๑) สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลาย
นะ ชั้นอะไรกัน เท่าที่ข้าพเจ้าเคยจำได้ ชั้นมัธยมปีที่ ๖ ใช่ไหม ถ้ามัธยมปีที่ ๖ ก็ต้องเป็น
ม.ศ. ๓ ใช่ไหมท่านประธาน เพราะฉะนั้นขอกรรมการได้โปรดกรุณาชี้แจงให้ทราบชัดเจน
แจ่มแจ้งหน่อย ข้าพเจ้าไม่ใช่คัดค้านหรอก ข้าพเจ้ายกมือสนับสนุนแน่ พ.ร.บ.ฉบับนี้

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (ประธานกรรมการ): ตามที่กรรมการได้พิจารณานั้น
ก็พิจารณาตามที่วุฒิสภาได้แก้มาในมาตรา ๑๑ นี้ คือว่าได้แก้ไขให้ใช้โทรศัพท์ซึ่งใช้อยู่ในแผน
การศึกษาแห่งชาติ ก็เรียกว่าประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งก็มีลำดับเท่ากับมัธยมปีที่ ๘
เท่านี้เอง แต่ในการที่สภาผู้แทนได้ร่างไว้ว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ นั้นเกิดมีความไม่แน่นอน ก็
เพราะว่ามีทั้งฝ่ายสามัญและทั้งฝ่ายอาชีพ เพื่อจะให้คลุมทั้งหมดตามหลักสูตรทั้งสองฝ่ายก็
ได้ใช้คำว่า ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ส่วนอีกข้อหนึ่ง คือ
อนุมาตรา (๒) ที่ว่าใช้พื้นความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นแทนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น
ก็เช่นเดียวกัน อาศัยคำจากแผนการศึกษาแห่งชาติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): เท่าที่ฟังประธานกรรมการได้ชี้แจงนั้น
ข้าพเจ้ายังไม่หายข้องใจ ก็เมื่อมีมัธยมตอนปลาย แล้วทำไมถึงมีเตรียมอุดมมัธยม ๗-๘ นี้
สมัยก่อนเตรียมอุดม ๗-๘ แล้วทีนี้มัธยมตอนปลายเท่าที่ข้าพเจ้าเคยเข้าใจมานาน ต้องแค่
มัธยม ๖ เท่านั้น แผนการศึกษาอะไรของท่านเปลี่ยนแปลงกันไปกันมา ทำให้ข้าพเจ้างงไป
หมดเหมือนกัน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : คำชี้แจงของประธานกรรมการร่วม
 นะถูกต้องครับ แต่ว่าข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าคำกล่าวที่ชี้แจงไปว่าสภาผู้แทนร่างมานะว่า คุณสมบัติ
 มาตรา ๑๑ อนุมาตรา (๑) ที่บอกว่า สภาผู้แทนร่างมันไม่ใช่ นะครับขอได้โปรดทราบด้วย
 ที่ว่า คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร นะครับ มัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่าความจริงหรือ
 นี้ได้ถกเถียงกันอย่างมาก เป็นเพราะคณะกรรมการของสภาผู้แทนซึ่งมีชั้นดอกเตอร์และ
 มีสมาชิกสภาผู้แทนหลายท่านเขียนมาอย่างนี้ ข้าพเจ้าเองเคยได้เพียงบอกว่า ให้แนะ ให้แนะ
 ว่าได้ คำว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕ นี้ข้าพเจ้าได้กล่าวในสภานี้ว่าถ้าไปเปลี่ยนแปลงแล้ว ข้าพเจ้า
 จะดำ จะดำเลย นี้ก็ไปเปลี่ยนมาแล้ว เพราะฉะนั้นฝากเป็นข้อสังเกตต่อสภานี้ว่ากรรมการ
 ที่ร่างพระราชบัญญัติรามคำแหงนี้ขึ้น ในชั้นกรรมการของสภาผู้แทน กรรมการได้รับรอง
 ต่อสภาว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ อนุมาตรา ๑ สำเร็จ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่า มันผ่านสภาผู้แทนไปแล้ว วุฒิสภาเป็นผู้กักท้วงแล้วถึง
 ได้แก้มาเป็นรูปนี้ ซึ่งการแก้นี้ถูก แต่วันนั้นข้าพเจ้าจะเอาคณะกรรมการว่าเขียนอย่างนั้น
 และอย่าค้านอย่าค้านนะ ถ้าแก้แล้ว ข้าพเจ้าจะดำ จึงขอตำหนิที่นี้ว่า กรรมการมีชั้นดอกเตอร์นะ
 มันใช้ไม่ได้ เอาความรู้ไปที่ไหน

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ผม นายพร ศรีไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดตรัง
 ใครจะขอประธานทราบเรียนต่อสภานี้ว่า ตามที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้ท้วงติงเรื่องกรรมการ
 ได้ไปแก้อย่างหนึ่งอย่างใดนั้นหรือไม่ ผมไม่ติดใจ ใครจะขอประธานทราบเรียนว่า ตามที่
 ท่านคณะกรรมการได้ทำการแก้ในมาตรา ๑๑ ในอนุมาตรา (๑) เป็นว่าสอบไล่ได้ประโยค
 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า นั้นรู้สึกว่าเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะเหตุว่าแผนการศึกษาชาติ
 ในปัจจุบันนี้มันมีระดับการศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ ๒ ประเภทคือ ประเภท
 อาชีวศึกษาและประเภทสามัญมีทั้งชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เพราะฉะนั้น
 จะทำให้เป็นการเข้าใจผิดได้เมื่อได้มีการมาบัญญัติไว้เป็นอนุมาตรา ๑ สอบไล่ได้ประโยค
 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แล้วปัญหานี้จะหมดไป ในประการที่ ๒ นั้นรู้สึกว่
 ปัญหาต่าง ๆ ของการที่จะรับนักศึกษาเข้าเล่าเรียน ก็คงจะมีอยู่ไม่น้อย เช่นเมื่อคืนนี้ท่านสมาชิก

ผู้หนึ่งได้มาตั้งข้อสังเกตหรือข้อสงสัยว่า สำหรับพนักงานเทศบาลต่างๆ หรือพนักงานองค์การหนึ่งองค์การใด ขององค์การของรัฐบาลจะมีสิทธิในการที่จะเข้าศึกษาหรือไม่ เพราะตามอนุมาตรา (๒) ได้ระบุเอาไว้เด่นชัดเช่นนั้นว่าต้องเป็นราชการ สำหรับเรื่องนี้ก็รู้สึกได้ว่าโดยอนุมาตรา (๓) ในมาตรา ๑๑ นี้ ก็ได้มีบัญญัติเอาไว้แล้วเพื่อเป็นการให้คล่องตัวหรือเป็นการแก้ปัญหาในการที่จะรับได้หรือไม่ได้ ' เพราะว่าเป็นอนุมาตรา (๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ เพราะฉะนั้นการที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ที่เราเห็นว่าจะเป็นทางตันหรือจะเป็นทางเดือตร้อนหรือยุ่งยากในการที่จะพิจารณาให้รับเข้าทำการศึกษาแล้วก็จะมีการผ่อนคลายหรือแก้ได้โดยอนุมาตรา (๓) ของมาตรานี้ขอขอบพระคุณ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมอยากจะให้รวดเร็วขึ้น รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ กำหนดไว้ชัดเจนครับ ในการพิจารณาวันนี้เราเพียงแต่เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เราจะมาอภิปรายกันเสียเวลาเปล่าๆ ถ้าเราไม่เห็นชอบกฎหมายนี้จะถูกยับยั้ง ถ้าเราเห็นชอบก็ส่งวุฒิสภา ถ้าวุฒิสภาไม่เห็นชอบก็ต้องว่ากันไปอีกเรื่อง วันนี้เราพูดกันเพียงว่าเห็นชอบหรือไม่เท่านั้น ท่านประธานผมว่าหยุดอภิปรายกันได้แล้ว ผมอยากจะให้เสร็จไปเร็วๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ผมขอถามความเห็นที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามที่กรรมาธิการร่วมกันเสนอมานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบด้วยโดย

เอกฉันท์

๒๗๖

เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอพักการประชุม ประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

วันนี้ครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า
ขอดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภิเษก พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๒๙/๑๔ วันที่ ๕ ม.ค. ๑๔

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๒๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๕ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภิเษก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภิเษก พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณาเป็นการด่วน หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

วันดี พิมพ์

กมล. ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษก

พ.ศ.

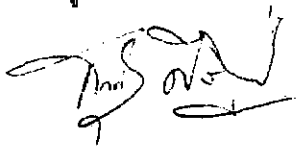
หลักการ

ให้มีเหรียญรัชดาภิเษกเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี

เหตุผล

เพื่อเป็นการถวายความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในการที่ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี สมควรให้มีเหรียญรัชดาภิเษกขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสนี้ โดยตราพระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษกขึ้น

สำเนาถูกต้อง

วันดี พิมพ์

กมล. ทาน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษก

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเหรียญรัชดาภิเษกขึ้นไว้เป็นที่ระลึกในโอกาสที่ได้
เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษก พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญรัชดาภิเษก มีลักษณะเป็นเหรียญเงินรูปกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๑ เซนติเมตร ด้านหน้ามีพระบรมรูปของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงหันพระพักตร์ทางเบื้องซ้าย ที่ริมขอบมีอักษร "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร" ด้านหลังมีรูปพระราชลัญจกรประจำพระองค์ที่ริมขอบมีอักษร "ที่ระลึกพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๒๕ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๑๔" และมีเลข ๙ ทำด้วยเงินติดที่ห่วง สำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้าง ๓.๑ เซนติเมตร

สี่เหลี่ยม ริมสี่เหลี่ยม และมีรั้วสี่เหลี่ยมขนาดเล็กควบคันทั้งสองข้าง สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบ
ดังกล่าว ผูกเป็นรูปแมลงปอ

มาตรา ๔ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจัดทำเหรียญและแพรแถบตาม
พระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้เป็นตัวอย่าง

มาตรา ๕ บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ตั้งแต่วันพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ
ครบ ๒๕ ปี เป็นต้นไป

มาตรา ๖ การประดับเหรียญนี้ ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ถ้าไม่
ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอก็ได้

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการสร้างเหรียญและกิจการ
อื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำเนาถูกต้อง

วันดี พิมพ์

๐๖๖/๖๖๖ ทาน

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เหรียญรัชดาภิเษก พ.ศ.

หลักการ ให้มีเหรียญรัชดาภิเษกเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี

เหตุผล เพื่อเป็นการถวายความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดช ในกรณีที่ได้เสด็จถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี สมควรให้มีเหรียญรัชดาภิเษก
ขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสนี้ โดยตราพระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษกขึ้น

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ตามหลักการและเหตุผลแห่งร่าง
พระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษกซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอนี้ ได้ดูหลักการและเหตุผลแล้ว ใน
หลักการนั้น เพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี และเป็นการถวายความจงรักภักดี ด้วยเหตุผลอันนี้
กระผมเห็นว่าสมานี้ควรจะได้รับหลักการ จึงขอเสนอให้สมานี้พิจารณารับหลักการโดยอาศัย
ข้อบังคับข้อ ๑๐๙ เมื่อสมานี้รับหลักการแล้ว ขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระโดยตั้ง
กรรมาธิการเต็มสภา ตามข้อบังคับ ๑๐๙

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีว่าอย่างไรครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านก็ทำผิดระเบียบ
ข้อบังคับอีกแล้ว ท่านสมาชิกขอประท้วงโทษออกนาม คือ คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ แห่งนครศรีธรรมราช
สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ สนับสนุน พร.บ. นี้แล้ว แล้วท่านก็มาเสนอให้พิจารณาตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๐๙ มันไม่ถูก แต่ข้าพเจ้าเองนะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกพรรคหนึ่ง
พรรคใดจะคัดค้าน จึงขอเสนอให้ปิดอภิปรายลงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ เรื่องนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีใครรับรองบ้าง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ครับ ตามข้อเสนอของคุณทองดี

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปนี้จะขอถามมติที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลขอเสนอตามที่ท่าน
สมาชิกได้เสนอเมื่อกี้ เพราะว่ามีความเห็นตรงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ รัฐบาลกับสมาชิกมีความเห็นตรงกันว่า
ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รวดเดียว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง
หรือไม่ครับ ขอให้พิจารณารวดเดียว

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณา
รวดเดียว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยกรรมาธิการเต็มสภา ใน
วาระที่ ๒ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษก

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเหรียญรัชดาภิเษกขึ้นไว้เป็นที่ระลึกในโอกาสที่ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๒๕ ปี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญรัชดาภิเษก พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญรัชดาภิเษก มีลักษณะเป็นเหรียญเงินรูปกลมแบนเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๑ เซนติเมตร ด้านหน้าที่พระบรมรูปของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงหันพระพักตร์ทางเบื้องซ้าย ที่ริมขอบมีอักษร "พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร" ด้านหลังมีรูปพระราชลัญจกรประจำพระองค์ที่ริมขอบมีอักษร "ที่ระลึกพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๒๕ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๑๔" และมีเลข ๙ ทำด้วยเงินติดที่ห่วง สำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้าง ๓.๑ เซนติเมตร สีเหลือง ริมสีเขียว และมีริ้วสีขาวขนาดเล็กควมคั่นทั้งสองข้าง สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบ ดังกล่าว ผูกเป็นรูปแมลงปอ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ผมสงสัยในคำที่ว่า "พระราชลัญจกร" นี้ว่าจะ
เป็นตัว จ หรือตัว ฉ แน่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมการเต็มสภาครับ ช่วยออกความคิดเห็น
ด้วย ขอเวลาดูพจนานุกรมหน่อยครับ

นายชวินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ควรจะเขียนเป็นว่า "พระราชลัญจกร" ไม่ใช่
"จกร" เป็น "จกร" ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จ जानนะครับ

นายชวินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : จ जानครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ปรากฏว่าตามพจนานุกรมนี้มีทั้ง ๒ อย่าง
ครับ "ลัญจกร" และ "ลัญจกร" แปลว่า ตรา พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ท่านเจ้าคุณว่า
อย่างไรครับ เชิญครับ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ไม่ใช่เจ้าคุณหรอกครับ คืบไปนานแล้วครับ
เมื่อมีทั้ง ๒ อย่าง ผมขอใช้รูปที่มาก คือรูป จ "ลัญจกร"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอใช้ตัว จ "ลัญจกร" เอ้า คุณทวี

พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : เดิมคำนี้กระผมตั้งใจเหมือนกัน
ครับ แต่เมื่อมาปรากฏว่ามีทั้งตัว "จ" และ "ฉ" นะครับ กระผมอยากจะทราบเรียนถามท่านประธาน
ว่าความหมายของคำว่า "ลัญจกร" กับ "ลัญจกร" แตกต่างกันอย่างไรร เพราะโดยเฉพะ
กฎหมายฉบับนี้ย่อมมีความศักดิ์สิทธิ์นี้ครับ การที่ใช้คำว่า "ลัญจกร" เป็นภาษาที่ทั่วไป
รู้จักกัน แต่คำว่า "ลัญจกร" อาจจะมีกรณีพิเศษอะไร กระผมอยากจะขอทราบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ ท่านเจ้าคุณชี้แจงอีก
ครั้งหนึ่งครับ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ท่านประธาน ผมไม่ต้องชี้แจงหรอก โปรดอ่าน พจนานุกรมให้สมาชิกฟัง ให้หายสงสัยดีกว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือตามพจนานุกรมนี้มีอยู่ทั้ง ๒ แบบครับ "ลัญจกร" แล้วก็ "ลัญจกร" เป็นคำนาม แปลว่า "ตรา" (ที่สำหรับใช้ตีหรือประทับ) มีเพียงเท่านั้นครับ ท่านดอกเตอร์เสริมครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับเมื่อใช้ได้ ๒ อย่างดังนี้ ตามที่เราเคยใช้มาในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ใช้คำว่าตัว "ฉ" นี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่ผิดก็ขอความกรุณาให้ยืมไว้ เพราะอันเก่า ๆ ก็ใช้ "พระราชลัญจกร" มาเรื่อยครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังติดใจคำว่า "รัชตภิษก" ครับ เพราะว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ให้เสร็จคำนี้เสียก่อน ขอโทษครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : อันนี้กระผมไม่ติดใจ แต่ว่าอยากจะทราบเรียนได้โปรดดูด้วยว่าใช้ "ฎ" หรือว่า "ต" ครับ คือกระผมเคยเห็นหม่อมเจ้า รัชตภิษกโสณกุล เขียนเป็นรูปนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับ คือกำลังเรื่อง "ลัญจกร" ให้เสร็จเสียก่อนครับ ถึงแม้จะผ่านมาแล้วก็ตามเถอะครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ครับ ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไรครับ มหาชินทร์ ครับ

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : แม้ว่าในหนังสือพจนานุกรมจะมีเป็น ๒ แบบก็ตาม แต่ว่าตามภาษานิยมไม่ว่าจะในวรรณคดีหรือภาษาพูดก็ตาม จะเป็นภาษาบาลีก็ตาม

หรือเพลงมาเป็นภาษาไทยแล้วก็ตาม ทั้งสองแบบ เรานิยมใช้คำว่า “ลัญจกร” ครับ ผมจึง
อยากจะทำให้ใช้คำนี้ต่อไป

นายวิวัฒน์ อินทรอุดม (อุดรธานี) : ตะกี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ท่านก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ที่เราเคยออกพระราชบัญญัติมานั้น เราได้ใช้ ฉ เพราะฉะนั้นกระผม
คิดว่าก็ไม่น่าจะมีปัญหา เพราะในพจนานุกรมก็บอกแล้วว่าจะใช้ ฉ หรือ จ ก็ได้ แต่เท่าที่ใน
ทางที่ปฏิบัติมานั้นเราเคยใช้ ฉ เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าขอให้ยึดตามร่างที่ทางรัฐบาลเสนอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ออกความคิดเห็นเป็นสองฝ่ายคือ จ และ
ฉ ลัญจกรนี้นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมีความเห็นแตกต่างกันอย่างนี้ ผมก็จำเป็นจะต้องขอ...
เชิญคุณดิลก

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : การใช้ภาษานี้มันมีหลักนะครับ มีหลักแต่
ว่าในการใช้มีความนิยมอีกด้วย ตลอดทั้งการออกเสียงมันง่าย โดยศัพท์แล้วมันใช้ได้ทั้ง
สองตัว ทั้งสองอักษร แต่ว่ามันออกเสียงง่ายอย่างหนึ่ง และก็จากความนิยมอย่างหนึ่งผม
เป็นครูเด็ก ผมก็สอนเขาบอกว่า จ และ ฉ มันใช้ได้ทั้งสอง ทีนี้จะใช้อะไรก็อยู่ที่ความนิยม
คือเสียงทั่วไปเขาใช้อะไรอยู่ความนิยม แล้วก็การออกเสียงมันง่าย ลิ้นของคนไทยใช้ตัวไหน
ลิ้นของแขกชอบตัวไหน ลิ้นฝรั่งชอบตัวไหน มันอยู่ตรงนี้ สุดแต่ที่ประชุมนี้จะวินิจฉัย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านเจ้าคุณ เชิญอีกทีครับ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ขอบพระทานโทษเถอะ เจ้าคุณนะถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือขอภัย ผมเรียกติดตามแล้วครับผมติด
เป็นส่วนตัว ขอภัยด้วยครับ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : คืออย่างนี้โดยกำเนิดของคำหรือมูลคำ ลัญจมัน
มีความหมายพ้องอีกคำหนึ่งที่ใช้อยู่ทั่วไปในภาษาบาลี มันแปลอีกความหนึ่งว่าสินจ้างได้
เพราะฉะนั้นเห็นจะเป็นเพราะเหตุนี้เองนะ ทางกฎหมายจึงเลี่ยงไปใช้ตัว ฉ เสียซึ่งมันไม่มี

ความซ้ำ และก็มีมันมีความหมายอันเดียวคือเป็นตราเท่านั้น เพราะฉะนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าเป็นตัว ฉ ที่เคยใช้มาในพระราชบัญญัติและตรงกับความเห็นของท่านสมาชิกว่ามันก็ไม่น่าจะมียัญหา ผมก็เห็นว่าควรจะใช้ตัว ฉ ตามนั้นไปด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ไม่มีปัญหาแล้วนะครับ เป็นอันว่าใช้ตัว ฉ นะครับ ที่นี้คุณสว่างว่าอย่างไรครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ผมมีความสงสัยถึงการใช้ ต ฎ คำว่า "รัชดา" นะครับ เมื่อกระผมเป็นเด็กนักเรียนก็ได้ใบสำคัญมาฉบับหนึ่งครับ หม่อมเจ้ารัชฎาภิเศก โสณกุล ลงพระนามครับเป็น ฎ ครับ อันนี้ว่าแก้ไขกันอย่างไร กระผมใคร่จะขอทราบด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ เชิญอีกทีครับ

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : อันนี้ชี้แจงได้ คือว่าทางสำนักนายกรัฐมนตรีเขาก็ได้หารือไปแล้ว และก็ได้ตกลงกันแล้ว แต่เหตุที่มีตัวตามต่างกันเป็น ฎ ก็มีเป็น ต ก็มีสองตัวด้วยกัน ตกลงว่าจะใช้กันอย่างไร ในเรื่องนี้บาลีทั้งสันสกฤต ซึ่งเป็นมูลของคำนี้เป็น ต ทั้งสองภาษา เมื่อเป็นเช่นนี้กรรมการที่ให้ความเห็นต่อสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ใช้ตามรูปเดิมเพราะเพี้ยนมาจากเดิม ส่วนคำที่ว่ามีอยู่คำหนึ่ง ที่ใช้รัชฎาภิเศก ที่เป็นพระนามของหม่อมเจ้าองค์หนึ่งนั้น อันนั้นเข้าใจว่าติดมาจากของโบราณใช้เคยมีอ เช่นคำว่าเชษฐา เจษฎา เคยมีอย่างนั้น ถ้าตามตัว สะ ซึ่งเป็นอุสุมา มุฐุชะ ก็ชอบที่จะเป็นพยัญชนะวรรคนี้ตามถูกต้อง แต่ว่าบังเอิญตัว ช ที่นำหน้า ต อยู่ไม่เข้าเกณฑ์ที่จะบังคับให้ตัวตามกลายเป็น ฎ ได้ เพราะฉะนั้นจึงใช้ตามรูปเดิม ซึ่งเพี้ยนมาเป็น ต อย่างที่ปรากฏในรูปนี้ คิดว่าอย่างนี้ถูกต้องแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณสว่างมีปัญหอะไรครับ

นายสว่าง อุณาพรหม (นครราชสีมา) : ผมไม่มีปัญหาอะไรครับมีความเคารพท่านเป็นส่วนตัวอยู่อย่างมาอยู่แล้วครับ หายข้องใจครับผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน ครับ ๆ ก็เป็นอันว่าหายข้อใจขอให้เลขาธิการ
รัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๕ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจัดทำเหรียญและแพรแถบตาม
พระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้เป็นตัวอย่าง

มาตรา ๕ บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ตั้งแต่วันพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ
ครบ ๒๕ ปี เป็นต้นไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลว่า
มาตรา ๕ นี้ ที่บอกว่าบุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ตั้งแต่วันพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ
ครบ ๒๕ ปี เป็นต้นไป ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนถามว่า บุคคลที่จะประดับเหรียญนี้
ได้แก่บุคคลชนิดใดบ้าง เป็นข้าราชการพลเรือนทหาร ตำรวจ หรือว่าพ่อค้าประชาชน หรือ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาแต่ทั้งนี้ท่านประธานที่เคารพ เทาที่ข้าพเจ้าได้
ประสบการณ์มานั้น อันนี้ข้าพเจ้าอยากพูดล่วงเลยไปถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ท่านประธาน
บางคนต้องการเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เสนอเงินสมทบทุนอายุโน่นอายนี้เพียงสี่หมื่นห้าหมื่น
เข้าเฝ้าในหลวง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันเป็นคนละเรื่องแล้วครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า อ้ายนี้ข้าพเจ้ายกตัวอย่างครับ ท่าน
ประธาน คนต่างดาวต่างแดนได้สายสะพายก็มีอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าอยาก
จะขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า บุคคลที่จะประดับเหรียญรัชดาภิเษกนี้ได้แก่บุคคลชนิดใด
หรือจะไปขายให้แก่เจ๊กแะ๊ะ ๑๐๐-๒๐๐ บาทมาทูลเกล้าฯ ถวายครบรอบ ๒๕ ปี ให้ไปอย่างนี้
ข้าพเจ้าเองก็ไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเกรงว่าเหรียญตราของประเทศไทย
จะเพื่อ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลว่า “พณา นายกรัฐมนตรี

ซึ่งข้าพเจ้าเคารพนับถือท่านเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ว่าบุคคลชนิดใดบ้างที่เหมาะสมจะประดับ
เหรียญตรารัชดาภิเษก

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ผมขอเรียนว่าเหรียญตราภิเษก
นี้ทั้งชายทั้งหญิงในประเทศไทยหรือที่อื่น ๆ ก็สามารถจะประดับได้ทุก ๆ ท่าน เช่นเดียวกับ
เหรียญนิวติสู์พระนครเมื่อคราวที่แล้วเหมือนกัน

พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมมีความสงสัยนิดหนึ่งครับ
ตามมาตรา ๕ นะครับ ใช้คำว่า บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ นะครับ วัตถุประสงค์ได้ไหมครับ
อย่างกระผมทราบว่าเหรียญตราบางชนิด คือเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประดับกับธงไชยเฉลิมพล
อย่างนี้นะครับ หมายความว่าบังคับเฉพาะบุคคลเท่านั้นใช่ไหมครับวัตถุประสงค์อื่นไม่ได้ไหมครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : เฉพาะบุคคลเท่านั้นครับ

นายบุญช่วย อัดถากร (มหาสารคาม) : กระผมผู้แทนมหาสารคามมีความสงสัย
ซึ่งอยากจะขอประทานกราบเรียนถามสักเล็กน้อยครับ คือว่า มาตรา ๕ ซึ่งว่าบุคคลมีสิทธิ
ประดับนะครับ กระผมสงสัยว่าเจตนารมณ์จะเป็นเช่นนี้หรือไม่ คือหมายถึงบุคคลซึ่งมีชีวิต
อยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลซึ่งอยู่ในประเทศไทยและมีชีวิตอยู่ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๑๔
หรือว่าผู้ที่เกิดทีหลังก็ได้ กระผมคิดว่าน่าจะเป็นวันนั้น เป็นวันที่คนซึ่งอยู่ในประเทศไทย
และต้องมีชีวิตอยู่ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๑๔ จึงสมควรจะได้รับการประดับเหรียญนี้ เพราะว่าเป็น
เหรียญเสมือนหนึ่งพระราชทานโดยทั่วไป ขอขอบคุณครับ

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : ตามความเข้าใจของท่านสมาชิก
นั้นถูกต้องแล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๖ การประดับเหรียญนี้ ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ถ้าไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอก็ได้

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤฒิไกร (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าให้ข้อสังเกตไว้อย่างหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๖ ความว่า การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ถ้าไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอก็ได้ ข้อความในตอนท้ายนี้จะทำให้ผู้ที่ได้รับพระราชทานเข้าใจไปว่า แพรแถบนั้นร้อยกับเหรียญ แล้วห้อยคอได้ ซึ่งถ้าทำเช่นนั้นแล้วผิด จึงควรแก้ไขให้ถูกต้องว่าดังนี้ "มาตรา ๖ การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ถ้าไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะใช้ดวงเหรียญร้อยสร้อยคอ สวมคอ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ได้ แต่จะร้อยแพรแถบเอาไปใช้ประดับไม่ได้" ท่านประธานที่เคารพ ที่ข้าพเจ้าแก้ไขโดยอาศัยหลักตามพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์รัชกาลที่ ๙ พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๕ ความว่า "เหรียญนี้พระราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหากษัตริย์ส่วนพระองค์และพระราชทานเป็นสิทธิแม้ผู้ได้รับพระราชทานล่วงลับไปแล้วก็ให้ตกทอดแก่ทายาท เพื่อรักษาไว้เป็นที่ระลึกในวงศ์ตระกูลสืบไป หากว่าทายาทมีปรารถนาจะเชิดชูเกียรติคุณจะใช้แต่ดวงเหรียญร้อยสร้อยสวมคอก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ได้ แต่จะร้อยแพรแถบเอาไปใช้ประดับไม่ได้" เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖ นี้ก็ควรจะแก้ว่า ใช้ผ้าแพรแถบไม่ได้ แต่ใช้สร้อยคอได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอแปรเป็นอย่างนั้น เพื่อความเข้าใจแน่ชัด ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านอีกทีครับ ที่ท่านแปรมาว่าอย่างไร ให้ชัดเจนครับ

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : "หากว่าทายาทมีปรารถนาจะเชิดชูเกียรติคุณ จะใช้แต่ดวงเหรียญร้อยสร้อยสวมคอก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ได้แต่จะร้อยแพรแถบเอาไปใช้ประดับไม่ได้"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้แปรญัตติว่าอย่างนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มาตรา ๖ นี้ ข้อความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่า การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ อันนี้หมายความว่า เหรียญนี้สูงสุด เทียบเท่าเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ถ้าไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอก็ได้ นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยท่านประธาน ถ้าถือว่าเหรียญรัชดาภิเษกนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องอิสริยาภรณ์อย่างนี้เป็นต้นแล้ว ก็ถือว่าเหรียญนี้ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ เป็นเหรียญที่สุด ข้าพเจ้าอยากจะขอแปรญัตติว่าอย่างนี้ "การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในรัฐพิธี" ไม่ใช่จะปล่อยสุ่มสี่สุ่มห้า ไม่มีงานรัฐพิธี แจกแป๊ะอาจจะแขวนห้อยคอไปค้าขายอยู่ในร้านในรวงตัวก็ได้ อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยนี้เหรียญรัชดาภิเษกสูงสุดต้องประดับในงานรัฐพิธี ท่านประธานที่เคารพ นี้ข้าพเจ้าขอเอาอย่างนี้ ต้องให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในงานรัฐพิธี ข้าพเจ้าขอแปรอย่างนี้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : บุคคลที่จะประดับเหรียญนี้ได้ ในบางโอกาสเขาไม่มีโอกาสที่จะไปในงานพระราชพิธีอะไรต่าง ๆ เขามีความเคารพ เขามีความนับถือและเขามีความนิยมในเหรียญนั้น ถ้าเราจะไปจำกัดอย่างนั้นเขาไม่มีโอกาสได้คล้องคอหรือได้ประดับได้เลย เพราะฉะนั้นเราจึงให้โอกาสเขา

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤตมิไกร (ธนบุรี) : ตามที่ท่านสมาชิกกล่าวเมื่อตะกี้ที่บางที่ยังเข้าใจผิด ก็อยากจะถือโอกาสเรียนให้ทราบเสียด้วยว่าเหรียญที่ระลึกนี้มีหลายอย่าง มีเหรียญบำเหน็จกล้าหาญ เหรียญบำเหน็จในราชการ เหรียญบำเหน็จในพระองค์ เหรียญที่ระลึกที่ก่าลังพิจารณานี้เป็นเหรียญที่ระลึก ที่ข้าพเจ้าได้ยกตัวอย่างมาเมื่อตะกี้นี้ เหรียญรัตนนาภรณ์ เป็นเหรียญบำเหน็จในพระองค์ สูงกว่าแล้วคำว่าเหรียญนี้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์หมายความว่า มีทั้งเหรียญทั้งตรา ตราสูงกว่าเหรียญ แต่ว่าเหรียญนั้นไม่เคยมีแพรแถบไปห้อยคอ แต่ตราได้เป็นชั้น ๓ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่าถ้าจะเอาไปร้อยกับแพรแถบมาห้อยคอแล้วใช้ไม่ได้ แต่ใช้สายร้อยได้ อนุโลมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญรัตนนาภรณ์ของรัชกาลปัจจุบัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ฟังท่านสมาชิกผู้เฒ่าอายุมากของพรรค
 ประชาธิปัตย์ได้กล่าวอย่างนี้ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่ที่นี้ข้าพเจ้ายังตั้งใจที่ท่านนายกรัฐมนตรี
 ได้กล่าวเมื่อกี้นั้นว่าให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดูเหมือนจะเป็นในางานรัฐพิธีหรืออะไร
 เหล่านี้ นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนถามท่านประธานว่า ท่านประธานเคยได้รับเหรียญ
 บรมราชาภิเษกหรือเปล่า ท่านประธานเคยได้รับไหม ข้าพเจ้าเคยได้รับ สำหรับรัชกาลที่ ๙
 หมายความว่าตอนนั้นท่านทรงอภิเษกสมรสกับราชินีปัจจุบันนี้ ที่นี้ข้าพเจ้าขอทราบเรียน
 ถามท่านประธานว่าพวกเราเคยแต่งใหม่ ท่านประธานเคยมาสถาปนาตติเหรียญบรมราชาภิเษก
 หรือเปล่า ไม่มี นอกจากมีรัฐพิธีในรัฐสภาวันที่ ๑๐ ธันวาคม เราแต่งตติเหรียญบรมราชาภิเษก
 ฉันทัดก็ดี ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพของข้าพเจ้า เหรียญรัชดาภิเษกนี้เป็นเหรียญที่สูงที่สุด
 เป็นที่ระลึกขององค์สมเด็จพระมหากษัตริย์เจ้าของเราครบรอบ ๒๕ ปีในตำแหน่งที่ปกครอง
 แผ่นดินเข้ามา ท่านอยู่ในบัลลังก์ เพราะฉะนั้นเหรียญนี้สมควรจะสูงสุด ท่านประธานที่เคารพ
 ที่นี้ถ้าจะปล่อยให้เอกชนพลเมืองได้รับไปด้วย แต่ก็ควรจะเอาไว้หิ้งบูชาพระ ไม่ใช่จะเอามา
 ตติเกร่ออย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าจะตติเหรียญบรมราชาภิเษกนี้ตติหน้าอก หมายความว่า
 ต้องเป็นงานรัฐพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาเข้าเฝ้าในหลวงหรือวันเฉลิมพระชนมพรรษาของ
 สมเด็จพระบรมราชินีนาถอย่างนี้ก็ได้อีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองขอยืนยันไม่เห็นด้วย จะปล่อยให้
 เอกชนพลเมืองทุกคนมีเหรียญอันนี้ ถ้าอย่างนั้นก็ซื้อขายกันเหรียญหนึ่ง ๒๕ บาท ๓๐ บาท
 ๑๐๐ บาท ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย นอกจากบุคคลที่ทำคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ คนต่างด้าว
 ท้าวต่างแดนที่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์แล้วก็ตติ คงจะได้รับเหรียญบรมราชาภิเษกนี้
 ตติเข้าไปอย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย ท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะปล่อยให้ขายไปหรือ
 ว่าจำหน่ายอย่างนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายเหรียญบรมราชาภิเษกนี้จะไม่สมกับพระเกียรติคุณของ
 พระองค์ท่านในฐานะที่ ๒๕ ปี ครบรอบการนั่งอยู่บัลลังก์

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : เหรียญที่สร้างขึ้นนี้อาจจะมีผู้เข
 นิยมเขาเคารพถือว่าเป็นสิ่งมงคล บางคนอาจจะซื้อไปเพื่อให้ลูกหลานของเขาได้ประดับก็ได้
 เพราะว่าเด็ก ๆ เล็ก ๆ นี้ไม่มีโอกาสจะมาประดับเหรียญเหมือนอย่างที่ท่านว่า เมื่อเขาเคารพ

เขาบูชา ก็ควรจะให้โอกาสแก่เขาที่จะประดับได้โดยใช้ห้อยคอ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทบใจใครจะขอกราบเรียนเพื่อคลายความข้องใจของท่านสมาชิกที่กล่าวเทียบกับเหรียญรัตนภรณ์ เหรียญนี้จะเทียบกับเหรียญรัตนภรณ์นั้นไม่ได้ เพราะเหรียญรัตนภรณ์เป็นเหรียญพระราชทานเป็นการส่วนพระองค์ เหรียญนี้ทำขึ้นเพื่อถวายเป็นความจงรักภักดี กลับกันคนละข้าง เหรียญนี้เราทำขึ้นถวายเป็นความจงรักภักดี และการประดับเหรียญนี้ก็ให้ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์คือหมายความว่าที่เขียนไว้ในมาตราก่อนนะครับ มาตราก่อนบอกว่าถ้าเป็นบุรุษก็มีแพรแถบห้อยอย่างนี้ ถ้าเป็นสตรีก็เป็นแมลงปอ ถ้าประดับอย่างอื่น ที่ว่าใช้ห้อยคอนั้นแหละครับ คือบางคนก็อาจจะไปใช้สายสร้อย สายสร้อยทอง สายสร้อยเงิน สายสร้อยทอง สายสร้อยเงินไม่มี เชือกก็ได้ เอาห้อยคอ สำหรับเด็ก ๆ ซึ่งบิดามารดาอยากจะให้ห้อยคอที่ห้อยได้ เพราะฉะนั้นจึงเขียนไว้แบบนี้ครับ แล้วก็ทางเจ้าหน้าที่ก็ได้ดูแล้วว่านี่เป็นที่ถูกต้อง เพราะเวลาประดับก็ต้องใส่ตามแบบที่เขาเขียนไว้

นายนิสิต เวย์นศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ) : ผมว่าเรื่องนี้ถ้าผมเข้าใจตามความเข้าใจคือว่าต้องการให้ไพร่ฟ้าประชาชนนี้ถวายเป็นความจงรักภักดีแต่พระองค์ท่านจึงไม่ได้มีการจำกัดขีดขั้นอย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ ถ้าใช่ก็ไม่น่าจะมีอะไร ผมว่ามันน่าจะผ่านไปได้แล้วครับ อันนี้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้ฟัง ๗พูด นายกรัฐมนตรีได้อธิบายชี้แจงนั้น ข้าพเจ้าก็พอเข้าใจ เพราะท่านบอกว่าราษฎรทุกชั้นวรรณะต้องการเหรียญนี้ไว้เป็นที่ระลึกเพื่อเคารพสักการะในพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติอย่างนี้มีดีหรือ มันง่ายเหลือเกิน เรื่องเดิมท่านว่าอย่างนี้ มาตรา ๖ การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ถ้าไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะประดับได้โดยใช้ห้อยคอก็ได้ อันนี้ข้าพเจ้าขอเสนอตัด ข้าพเจ้าแปรญัตติอย่างนี้ว่า มาตรา ๖ ในการประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้ในโอกาสอันควรมีดีหรือ บุคคลทุกชั้นวรรณะจะประดับก็ได้ไม่ต้องพูดถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์อะไรร้อยแปด แม้แต่ท่านนายก ๆ ก็ประดับได้ สมาชิก

ก็ประทับใจได้ อย่างนี้มิติหรือเราไม่ต้องไปแบ่งชั้นวรรณะให้ประทับใจ ข้าพเจ้าขออ่านอีกทีนะครับ
 ข้าพเจ้าแปรญัตติว่าอย่างนี้ “มาตรา ๖ การประดับเหรียญนี้ ให้ประทับใจได้ในโอกาสอันควร”
 อย่างนี้ท่านนายก ฯ ครับ แหม่ ง่ายเหลือเกิน ไม่ต้องเครื่องราชอิสริยาภรณ์อย่างโน้นอย่างนี้
 คนไม่มีเครื่องราชอิสริยาภรณ์บางทีอาจจะกระดากใจก็ได้ อย่างข้าพเจ้าก็ไม่มี คราวนี้ท่าน
 ประธานก็ไม่ได้ขอให้ข้าพเจ้า ๒๑๙ คน ข้าพเจ้าก็ไม่เคยได้ ก็เป็นเพราะอย่างนี้แหละครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วครับ ขอเสนอ
 ปิดการอภิปราย

(มีสมาชิกรับรอง)

(พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร (ธนบุรี) ได้ยกมือขึ้นจะขออภิปราย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว คุณไกรสรจะ
 รอมยอมได้ไหม คือมีท่านผู้อาวุโสจะอภิปรายนัดหนึ่งครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอถอนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบขอบคุณมาก เชิญครับท่าน

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร (ธนบุรี) : คืออย่างนี้ครับ การตีความของ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อตะกี้ที่นั้นะ บางทีจะตีความตามความเข้าใจ โปรด
 อย่าลืมนะ ราษฎร ๓๕ ล้านคนนี้ไม่ฉลาดเท่าท่านรัฐมนตรีหรืออาจเข้าใจไปอีกอย่างหนึ่ง
 ก็ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อจะแก้ปัญหาที่ว่าเอาแพรงแถบมาพูดนะก็เป็นอย่างนี้ก็ได้ มันกระทบ
 กระเทือนพระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์ แก้วว่า “ถ้าไม่ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะ
 ประดับโดยใช้สร้อยสวมห้อยคอก็ได้” หมดปัญหา หมดปัญหาเรื่องแพรงแถบ ถ้าปล่อยไว้แบบนี้
 ละก็ชาวบ้านเห็น เอ แถบมันเป็นอย่างนั้น เอามาร้อยห้อยคอได้ เพราะในนี้ร้อยห้อยคอได้
 ก็ร้อยแพรงแถบไปซิ นี่ไม่เห็นด้วย พูดถึงสร้อยคอแล้วแพรงแถบไม่ต้องพูดถึงจะดีกว่ากระมัง

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : เพื่อให้มันรัดกุม ผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้ แต่ว่าเพื่อให้รัดกุม ไม่ต้องใช้แถบห้อยนะ ใช้เฉพาะเหรียญ ผมว่าเติมวรรคสุดท้าย เติมคำเดียวครับ “จะประดับโดยใช้เหรียญห้อยคอก็ได้” เฉพาะเหรียญ มันไม่มีแถบ เติมเข้าอีกคำเดียว คือ “เหรียญ” เติม “เหรียญ” เข้าเท่านั้นเองก็เป็นพอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วนะครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าให้ประดับในโอกาสอันควร ท่านนายก ฯ ไม่เห็นตอบเลยนี้ ท่านจะขัดข้องไหม จะไปห้อยคอหรือติดแถบ ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจไม่สนใจเลย คือหมายความว่า ให้บุคคลชั้นวรรณะได้ประดับในเวลาโอกาสอันควร นี่มันเป็นอย่างไร ที่นี้ถ้าสมมติว่าพวกเจ๊กแป๊ะ พวกราษฎร ตาสีตาสายมาตามีไม่มีแถบ ท่านจะทำอย่างไร ไม่มีสร้อยคอท่านจะทำอย่างไรนะครับ ประดับในโอกาสอันควรนี้ผมว่าเหมาะสม บางที่จะเอาใส่ในกระเป๋าก็ได้ ท่านประธานนี้มันเป็นอย่างไร

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ผมว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อคืนนี้อาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนก็ได้ มันต้องมีระเบียบมีแบบมีแผน และเขาก็อาศัยหลักเก่าที่มีอยู่แล้ว ที่นี้ผมว่าเพื่อจะตัดปัญหาไม่ต้องเติมมาก เติมแต่เพียงว่าอย่างนี้ ขอประทานโทษวรรคท้าย “จะประดับโดยใช้สร้อยสร้อยห้อยคอก็ได้” ไม่ต้องมีคำว่า “เหรียญ” อย่างคุณติลกว่าทรอก ถ้าเหรียญอย่างคุณติลกว่ามันแขวนอยู่ไม่อยู่ เพราะฉะนั้นก็เติมว่า “จะประดับโดยใช้สร้อยสร้อยห้อยคอก็ได้” มันก็สนิท

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ความจริงผมนี้กว่าจะไม่พูดแล้ว ถ้าใช้สร้อยครบไม่ได้แน่ เดี่ยวคนไม่มีสร้อยก็ไม่ต้องใส่กันซี ถ้าเขาใช้เชือกว่าอย่างไรละ อย่าเอาเลยครบอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ได้อภิปรายกันมาอย่างกว้างขวางแล้วนะครับ ก็ตามสมควรแล้ว ผมขอเรียนถามมติที่ประชุมว่าสมควรจะแก้ไขข้อความในมาตรานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนถาม าพณา นายกรัฐมนตรีว่า “มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้” ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าก็เมื่อให้ าพณา นายกรัฐมนตรีรักษาการแล้ว และมีเหตุผลอย่างไรหรือไม่ที่ให้นายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมารักษาการซ้ำอีก ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาอธิบาย ท่านรักษาคณเด็ยวมิติหรือ ทำไมถึงให้นายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมารักษาการอีก

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : การสร้างเหรียญนี้เป็นหน่วยงานของกระทรวงการคลังเป็นผู้สร้าง เพราะฉะนั้นก็ให้นายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ได้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ คุณชาญยุทธ มีอะไรหรือ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมมาเข้าไปหน่อย คือผมมีความสงสัยว่า ในกฎหมายนี้อาจจะมีคนอื่นพูดหรือยังไม่ได้พูด คือว่าเกี่ยวกับการประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ มีคนพูดแล้วใช่ไหมครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ผ่านไปแล้วครับ ได้พิจารณากันจบสิ้น กระบวนความแล้วครับ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ประการใด เป็นอันว่าจบ
การพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะให้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่
จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้
ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระอันดับที่ ๗ พิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๑๑๙

สภาผู้แทน

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

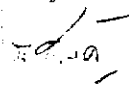
๑. นายอุทัย วุฒิกุล	๒. นายชูลิน โคนันท์
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	๔. นายบุญถม เย็นมะโนช
๕. นายประเสริฐ นาสกุล	๖. นายพิสุทธิ สุทัศน์ ณ อยุธยา
๗. นายวิชา เศรษฐบุตร	๘. นายวิทย์ ตันตยกุล
๙. นายสงวน กนกวิจิตร	๑๐. นายสมบุญ ศิริธร
๑๑. นายสมภพ ไทตระกิตย์	๑๒. นายสมาน บุราวาศ
๑๓. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	๑๔. นายเสริม โลกเลื่อง
๑๕. นายอุดร ตันติสุนทร	

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการและเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายประสงค์ วรชาติ หัวหน้ากองกรรมการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

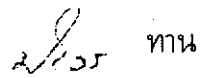
บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **อ. วุฒิกุล**
(นายอุทัย วุฒิกุล)
ประธานกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

พัชนี พิมพ์

 ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้.

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกนายอุทัย วุฒิกุล เป็นประธานกรรมาธิการและเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายประสงค์ วรชาติ หัวหน้ากองกรรมาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือนายอุทัย วุฒิกุล ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ นายจารุอุดม เรืองสุวรรณ ผู้ควบคุมโรงถลุงเอ็กกรมทรัพย์การธรณี และนายปรีดี บุญยัง นิติกรโท กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑๐ ราย คือ ๑. นายเถง สุวรรณหัต ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ๔. นายวิมพ์ วิมลมาลย์ และนายล้วน เวกชาลิگانน ๕. นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ และนายวิมพ์ วิมลมาลย์ ๖. นายอนันต์ ภัคดีประไพ นายมีเดช วรสีหะ นายยิ่ง สิทธิธรรม นายชวินทร์ สระคำ และนายประภาส อินทรกำแหง ๗. นายล้วน เวกชาลิگانน และนายสนั่น ชีระศรีโชติ ๘. นายทองดี อิศราชีวิน ๙. นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จูร์มาศ นายบุญเรือง กิจกล้าศาล และนายชวน กิติศรีวรรณ ๑๐. นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ

อนึ่ง นายบุญเรือง กิจกล้าศาล ได้ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

"

"

มาตรา ๑-๓

"

"

หมวด ๑ บททั่วไป

"

"

มาตรา ๔

"

มีการแก้ไข

มาตรา ๕-๗

"

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘-๕

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐-๑๑

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔-๑๕

มีผู้แปรญัตติ

กรรมาธิการ
ตัดออกมาตรา ๑๖

"

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ คณะกรรมการปีโตรเลียม

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๑๗-๒๐

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

"

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒-๒๓

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

หมวด ๓ การสำรวจและผลิตปีโตรเลียม

"

"

มาตรา ๒๔-๓๐

มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๓๑-๓๓

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๓๔-๓๕

"

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

"

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘-๔๐</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒-๔๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖-๔๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐-๕๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การเก็บรักษาและ</u>		
<u>ขนส่งปีโตรเลียม</u>		
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๕๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การขายและจำหน่าย</u>		
<u>ปีโตรเลียม</u>		
<u>มาตรา ๕๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๖๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"

หมวด ๖ ประโยชน์ สิทธิ
และหน้าที่ของ
ผู้รับสัมปทาน

<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓-๗๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖-๗๗</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘-๗๙</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๘๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๘๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ กำภาคหลวง</u>	"	"
<u>มาตรา ๘๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๘๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๘๗-๘๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๙-๙๐</u>	"	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕-๕๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๕๙-๑๐๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๐๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๘ บทกำหนดโทษ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๐๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๐๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๕-๑๑๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	กรรมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๑๔-๑๑๕</u>	"	
<u>อัตรากำหนดธรรมเนียม</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาค่าแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๘ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นด้วย
- มาตรา ๙ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๒ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความ "ตามจำนวนที่

รัฐมนตรีกำหนด" เป็น "ตามที่คณะกรรมการกำหนด"

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติตัดออกทั้ง
มาตรา โดยยกข้อความในมาตรานี้ไปไว้ในบทเฉพาะกาล

กรรมการเห็นด้วย

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา

กรรมการตัดออกทั้งมาตราและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปร
ญัตติพอใจ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนาย
ชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความ "มิให้ใช้บังคับแก่"
เป็น "ให้ใช้บังคับแก่"

กรรมการตัดออกทั้งมาตราและได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
พอใจ

มาตรา ๑๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติตัดออกทั้ง
มาตรา โดยให้ยกข้อความในมาตรานี้ไปไว้ในบทเฉพาะกาล

กรรมการเห็นด้วย

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และ
นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความในวรรคสอง
โดยขอแก้ "รัฐมนตรีมีอำนาจให้สัมปทาน" เป็น "รัฐมนตรี
โดยมติของคณะกรรมการมีอำนาจให้สัมปทาน"

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้ข้อความในวรรคแรก
เป็นดังนี้

"ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความเป็น (๖) ดังนี้

“(๖) กฎกระทรวงที่ตราขึ้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเสียก่อนจึงจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จูร์มาศ และนายชวัน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติให้แก้ไขข้อความในวรรคแรกเป็นดังนี้

“ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการปิโตรเลียม” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร และบุคคลซึ่งรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และเลขานุการ”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการปิโตรเลียม มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือตัวแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรหรือตัวแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือตัวแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหรือตัวแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหรือตัวแทน และบุคคลอื่นโดยการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรีอีกไม่เกิน ๖ คน เป็นกรรมการให้อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีเป็นกรรมการเลขานุการ

คณะกรรมการ ๖ คนหลังที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีให้แต่งตั้งบุคคลนอกวงการรัฐบาลและราชการที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในกิจการปิโตรเลียมเป็นจำนวนไม่เกิน ๒ คนและไม่ต่ำกว่า ๑ คน”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความในวรรคหนึ่งเป็นดังนี้

“นอกจากอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งนี้แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องดังต่อไปนี้”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๙

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และ นายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนาย
ชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอนันต์ ภักดีประไพ นายมีเดช วรสีหะ นายยิ่ง สิทธิธรรม
นายชวินทร์ สระคำ และนายประภาส อินทรกำแหง ขอแปรญัตติ
แก้ข้อความในวรรคแรกเป็นดังนี้

“ระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนด
ไม่เกิน ๑๐ ปีนับแต่วันถัดจากสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม
หรือนับแต่วันสำรวจพบปิโตรเลียม”

เมื่อกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว นายยิ่ง สิทธิธรรม และ
นายชวินทร์ สระคำ พอใจ แต่นายอนันต์ ภักดีประไพ นายมีเดช
วรสีหะ และนายประภาส อินทรกำแหง ขอสงวน

นายทองดี อิศราชีวิน นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร
เลิศสุคนธ์ นายสมพร จุรีมาศ และนายชวัน กิติศรีวรพันธ์
ขอแปรญัตติแก้ข้อความในวรรคแรกโดยขอแก้ “ให้มีกำหนด
เวลาไม่เกินสามสิบปี” เป็น “ให้กำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบปี”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๕ นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร
จุรีมาศ และนายชวัน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนาย
ชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความ “ให้รัฐมนตรีขยาย
อายุสัมปทาน” เป็น “ให้รัฐมนตรีโดยมติของคณะกรรมการ
ขยายอายุสัมปทาน”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๐

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จุรีมาศ และนายชวน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคแรกโดยขอแก้ "ห้าหมื่นตารางกิโลเมตร" เป็น "สองหมื่นห้าพันตารางกิโลเมตร" และขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคสองโดยขอแก้ "หนึ่งหมื่นตารางกิโลเมตร" เป็น "ห้าพันตารางกิโลเมตร"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคแรกโดยขอแก้ "ห้าหมื่นตารางกิโลเมตร" เป็น "สามหมื่นตารางกิโลเมตร"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๕

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔๕

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคแรกโดยขอแก้ "เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี" เป็น "เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๕

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความเป็นวรรคสามดังนี้

"คำสั่งเพิกถอนใด ๆ ในมาตรานี้ รัฐมนตรีจะสั่งได้ก็โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเท่านั้น"

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๐ นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จูรีมาศ และนายชวน กิติศรীরพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
 นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนาย ชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๑ นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้
 “มาตรา ๒๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ใน ที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ใด ให้กรรมการที่มา ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมโดย มีเสียงข้างมาก”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนาย ชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความในวรรคแรก โดย ขอแก้ “โดยอนุมติคณะรัฐมนตรี” เป็น “โดยอนุมติคณะ กรรมการ”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๕ นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
 นายวิมพ์ วิมลมาลย์ และนายล้วน เวกชาลิگانน ขอ แปรญัตติแก้ข้อความในวรรคสามเป็นดังนี้

“สัมปทานในการผลิตปิโตรเลียมให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ”

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๖

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จูรีมาศ และนายชวณ กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติตัดข้อความในวรรคสองออก

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๗

นายอนันต์ ภักดีประไพ นายมีเดช วรสีหะ นายยิ่ง สิทธิธรรม นายชวินทร์ สระคำ นายประภาส อินทรกำแหง และนายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จูรีมาศ และนายชวณ กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคท้ายเป็นดังนี้

“ถ้าผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการและขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมไม่น้อยกว่าหกเดือน ผู้รับสัมปทานอาจได้รับการพิจารณาให้ต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมภายใต้ข้อผูกพันในด้านปริมาณเงิน ปริมาณงานหรือทั้งปริมาณเงินและทั้งปริมาณงานที่จะตกลงกันอีกครั้งหนึ่งเป็นเวลาไม่เกินสี่ปี แต่ถ้าผู้รับสัมปทานขอสำรวจปิโตรเลียมไม่เกินห้าปี ไม่มีสิทธิได้รับการต่อระยะเวลาปิโตรเลียมอีก”

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๕ นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จรีมาศ และนายชวน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความ ใน (๒) เป็นดังนี้

“(๒) ในกรณีที่มีผู้รับสัมปทานส่งน้ำมันดิบที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักรเป็นประจำ ให้ขายไม่เกินราคาเฉลี่ยที่ได้รับจริงสำหรับน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานทุกรายส่งออกนอกราชอาณาจักรในเดือนประวัตินที่แล้วมาและให้ผู้รับสัมปทานส่งหลักฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับราคาที่ได้รับจริง ณ จุดส่งออกตามที่อธิบดีกำหนด”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖๐

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความใน (๑) โดยขอแก้ “ราคาที่ตกลงกับรัฐมนตรี” เป็น “ราคาที่ตกลงกับคณะกรรมการ”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖๑

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคแรก โดยขอแก้ “เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร” เป็น “เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖๓

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภักดีประไพ และนายชวินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคแรก โดยขอแก้ “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามส่งปิโตรเลียม” เป็น “ให้รัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามส่งปิโตรเลียม”

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๖๖

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ และนายวิมพ์ วิมลมาลย์ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความใน (๑) เป็นดังนี้

“(๑) ผู้รับสัมปทานสามารถโอนกิจการได้ตามข้อกำหนดในสัมปทาน”

เมื่อกรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ พอใจแต่ นายวิมพ์ วิมลมาลย์ ขอสงวน

มาตรา ๖๗

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จรีมาศ และนายชวน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๖๘

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จรีมาศ และนายชวน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเป็นดังนี้

“มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานมีความจำเป็นต้องเข้าไปในที่ดินที่บุคคลใดเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิครอบครองเพื่อสำรวจปิโตรเลียมจะต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินนั้นก่อน”

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายชินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความในวรรคสองโดยขอเพิ่ม “โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ” ต่อท้าย “พนักงานเจ้าหน้าที่”

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๗๐ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๐ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ในกิจการปิโตรเลียมหากอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นของบุคคลให้ผู้รับสัมปทานทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นหากตกลงกันไม่ได้ให้ติดต่ออสังหาริมทรัพย์นั้นออกอยู่นอกพื้นที่ประกอบกิจการปิโตรเลียม”

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุวรรณ นายสมพร จูรีมาศ และนายชวน กิติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗๑-๗๒ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายชินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติตัดข้อความในวรรคสองออก

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗๓ นายล้วน เวกชาลิگانน และนายสนั่น ธีระศรีโชติ ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความเป็น (๖) และ (๗) ดังนี้

“(๖) ค่าธรรมเนียมปากหลุมก่อนสำรวจ

(๗) ค่าธรรมเนียมเตรียมการก่อนเซ็นสัญญา”

เมื่อกรรมธิการได้ชี้แจงแล้ว นายสนั่น ธีระศรีโชติ พอใจแต่นายล้วน เวกชาลิگانน ขอสงวน

มาตรา ๗๔ นายไพฑูรย์ เครือแก้ว นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายชินทร์ สระคำ ขอแปรญัตติแก้ข้อความ “รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง” เป็น “คณะกรรมการมีอำนาจสั่ง”

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

- มาตรา ๘๐** นายสุรินทร์ ภาคคิตต์ ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา
กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๘๖** นายสุรินทร์ ภาคคิตต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๘๘** นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร
จรีมาศ และนายชวน กิตติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติตัดวรรค
ท้ายออก
กรรมวิธีการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๐๑** นายไถง สุวรรณทัต ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการเห็นด้วย
นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร
จรีมาศ และนายชวน กิตติศรีวรพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๐๓** นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ
เป็น “ต้องระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือนถึงหนึ่งปี
หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาททั้งจำทั้งปรับ”
กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
- มาตรา ๑๐๔** นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ
เป็น “ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”
กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
- มาตรา ๑๐๕** นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ
เป็น “ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปถึงสองปี หรือ
ปรับตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไปถึงสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”
กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๖ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๗ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่าสองปีแต่ไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปถึงสองปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทแต่ไม่เกินสี่แสนบาท"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๘ นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๙ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ เป็น "ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ
เป็น "ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท"
กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑๐

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ
เป็น "ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท"
กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑๑

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ
เป็น "ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท"
กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑๒

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเพิ่มบทกำหนดโทษ
เป็น "ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่
สามแสนบาทถึงห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"
กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑๓

นายทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติตัดข้อความ "เว้นแต่
ทรัพย์สินนั้นเจ้าของมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความ
ผิดนั้น"

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

อนึ่ง นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติเพิ่มบท
เฉพาะกาล และขอเพิ่มมาตรา ๑๑๔ โดยยกข้อความมาจาก
มาตรา ๑๔ เดิม และขอเพิ่มมาตรา ๑๑๕ โดยยกข้อความ
มาจากมาตรา ๑๕ เดิม

กรรมการเห็นด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

นายล้วน เวชชาลิกานน และนายสนั่น ชีระศรีโชติ ขอ
แปรญัตติเพิ่มข้อความเป็น (๕) และ (๖) ดังนี้

“(๕) ค่าธรรมเนียมปากทูลมรายละ ๒๐,๐๐๐ บาท

(๖) ค่าธรรมเนียมเตรียมการก่อนเซ็นสัญญารายละ
๕๐,๐๐๐ บาท”

เมื่อกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว นายสนั่น ชีระศรีโชติ พอใจ
แต่ นายล้วน เวชชาลิกานน ขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึก

นี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **อุทัย วุฒิกุล**

(นายอุทัย วุฒิกุล)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติปิโตรเลียม
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการปิโตรเลียม” หมายความว่า การสำรวจ ผลิต เก็บรักษา ขนส่ง ขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียม

“ปิโตรเลียม” หมายความว่า น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซธรรมชาติเหลว สารพลอยได้ และสารประกอบไฮโดรคาร์บอนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และอยู่ในสภาพอิสระไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นของแข็ง ของหนืด ของเหลว หรือก๊าซ และให้หมายความรวมถึงบรรดาไฮโดรคาร์บอนหนักที่อาจนำขึ้นมาจากแหล่งโดยตรง โดยใช้ความร้อนหรือกรรมวิธีทางเคมี แต่ไม่หมายความรวมถึงถ่านหิน หินน้ำมัน หรือหินอื่นที่สามารถนำมากลั่นเพื่อแยกเอาน้ำมันด้วยการใช้ความร้อนหรือกรรมวิธีทางเคมี

“น้ำมันดิบ” หมายความว่า น้ำมันแรดิบ แอสฟัลท์ โอโซเคอไรท์ ไฮโดรคาร์บอน และปิโตรเมททุกชนิดที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ไม่ว่าในสภาพของแข็ง ของหนืด หรือของเหลว

“น้ำมันดิบที่ส่งออก” หมายความว่า น้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานส่งออกนอกราชอาณาจักรน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานขายให้แก่บุคคลซึ่งซื้อเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายให้แก่โรงกลั่นในราชอาณาจักร เฉพาะส่วนที่ผลิตภัณฑ์จากการกลั่นนั้นส่งออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๑ (๑) ด้วย

“ก๊าซธรรมชาติ” หมายความว่า ไฮโดรคาร์บอนที่มีสภาพเป็นก๊าซทุกชนิด ไม่ว่าชั้นหรือแห่ง ที่ผลิตได้จากหลุมน้ำมันหรือหลุมก๊าซ และให้หมายความรวมถึงก๊าซที่เหลือจากการแยกไฮโดรคาร์บอนในสภาพของเหลวหรือสารพลอยได้ออกจากก๊าซชั้นด้วย

“ก๊าซธรรมชาติเหลว” หมายความว่า ไฮโดรคาร์บอนที่มีสภาพเป็นของเหลว หรือที่มีความดันไอสูงซึ่งผลิตขึ้นมาได้พร้อมกับก๊าซธรรมชาติ หรือได้มาจากการแยกออกจากก๊าซธรรมชาติ

“สารพลอยได้” หมายความว่า ก๊าซฮีเลียม คาร์บอนไดออกไซด์ กำมะถันและสารอื่นที่ได้จากการผลิตปิโตรเลียม

“สำรวจ” หมายความว่า ดำเนินการตามมาตรฐานในการค้นหาปิโตรเลียม โดยใช้วิธีการทางธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ และอื่น ๆ และให้หมายความรวมถึงเจาะเพื่อทดสอบชั้นหินเพื่อให้ทราบว่ามีปิโตรเลียมอยู่หรือไม่เพียงใด เพื่อกำหนดวงเขตแหล่งสะสมปิโตรเลียม หรือเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างอื่นอันเป็นสาระสำคัญที่จำเป็นแก่การผลิตปิโตรเลียมด้วย

“ผลิต” หมายความว่า ดำเนินการใด ๆ เพื่อนำปิโตรเลียมขึ้นจากแหล่งสะสม และให้หมายความรวมถึงใช้กรรมวิธีใด ๆ เพื่อทำให้ปิโตรเลียมอยู่ในสภาพที่จะขายหรือจำหน่ายได้แต่ไม่หมายความรวมถึงกลั่นหรือประกอบอุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียม

“เก็บรักษา” หมายความว่า ดำเนินการใด ๆ เพื่อรวมและรักษาปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้

“ขนส่ง” หมายความว่า ดำเนินการใด ๆ เพื่อนำปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้จากแหล่งผลิตไปยังสถานที่เก็บรักษา สถานที่ขายหรือจำหน่าย สถานที่รับซื้อ และสถานที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงขนส่งปิโตรเลียมนั้นระหว่างสถานที่ดังกล่าวด้วย

“ขาย” หมายความรวมถึงแลกเปลี่ยนและโอนโดยมีค่าตอบแทนด้วย

“จำหน่าย” หมายความว่า ส่งน้ำมันดิบไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันของผู้รับสัมปทาน นำปิโตรเลียมไปใช้ในกิจการใด ๆ ของผู้รับสัมปทาน โดยไม่มีการขาย หรือโอนปิโตรเลียมโดยไม่มีค่าตอบแทน

“ราคาตลาด” หมายความว่า ราคาในตลาดเปิดเพียง หากไม่มีราคากลาง หมายความว่า ราคาที่พึงคิดกันระหว่างบุคคลซึ่งเป็นอิสระต่อกันโดยไม่มีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการ

“ราคาประกาศ” หมายความว่า ราคาที่ประกาศตามมาตรา ๖๑

“แปลงสำรวจ” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดขึ้นสำหรับการสำรวจปิโตรเลียม

“พื้นที่ผลิต” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดขึ้นสำหรับการผลิตปิโตรเลียม

“ราชอาณาจักร” หมายความว่า รวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปและตามสัญญาต่างประเทศด้วย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัด และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีสภาพเช่นเดียวกันกับบริษัทจำกัดซึ่งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการปิโตรเลียม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการปิโตรเลียมทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่

เกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียม แต่ถ้ากระทรวง ทบวง กรมใดผลิตปิโตรเลียมจากแหล่งปิโตรเลียมที่มีสมรรถนะเชิงพาณิชย์ให้นำบัญญัติหมวด ๗ ว่าด้วยค่าภาคหลวงมาใช้บังคับ

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอน หรือทำให้หลุด ซึ่งเครื่องหมายกำหนดเขตแปลงสำรวจหรือพื้นที่ผลิต หรือเครื่องหมายหลักฐานการแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้นำมาติดตั้ง ปัก หรือฝังไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๘ หนังสือหรือคำสั่งที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำไปส่งในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วยเหตุใด ๆ ให้ส่งโดยวิธีปิดหนังสือหรือคำสั่งไว้ ณ ที่เห็นได้ง่ายที่ประตูบ้าน สำนักงาน ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับหรือจะส่งโดยวิธีย่อความในหนังสือหรือคำสั่งนั้นลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปสามเจ็ดวันแล้วให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในบริเวณที่ประกอบกิจการปิโตรเลียมและสถานที่ทำการของผู้รับสัมปทานในเวลาทำการเพื่อตรวจกิจการปิโตรเลียมให้เป็นไปตามสัมปทานและตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานงดเว้นการปฏิบัติใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๓) นำปิโตรเลียม หิน ดิน และสิ่งที่ได้จากการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

ผู้รับสัมปทานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตาม (๒) ต่ออธิบดี ภายในสามเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองไม่เป็นเหตุทุเลาการปฏิบัติ ตามคำสั่ง เว้นแต่อธิบดีเห็นสมควรให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวล กฎหมายอาญา

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามสัมปทานหรือ พระราชบัญญัตินี้และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เศษหรือทำให้ทบวงการเมืองใดต้องกระทำการเพื่อบำบัดป้องกันความเสียหายเช่นนั้น ผู้รับสัมปทานต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายและค่าใช้จ่ายในการบำบัดป้องกัน ความเสียหายดังกล่าวตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกร้อง ค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับสัมปทานเพราะการละเมิดนั้น

มาตรา ๑๓ สิทธิในการถือสัมปทานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติเกี่ยวกับการสำรวจปิโตรเลียมตามพระราชบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก่การสำรวจหาแหล่งน้ำมันแร่ดังตามสัญญาที่กรมทรัพยากรธรณีทำไว้ก่อน วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๗

มาตรา ๑๕ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ถือ
สาขาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม และผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมตามพระราช
บัญญัตินี้ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ออกให้ตามสัญญาปิโตรเลียมที่ทำไว้ก่อนวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๑
ดำเนินการขอสัมประทานให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจให้สัมประทานแก่ผู้ขอสัมประทานตามวรรคหนึ่งโดยสัมประทาน
นั้นจะมีข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับสิทธิในกรรมสิทธิ์และผลิตปิโตรเลียมตรงตามที่กำหนดไว้ใน
สัญญาปิโตรเลียมซึ่งได้ตกลงทำไว้ในวรรคหนึ่ง และสัมประทานนั้นให้นับระยะเวลาสำรวจและ
ผลิตปิโตรเลียมในสัมประทานย้อนหลังไปจนถึงวันออกสาขาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม
และประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียม และให้สาขาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียมและประทานบัตร
ทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นสิ้นอายุในวันที่รัฐมนตรีให้สัมประทาน

ในกรณีที่ได้มีมติตราปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ถือสาขาบัตรผูกขาดสำรวจ
ปิโตรเลียมหรือผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียม แล้วแต่กรณี สละสิทธิ และให้สาขาบัตร
ผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม หรือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นสิ้นอายุในวันครบกำหนด
ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ถือสาขาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม หรือผู้ถือประทานบัตร
ทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นยังส่งคำสั่งขอสัญญาปิโตรเลียม

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปิโตรเลียม
- (๒) กำหนดเขตปลอดภัยและเครื่องหมายในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์
ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม
- (๓) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคล
ภายนอก

(๔) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

คณะกรรมการปิโตรเลียม

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการปิโตรเลียม" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และบุคคลซึ่งรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมกรโดยตำแหน่งสังกัดอยู่

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การให้สัมปทาน

(๒) การต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม

(๓) การต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียม

- (๔) การขยายอายุสัมปทาน
- (๕) การอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียม
- (๖) การอนุญาตให้โอนสัมปทาน
- (๗) การเพิกถอนสัมปทาน
- (๘) การตกลงกับผู้รับสัมปทานเกี่ยวกับกำหนดราคาขายก๊าซธรรมชาติ
- (๙) การสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาน้ำมันดิบปิโตรเลียมเพื่อใช้ในราชอาณาจักร
- (๑๐) การห้ามส่งปิโตรเลียมออกนอกราชอาณาจักร
- (๑๑) การสั่งให้ผู้รับสัมปทานเสียดำภาคหลวงเป็นปิโตรเลียม
- (๑๒) การรับชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศ
- (๑๓) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและสามารถรับแต่งตั้งซ้ำอีกได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๒๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งสามารถดำรงอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๒๒ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติกิจการตามหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อให้ทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการตลอดจนเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นได้

ให้นำความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการ

หมวด ๓

การสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

มาตรา ๒๔ รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ

(๑) ให้สัมปทานตามมาตรา ๒๕

(๒) ต่อดำเนินการสำรวจปิโตรเลียมตามมาตรา ๒๗

(๓) ต่อดำเนินการผลิตปิโตรเลียมตามมาตรา ๒๘

(๔) อนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียม
ตามมาตรา ๔๔

(๕) อนุญาตให้โอนสัมปทานตามมาตรา ๕๒

มาตรา ๒๕ ปิโตรเลียมเป็นของรัฐ ผู้ใดสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมในที่ใด
ไม่ว่าที่นั้นเป็นของตนเองหรือของบุคคลอื่นต้องได้รับสัมปทาน

การขอสัมปทานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

แบบสัมปทานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ผู้ขอสัมปทานต้อง

(๑) เป็นบริษัท และ

(๒) มีทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพียงพอที่จะสำรวจ
ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม

ในกรณีที่ผู้ขอสัมปทานไม่มีลักษณะครบถ้วนตาม (๒) ต้องมีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือและมีลักษณะตาม (๒) และมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้ขอสัมปทาน รับรองที่จะให้ทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพียงพอที่จะสำรวจ ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม

มาตรา ๒๗ ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนดไม่เกิน แปดปีนับแต่วันให้สัมปทาน

ถ้าผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการและขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมก่อนสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมไม่น้อยกว่าหกเดือน ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมภายใต้ข้อผูกพันในด้านปริมาณเงิน ปริมาณงาน หรือ ทั้งปริมาณเงินและปริมาณงานที่จะตกลงกันอีกครั้งหนึ่งเป็นเวลาไม่เกินสี่ปี แต่ถ้าผู้รับสัมปทานขอสำรวจปิโตรเลียมไม่เกินห้าปีไม่มีสิทธิได้รับการต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมอีก

มาตรา ๒๘ ระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนดไม่เกินสามสิบปีนับแต่วันถัดจากวันสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม แม้จะมีการผลิตปิโตรเลียมในระหว่างระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมด้วยก็ตาม

ถ้าผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการและขอต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมก่อนสิ้นระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมไม่น้อยกว่าหกเดือน ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมภายใต้ข้อกำหนด ข้อผูกพัน และเงื่อนไขที่ใช้อยู่ทั่วไป ในขณะนั้นได้อีกครั้งหนึ่งเป็นเวลาไม่เกินสิบปี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่การสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียม หรือการเก็บรักษาหรือขนส่งปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่กระทบกระเทือนต่อการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใดต้องหยุดชะงักลงเป็นส่วนใหญ่เฉพาะเหตุสุดวิสัย ถ้าผู้รับสัมปทานประสงค์จะขอขยายอายุสัมปทานให้แจ้งต่อกรมทรัพยากรธรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบถึงเหตุ

สุดท้ายนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้รัฐมนตรีขยายอายุสัมปทานในส่วนที่เกี่ยวกับแปลงสำรวจแปลงนั้นออกไปเท่ากับระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานสามารถพิสูจน์ได้ว่าการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมต้องหยุดชะงักลงเพราะเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๓๐ ในการให้สัมปทาน รัฐมนตรีมีอำนาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานไม่เกินรายละเอียดแปลงสำรวจ เว้นแต่ในกรณีให้รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร อาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแปลงสำรวจ แต่เมื่อรวมพื้นที่ของแปลงสำรวจทั้งหมดแล้ว ต้องไม่เกินห้าหมื่นตารางกิโลเมตร

ผู้ขอสัมปทานต้องกำหนดเขตพื้นที่ที่จะขอสำหรับแปลงสำรวจที่มีใช้อยู่ในทะเลตื้นนอกเขตที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด และให้มีพื้นที่ไม่เกินแปลงละหนึ่งหมื่นตารางกิโลเมตร

เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเลให้รวมพื้นที่เกาะที่อยู่ในแปลงสำรวจนั้นด้วย และให้เป็นไปตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแปลงสำรวจและพื้นที่ผลิต อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดกำหนดเขตหรือตรวจสอบเขตได้

มาตรา ๓๒ ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันทั้งในด้านปริมาณเงิน และปริมาณงานสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมตามที่กำหนดในสัมปทาน

มาตรา ๓๓ ในการกำหนดข้อผูกพันตามมาตรา ๓๒ ให้แบ่งระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมออกเป็นสามช่วงดังต่อไปนี้

ช่วงหนึ่ง ได้แก่ระยะเวลาสามปีแรกแห่งระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม ในกรณีที่ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมไม่ถึงสามปี ได้แก่ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในสัมปทาน

ช่วงที่สอง ได้แก่ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมที่เหลือจากช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง

ช่วงที่สาม ถ้ามีการต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ได้แก่ระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมที่
ได้รับการต่อนั้น

ในกรณีที่มีการขายอายุสัมปทานตามมาตรา ๒๕ ในช่วงข้อผูกพันช่วงใด ให้
ขยายช่วงข้อผูกพันช่วงนั้นออกไปเท่ากับระยะเวลาที่ขยายอายุสัมปทานนั้น

มาตรา ๓๔ เมื่อสิ้นช่วงข้อผูกพันช่วงหนึ่ง ๆ ตามมาตรา ๓๓ หรือในกรณีที่มี
การคืนพื้นที่แหล่งสำรวจทั้งแปลงในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง ถ้าผู้รับสัมปทานยังปฏิบัติตาม
ข้อผูกพันในใต้งานขุดเจาะสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใดไม่ครบตามที่
กำหนดไว้ในสัมปทาน ผู้รับสัมปทานต้องจ่ายเงินส่วนที่ยังมิได้ใช้จ่ายไปในช่วงข้อผูกพัน
ช่วงนั้นให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นช่วงข้อผูกพันหรือวันคืน
พื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ การโอนข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจ
แปลงหนึ่งไปรวมกับข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจอีกแปลงหนึ่งจะ
กระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควร และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
แล้ว

มาตรา ๓๖ ในการสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใดในช่วงข้อผูกพัน
ช่วงใด ถ้าผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายหรือได้กระทำไปเกินข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียม
ในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงนั้น ให้มีสิทธิหักปริมาณเงิน ปริมาณงาน หรือ
ทั้งปริมาณเงินและปริมาณงานส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมใน
แปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงต่อไปได้

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการเพิกถอนสัมปทานในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง ถ้าผู้
รับสัมปทานยังปฏิบัติตามใต้งานขุดเจาะสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมไม่ครบ
ตามที่กำหนดไว้ในสัมปทาน ผู้รับสัมปทานต้องจ่ายเงินส่วนที่ยังมิได้ใช้จ่ายไปในช่วงข้อ

ผูกพันช่วงนั้นให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งเพิกถอนสัมปทาน มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้รับสัมปทานต้องคืนพื้นที่แปลงสำรวจ แปลงหนึ่ง ๆ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อครบห้าปีนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม ต้องคืนพื้นที่ร้อยละ ห้าสิบของพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้น

(๒) เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม และระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมนั้น มิได้รับการต่อ ต้องคืนพื้นที่ที่เหลือจาก (๑)

(๓) เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม และระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมนั้น ได้รับการต่อ ต้องคืนพื้นที่อีกร้อยละยี่สิบห้าของพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้น

(๔) เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมที่ได้รับการต่อ ต้องคืนพื้นที่ที่เหลือ ทั้งหมด

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา นี้ ให้หักพื้นที่ผลิต ออกจากพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้นก่อน และการคืนพื้นที่ตามมาตรา นี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ให้กรมทรัพยากรธรณี กำหนดพื้นที่ที่ต้องคืนแทนผู้รับสัมปทาน และเมื่อได้แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบแล้ว ๆ ให้ถือว่าพื้นที่ที่กำหนดนั้นเป็นพื้นที่ที่คืนตามมาตรา นี้

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ผู้รับสัมปทาน มีสิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจทั้งแปลงหรือบางส่วนในเวลาใด ๆ ก็ได้

พื้นที่ที่ดินตามวรรคหนึ่งแล้วให้นำไปหักออกจากพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา ๓๘ ได้

ในการคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนตามมาตรา ๓๘ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ ผู้รับสัมปทานซึ่งใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจทั้งแปลงหรือบางส่วน ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง

ในกรณีที่มีการคืนพื้นที่แปลงสำรวจแปลงใดทั้งแปลงในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานพ้นจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงหลังจากนั้น

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองหรือช่วงที่สาม ถ้าเป็นการคืนพื้นที่ทั้งหมดที่เหลืออยู่ของแปลงสำรวจแปลงใด ให้ผู้รับสัมปทานพ้นจากข้อผูกพันทั้งหมดสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานยังมิได้ปฏิบัติไปในแปลงสำรวจแปลงนั้น

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนระหว่างเริ่มปีที่สี่ถึงสิ้นปีที่ห้านับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใด ถ้าพื้นที่ที่ดินไม่เกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา ๓๘ ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันที่ใช้สิทธิคืนพื้นที่ แต่ถ้าพื้นที่ที่ดินเกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา ๓๘ ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมที่ยังคงเหลืออยู่ในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันที่ใช้สิทธิคืนพื้นที่ตามอัตราส่วนของพื้นที่ที่ดินเกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา ๓๘ กับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานยังถืออยู่ก่อนคืน หักด้วย

พื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา ๓๘ หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงนั้นกับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงนั้นสุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

เมื่อได้คืนพื้นที่แปลงสำรวจตามมาตรา ๓๘ แล้ว ถ้าผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนหลังจากสิ้นปีที่ห้านับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมที่ยังคงเหลืออยู่ในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันที่ใช้สิทธิคืนพื้นที่ตามอัตราส่วนของพื้นที่ที่คืนกับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานยังถืออยู่ ถ้ามิได้มีการใช้สิทธิคืนพื้นที่ในขณะนั้น หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงนั้นกับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงนั้น สุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

มาตรา ๔๓ ในระหว่างระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม ผู้รับสัมปทานจะผลิตปิโตรเลียมก็ได้

มาตรา ๔๔ ก่อนผลิตปิโตรเลียมจากที่ใดที่หนึ่งในแปลงสำรวจ ผู้รับสัมปทานต้องแสดงว่าได้พบหลุมปิโตรเลียมที่มีสมรรถนะเชิงพาณิชย์และได้กำหนดพื้นที่ผลิตถูกต้องแล้ว และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีโดยอนุมัติของรัฐมนตรีแล้ว จึงจะผลิตปิโตรเลียมจากพื้นที่ผลิตนั้นได้

การกำหนดสมรรถนะเชิงพาณิชย์ของหลุมปิโตรเลียมและการกำหนดพื้นที่ผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ในระหว่างระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม ถ้าผู้รับสัมปทานได้พัฒนาแหล่งปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใดในช่วงข้อผูกพันช่วงใด ผู้รับสัมปทานมีสิทธินำค่าใช้จ่ายอันเป็นต้นทุนโดยตรงในการสำรวจเพื่อพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมไปคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงนั้นได้

มาตรา ๔๖ ถ้าผู้รับสัมปทานไม่สามารถแสดงว่าได้พบหลุมปิโตรเลียมที่มีสมรรถนะเชิงพาณิชย์ในแปลงสำรวจแปลงใด หรือมิได้กำหนดพื้นที่ผลิตตามมาตรา ๔๕ ให้ถือว่าสัมปทานในส่วนที่เกี่ยวกับแปลงสำรวจแปลงนั้นสิ้นอายุเมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม

มาตรา ๔๗ เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใด และผู้รับสัมปทานได้รับสิทธิผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นแล้ว ผู้รับสัมปทานมีสิทธิสงวนพื้นที่ในแปลงสำรวจแปลงนั้นไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบสองครึ่งของพื้นที่เดิมของแปลงสำรวจแปลงนั้นจนกว่าสิ้นระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมหรือจนกว่าผู้รับสัมปทานคืนพื้นที่ที่สงวนไว้ก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิสำรวจปิโตรเลียมในพื้นที่ที่สงวนไว้วันนั้นได้

ในการสงวนพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าสงวนพื้นที่ล่วงหน้าเป็นรายปีและให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานพบปิโตรเลียมในเขตพื้นที่ที่สงวนไว้และประสงค์จะผลิตปิโตรเลียมให้นำมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๘ ผู้รับสัมปทานซึ่งชำระค่าสงวนพื้นที่สำหรับปีใด มีสิทธิได้รับค่าสงวนพื้นที่ในปีนั้นคืนเท่ากับจำนวนค่าใช้จ่ายที่เสียไปในการสำรวจปิโตรเลียมในพื้นที่ที่สงวนไว้ในปีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินค่าสงวนพื้นที่ที่ได้ชำระไปแล้ว

การขอรับค่าค่าสงวนพื้นที่คืนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ ผู้รับสัมปทานอาจให้บริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมตามสัมปทานได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ในกรณีเช่นนี้ผู้รับสัมปทานและบริษัทที่เข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมแต่ละรายต้องชำระค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ และเงินอย่างอื่นที่ตั้งเสียตามมาตรา ๗๘ และปฏิบัติตามข้อผูกพันที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการปิโตรเลียมในส่วนที่เป็นของตน

ผู้ร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมทุกรายต้องรับผิดชอบกันและแทนกันในการปฏิบัติตามสัมปทานและตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ผู้ร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมรายหนึ่งไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระภาษีเงินได้ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมในส่วนที่เป็นของผู้ร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมรายอื่น

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานหรือบริษัทที่เข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมรายหนึ่งรายใด ไม่ชำระภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันตามวรรคหนึ่งหรือไม่ปฏิบัติตามสัมปทานหรือพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสัมปทานและบริษัทที่เข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียม ต้องรับผิดชอบกันและแทนกันในการชำระเงินที่ผู้รับสัมปทานหรือบริษัทรายนั้น ไม่ชำระภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง และภาษีเงินได้ที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมรายอื่นทุกรายทราบ และถ้ามิได้มีการชำระภาษีเงินได้ดังกล่าวในภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือ ให้ถือเป็นอีกเหตุหนึ่งแห่งการที่จะเพิกถอนสัมปทานได้ด้วย

มาตรา ๕๐ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิโอนสัมปทานทั้งหมดหรือเฉพาะที่เกี่ยวกับแปลงสำรวจแปลงใดแปลงหนึ่ง พื้นที่ผลิต หรือพื้นที่ที่สงวนไว้เขตใดเขตหนึ่งให้แก่บริษัทอื่นโดยไม่ต้องขอรับอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทผู้รับสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับโอนสัมปทานนั้นเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้

(๒) บริษัทผู้รับโอนสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับสัมปทานเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ หรือ

(๓) มีบริษัทที่สามถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ ทั้งในบริษัทผู้รับสัมปทานและบริษัทผู้รับโอนสัมปทาน

การโอนตามวรรคหนึ่งผู้รับสัมปทานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบพร้อม
ทั้งแสดงหลักฐานว่าการโอนได้เป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรา นี้ และการโอนนั้นจะให้มผลนับ
แต่วันใด ให้ผู้รับสัมปทานระบุไว้ในหนังสือนั้นด้วย

มาตรา ๕๑ ผู้โอนสัมปทานและผู้รับโอนสัมปทานตามมาตรา ๕๐ ต้องรับผิดชอบ
ร่วมกันและแทนกันในการปฏิบัติตามสัมปทานและตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ นอกจากกรณีตามมาตรา ๕๐ ผู้รับสัมปทานอาจโอนสัมปทาน
ทั้งหมดหรือเฉพาะที่เกี่ยวกับแปลงสำรวจแปลงใดแปลงหนึ่ง พื้นที่ผลิต หรือพื้นที่ที่สงวนไว้
เขตใดเขตหนึ่งให้แก่บริษัทอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ผู้รับโอนสัมปทานตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะตามมาตรา ๒๖ และจำนวน
และพื้นที่แปลงสำรวจที่ผู้รับโอนสัมปทานมีอยู่แล้วและที่จะรับโอนต้องไม่เกินที่กำหนดไว้
ในมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนสัมปทาน เมื่อผู้รับสัมปทาน

- (๑) ไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียม
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานปิโตรเลียมที่ดี
- (๓) ไม่ชำระค่าภาคหลวง
- (๔) ไม่ชำระภาษีเงินได้ หรือ
- (๕) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในสัมปทานว่าเป็นเหตุเพิกถอน
สัมปทานได้

มาตรา ๕๔ เมื่อมีเหตุที่จะเพิกถอนสัมปทานเกิดขึ้นและเหตุนั้นรัฐมนตรี
เห็นว่าอาจแก้ไขได้ ให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงเหตุนั้น และกำหนดให้

ผู้รับสัมปทานแก้ไขภายในเวลาที่พิจารณาเห็นสมควร ถ้าผู้รับสัมปทานไม่สามารถแก้ไขได้ภายในเวลาที่กำหนด โดยมีเหตุอันสมควร ให้ขออนุญาตขยายเวลาออกไปได้เท่าที่จำเป็นก่อนครบกำหนดเวลานั้น ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้ารัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรให้อำนาจขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานขอขยาย ถ้าผู้รับสัมปทานไม่แก้ไขภายในเวลาที่กำหนดหรือไม่สามารถแก้ไขภายในเวลาที่ขยายออกไป ให้รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนสัมปทานโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุที่จะเพิกถอนสัมปทานเกิดขึ้นและเหตุนั้นรัฐมนตรีเห็นว่าไม่อาจแก้ไขได้ ให้รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนสัมปทานโดยไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

คำสั่งเพิกถอนสัมปทานให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับคำสั่ง เว้นแต่ผู้รับสัมปทานจะดำเนินการตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๕๕ ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีสั่งให้ผู้รับสัมปทานแก้ไข เหตุที่จะสั่งเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา ๕๔ และข้อพิพาทที่เกี่ยวกับปัญหาที่ว่าได้มีการปฏิบัติตามสัมปทานหรือไม่ ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ให้ดำเนินการระงับโดยอนุญาโตตุลาการตามวิธีการที่กำหนดในสัมปทาน

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ยอมปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการภายในเวลาที่กำหนด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิหรือประโยชน์ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือเพิกถอนสัมปทานได้

หมวด ๔

การเก็บรักษาและขนส่งปิโตรเลียม

มาตรา ๕๖ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิเก็บรักษาและมีสิทธิขนส่งปิโตรเลียม

การเก็บรักษาและการขนส่งปิโตรเลียมให้เป็นไปตามข้อกำหนดในสัมปทาน

มาตรา ๕๗ ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายเป็นการด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้รับสัมปทานมีอำนาจผ่านหรือเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ของบุคคลใดเพื่อ ตรวจ ซ่อมแซม หรือแก้ไขท่อส่งปิโตรเลียมในเวลาใดๆ ได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หรือสถานที่นั้นทราบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ถ้าการผ่านหรือเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย
เจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองหรือผู้ทรงสิทธิอื่นใดในที่ดินหรือสถานที่นั้นมีสิทธิเรียกค่าเสียหาย
จากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้รับสัมปทาน และถ้าไม่สามารถตกลงกันถึงจำนวนค่าเสียหายได้
ให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัยโดยนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งมาใช้บังคับ

หมวด ๕

การขายและจำหน่ายปิโตรเลียม

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับหมวดนี้ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิขายและจำหน่ายปิโตรเลียม
ที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้

มาตรา ๕๙ ในการขายน้ำมันดิบที่ผลิตได้เพื่อใช้ภายในราชอาณาจักร ให้ผู้รับ
สัมปทานขายในราคาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่มีผู้รับสัมปทานส่งน้ำมันดิบที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักรเป็นประจำ ให้ขายไม่เกินราคาน้ำมันดิบที่สั่งซื้อจากต่างประเทศส่งถึงโรงกลั่นน้ำมันภายในราชอาณาจักร

(๒) ในกรณีที่มีผู้รับสัมปทานส่งน้ำมันดิบที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักรเป็นประจำ ให้ขายไม่เกินราคาเฉลี่ยที่ได้รับจริงสำหรับน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานทุกรายส่งออกนอกราชอาณาจักร ในเดือนปฏิทินที่แล้วมา ในกรณีอธิบดีอาจให้ผู้รับสัมปทานส่งหลักฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับราคาที่ได้รับจริง ณ จุดส่งออกด้วยก็ได้

(๓) ในกรณีที่น้ำมันดิบที่ผลิตได้ทั่วราชอาณาจักรมีปริมาณถึงสิบเท่าขึ้นไปของความต้องการใช้ภายในราชอาณาจักร ให้ขายในราคาที่มีกำไรตามสมควร โดยคำนึงถึงข้อตกลงที่เทียบเคียงกันได้ในประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบรายใหญ่

การกำหนดราคาตามมาตรานี้ให้คำนึงถึงความแตกต่างของคุณภาพ ค่าขนส่ง และกรณีแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดด้วย

มาตรา ๖๐ ในการขายก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้เพื่อใช้ภายในราชอาณาจักร ให้ผู้รับสัมปทานขายในราคาดังต่อไปนี้

(๑) ราคาที่ตกลงกับคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี แต่ราคาที่ตกลงกันนั้นต้องไม่สูงกว่าราคาเฉลี่ยของก๊าซธรรมชาติที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของคุณภาพและค่าขนส่งด้วย

(๒) ในกรณีที่ก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้ทั่วราชอาณาจักรมีปริมาณมากกว่าความต้องการใช้ภายในราชอาณาจักร ให้ขายในราคาที่มีกำไรตามสมควร โดยคำนึงถึงกรณีแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และข้อตกลงที่เทียบเคียงกันได้ในประเทศผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติรายใหญ่

มาตรา ๖๑ ก่อนส่งน้ำมันดิบออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ส่งออกเพื่อการ

วิเคราะห์หรือทดลอง ผู้รับสัมปทานต้องประกาศราคาเอฟ โอ บี ณ จุดที่ส่งออก ตามชนิด ความถ่วงจำเพาะและคุณภาพ

ราคาที่ประกาศตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดและเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราว ตาม วิธีกำหนดคุณภาพที่ทันสมัยที่สุด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงราคาประกาศของน้ำมันดิบที่เทียบเคียง กันในอ่าวเปอร์เซีย ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของจุดที่ส่งออกและจุดที่รับซื้อ รวมทั้งช่องทางที่ จำหน่ายได้ในตลาดและค่าขนส่งด้วย

มาตรา ๖๒ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร อาจสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหา บีโตรเลียมที่มีคุณภาพเหมาะสมเพื่อให้มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการใช้ภายในราชอาณาจักร ตามราคาที่กำหนดในมาตรา ๕๙ ได้ โดยผู้รับสัมปทานต้องจัดหาบีโตรเลียมดังกล่าวตาม อัตราส่วนของบีโตรเลียมที่ตนผลิตได้กับบีโตรเลียมที่ผลิตได้ทั่วราชอาณาจักรในรอบหก เดือนที่แล้วมา

ในกรณีที่รัฐมนตรีสั่งให้ผู้รับสัมปทานเสียดำเนินการเป็นบีโตรเลียมสำหรับ บีโตรเลียมที่มีได้ส่งออกตามมาตรา ๕๕ และต่อมาได้มีการส่งบีโตรเลียมนั้นออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีเช่นนี้การสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาบีโตรเลียมตามวรรคหนึ่งเพื่อทดแทน บีโตรเลียมนั้นจะกระทำมิได้

ในการสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาบีโตรเลียมตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องแจ้ง เป็นหนังสือกำหนดเดือนเริ่มต้นสำหรับการจัดหาบีโตรเลียมให้ผู้รับสัมปทานทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามเดือน และจะกำหนดเดือนสิ้นสุดสำหรับการจัดหาบีโตรเลียมไว้ด้วยก็ได้ ใน กรณีที่รัฐมนตรีมิได้กำหนดเดือนสิ้นสุดดังกล่าว ให้รัฐมนตรีบอกเลิกการจัดหาบีโตรเลียม ได้เมื่อแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศหรือ เพื่อให้มีบีโตรเลียมเพียงพอกับความต้องการใช้ภายในราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ

ประกาศห้ามส่งปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้ทั้งหมดหรือบางส่วนออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามส่งไป ณ ที่ใดเป็นการชั่วคราวได้

ในกรณีที่มีการประกาศห้ามส่งปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้บางส่วน ให้รัฐมนตรีห้ามผู้รับสัมปทานส่งปิโตรเลียมที่ผลิตได้ออกตามอัตราส่วนของปิโตรเลียมที่ตนผลิตได้กับปิโตรเลียมที่ผลิตได้ทั่วราชอาณาจักรในรอบหกเดือนที่แล้วมา

การประกาศตามมาตรานี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการห้ามส่งปิโตรเลียมออกเพื่อให้มีปิโตรเลียมเพียงพอ กับความต้องการใช้ภายในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖๓ ถ้าผู้รับสัมปทานร้องขอ ให้รัฐมนตรี จัดให้มีผู้ซื้อปิโตรเลียมที่ห้ามส่งนั้นในราคาตามมาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๖๐ แล้วแต่กรณี

หมวด ๖

ประโยชน์ สิทธิ และหน้าที่ของผู้รับสัมปทาน

มาตรา ๖๕ การให้สัมปทานตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ตัดสิทธิการให้สัมปทาน หรือการอนุญาตตามกฎหมายอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอื่นใดเว้นแต่ปิโตรเลียม ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๖๖ ให้ผู้รับสัมปทานได้รับหลักประกันว่า

(๑) รัฐจะไม่บังคับโอนทรัพย์สินและสิทธิในการประกอบกิจการปิโตรเลียม ของผู้รับสัมปทานมาเป็นของรัฐ เว้นแต่เป็นการโอนตามข้อกำหนดในสัมปทาน

(๒) รัฐจะไม่จำกัดการส่งปิโตรเลียมออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่กรณีตาม

มาตรา ๖๓

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการปิโตรเลียม ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินกำหนดที่พึงจะมีได้ตามกฎหมายอื่น

ผู้รับสัมปทานโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ได้มาตามวรรคหนึ่งได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากคณะกรรมการ

การอนุญาตของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้อธิบดีแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบ

มาตรา ๖๘ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจและพื้นที่ผลิตที่ได้รับสัมปทาน แต่ในกรณีที่ที่ดินในแปลงสำรวจหรือพื้นที่ผลิตที่ผู้รับสัมปทานมีความจำเป็นต้องใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียม รวมทั้งที่ดินนอกแปลงสำรวจหรือพื้นที่ผลิตดังกล่าวที่ผู้รับสัมปทานมีความจำเป็นต้องใช้ในการเก็บรักษาหรือขนส่งปิโตรเลียม เป็นที่ดินที่บุคคลหรือส่วนราชการเป็นเจ้าของ มีสิทธิครอบครองหรือมีหน้าที่ดูแลตามกฎหมาย ให้ผู้รับสัมปทานปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ราษฎรมิได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ผู้รับสัมปทานมีสิทธิผ่านเข้าออกและใช้ในการก่อสร้างใดๆ ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และไม่ต้องเสียค่าทดแทน

(๒) ในกรณีที่ดินที่ส่วนราชการใดเป็นเจ้าของ มีสิทธิครอบครองหรือมีหน้าที่ดูแลตามกฎหมาย ผู้รับสัมปทานต้องขออนุญาตต่อส่วนราชการนั้น

(๓) ในกรณีที่ดินที่บุคคลใดเป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิครอบครอง ผู้รับสัมปทานต้องทำความตกลงกับบุคคลนั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานมีความจำเป็นต้องเข้าไปในที่ดินที่บุคคล

ใดเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิครอบครองเพื่อสำรวจปิโตรเลียม ให้ขออนุญาตเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินนั้นก่อน

ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่งไม่อนุญาต และพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความจำเป็นต้องเข้าไปสำรวจปิโตรเลียมในที่ดินนั้นและการไม่อนุญาตนั้นไม่มีเหตุอันสมควร เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินนั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันว่าจะเข้าไปสำรวจปิโตรเลียมในที่ดินนั้นแล้ว ให้ผู้รับสัมปทานเข้าไปสำรวจปิโตรเลียมในที่ดินนั้น ในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ถ้าการเข้าไปในที่ดินตามวรรคสองเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย เจ้าของผู้มีสิทธิครอบครองหรือผู้ทรงสิทธิอื่นใดในที่ดินนั้นมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากผู้รับสัมปทาน และถ้าไม่สามารถตกลงกันถึงจำนวนค่าเสียหายได้ ให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย โดยนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

มาตรา ๗๐ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ในกิจการปิโตรเลียม ให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มีไว้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้รับสัมปทานและผู้รับจ้าง ซึ่งได้ทำสัญญาจ้างเหมาโดยตรงกับผู้รับสัมปทานมีสิทธินำช่างฝีมือและผู้ชำนาญการผู้เชี่ยวชาญ รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรที่อยู่ในอุปการะ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรตามความจำเป็นในการประกอบกิจการปิโตรเลียมได้ตามจำนวนและระยะเวลาที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองและระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ผู้รับสัมปทานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๗๒ ผู้รับสัมปทานและผู้รับจ้าง ซึ่งได้ทำสัญญาจ้างเหมาโดยตรงกับผู้รับสัมปทานมีสิทธินำเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ โครงก่อสร้าง ยานพาหนะ ส่วนประกอบ อุปกรณ์และวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้ในการประกอบกิจการปิโตรเลียมเข้ามาในราชอาณาจักรได้ โดยให้ได้รับยกเว้นการเสียอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีการค้า ตามประมวลรัษฎากร แต่ของดังกล่าวต้องเป็นของที่คณะกรรมการมีคำสั่งเห็นชอบว่าจำเป็นในการประกอบกิจการปิโตรเลียม

ผู้รับสัมปทานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๗๓ ในการประกอบกิจการปิโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานได้รับยกเว้นการเสียภาษีอากร และเงินที่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เรียกเก็บทุกชนิด เว้นแต่

(๑) ภาษีเงินได้ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(๒) ค่าสงวนพื้นที่ตามมาตรา ๕๗

(๓) ค่าภาคหลวงไม้ ค่าบำรุงป่า และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

(๔) ค่าภาคหลวงตามหมวด ๗ และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ค่าธรรมเนียมเพื่อตอบแทนบริการตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ปิโตรเลียมหรือการปฏิบัติงานปิโตรเลียมที่ดี ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานหลายรายมีพื้นที่ผลิตคาบเกี่ยวกันในแหล่งสะสมปิโตรเลียมแหล่งเดียวกัน รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับสัมปทานดังกล่าวร่วมกันผลิตปิโตรเลียมจากแหล่งสะสมปิโตรเลียมที่คาบเกี่ยวกันได้

มาตรา ๗๕ ในการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียม ถ้าพบโบราณวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ผู้รับสัมปทานต้องรายงานให้กรมทรัพยากรธรณีทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันพบ

มาตรา ๗๖ ในการสำรวจหรือผลิตประกอบกิจการปิโตรเลียมในทะเล ผู้รับสัมปทานต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกระเทือนโดยปราศจากเหตุอันสมควรต่อการเดินเรือ การเดินอากาศ การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเล หรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และต้องไม่ทำการอันเป็นการกีดขวางต่อการวางสายเคเบิลหรือท่อใต้น้ำ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่สายเคเบิลหรือท่อใต้น้ำ

มาตรา ๗๗ ในการสำรวจหรือผลิตประกอบกิจการปิโตรเลียม ผู้รับสัมปทานต้องป้องกันโดยมาตรการอันเหมาะสมตามวิธีการปฏิบัติงานปิโตรเลียมที่ดีเพื่อมิให้ที่แห่งใด ๆ โสโครกด้วยน้ำมันโคลน หรือสิ่งอื่นใด

ในกรณีที่ที่ใดเกิดความโสโครกด้วยน้ำมัน โคลน หรือสิ่งอื่นใดเนื่องจากการประกอบกิจการปิโตรเลียมโดยผู้รับสัมปทาน ผู้รับสัมปทานต้องบำบัดป้องกันความโสโครกนั้นโดยเร็วที่สุด

มาตรา ๗๘ ผู้รับสัมปทานต้องรายงานผลการประกอบกิจการปิโตรเลียมต่อกรมทรัพยากรธรณีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นความลับและมีให้เปิดเผยจนกว่าพ้นสองปี นับแต่วันที่สัมปทานสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน แล้วแต่กรณี เว้นแต่

(๑) เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการแก่ส่วนราชการหรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

(๒) เป็นการนำข้อสนเทศจากรายงานนั้นไปใช้ในการเรียบเรียงและเผยแพร่

รายงานหรือบันทึกทางวิทยาศาสตร์ เทคนิค หรือสถิติ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว แต่
 ทั้งนี้ต้องหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อสนเทศด้านพาณิชย์ให้มากที่สุด หรือ

(๓) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับสัมปทานให้เปิดเผยได้ แต่การให้
 หรือไม่ให้ความยินยอมของผู้รับสัมปทานต้องกระทำโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๗๙ ผู้รับสัมปทานต้องเสนองบบัญชีค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการ
 ปีโตรเลียมต่อกรมทรัพยากรธรณีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

มาตรา ๘๐ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิเก็บรักษาเงินตราต่างประเทศและนำหรือส่ง
 เงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินที่ได้มาจากการ
 ประกอบกิจการปีโตรเลียม

มาตรา ๘๑ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
 หรือราชการส่วนท้องถิ่นใช้ประโยชน์จากน้ำในหลุมเจาะใด ๆ ที่ผู้รับสัมปทานไม่ต้องการใช้
 ในการประกอบกิจการปีโตรเลียม แต่ส่วนราชการนั้นต้องให้ค่าทดแทนที่เป็นธรรมสำหรับ
 ค่าวัสดุที่ผู้รับสัมปทานยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้รับสัมปทาน

มาตรา ๘๒ ในการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมประกอบกิจการปีโตรเลียม ไม่ว่าสิทธิสำรวจ
 หรือผลิตปิโตรเลียมตามสัมปทานจะสิ้นอายุแล้วหรือไม่ ผู้รับสัมปทานต้องดำเนินการให้
 ถูกต้องตามหลักเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานปีโตรเลียมที่ดี สำหรับการสำรวจและผลิต
ประกอบกิจการปีโตรเลียมและการอนุรักษ์ทรัพยากรปีโตรเลียม

มาตรา ๘๓ ผู้รับสัมปทาน ตัวแทน และลูกจ้างของผู้รับสัมปทานมีหน้าที่อำนวยความสะดวก
 ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๗
ค่าภาคหลวง

มาตรา ๘๔ ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่าย แต่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมดังต่อไปนี้

(๑) ปิโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง

(๒) ปิโตรเลียมที่ผลิตและใช้ไปในสภาพเดิมในราชอาณาจักรเพื่อการวิเคราะห์ ทดลอง สํารวจ ผลิต อุนุรักษ์ เก็บรักษา และขนส่งปิโตรเลียม

(๓) ปิโตรเลียมที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อการวิเคราะห์และทดลอง

(๔) ก๊าซธรรมชาติที่โอนโดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่ผู้รับสัมปทานรายอื่น เพื่อการอุนุรักษ์ทรัพยากรปิโตรเลียมเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

(๕) ก๊าซธรรมชาติที่จำเป็นต้องเผาทิ้งระหว่างการผลิตปิโตรเลียม

กรณีตาม (๒) ถึง (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

มาตรา ๘๕ ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นตัวเงิน แต่รัฐมนตรีอาจสั่งให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมแทนทั้งหมดหรือบางส่วนตามประเภทและชนิดของปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงนั้นได้

ในการสั่งตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องแจ้งเป็นหนังสือกำหนดว่าจะให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมสำหรับปิโตรเลียมที่ส่งออกหรือปิโตรเลียมที่ไม่ได้ส่งออกหรือทั้งสองอย่าง และกำหนดเดือนเริ่มต้นสำหรับการเสียค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมให้ผู้รับสัมปทานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกเดือน และจะกำหนดเดือนสิ้นสุดสำหรับการเสีย

ค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีได้กำหนดเดือนสิ้นสุดดังกล่าว ให้รัฐมนตรีบอกเลิกรับชำระค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมได้เมื่อแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกเดือน

มาตรา ๘๖ ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เสียเป็นตัวเงิน ให้เสียในอัตราร้อยละสิบสองครึ่งของมูลค่าปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่าย หรือ

(๒) ในกรณีที่เสียเป็นปิโตรเลียม ให้เสียเป็นปริมาณที่มีมูลค่าเท่ากับหนึ่งในเจ็ดของมูลค่าปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่าย แต่ถ้าเป็นกรณีน้ำมันดิบที่ส่งออก ให้เสียเป็นปริมาณที่มีมูลค่าเท่ากับหนึ่งในเจ็ดของปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกคูณด้วยราคาประกาศและหารด้วยราคามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

มาตรา ๘๗ ในการคำนวณมูลค่าปิโตรเลียมสำหรับเสียค่าภาคหลวงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับปริมาณ ให้ถือเอาปริมาณปิโตรเลียมที่มีอุณหภูมิ ๖๐ องศาฟาเรนไฮท์ และความดัน ๑๔.๗ ปอนด์ต่อหนึ่งตารางนิ้วเป็นเกณฑ์

(๒) สำหรับราคา ให้ถือราคาดังต่อไปนี้

(ก) น้ำมันดิบที่ส่งออก ให้ถือราคาประกาศ

(ข) น้ำมันดิบที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่มีได้ส่งออก ให้ถือราคาตลาด

(ค) น้ำมันดิบที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออก ให้ถือราคามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

- (ง) ปีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงเฉพาะส่วนที่มีใช้น้ำมันดิบให้ถือราคาตลาด
- (จ) ปีโตรเลียมนอกจาก (ก) ถึง (ง) ให้ถือราคาที่ขายได้จริงในกรณีที่มีการขาย และให้ถือราคาตลาดในกรณีที่มีการจำหน่าย สำหรับก๊าซธรรมชาติเหลวและสารพลอยได้ให้หักค่าใช้จ่ายในการใช้กรรมวิธีใดๆ ในโรงงานเพื่อทำให้ก๊าซธรรมชาติเหลวหรือสารพลอยได้อยู่ในสภาพที่จะขายหรือจำหน่ายได้ออกจากราคาที่ขายได้จริงหรือราคาตลาดแล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ให้คิดมูลค่าปีโตรเลียม ณ สถานที่ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรที่อธิบดีและผู้รับสัมปทานจะได้ตกลงกัน แต่สำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออก ให้คิดมูลค่า ณ สถานที่ส่งออก และในกรณีที่สถานที่ขายหรือจำหน่ายปีโตรเลียมตาม (จ) แตกต่างไปจากสถานที่ขายหรือจำหน่ายที่ได้ตกลงกัน ให้ปรับปรุงราคาโดยคำนึงถึงความแตกต่างของค่าขนส่งระหว่างสถานที่ขายหรือจำหน่ายนั้นกับสถานที่ขายหรือจำหน่ายที่ได้ตกลงกันแล้วด้วย

มาตรา ๘๘ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณมูลค่าปีโตรเลียมตามมาตรา ๘๗ ถ้าจำเป็นต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คำนวณตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีราคาประกาศ ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนถั่วเฉลี่ยในรอบระยะเวลาสามเดือนที่มีการชำระค่าภาคหลวงตามมาตรา ๘๘ โดยคิดจากอัตราแลกเปลี่ยนถั่วเฉลี่ยรายวันที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๒) ในกรณีอื่น ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศหรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศที่ได้รับตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ได้ขายเงินตราต่างประเทศนั้น ถ้ามิได้มีการขายเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศหรือสิทธิเรียกร้องนั้นตามอัตรา

แลกเปลี่ยนถั่วเหลืองในรอบระยะเวลาหนึ่งเดือนก่อนเดือนที่ได้รับ โดยคิดจากอัตราแลกเปลี่ยนถั่วเหลืองรายวันที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ให้เสียค่าภาคหลวงเป็นตัวเงิน ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายรอบระยะเวลาสามเดือนประติทิน ซึ่งเริ่มต้นในเดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม

ค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายในรอบระยะเวลาสามเดือนใด ให้ถือเป็นค่าภาคหลวงสำหรับรอบระยะเวลาสามเดือนนั้น และให้ผู้รับสัมปทานชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนถัดไป ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย

ผู้รับสัมปทานจะยื่นคำขอชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลใดก็ได้ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร จะอนุมัติให้ชำระเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลนั้นตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๙๐ ผู้ซึ่งดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมัน หากส่งผลิตภัณฑ์ที่กลั่นจากน้ำมันดิบที่ผลิตได้ในประเทศออกนอกราชอาณาจักร ให้เสียค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ากิจการโรงกลั่นน้ำมันเป็นของผู้รับสัมปทานหรือเป็นบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้รับสัมปทาน ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกนอกราชอาณาจักรนั้น สยๆ เสมือนหนึ่งเป็นน้ำมันดิบที่ส่งออก แต่อย่างเดียว

(๒) ถ้ากิจการโรงกลั่นน้ำมันเป็นของบุคคลอื่น ให้บุคคลนั้นเสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกนอกราชอาณาจักร เป็นจำนวนเท่ากับความ

แตกต่างกันระหว่างรายได้ของรัฐที่พึงได้รับจากผู้รับสัมปทานถ้าผู้รับสัมปทานเป็นผู้ส่งน้ำมันดิบ
ออกเอง กับรายได้ของรัฐที่รัฐได้รับจากผู้รับสัมปทานเมื่อผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่าย
น้ำมันดิบภายในราชอาณาจักรให้แก่โรงกลั่นน้ำมัน

มาตรา ๔๑ ให้น้ำมันหนักยุติกรณีเกี่ยวกับค่าภาคหลวงตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้
ซึ่งชั้นนี้สำหรับการเก็บค่าภาคหลวงตามมาตรา ๔๐ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกในรอบระยะเวลาสามเดือน ได้แก่ปริมาณน้ำมันดิบ
ที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายให้แก่โรงกลั่นน้ำมันทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาสามเดือนคูณ
ด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์จากโรงกลั่นที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรในรอบระยะเวลาสามเดือน
นั้นหารด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์จากการกลั่นทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาสามเดือน แต่อธิปไตยอาจ
ตกลงกับผู้ที่จะต้องเสียค่าภาคหลวงกำหนดวิธีการคำนวณปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกเป็น
อย่างอื่นเพื่อให้ได้ปริมาณที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดกับปริมาณน้ำมันดิบที่กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์
ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้

(๒) ราคาประกาศและราคาซื้อขายได้จริงให้ใช้ราคาประกาศและราคาซื้อขายได้
จริงของผู้รับสัมปทานซึ่งขายหรือจำหน่ายน้ำมันดิบนั้น ในกรณีที่ไม่มีราคาประกาศ ให้ใช้ราคา
ประกาศสำหรับน้ำมันดิบที่มีคุณภาพอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันของผู้รับสัมปทานรายอื่น
และถ้าไม่มีราคาประกาศดังกล่าวอีก ให้อธิบดีกำหนดราคาประกาศตามมาตรา ๖๑

(๓) ในกรณีที่ราคาประกาศหรือราคาซื้อขายได้จริงมีหลายราคาในรอบระยะเวลา
สามเดือน ให้ใช้ราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของราคาประกาศหรือราคาซื้อขายได้จริง แล้วแต่กรณี

(๔) การคำนวณความแตกต่างของรายได้ของรัฐตามมาตรา ๔๐ (๒) ให้เป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ค่าภาคหลวงที่พึงเก็บจากน้ำมันดิบที่ขายหรือจำหน่ายให้แก่โรงกลั่นน้ำมัน
ในรอบระยะเวลาสามเดือนใด ให้ถือเป็นค่าภาคหลวงสำหรับรอบระยะเวลาสามเดือนนั้น

ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าภาคหลวงมาใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ทำให้เสียค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายรอบระยะเวลาสามเดือนตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง และการชำระค่าภาคหลวงสำหรับรอบระยะเวลาสามเดือนใด ให้ชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาและตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง พร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย

ในกรณีที่ให้ผู้รับสัมปทานส่งชำระค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียม ณ สถานที่อื่นนอกจากสถานที่ที่อธิบดีและผู้รับสัมปทานตกลงกันตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ผู้รับสัมปทานไม่จำเป็นต้องเสียค่าขนส่งเกินจำนวนที่พึงต้องเสีย

มาตรา ๕๓ อธิบดีมีอำนาจประเมินค่าภาคหลวงและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติ
นี้ เมื่อ

- (๑) ผู้รับสัมปทานมิได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงภายในเวลาที่กำหนด
- (๒) ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนค่าภาคหลวงที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป
- (๓) ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของอธิบดีหรือไม่ตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบค่าภาคหลวงโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานในการคำนวณค่าภาคหลวง

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๓ อธิบดีมีอำนาจ

- (๑) จัดทำรายการลงในแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงที่เห็นว่าถูกต้อง เมื่อมิได้มีการยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงหนึ่งหรือใน เอกสารที่ยื่นประกอบแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงเพื่อให้ถูกต้อง

(๓) กำหนดมูลค่าของปิโตรเลียมตามราคาตลาดในเมื่อมีการจำหน่ายหรือมีการขายโดยมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) กำหนดจำนวนค่าภาคหลวงตามที่รู้เห็นหรือพิจารณาว่าถูกต้องเมื่อมีกรณี ตามมาตรา ๔๓ (๓)

มาตรา ๔๕ ในการดำเนินการตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ อธิบดีมีอำนาจ

(๑) ออกหนังสือเรียกผู้รับสัมปทานหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

(๒) ออกคำสั่งให้ผู้รับสัมปทานหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตอบคำถามเป็นหนังสือ สำนวน ขี้ หลักฐาน รายงาน หรือเอกสารอื่นอันควรแก่กรณีมาตรวจสอบได้ส่วน

ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่ผู้รับหนังสือหรือคำสั่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับ หนังสือหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๔๖ เมื่ออธิบดีได้ประเมินค่าภาคหลวงแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินเป็น หนังสือไปยังผู้รับสัมปทานพร้อมกับกำหนดเวลาให้ผู้รับสัมปทานชำระค่าภาคหลวงตามที่ประเมิน ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งผลการประเมิน

ถ้าผู้รับสัมปทานไม่พอใจในผลการประเมินของอธิบดี อาจเสนอเพื่อระงับข้อ พิพาทได้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในสัมปทาน

การดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรคสองไม่เป็นเหตุทุเลาการชำระค่า ภาคหลวง

เพื่อประโยชน์ในการชำระค่าภาคหลวงในระหว่างดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรคสอง จำนวนค่าภาคหลวงให้ถือตามที่ได้รับสัมปทานแจ้งในแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง ถ้าผู้รับสัมปทานมิได้แจ้งหรือแจ้งเมื่อพ้นเวลาที่กำหนด ให้ถือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๕๔

มาตรา ๕๗ การประเมินของอธิบดีให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงภายในเวลาที่กำหนด

(๒) ห้าปีนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงเมื่อพ้นเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานมิได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวง หรือยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงที่ต้องชำระขาดไปเกินร้อยละยี่สิบห้าของค่าภาคหลวงที่ต้องเสีย

มาตรา ๕๘ ถ้าผู้รับสัมปทานมิได้ชำระค่าภาคหลวงภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ หรือชำระค่าภาคหลวงขาดจากจำนวนที่ควรต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของค่าภาคหลวงที่ต้องชำระหรือชำระขาด แล้วแต่กรณี

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งมิให้คิดทบต้น และให้เริ่มนับแต่วันสิ้นสุดแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงจนถึงวันที่ชำระ

เงินเพิ่มตามมาตรานี้มีให้เกินจำนวนค่าภาคหลวงที่ต้องชำระหรือชำระขาดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๙ ถ้าผู้รับสัมปทานมิได้ชำระค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียมภายในเวลา

ที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๔๒ หรือชำระค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียมขาดจากจำนวนที่ต้องเสีย ผู้รับสัมปทานต้องชำระค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียมจนครบจำนวน และให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของมูลค่าปีโตรเลียมที่ต้องชำระเป็นค่าภาคหลวงหรือที่ชำระขาด แล้วแต่กรณี

การคำนวณมูลค่าของปีโตรเลียมตามวรรคหนึ่งให้ถือราคาตลาดในเวลาที่ต้องเสียค่าภาคหลวง และให้นำมาตรา ๔๘ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๐ เงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๑ เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือภาวะการผลิตปีโตรเลียม ค่าภาคหลวงตามพระราชบัญญัตินี้อาจลดลงเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบสามสิบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๒ ในการเก็บค่าภาคหลวงจากบุคคลตามมาตรา ๕๐ (๒) รัฐมนตรีจะมอบให้กรมสรรพสามิตเก็บแทนกรมทรัพยากรธรณีก็ได้

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๔ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ ผู้รับสัมปทานผู้ใดผลิตปิโตรเลียมโดยมิได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๐๘ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือกระทำการใดๆ เพื่อหลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาคหลวง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๑๑๓ บรรดาปิโตรเลียม เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลได้มา ได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเจ้าของมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๔ บทบัญญัติเกี่ยวกับการสำรวจปิโตรเลียมตามพระราชบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก่การสำรวจหาแหล่งน้ำมันแรดับตามสัญญาที่กรมทรัพยากรธรณีทำไว้ก่อนวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๗

มาตรา ๑๑๕ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม และผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ออกให้ตามสัญญาปิโตรเลียมที่ทำไว้ก่อนวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ ดำเนินการขอสัมปทานให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจให้สัมปทานแก่ผู้ขอสัมปทานตามวรรคหนึ่งโดยสัมปทานนั้นจะมีข้อความเกี่ยวกับสิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาปิโตรเลียมซึ่งได้กล่าวถึงในวรรคหนึ่ง และสัมปทานนั้นให้นับระยะเวลาสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในสัมปทานย้อนหลัง ไปจนถึงวันออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียมและประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียม และให้อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียมและประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นสิ้นอายุในวันที่รัฐมนตรีให้สัมปทาน

ในกรณีที่มีได้มีการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียมหรือผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียม แล้วแต่กรณี สละสิทธิ และให้อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม หรือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นสิ้นอายุในวันครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจปิโตรเลียม หรือผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองปิโตรเลียมนั้นยังคงต้องรับผิดชอบตามสัญญาปิโตรเลียม

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอสัมปทาน	ฉบับละ	๒๕ ๑๐๐ บาท
(๒) ค่าสงวนพื้นที่ตารางกิโลเมตรหรือเศษของตารางกิโลเมตรละ		๖,๐๐๐ บาทต่อปี
(๓) ค่ารังวัดตามความยาวของระยะที่วัดกิโลเมตรหรือเศษของ
กิโลเมตรละ		๑๘๐ บาท
(๔) ค่าหลักเขตบนพื้นดิน	หลักละ	๗๕๐ บาท

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลง
เพิ่มเติมบ้างหรือไม่ครับ ขอเชิญได้

นายอุทัย วุฒิกุล (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติปีโตรเลียมเรียบร้อยแล้วได้เสนอ ไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติปีโตรเลียม
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒
และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕
มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา
๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๑๔ กรรมการตัดออก มาตรา ๑๕ กรรมการตัดออก มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด
๒ คณะกรรมการปีโตรเลียม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ล่าปาง) : ท่านประธานครับ ผมลืมไป ว่าไปเร็วเหลือเกิน
ผมนึกว่าจะว่าไปเสียก่อน คือผมขอแปรญัตติ ขอสงวนตั้งแต่มาตรา ๑๒ มา มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ นี้ผมขอความกรุณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า ว่าไปครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ล่าปาง) : คือว่ามาตรา ๑๒ นี้ ผมได้ขอแปรญัตติไว้
มาตรา ๑๒ นี้ ขอแปรญัตติเกี่ยวกับว่าบริษัทน้ำมันจะทำความเสียหายให้แก่ประชาชนหรือ
กระทรวงทบวงกรมแล้วให้อำนาจรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดชดใช้ค่าเสียหายความจริงผมไม่

พอใจหรือก ผมอยากจะเป็นคณะกรรมการแต่เนื่องจากว่าประโยชน์สุดท้ายนี้ ประโยคสุดท้ายนี้เป็นเรื่องผู้เสียหายมีอำนาจจะฟ้องร้องได้ เพราะฉะนั้นผมก็ขอถอน ขอถอนเพราะว่าหัวใจอยู่ที่มาตรา ๑๖ กับมาตรา ๑๗ สำหรับข้อสงวนของผมมาตรา ๑๒ นั้น ผมขอถอน เพราะว่าจะประนีประนอมให้ แต่ความจริงเคยสงวนไว้ในนี้ ผมขอถอนสงวน เพราะว่าประชาชนมีสิทธิฟ้องร้องได้ ความจริงไม่พอใจให้รัฐมนตรีคนเดียวเป็นผู้กำหนดค่าเสียหายหรือ สำหรับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ นั้น มาตรา ๑๕ ก็ยกออกไปอยู่บทเฉพาะกาล ที่นี้มาตรา ๑๖ ผมได้ขอสงวนมาตรา ๑๖ ไว้ มาตรา ๑๖ นี้ต่างร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ความจริงมันก็เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๗ ความสำคัญมันอยู่ที่มาตรา ๑๗ คือคณะกรรมการ มาตรา ๑๖ นี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง ที่ผมขอแปรญัติและก็ไม่เห็นด้วยก็ตรงที่ว่าให้รัฐมนตรีแต่ผู้เดียวมีอำนาจในการออกกฎกระทรวง เช่นอนุมาตรา (๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปิโตรเลียม คือผมอยากให้การออกกฎกระทรวงอันนี้ เมื่อเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งเสร็จแล้วนี้ควรจะได้ผ่านคณะกรรมการปิโตรเลียม ได้รับการอนุมัติเสียก่อน ซึ่งผมอยากจะทำขอทราบเรียนว่ามันมีสาเหตุสำคัญอยู่หลายประการ คือว่าประการสำคัญปกติการปฏิบัติงานนี้ รัฐมนตรีก็แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติ แต่ว่าน้ำมันนี่มันเป็นเรื่องใหญ่ ฤทธิมันมาก เฉพาะอย่างยิ่งอนุมาตรา (๑) นี้ที่กะเกณฑ์วิธีการสำรวจการผลิตอนุรักษ์ปิโตรเลียมนี้ การออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นี้ถ้าออกมาผิดเล็กน้อยก็อาจจะเกิดผลเสียหายแก่ประเทศชาติ พุดง่าย ๆ นี้สามารถจะเปิดช่องทางให้บริษัทน้ำมันเข้ามาติดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือว่าให้คนคนเดียวนี้ออกกฎ โอกาสที่จะเปิดช่องให้มีเกิดการคอร์รัปชัน หรือการเปลี่ยนแปลงตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มันมี เพราะฉะนั้นกฎกระทรวงอันนี้ถ้าได้รับการรับรองจากคณะกรรมการปิโตรเลียม มีหลายคน ออกความเห็นเสียหน่อย มันก็จะทำให้เกิดเป็นการป้องกัน การกระทำที่ไม่ถูกต้องหรือป้องกันไม่ให้บริษัทผลิตน้ำมันนี้หาวิธีทางใด ๆ ที่จะมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ บริษัทน้ำมันนี้เนะครัมมีอิทธิพลในทางการเมือง เดียวนี้เราไม่ต้องห่วง ท่านประธานที่เคารพ ว่าบริษัทน้ำมันนี้เขาจะรีบหนีไปจากประเทศไทย ไม่ต้องห่วงหรือก ตะวันออกกลางกำลังจะลุกเป็นไฟ พวก

บริษัทซื้อน้ำมันเอามาใช้ทั้งหลายกำลังเดือดร้อน ปีเดียวก็ระเบิดท่อส่งน้ำมันที่ไหนก็เกิดเรื่อง อิหร่านผู้ผลิตก็ไม่ยอม เพราะฉะนั้นเขาต้องอยู่ในเมืองไทยแน่ แต่บริษัทน้ำมันนี้ได้ทำให้เกิดสงคราม มันเป็นผลประโยชน์ที่มีอิทธิพลต่อทางการเมืองและลัทธิลัทธิขบวนการเมือง ลัทธิลัทธิขบวนการของประชาชนมากก็ไม่ค่อย ทั้งทางที่ถูกและทางที่ผิด อินโดนีเซียที่เกิดเรื่องขึ้นมาที่มีเบื้องหลังลัทธิลัทธิคอมมิวนิสต์ เรื่องน้ำมันก็มีผลประโยชน์ สงครามสุเอซ ที่อเมริกาไม่เข้าไปช่วยอังกฤษไม่ช่วยอิสราเอล ก็เรื่องผลประโยชน์น้ำมัน น้ำมันทั้งนั้น และเดี๋ยวนี้กฎกระทรวงได้ออกมาจะให้เพียงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติคนเดียว แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกมาได้ ผมเห็นว่าควรจะได้รับความคิดเห็นจากคณะกรรมการปิโตรเลียมเสียก่อนอันนี้คือหลักการ ถ้ารัฐมนตรีเป็นคนดีก็เป็นการปกป้องคนดี ถ้ารัฐมนตรีเป็นคนไม่ดี ก็เกิดการคอร์รัปชัน เพราะการติดต่อขอคอร์รัปชันคนคนเดียวมันง่ายกว่าคอร์รัปชันคนหกเจ็ดคนมันเปิด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเรื่องน้ำมันนี้มันเงินมันเยอะ ออกกฎกระทรวงบิดเบือนเล็กน้อย หรือออกกฎกระทรวงวิธีปฏิบัติเล็กน้อยนี้ผลประโยชน์มันมหาศาล เดียวนี้ก็เอะอะ ขนาตรัฐมนตรีก็ลงมติไปแล้วว่าจะขอขึ้นค่าน้ำมัน อ้ายน้ำมันนี้ฤทธิ์มันมาก มันมีอิทธิพลต่อการเมือง อิทธิพลต่อคน เงินมันเยอะ ผมบอกจริงๆ ผมเป็นฝ่ายค้านเพราะผมไม่เชื่อใจคนหลายคนในรัฐบาล คุณพจน์ สารสิน รัฐมนตรี จะมาบอกว่าผมขอรับรองความบริสุทธิ์ใจ ผมก็ไม่เชื่อ ผมไม่เชื่อจริงๆ ผมก็มีตัวอย่างหลายตัวอย่าง เดียวนี้ผมก็ไม่เชื่อ ในเรื่องเครื่องปั้นดินเผา นี้ผมก็คัดค้านหักท้วงแล้ว ก็จะทำให้กันไป เพราะฉะนั้นเรื่องการให้อำนาจแก่รัฐมนตรีคนเดียว ผมไม่เห็นด้วย ผมจึงอยากจะให้มีคณะกรรมการปิโตรเลียมนี้ กฎกระทรวงนี้ออกมาจะมีผลต่อการผลิตน้ำมัน ผลประโยชน์ต่อบริษัทน้ำมันต่อประเทศชาตินี้กฎกระทรวงนี้ควรจะให้กรรมการปิโตรเลียมเขา อย่างน้อยส่วนใหญ่เขารับผิดชอบเสียก่อน ผมมีความเห็นอย่างนี้ อันนี้มันเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ ท่านจะเป็นสมาชิก สป.ท. สมาชิกพรรคไหนก็ตาม ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรแก่ผมเลย แต่ผมเห็นว่าถ้าเราป้องกันไว้ ถ้าเป็นคนดีก็ป้องกันไว้ไม่ได้ทำความผิดพลาดอย่างน้อยก็มีคนหกเจ็ดคนได้พิจารณาได้เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ว่าความจริงเรื่องนี้ผมยังไม่อยากจะพูด อยากจะมาพูดมาตรา ๑๗ คือคณะกรรมการปิโตรเลียม

แต่ว่าอย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๖ นี้เกี่ยวกับกฎกระทรวงนี้ก็ย่อมมีความสำคัญ กระทรวงคมนาคมเราก็เคยมี เรื่องกฎกระทรวงกระทรวงอื่นก็เคยมี เมื่อใช้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไป ออกพระราชกฤษฎีกาไป เสร็จแล้วมันไปปิดๆ เบี้ยวๆ กันมันทำกันได้ แต่อย่างอื่น ผลประโยชน์มันไม่ค่อยกระทบมาก แต่เรื่องน้ำมันนี่ก็กัไว้วันเดียวหรือปิดกันนิดเดียวมันเป็น ๑๐ ล้านบาทมันเป็น ๑๐๐ ล้านบาท มันเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นอำนาจให้แกบุคคลคนเดียวมันเสียผลประโยชน์กับประเทศชาติท่านประธานที่เคารพ ประเด็นของผอมอยู่ตรงนี้ ไม่ได้ว่าต่อบุคคล หลักการอยู่ตรงที่ว่าไม่ยากให้คนเดียว โดยเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งได้แล้วก็ออกมาเป็นกฎกระทรวง แต่อยากจะให้คณะกรรมการหรืออย่างน้อยมีหลาย ๆ ฝ่ายได้เช็คได้ตรวจสอบแล้วออกมาเพื่อป้องกันผลประโยชน์ประเทศชาติ เพื่อควบคุมฤทธิ์เดชของน้ำมัน บริษัทจะมาผลิตน้ำมันทั้งหลายนี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการขอกราบเรียนชี้แจงถึงเหตุผลที่ไม่สามารถจะอนุโลมตามคำแก้ไขของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ ก็โดยที่คณะกรรมการมีความเห็นว่าเรื่องเกี่ยวกับกฎกระทรวงนั้นโดยหลักแล้วก็คือ การที่ผ่ายนิติบัญญัติมอบอำนาจให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจที่จะออกกฎหมายได้เพื่อกำหนดรายละเอียดให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติแม่บท อำนาจออกกฎกระทรวงนั้นตามระบบการปกครองที่เป็นมาอยู่แล้วในระยะ ๓๐ ปี ฝ่ายนิติบัญญัติก็ได้มอบให้แก่ฝ่ายบริหารเป็นผู้ออกกฎกระทรวง คือรัฐมนตรีผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อสภาหรือเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของงานในกระทรวงนั้น ๆ ที่นี้การที่จะให้คณะกรรมการเป็นผู้ออกกฎหมายหรือตามนัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก็คือต้องให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเสียก่อน หลักการที่จะให้การออกกฎหมายของฝ่ายบริหารต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ นั้น ถ้าพิจารณาในแง่ของความรับผิดชอบในทางการเมือง ผอมอยากจะขอเสนอท่านสมาชิกได้พิจารณาในข้อนี้ว่า การที่มีบุคคลหนึ่งมารับผิดชอบแทนรัฐมนตรีในการออกกฎหมายที่ปฏิบัติการตามกฎหมายแม่บทนั้นจะเป็นการชอบหรือเป็นการสมควรหรือไม่ เพราะเหตุที่ว่า จะทำให้อำนาจการควบคุมของสภานิติบัญญัติที่มีต่อรัฐมนตรี มีต่อฝ่ายบริหารนั้นต้องหลุดไป

เพราะเหตุที่ว่ามีคณะกรรมการมาให้ความเห็นชอบในการออกกฎกระทรวงนั้นแล้ว ซึ่งเท่ากับเป็นการปลดเปลื้องความรับผิดชอบของรัฐมนตรี ถ้าหากว่าจะมีความบกพร่องในการออกกฎกระทรวงนั้น ๆ ดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า กฎกระทรวงนั้นเป็นกฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบให้แก่ฝ่ายบริหารเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายแม่บท ถ้าหากว่าท่านจะดูถึงหลักเกณฑ์ในการออกกฎกระทรวงดังที่ปรากฏในมาตรา ๑๖ แล้วก็จะเห็นว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสำรวจที่จะต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ มากมาย กำหนดเขตปลอดภัย เครื่องหมายในบริเวณกำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองและคนงาน ซึ่งเรื่องเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่จะปฏิบัติให้กฎหมายแม่บทได้เป็นไปโดยสมบูรณ์ ปฏิบัติได้ถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อไป ในเรื่องของการปฏิบัติการออกกฎกระทรวงนั้น ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ร่างกฎกระทรวง กฎกระทรวงบรรดาที่ได้ประกาศใช้อยู่ในประเทศไทยมาแล้วเป็นหลาย ๆ ร้อยฉบับหรือพันฉบับนั้น ในทางปฏิบัติก็จะมาเริ่มต้นมาจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงที่เกี่ยวข้องนั่นเอง เพราะเหตุที่ว่ากฎกระทรวงนั้นเป็นเรื่องของการกำหนดรายละเอียด การกำหนดรายละเอียดขั้นมูลฐานนั้นจะไม่มีใครกำหนดได้ดีได้เรียบร้อยเท่ากับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเป็นทางเทคนิค เมื่อได้กำหนดเรียบร้อยแล้วในทางกฎหมายกระบวนการกฎหมายก็ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตรวจสอบว่าหลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่กำหนดในทางวิชาการนั้นสอดคล้องกับกฎหมายแม่บทหรือไม่ คือมีความขัดแย้งหรือไม่ และก่อนที่จะประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาก็ต้องผ่านคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ฉะนั้นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะประกาศหรือออกกฎกระทรวงนั้น จึงเป็นอำนาจที่ทำหน้าที่ในทางแบบพิธี คือเป็นผู้ประกาศออกกฎกระทรวงเท่านั้นเอง จากที่ผมได้กราบเรียนมานี้ ผมหวังว่าท่านสมาชิกคงจะได้เข้าใจถึงกระบวนการในการออกกฎกระทรวง ซึ่งมันเป็นการที่จะต้องทำให้สอดคล้องกับระบบความรับผิดชอบทางการเมืองที่รัฐมนตรีจะมีต่อสภาด้วย.

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมขอติดพัน อยากจะชี้แจงไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ ขอกรุณาเอ่ยชื่อ ดอกเตอร์ สมภพ ซึ่งเป็นวุฒิสภาเป็นนักกฎหมาย การที่จะมาอ้างว่ารัฐมนตรีมารับผิดชอบต่อสภาไม่ได้ อันนี้เป็นการอ้างในแง่กฎหมาย ไม่มีผล ๆ

ผลประโยชน์ที่อยู่เบื้องหลังมันเป็นสำคัญ ทำไมจะทำไม่ได้ก็รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เพราะฉะนั้นจะตั้งกรรมการปิโตรเลียมขึ้นมาทำไม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะส่งเสริมใครต้องลงมติเสียก่อน ถ้าอย่างนั้นก็มารับผิดชอบต่อสภาไม่ได้ซิ นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภานี้ รัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ กรรมการส่วนใหญ่ลงมติให้หรือไม่ให้ ก็รัฐมนตรีก็รับผิดชอบต่อสภานี้ได้ ในฐานะเป็นประธานกรรมการเอาเสียงส่วนใหญ่เข้ามา ข้อกฎหมายข้อนี้ท่านจะไปเรียนกฎหมายอย่างไรมา ผมไม่ทราบ ผมไม่ได้เรียนกฎหมายคลอง แต่ผมก็เห็นว่าเรื่องนี้มันไม่ใช่เป็นปัญหา เป็นเรื่องการใช้ เป็นเรื่องของซีแมนติคส์ (semantics) เป็นเรื่องของการใช้ยุทธวิธีทางกฎหมาย แต่เป็นเรื่องผลประโยชน์ประเทศชาติสำคัญ แต่เรื่องที่ท่านว่าเจ้าหน้าที่ของกระทรวงนั้นยอมมีความรู้ยิ่งกว่าใคร ผมไม่ได้เถียง ผมไม่ได้ว่าเลย ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงนั้นโดยรัฐมนตรีสั่งนั้นระวางกฎกระทรวงขึ้นมา แต่ที่นี้ถ้าเข้ามาประชุม กรรมการปิโตรเลียม ซึ่งตั้งไว้แล้ว ก็ตั้งไว้ทำไม ถ้าไม่ตั้งไว้พิจารณาอันนี้ข้อที่หนึ่งละ ก็ให้เขาเพื่อมันจะไปรู้อะไรเห็นอะไรมาเจ้าหน้าที่ตักตมมันทำมาตลอด เหมือนแรมันก็ทำมาแล้ว กฎหมายเหมือนแรมันก็กฎหมายอย่างเดียวกันนี้แหละ มันทำมาก็อย่าง เจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีทำมาก็ครั้ง กฎกระทรวงทำก็ครั้ง ถ้ามันเผชิญคนเหล่านี้ก็จะได้มีโอกาสได้ควบคุม คือถ้าไปเห็นอะไรผิดปกติ ปกติเราก็ยอมรับอยู่แล้วออกมาอย่างนี้ เราก็ควบคุมอีกทีหนึ่งนี้ ความเห็นของผมเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในทรรศนะของผมข้อที่ชี้แจงของกรมวิชาการผมฟังไม่ขึ้นว่า เรื่องรับผิดชอบต่อสภาในแง่กฎหมายหรือกระบวนการออกกฎหมาย กฎหมายนะเขียนกระบวนการเขียนด้วยมือ รากฐานกฎหมายอยู่ที่ปรัชญาของกฎหมาย อยู่ที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติ แม้แต่ระบบสถาบันของผู้แทนราษฎรนี้ เราจะพลิกระบบเป็นระบบแบบไหน หรือจะใช้ทำงานแบบไหนก็ได้หลายอย่าง แต่ผลประโยชน์สุดท้ายอยู่ตามหลักการผลประโยชน์ประเทศชาติ เขียนเป็นกฎหมายขึ้นมาอย่างเดียวนั้นมันไม่ได้ผิดกันเลย รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ถ้ากรรมการและมีเสียงเวลาลงมติแล้ว รัฐมนตรีนั้นรับผิดชอบในฐานะเป็นตัวแทนของส่วนใหญ่กรรมการก็รับผิดชอบต่อสภานี้ได้ เพราะฉะนั้นกรรมการทั้งหลายที่ในกระทรวงนี้ ก็ไม่ต้องมีการลงมติกันซิ ทุกกระทรวงนี้ก็ต้องมีการลงมติกัน เพราะรัฐมนตรีมารับผิดชอบต่อไม่ได้ อย่างกรรมการจัดการจราจรในกรุงเทพฯ อย่างนี้ รัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งก็เป็น

ประธานเข้ามา ส่วนใหญ่กรรมการเห็นอย่างนี้ใช้ใหม่ก็วกก็เสือกกันเข้ามา เพราะฉะนั้นผมจึงขอยืนยันว่าเรื่องนี้แพ้ชนะไม่สำคัญ ขอให้ประวัติศาสตร์ไว้ว่าการทำอย่างนี้ ผมไม่อยากจะกล่าวหาว่ามีเจตนามุ่งร้ายหรือเจตนาไม่บริสุทธิ์ แต่ต้องเป็นความจริงที่ยอมรับกันว่าเรื่องของเศรษฐกิจนั้นมีย่านาจอเนกการเมืองเกือบทุกประเทศในโลก และเศรษฐกิจสำคัญที่สุดก็คือเศรษฐกิจที่มาจากผลประโยชน์ของน้ำมัน น้ำมันนี้ได้สร้างประเทศ น้ำมัน ทองแดง ผลประโยชน์ทางสินแร่ น้ำมันก็เป็นสินแร่อย่างหนึ่ง นี่ที่มันมหาศาลมันตายมาเป็นล้าน ๆ ไนจีเรียก็ด้วยบ่อทองแดงอย่างเดียว ฆ่ากัน สงครามการเมืองกันก็เพื่อแย่งเมืองกัน และการที่ให้บุคคลคนเดียวมีอำนาจกฎกระทรวงเขียนมาน้ำมันไม่ถูกคือ เขียนมานั้นได้ ไม่มีใครว่า กรรมการแอปพรว์ฟ (approve) เสียหน่อยเป็นอย่างนั้น ๆ ถ้ามันเกิดมีอะไรช่องโหว่เจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งขึ้นมา รัฐมนตรีตั้งใจหรือไม่ตั้งใจนี้กรรมการก็ช่วยกัน ๓ หู ๔ หู ๓ ตา ๔ ตา มันก็ยิ่งดีกว่าเซ็นกันออกมา มัน vulnerable มันเปิดช่องให้มีการโจมตี เปิดช่องให้มีการคอร์รัปชัน ใครจะรับผิดชอบ ผลประโยชน์ที่เกิดเสียแก่ประเทศชาติ ผมเป็นผู้แทนราษฎรมา เป็นไม่เป็นก็ไม่สำคัญ แต่ว่าสภาพนี้ต้องการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ มันไม่ใช่จะเกิดวันนี้ มันเกิดพรุ่งนี้ เกิดมะรืนนี้ แล้วไม่ได้ว่ารัฐมนตรีคนไหนคนเดียว ใครจะเป็นรัฐมนตรีต่อไปอีก ๔ ปี ๕ ปี มันก็เหมือนกัน กฎหมายนี้ออกก็เข้ามาแล้วมันใช้ประโยชน์ได้นาน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจของผม ผมมีความเห็นว่าน้ำมันเป็นการเปิดช่องโหว่ แต่ถ้าสภาพนี้จะเห็นว่าช่องโหว่ก็โหว่ไป จะให้รัฐบาลเขามีอำนาจที่สุดแล้วแต่ ให้เป็นประวัติศาสตร์บันทึกไว้นี้ ลูกหลานจะได้รู้ ขอบพระคุณครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมอยากเรียนถามกรรมการว่าการว่า ในมาตรา ๑๒ ยังพิจารณากันอยู่ ไม่ผ่านไปนี้ เดิมมีคำว่า “และ” คือผู้รับสัมปทานไปฝ่าฝืนกฎหมายก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน และทำให้ทบวงการเมืองต้องกระทำการเพื่อบำบัดปิดป้องความเสียหาย นี้ เหตุใดกรรมการถึงเปลี่ยนเป็น “หรือ” ขอถามก่อน

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมการ) : ที่คณะกรรมการได้แก้คำว่า “และ” เป็น “หรือ” นั้น ก็โดยได้พิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงที่อาจจะเกิดขึ้นว่าในกรณีนี้ผู้รับ

สัมปทานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน แต่ทว่าทบวงการเมืองอาจจะไม่ได้เข้าไปบำบัดป้องกันความเสียหายนั้นก็ได้ เฝอญเขาเป็นผู้รับบำบัดเสียเอง ยังไม่ทันที่กระทรวงทบวงกรมจะเข้าไปบำบัด ถ้าหากเขียน "และ" แล้วจะต้องเป็นว่า ก่อให้เกิดความเสียหาย และกระทรวงทบวงการเมืองจะต้องเข้าไปบำบัดด้วย รัฐมนตรีถึงจะมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายได้ รู้สึกว่าจะทำให้มีความที่เกิดเป็นหลักเกณฑ์ขึ้นมาอีกหลักเกณฑ์หนึ่ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะกำหนดจำนวนค่าเสียหายได้ คณะกรรมาธิการจึงได้แก้คำว่า "และ" เป็น "หรือ" เพื่อให้ยืดหยุ่นได้ เพียงแต่ก่อให้เกิดความเสียหายนะ ก็อาจจะกำหนดจำนวนเงินค่าเสียหายได้โดยไม่จำเป็นที่จะต้องให้ทบวงเข้าไปบำบัดป้องกันความเสียหายนั้น เพราะบางที่ผู้ที่รับสัมปทานนั่นเอง อาจจะริบขจัดความเสียหายนั้นด้วยตนเองก็ได้ ไม่ทันที่ทบวงจะมาช่วยบำบัดความเสียหายนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านเสนียัติตพันครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย ปราโมช (พระนคร) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ยกมือขึ้นจะขอฟุด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณทองดี

หม่อมราชวงศ์เสนีย ปราโมช (พระนคร) : ท่านประธานที่เคารพ คือความเต็มมันอย่างนี้ครับ ความเต็มมันว่า คือถ้าผู้รับสัมปทานนี้ไปละเมิดกฎหมายนี้เข้าแล้วก็ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน แล้วก็ทบวงการเมืองน่าจะตั้งกรรมการเพื่อบำบัดป้องกันความเสียหายเช่นนั้น อย่างนี้แล้วละก็ ผู้รับสัมปทานก็ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหาย และค่าใช้จ่ายในการบำบัดป้องกันดังกล่าวตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนด แล้วนอกจากนั้นข้อความต่อไป แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับสัมปทาน เพราะการละเมิดนั้น เพราะฉะนั้นความเต็มมันถึงมาอ่านในแง่ของกฎหมายก็คือว่าสิทธิของราษฎรเสียหาย มันไม่เสียหายก็ เขาสงวนไว้แล้ว ทางราชการเข้าบำบัดหรือไม่บำบัด เขามีเสมอ

ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกสินไหมทดแทน ไม่เสียไป แต่ที่นี้ก็จะให้รัฐมนตรี
 ไปกำหนดนี้โดยไม่ต้องไปโรงไปศาลนี้ ก็ในกรณีที่รัฐบาลเองต้องเข้าไปช่วยราษฎร เสียไป
 เท่าไรก็เรียกเท่านั้น นี่ก็เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีจะเรียกเอาได้ ที่นี้ถ้าเขียนเป็น "หรือ" แล้วก็มัน
 ก็เป็นอย่างว่า คือว่าเมื่อไรก่อให้เกิดการเสียหาย ถึงแม้ราชการจะไม่ได้เข้าไปเสียเงินสักสตางค์
 แดงเดียว ก็ไปกำหนดค่าเสียหายเขาได้ นี่ก็ออกจะเกิน ๆ กฎหมายไปหน่อยนะครับ คือมัน
 ไม่เกี่ยวความพาดพิงมาถึงรัฐด้วยประการใด ราษฎรเขาก็มีสิทธิจะเรียกเอาได้แล้ว ผมก็ไม่
 ทราบว่าทางบริษัทน้ำมันเขาจะนึกอย่างไร ถ้าเขาไปพิจารณาดู นี่เราต้องไม่ลืมว่ารัฐก็ได้ประโยชน์
 จากเขาเหมือนกัน ปัญหาเราไม่มีที่จะทำ ที่นี้ถ้าอะไรมันเกินกฎหมายไปแล้วก็ ไปถึงรัฐมนตรี
 กำหนดเอาแล้วก็สั่งเอาได้ นี่ความเดือดร้อนมันจะมีที่หลัง ประเดี๋ยวก็เกิดเจ็บใจกันอะไร
 ต่าง ๆ ไปเปล่า ๆ เท่าที่เขียนมาก็เป็นเหตุเป็นผลว่า ถ้าเมื่อไรราษฎรเสียหาย รัฐบาลเข้าช่วย
 รัฐบาลกำหนดเอาได้ค่าเสียหาย แต่ทั้งนี้ก็ตัดสิทธิของราษฎร เขาจะเรียกต่างหาก ในกรณี
 ที่รัฐบาลไม่เข้าช่วย เหตุผลก็พออยู่แล้ว แต่ถ้าจะเห็นว่าจะไม่เป็นการเกินเลยไป ทั้ง ๆ ราษฎร
 คนหนึ่งคนใดเสียหาย ๑๐ บาท ๒๐ บาท รัฐมนตรีก็กำหนดเอา ๑,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท เพื่อ
 จะให้ไม่ขัดใจ ก็แล้วแต่ครับ ผมนึกว่ามันจะเปลี่ยนไปมากความอันนี้

นายสมภพ โทตระกิตย (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติสักเล็กน้อยครับ คือขอได้โปรดพิจารณาว่าคำว่า "และ" กับคำว่า "หรือ" นี้หน้าหนัก
 มันผิดกันครับ เราก็ได้พิจารณากันอยู่มากเหมือนกัน เพราะเหตุที่ว่าถ้าหากว่าใช้คำว่า "และ"
 แล้วนะครับ ความผูกพันและความรับผิดชอบของผู้รับสัมปทานนี้ มันจะต้องประกอบด้วย
 องค์กรสองประการ คือประการแรกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน องค์กรหนึ่งก่อน หลักเกณฑ์
 แรก แล้วสอง ทบวงการเมืองจะต้องเข้าไปบำบัด อันนี้ก็เกิดสงสัยท่านกรรมาธิการบางท่าน
 ก็สงสัยบอกว่า อ้าว ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างเดียว แต่ทว่าทบวงการเมืองยังไม่ได้เข้าไป
 บำบัด ผู้รับสัมปทานก็ไม่ต้องชดใช้ ให้ราษฎรไปฟ้องเอาเอง จะชดใช้ก็ต่อเมื่อประกอบด้วย
 องค์กรสอง คราวนี้ละกรรมาธิการส่วนข้างมากก็มาพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นได้
 ก็เห็นแต่ว่าเมื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนแล้ว ควรจะถือเป็นหลักสำคัญ ผู้รับสัมปทาน

ต้องชัดใช้โดยไม่ต้องคำนึงว่าทบวงการเมืองนั่นเองได้มีโอกาสหรือมีเวลาเข้าไปบำบัดหรือไม่ อันนี้เป็นกรที่จะช่วยให้ประชาชนได้รับบำบัดความเสียหายได้ง่ายขึ้นครับ ถ้าหากว่าใช้คำว่า "หรือ" มันยืดหยุ่นกว่าคำว่า "และ"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ผู้แปรญัตติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ได้แปรญัตติมาตรา ๑๖ ความที่คณะกรรมการได้พิจารณานั้นมีดังนี้ "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง" ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ได้แปรญัตติ ดังข้อความต่อไปนี้ ขอประทานโทษท่านประธาน ข้าพเจ้าขอพลิกก่อน แหม มันสับสนปนเปกันมาก อ้อ ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติว่าดังนี้ "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้" แล้วก็ ฯลฯ ต่อไปแต่เสียดาย ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่มา นี่ข้าพเจ้าอยากให้อำนาจของท่านเข้าร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เพราะตามปกตินะคนเดียว หัวหาย สองคนเพื่อนตายเหมือนอย่างดอกเตอร์ไพฑูรย์ เครือแก้ว ว่าเมื่อกี้ว่า คนๆ เดียวนั้น คอร์รัปชันง่าย ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ารู้ เวลาที่คณะรัฐมนตรีของ ๗๗๗ จอมพล ถนอม กิตติขจร ใครทำอะไรบ้าง ข้าพเจ้าก็รู้ บางคนก็เล่นกล้วยไม้ บางคนก็ไปตีกอล์ฟ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เออะ ให้เข้าประเด็นหน่อยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : บางคนก็เล่นนกเล่นหนู ท่านประธาน นี่เป็นความจริง บางคนก็เล่นไพ่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอานะ ให้เข้าประเด็นหน่อยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เสียคืนหนึ่งตั้งแสนสองแสน ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเกรงไปว่าถ้าให้รัฐมนตรีคนเดียวมามีอำนาจสั่งอย่างนี้เกิดคอร์รัปชัน และ

อาจจะเอาเงินอันนี้ไปเล่นไพ่ก็ได้ แล้วเงินก้อนนี้มาจากไหน ภาษีอากรของราษฎร ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย สมควรอย่างยิ่งที่จะให้ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎหมายกระทรวงตามที่กล่าวไว้ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปิโตรเลียม

(๒) กำหนดเขตปลอดภัยและเครื่องหมายในบริเวณที่มีสิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

(๓) กำหนดให้มีวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

(๔) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าบอกแล้วเมื่อกี้ว่า คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย ท่านประธาน คนๆ เดียวนั้นข้าพเจ้าจะบอกให้ มีอคติ ๔ ฉันทาคติ ความรักเป็นเหตุให้ลำเอียง บางทีจะลูกท่านหลานเธอหรือใครมาๆ ยกเป็นก้อนให้ ท่านมีความรัก ความรักเป็นเหตุให้ลำเอียงกันได้ โทสาคติ ความโกรธเป็นเหตุให้ลำเอียง ฝ่ายค้านฉันไม่ยุ่งกับแก ฉันเกลียดหน้าหน้าแก เพราะแค้น อยู่สภา กลางสภา แกจะมาขอฉันไม่ให้ โมหาคติ ความโลภ เป็นเหตุให้ลำเอียงท่านประธาน นั่นข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด นี่ นายญาติ ไหวดีเลิศ พรรค ส.ป.ท. เข้ามาจี้ข้าพเจ้าพยายาคติ ความกลัวเป็นเหตุให้ลำเอียง บางครั้งอาจจะกลัวลูกของผู้มีอิทธิพล ทำไมจะไม่ผู้มีอิทธิพล ขนาดฟังป้อมยามตำรวจบางเขน ยังไม่มีใครจัดการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า ให้เข้าประเด็นหน่อยครับ คุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อันนี้อิทธิพล พยาคติคือความกลัวเป็นเหตุให้ล่าเหยียง เมื่อฉันต้องการอย่างนี้แล้วรัฐมนตรีก็ต้องโค้งให้ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐมนตรีคนเดียว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์วันก่อนกล่าวว่าอย่างไร ก็ไม่เห็นข่าวเปลือกอยู่ตราปโต ข้าพเจ้าก็ไม่อยากกล่าว โปรยข่าวเปลือก ใครโปรย ก็พวกคนต่างด้าวทำต่างแดนโปรยข่าวเปลือก สันดานไก่มันต้องกินข้าว ท่านประธาน ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากกล่าว กล่าวไปกล่าวมาเขกกระบาลตัวเอง ข้าพเจ้าก็ไม่ชอบอย่างนี้ เราก็คือคนไทยเหมือนกัน ๆ วน ๆ นายกรัฐมนตรี จอมพล ถนอม กิตติขจร ขอท่านโปรดกรุณาสั่งรวไว้ด้วย เรื่องนี้ฝ่ายค้านเรตตีเพื่อถ่อ ถังล้อก็ล้อเพียง ๆ วน ๆ กลเยียงวิธีสหาย บ่มีจะม่งร้าย บ่มีมุงประจานใคร ใครออกจะพลาดทำก็ล้อจะเลียนให้ ใครตีพิเศษไซร์ก็จะชมว่าสมดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน แห่งพรรคอิสระธรรมขอยื่นท้ยดีให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สอง ๆ วน ๆ นี้รักษาการ ถึงจะปลอดภัย ทรัพย์สินของประเทศชาติจะไม่สูญเสีย และจะไม่ต้องทำให้รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดรำรวยมหาดกาล ซึ่งไปเล่นไฟเสียคืนตั้งแสนสองแสนบาทนั้นนะ เท่าที่ข้าพเจ้าได้สืบทราบมาอย่างนี้ นะ คงจะไม่มีแน่

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระทบอยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการเกี่ยวกับมาตรา ๑๗ ตอนวรรคสุดท้ายของตอนที่หนึ่ง ต่อจาก "ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม" ต่อจากนั้นเรียกว่า "และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่กรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ คุณชวนครับ คือกำลังอภิปรายมาตรา ๑๖ อยู่ครับ

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระทบแปรไว้มาตรา ๑๗ นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ยังไม่ถึงครับ ยังไม่ถึง

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๖ นี้ แล้วก็ขอสนับสนุนความคิดเห็นของดอกเตอร์ไพฑูรย์ เครือแก้ว และคุณทองดี อิศราชีวิน ที่ได้แปรญัตติไว้ในมาตราเดียวกันนี้ คือโดยหลักการแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องน้ำมันนี่มันเป็นผลเสียและผลได้อย่างมหาดศาลต่อประเทศชาติและบ้านเมืองของเราเป็นเรื่องสำคัญหรือว่าเป็นหัวใจของเศรษฐกิจ ถ้าหากว่ามีการผลิตกันได้ในประเทศไทยแล้ว ประเทศไทยก็จะเป็นประเทศที่มีคุณค่าในทางด้านเศรษฐกิจหรือบ่อน้ำมันอะไรขึ้นมาเหมือนตะวันออกกลางเป็นต้น ฉะนั้นคนที่จะมาถือโอกาสหรือฉวยโอกาส แสวงหาความร่ำรวยจากผลผลิตน้ำมันที่เราผลิตได้นี้ ก็ควรจะมีการควบคุมกันให้รัดกุม การออกกฎหมายใด ๆ มากก็ควรจะให้เป็นไปในลักษณะที่รัดกุมที่สุด ไม่เปิดช่องโหว่ให้แก่บุคคลใดคนหนึ่งไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม มาถือโอกาสหรือฉวยโอกาสแสวงหารายได้จากสิ่งนั้น ๆ โดยอาศัยกฎหมายที่ไม่ค่อยจะรัดกุมนั้นเป็นเครื่องมือ ฉะนั้นกฎหมายนี้ในเมื่อมันมีความสำคัญต่อประเทศชาติอย่างมหาดศาลอย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว กรรมการที่จะมีความรับผิดชอบต่อผลผลิตหรือต่อน้ำมันนี้ ก็ควรจะให้มีความกรรมการชั้นชุดหนึ่ง เป็นระดับรัฐมนตรีผู้รักษาหรือควบคุมนโยบายนี้ ทั้งนี้เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติเป็นใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหมายจะพูดพาดพิงถึงรัฐมนตรีคนนั้นคนนี้โดยเฉพาะ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงนั้นก็เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติอันนี้เป็นหลักสำคัญ ถ้าสมมติว่าเราผลิตน้ำมันขึ้นมาได้อย่างมากมาย เราปล่อยให้คน ๆ เดียวมีอำนาจควบคุมออกกฎกระทรวงออกมา แล้วก็ไม่มีกรรมการควบคุมให้รัดกุมอย่างนี้ อนาคตของประเทศชาติรายได้ของประเทศชาติจะเป็นอย่างไร อันนี้เป็นสิ่งที่เราควรจะต้องตระหนักให้ดีที่สุด ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า การที่จะมอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดออกกฎกระทรวงมาแต่ผู้เดียวนั้น อาจจะทำให้มีการเกิดคอร์รัปชันขึ้นขึ้นมาก็ได้ ซึ่งมีตัวอย่างอยู่หลายครั้งหลายคราวมาแล้วในส่วนราชการอื่น ๆ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติไว้ว่าการจะออกกฎกระทรวงนั้นจะต้องให้ผ่านคณะกรรมการปิโตรเลียมเสียก่อน จึงจะประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาได้ คือให้คณะกรรมการปิโตรเลียมนี้รับรอง

เสียก่อน รับรองกฎกระทรวง ไม่ใช่ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีคนเดียว ออกกฎกระทรวงมา เสร็จแล้วก็ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็นผลกระทบกระเทือนต่อรายได้ หรือเปิดโอกาสให้คนๆ เดียวคอร์รัปชันก็เป็นได้ อันนี้คือจุดมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติโดยที่ไม่ได้มุ่งหมายที่จะพาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีคนนั้นยังอยู่ แต่อีกท่านใหม่ ท่านเข้ามาแทนอย่างนี้เป็นต้นครับ มันเป็นเรื่องสำคัญที่สุดระดับชาติ นโยบายนี้ควรจะเป็นนโยบายระดับชาติ รัฐมนตรีควรจะมีโอกาสได้ร่วมรับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายนี้ ไม่ใช่มอบหมายให้รัฐมนตรีเพียงคนเดียวมีอำนาจเด็ดขาด เสร็จแล้วก็อาจจะมีการโกงหรือคอร์รัปชันขึ้นมาในภายหลังก็ได้ อันนี้เพื่อความรัดกุมเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ และเพื่อป้องกันไม่ให้กฎหมายนี้เปิดช่องโหว่ให้คนที่ไม่มีความสุขจิตได้ ถือกฎหมายซึ่งไม่รัดกุมนี้เป็นเครื่องมือหากินในกาลต่อไป

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (กรรมธิการ) : กระผมขออนุญาตต้องเรียนถึงเหตุผลที่ไม่สามารถจะอนุโลมตามคำแปรญัตติของท่านที่ขอแปรญัตติให้มีรัฐมนตรีรักษาการสองคนเสียก่อน และจะได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องระบบออกกฎกระทรวงอีกสักเล็กน้อย ตามที่ท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตติขอเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เพิ่มขึ้นจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติอีกท่านหนึ่งนั้น ดังที่ท่านได้แสดงเหตุผลไปแล้ว คณะกรรมธิการได้พิจารณาถึงเหตุผลของท่าน แต่หาว่าไม่อาจที่จะเห็นพ้องได้ เพราะเหตุที่ว่า เรื่องอำนาจในการรักษาการนั้น ในเบื้องต้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การที่กฎหมายระบุอำนาจรัฐมนตรีให้มีอำนาจรักษาการตามพระราชบัญญัตินั้นนั้นก็โดยพิจารณาถึงลักษณะของเนื้อหาของตัวกฎหมายนั่นเอง ประการหนึ่งว่า ลักษณะเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงใด โดยพิจารณาประกอบกับตัวกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติซึ่งได้กำหนดไว้แล้วว่า กระทรวงนั้นมีหน้าที่อย่างไร แค่นั้น เพียงใด ซึ่งหน้าที่ของแต่ละกระทรวงก็ย่อมแตกต่างกันไป เมื่อพิจารณาถึงสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก็จะเห็นได้ว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการ

ให้สิทธิหรือการที่จะดำเนินการให้มีการสำรวจและนำทรัพยากรของชาติเข้ามาพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งลักษณะของเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้เป็นเช่นนี้ ก็ต้องนำมาปรับดูว่าเข้ากับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใด ก็ปรากฏว่าเข้ากับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ ก็เมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้ อำนาจหน้าที่รักษาการก็ควรจะอยู่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่นี้ความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องที่อยากจะเพิ่มอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาเหมือนกัน แต่ดังที่ได้กราบเรียนแล้วว่า สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ที่การให้มีการสำรวจ และนำผลิตทรัพยากรของประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรมนี้ พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรง จริงอยู่ ท่านสมาชิกอาจจะคิดว่า การที่จะผลิตน้ำมันหรือการกลั่นน้ำมันนั้น อาจจะต้องมีการตั้งโรงงานและการตั้งโรงงานนั้น จริงอยู่เป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะควบคุมโรงงาน ควบคุมอุตสาหกรรมซึ่งก็ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน ซึ่งตามพระราชบัญญัติโรงงานนั้นเองก็มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมควบคุมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงจะเห็นว่าในลักษณะของกฎหมายฉบับนี้จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการตั้งว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามารักษาการเพิ่มขึ้นอีก และนอกจากนั้น ถ้าพิจารณาถึงในคัลลองของการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ การที่มีผู้รักษาการเข้ามาเพิ่มมากขึ้น โดยที่มีความเกี่ยวข้องในลักษณะของงานน้อยลงไปนั่นเอง อาจจะทำให้เกิดการเสียเวลา เพราะเหตุที่ว่าการปฏิบัติใด ๆ เมื่อได้ผ่านการพิจารณาของรัฐมนตรีหนึ่งก็ต้องไปส่งอีกรัฐมนตรีหนึ่ง เพราะเหตุว่ารักษาการร่วมกันอย่างเช่นการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือกิจการต่าง ๆ แต่ถ้าหากว่างานนั้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยตรง การที่จะให้มีรัฐมนตรีสองคนช่วยกันกลั่นกรอง ก็ย่อมเป็นการสมควร แต่ถ้าหากโดยสภาพของงานแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่นเลย การที่จะกำหนดให้มีรัฐมนตรีอีกคนหนึ่งมารักษาการซึ่งจะมีผลในทางกฎหมายทำให้ท่านต้องมาพิจารณาถึงกิจการต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็อาจจะเป็นการเสียเวลาและล่าช้า นี่จึงเป็นประเด็นเป็นเหตุผลที่คณะกรรมาธิการไม่อาจอนุโลมตามคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องได้ ส่วนอีกเหตุผลหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่จะว่าการออกกฎกระทรวง

นั้นเองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ คณะกรรมาธิการก็ได้ใคร่ครวญถึงเหตุผล
 ของท่านสมาชิกดังที่ท่านได้ชี้แจงต่อที่ประชุมแล้ว แต่เมื่อกี่ท่านได้ตั้งกระทู้ว่าเรื่องของ
 คณะกรรมการนั้นเป็นเรื่องที่เอาเรื่องของกฎหมายมาพูด กระผมก็อยากจะทราบเรียนอีกสัก
 เล็กน้อยว่า ในเรื่องระบบคณะกรรมการนั้น กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะเข้าใจดี
 อยู่แล้วว่า ความสำคัญของประธานในรูปคณะกรรมการนั้นมีแค่นั้นเพียงใด ท่านสมาชิกก็
 คงจะทราบแล้ว ประธานมีหน้าที่กำกับการประชุมของคณะกรรมการ การดำเนินการของ
 คณะกรรมการก็ต้องกระทำในรูปมติของเสียงข้างมาก เสียงข้างมากจะมีอย่างไรคณะกรรมการ
 ก็ต้องมาผูกพัน คณะกรรมการนั้นกระผมเข้าใจว่า ประธานคงไม่มีอำนาจที่จะไปบอกทำให้
 คณะกรรมการนั้นลงมติดังนั้น ๆ ย่อมทำไม่ได้ ทีนี้ถ้าหากมติของคณะกรรมการส่วน
 ข้างมากเป็นเช่นนั้นและรัฐมนตรีต้องปฏิบัติตามไป ทำไมท่านจึงบอกวารัฐมนตรียังจะควร
 รับผิดชอบในมตินั้นอีกเล่า ในเมื่อมตินั้นเองมาจากกรรมการ ส่วนข้างมาก ซึ่งท่านเป็นเพียง
 แต่ผู้ที่กำกับการประชุมให้เป็นไปโดยระเบียบ เป็นไปตามข้อบังคับ นี่เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง
 และนอกจากนี้การที่จะบัญญัติเป็นหลักการออกมาซึ่งไม่เคยมีปรากฏมาก่อน โดยบอกวา
 การออกกฎกระทรวง กฎหมายที่จะใช้บังคับนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 เอละเราสมมติต่อไปว่า ถ้าจะบัญญัติหลักการท่านองนี้ คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
 กฎกระทรวง ทีนี้กฎกระทรวงไปถึงคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วย ปัญหาว่า
 คณะกรรมการกับคณะรัฐมนตรีใครจะใหญ่กว่ากัน อันนี้ไม่ได้มีทางแก้ ไม่ได้เขียนการแก้ไข
 เพราะฉะนั้นในรูปการปกครองตามระบอบที่มีรัฐธรรมนูญเช่นนี้กระผมคิดว่า เรามีคณะ
 รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในนโยบายทั่วไป มีรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบงานในหน้าที่ของ
 กระทรวง การที่จะกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นผู้รักษาการมี
 อำนาจออกกฎกระทรวงนั้น และดังที่กระผมได้ทราบเรียนแล้วว่ากฎกระทรวงนั้นเองก็ต้อง
 ได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีเป็นแต่เพียงผู้ลงนามในทางพิธีการ กระผม
 คิดว่าเหล่านั้นน่าจะเป็นหลักประกันที่เพียงพอที่จะทำให้ท่านสมาชิกสบายใจได้ แต่อย่างไรก็ตาม
 เท่าที่ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่จะคุ้มครองผลประโยชน์สำคัญ ๆ นั้นก็มีใช
 อยู่ที่จะต้องให้คณะกรรมการมาให้ความเห็นชอบ กระผมคิดว่าในฐานะที่เป็นผู้ใช้อำนาจ

นิติบัญญัติ ท่านย่อมจะค้นคิดมาตรการต่าง ๆ ในอันที่จะกำกับการที่จะร่างกฎหมายฉบับนี้ ให้มีผลไปในทางที่ดีที่ชอบที่ถูกต้อง หรือถ้าหากว่าจะมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องอย่างใด ท่านก็มีโอกาสที่จะควบคุม มีโอกาสซักถามโดยกระทู้ถามได้อยู่แล้ว กระผมคิดว่าเมื่อหลักการของเราที่เคยมีมาแต่ก่อนนั้นไม่เคยที่จะถือเป็นหลักการว่าการออกกฎหมายกระทรวง ต้องให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมาธิการจึงสนใจจริง ๆ ที่ไม่สามารถจะรับความคิดเห็นของท่านได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟัง ดอกเตอร์สมภพ กรรมาธิการ ผู้หนึ่งได้ขึ้นมาอภิปรายนั้น ข้าพเจ้าก็ยิ่งข้องใจอยู่ ท่านบอกว่าถ้าจะให้รัฐมนตรีสองท่านเข้ามา ร่วมกันเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ล่าช้าเสียเวลา ท่านว่าอย่างนี้ เมื่อกี้สภา ก็ได้ยิน ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำให้ช้าหรือให้เร็วอยู่ที่ตัวบุคคล คนเราถ้ารักประเทศชาติบ้านเมือง ต้องทำรวดเร็ว ไม่ใช่จากโต๊ะหัวหน้าแผนกกว่าจะขึ้นหัวหน้ากอง ตระเวนรอบโลกยังไวกว่า ๓-๔ วันถึงแล้ว นี่ยังไม่ถึงเวลานี้ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ข้าพเจ้าเองรู้สึกสลดใจ พนักงาน ของท่านทำงานล่าช้า ไอ้เอ๋ ส่วนมากทำเรดเทป (red tape) ทั้งนั้น ท่านมีคำสั่งส่งไปก็ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งอย่างนี้เป็นต้น เหมือนอย่างพวกเรออภิปราย ๖ คืน ๗ วันมาแล้ว ที่นี้เท่าที่ฝ่ายค้าน ได้เสนอแนะโดยความหวังดีไม่อยากจะให้มีคอร์รัปชัน เมื่อกี้ข้าพเจ้าก็กล่าวรัฐมนตรีทุกท่าน ท่านไหนเล่นอะไรข้าพเจ้าก็รู้หมด เล่นนกกี่มี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่างไป ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กลัวยไม้ก็มี ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ซ้ำแล้วครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถูก เล่นกอล์ฟก็มี เล่นไพ่ก็มี เล่นอย่างว่าก็มี ท่านประธาน ที่นี้เราเกรงไปอย่างนี้ว่าถ้าคนเดียวแล้วเกรงไปว่าจิตใจจะเอนเออน ท่านประธาน เดี่ยวคนนั้นคนนั้นมาหา เดี่ยวคนนั้นคนนั้นมาทูลเกล้าฯ ถวาย ๓ ล้าน ขอให้ข้าพเจ้าทำ ถ้าคน

เดียวข้าพเจ้าคิดว่าแย่ ถ้า ๒ คนอาจจะถ่วงดุลเอาไว้บ้าง แต่ก็ไม่แน่นอนครับ บางครั้งอาจจะขอแบ่งคนละครึ่ง ขอ ๖ ล้านคนละครึ่งอย่างนี้ อย่างนี้อยู่ที่จิตใจของคนเรา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ประเด็นนี้คุณทองดีอภิปรายมาแล้วนะครับ
ช้านะครับ ช้า

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไซ้ครับ ท่านประธานที่เคารพ คนเราถ้ารักประเทศชาติบ้านเมืองจริง ๆ ต้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ เท่าที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้ นั้น ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านประธานเป็นรัฐมนตรีท่านจะเอาไหม หรือว่าท่านจะเล่นเสียคนเดียว ถ้าท่านเล่นเสียคนเดียวท่านก็รวบตายทำ ท่านก็รวบจริง ๆ ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านทำผลประโยชน์ส่วนรวมให้แก่ประเทศชาติบ้านเมืองจริง ๆ เดียวนี้ ท่านประธานที่เคารพ เขาก็สวดกันยับทั่วทุกหัวระแหง เมื่อคืนนี้ที่สโมสรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็สวดยับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้อยู่ในประเด็นหน่อยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : สวดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการของส.ป.ท. ในอนาคต เขาก็สวดกันยับเย็น เพราะว่าเกี่ยวกับคอร์รัปชัน ข้าพเจ้าไปประสบเห็นมา เมื่อคืนนี้ ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้เท่าที่ฝ่ายค้านเสนอมานี้ ต้องการจะรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ท่านประธานที่เคารพ ของประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าเรารักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติบ้านเมืองแล้วนะ ท่านประธาน รัฐบาลไม่ต้องไปเพิ่มภาษีอากรราษฎร ทำให้ราษฎรเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า อย่างทุกวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าก็พูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถ้าเจ้าหน้าที่ของท่านซื้อสตัยสุจริตเอาใจจดจ่อต่อภาษีอากรของประเทศชาติแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าจะได้งบประมาณภาษีรายได้ภาษีอากรไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ลูกน้องของท่านก็ไม่ทำ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันขอตลอดขอให้สองรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติที่ข้าพเจ้าเคารพนับถือ กับ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่ข้าพเจ้าเคารพนับถือ ขอให้ร่วมเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละยีนหยัด ๆ แล้ว คุณไกรสร

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการน้ำมันปิโตรเลียม ผมขึ้นมาที่นี่ไม่ใช่ขึ้นมาคัดค้านหรือสนับสนุนท่านผู้หนึ่งผู้ใด แต่ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้ทำการแปรญัตติแบ่งออกเป็นสองพวก ๆ หนึ่งแปรญัตติให้มีคณะกรรมการควบคุมเพื่อจะไม่ให้อำนาจแก่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๖ อีกท่านหนึ่งขอแปรญัตติให้มีรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ที่รักษาการร่วมด้วย ตลอดเวลาผมฟังคณะกรรมการขึ้นมาชี้แจงบางท่านสรุปแล้วความเห็นทั้งสองฝ่ายนี้แตกต่างกันอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ ผมก็มานั่งคิดตามภาษาของผู้แทนราษฎรคนหนึ่งว่า อะไรเป็นมูลเหตุให้เพื่อนสมาชิกต้องแปรญัตติมีความคิดเห็นกับคณะกรรมการและคณะรัฐมนตรีชุดนี้ ก็พอจะจับประเด็นได้ว่า เนื่องจากขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เท่าที่ฟังเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติแต่ละท่านพูดมักจะกล่าวหาหรือพาดพิงว่าคณะรัฐมนตรีนี้หรือรัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดมีความประพฤติอันไม่เหมาะสม ผมก็รู้สึกสลดใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะบรรดาท่านคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่ละท่านที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะรัฐมนตรีก็โดยพระบรมราชโองการ เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าเป็นไปไม่ได้ พวกเรามีความรู้สึกฝังใจอยู่ตลอดเวลาว่า ฯลฯ เนื้อหาว จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้คดโกงแผ่นดิน เป็นผู้คอร์รัปชัน เป็นผู้ฉ้อโกงเงินภาษีของประชาชนเป็นจำนวนเงิน ๖๐๐-๗๐๐ ล้านบาท ก็เลยคิดว่าพวกคณะรัฐมนตรีชุดนี้จะมีชนกติดหลังผมยังรู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่งว่าเป็นไปไม่ได้ คณะรัฐมนตรีชุดนี้ถึงแม้จะเป็นส่วนหนึ่งของคณะปฏิวัติก็ตาม แต่ก็เป็นผู้ที่จะขัดขวางคณะปฏิวัติอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะหัวหน้าคณะปฏิวัติ แต่ทุกท่านก็ไม่สามารถจะขัดขวางอำนาจ มาตรา ๑๗ ของหัวหน้าคณะปฏิวัติได้ จึงเป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีซึ่งเคยร่วมกับหัวหน้าคณะปฏิวัติ ฯลฯ เนื้อหาว จอมพลคนในโกศ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีอำนาจเหนือเด็ดขาดกว่าความบังคับความจำเป็นในเหตุการณ์

ตอนนั้น ทำให้ท่านที่มีโอกาสเป็นคณะรัฐมนตรีปัจจุบัน หรือตลอดจนเป็นนายกรัฐมนตรี จำเป็นต้องฝืนใจปฏิบัติตามไปแต่ถึงกระนั้นก็ตามมีคนกล่าวหา ทำให้มีความเข้าใจผิดคิดกันว่าผู้เป็นรัฐบาลนั้นไม่สุจริต ก็ไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้ทุจริตร่วมกับ ๑๗ คนๆ เหนือหัวเจ้า ท่านจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เพราะฉะนั้นสภานี้ตลอดเวลาจึงมีความรู้สึกพาดพิงอย่างนี้ ผมมีความรู้สึกสลดใจ ถ้าหากมันจะเป็นจริงอย่างเพื่อนสมาชิกแห่งจังหวัด เชียงใหม่อ้างว่ามีรัฐมนตรีเล่นไพ่เสียคืนหนึ่งเป็นแสน ๆ บาท ถ้ามันเป็นจริงก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้แต่ผมก็ยังเชื่อสนิทใจว่าเป็นไปไม่ได้เท่าที่ผมรู้จักท่านรัฐมนตรีผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ในทางรับเป็นส่วนตัวก็เห็นว่าท่านเป็นคนดีถึงแม้ในกรณีขึ้นภาษี ๒๐๐ กว่าอย่างจะมีคนกล่าวหาท่านเสีย ๆ หาย ๆ ว่ามีโอกาสตักตวงการขึ้นภาษีนั้นเรื่องน้ำอัดลมอะไร ผมก็ไม่เชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อความไม่เชื่อของผมมีความเข้าใจว่าคณะรัฐมนตรีมีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติ ผมก็เชื่อว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ เดี่ยว ๆ คุณ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ขอหักท้วงตามข้อบังคับครับ อภิปรายไม่เข้า ประเด็นในวาระ ๒ นี้ด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับผมกำลังฟังอยู่ครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เพราะฉะนั้นผมขอประท้วง เพราะไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติ ท่านประธานอนุญาตได้อย่างไรครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาพูดสนับสนุนอยู่บ้าง ก็ฟัง ๆ อยู่ละครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไข แปรญัตติก็ไม่ได้แปรญัตติแล้วท่านชี้ให้พูดได้อย่างไร แล้วก็พูดนอกประเด็นด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ กำลังฟังอยู่

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมมีความรู้สึกกว่าที่คณะกรรมการกิติ
 คณะรัฐมนตรีก็ดีคงไว้ซึ่งร่างเดิมเป็นความคิดเห็นที่ชอบ เพราะว่ามันเป็นอุตสาหกรรม
 อันยิ่งใหญ่ของประเทศชาติ ถ้าหากว่าเราไม่มอบความไว้วางใจให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดตัดสิน รักษาการ
 พระราชบัญญัตินี้ ถ้าสมมติว่าให้มีคณะกรรมการร่วมด้วย คณะกรรมการนั้นก็จะเป็นฝ่าย
 คอนโทรล (control) รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ถ้าตีต่างหรือสมมุติฐานว่า
 เหมือนอย่างผู้ที่ขอแปรญัตติว่า ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีไม่สุจริต ถ้าหากมันบังเอิญคณะกรรมการ
 ทั้งคณะไม่สุจริตมันก็ยิ่งจะเป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติ ถ้าสมมติว่าจะมีการคอร์รัปชัน
 ถ้าเป็นเพียงแต่ท่านผู้หนึ่งผู้ใดรักษาการเพียงท่านเดียวก็อาจจะคอร์รัปชันเป็นส่วนน้อยแต่
 ถ้าเป็นคณะกรรมการจะเป็นการคอร์รัปชันอันมหาดศาล ผมจึงไม่เห็นด้วย ที่ท่านผู้แปรญัตติ
 ผู้หนึ่งขอประธานโทษ ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ เครือแก้ว ส.ส. แห่งจังหวัดลำปาง ขอประธานโทษ
 และอีกท่านหนึ่ง ท่าน ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติมีศักดิ์เป็นน้ำชายของผม
 บอกจะให้รัฐมนตรีสองท่านรักษาการ นี่ก็ขัดกับข้อเท็จจริง กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
 เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ชอบด้วยแล้ว และกระทรวงอุตสาหกรรมจะเป็นผู้
 ดำเนินการประสานงานเหมือนดังท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งขึ้นมากล่าวเมื่อกี้ก็ชอบด้วยเหตุผล
 ถ้าหากมันเป็นจริง รัฐมนตรีไม่สุจริตตามที่ท่านกล่าวหา ถ้ามีสองท่านรักษาการก็ยิ่งจะมีการ
 ทุจริตมากขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้สภานี้ล้างความรู้สึกเสีย รัฐมนตรีนี้เป็นผู้มีความ
 สะอาด ยังไม่มีใครสามารถจับรัฐมนตรีเป็นผู้ทุจริต เพราะฉะนั้นการกล่าวหาลอยๆ นี้รู้สึกว่
 มันจะเสียสถาบัน ผมมีความรู้สึกสงสารบรรดาคณะรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะหลายท่าน
 ผมทราบดีว่าท่านมีเจตนาทำงานเพื่อประเทศชาติอย่างแท้จริงเพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกที่เคย
 สนับสนุน ส.ป.ท. เห็นผมมาแย้งสนับสนุนก็น้อยเนื้อต่ำใจ ความจริงผมไม่ได้หักไม่ได้อะไร
 สนับสนุนด้วยความสุจริตใจ อยากจะให้คงไว้ตามคณะกรรมการและรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
 ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ อภิปรายแล้วใช่ไหมครับ
 อภิปรายมาทั่วทุกคนแล้วครับ ยังติดพันอยู่อีกหรือ เอานิดหน่อย

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) ขอบพระคุณครับท่านประธาน มันติดพันจริง ๆ เพราะว่าเมื่อกี้ท่านกรรมาธิการท่านประธานที่เคารพพูดตามจริง หัวใจสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ในทรศนะของผมอยู่ตรง มาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ แต่พออีกมาตรา ๑๖ มาเสียก่อนแต่ก่อนจะกล่าวไปถึงนี้ผมก็ขอล่าว่าอ้างอิงถึงท่านสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่สักหน่อย รู้สึกว่าท่านจะเก่งมากทีเดียว ออกมาได้ ๒ ข้างเลย แะปทางรัฐบาลและเอาผมด้วยเข้าไปอย่างไรก็ตามเถอะ นั่นไม่สำคัญ สำคัญประเด็นอย่างนี้ครับ เมื่อกี้มาตรา ๑๖ นี้ผู้แปรญัตติแยกเป็นสองประเด็น ประเด็นของคุณทองดีนั้นอยากให้อองรัฐมนตรีรักษาการแทน ซึ่งท่านกรรมาธิการก็บอกว่าเป็นไปไม่ได้ในแง่กฎหมาย อันนี้ผมตั้งตัวเป็นกลาง คือผมไม่ได้ขอแปรญัตติไว้เป็นความจริง ที่นี้มาถึงหัวข้อของผ้อยู่ตรงที่ว่ากฎกระทรวงนี้ที่ออกมาแล้วนี้ที่รัฐมนตรีสั่งให้เจ้าหน้าที่ทำออกมาแล้วเกี่ยวกับระเบียบแบบแผน กฎกระทรวงในการสำรวจในการออกอะไรต่ออะไรนี้ ให้คณะกรรมการปิโตรเลียมได้ทำการพิจารณาเห็นชอบด้วยเสียก่อน ที่นี้ท่านก็พาดพิงไปถึงมาตรา ๑๗ ท่านกรรมาธิการคุณสมภพ พูดไปถึงมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ ซึ่งหมายถึงกรรมการ ที่นี้ท่านบอกว่าถ้ารัฐมนตรี กรรมการเห็นด้วยคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยนี้ท่านก็พูดในแง่กฎหมายอีก ไม่พูดในแง่ข้อเท็จจริงในการบริหารงานของประเทศชาติไทยเราจะต้องยอมรับว่าในประเทศไทยนั้นนะ รัฐมนตรีนะ เรื่องใดถ้ารัฐมนตรีกระทรวงใดเสนอขึ้นไปแล้วนี้มีเซ็นสัญญาอย่างหนึ่ง ถ้าอธิบดีกับรัฐมนตรีเห็นขึ้นไป รายละเอียดทั้งหลายก็ยอมอยู่ที่รัฐมนตรีนั้น อยู่ที่กระทรวงนั้น ถ้าไม่ใช่รุนแรงจริง ๆ แล้ว คณะรัฐมนตรีก็ยอมไม่มีการคัดค้าน ถ้าการคัดค้าน ส่วนมากถ้ามีมารยาท รัฐมนตรีนั้นต้องลาออกไป และยิ่งการบริหารงานแบบปัจจุบันนี้ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านนี้ก็แบบว่าแต่ละกระทรวงก็ต่างคนต่างว่กันไป ก็ประนีประนอมกัน นี่มันก็เป็นประเด็นที่ว่า มันไม่ใช่เรื่องว่ารัฐมนตรีจะมารับผิดชอบหรือไม่ และเดี๋ยวมะมาถึงมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ นี้ผมขอยืนยันว่าทั้งหมดนี้มันไม่ได้เกี่ยวไม่เกี่ยวกับเรื่องใครคอร์รัปชัน แต่ว่าเราป้องกันสองฝ่ายว่ากฎกระทรวงนี้ ถ้าออกมา เขียนบางข้อนี้ มันอาจกระทบกระเทือนผลประโยชน์ ความหวังของประเทศชาติ ขณะนี้ก็คือรายได้จากน้ำมัน จากภาษีน้ำมัน จากผลิตผลน้ำมัน มันไม่แต่เพียงปกป้องรัฐมนตรีที่บริสุทธิ์ มันก็ยังไม่ปกป้องบริษัทน้ำมันเขา ถ้าเขามาลงทุนอย่างบริสุทธิ์ใจ ว่าคน ๆ เดียวจะใช้อำนาจไป

บีบเขาโดยใช้เจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งนะ ออกกฎหมายแบบนี้ ในเมื่อมีกรรมการอยู่หลาย
 กระทรวงอยู่ในนั้น และมีอำนาจในการลงมติมันก็ทำให้สามารถที่จะแสวงหาความยุติธรรมได้
 และเงินภาษีอากรน้ำมันจะได้ แทนที่มันจะไปรั่วไหลโอกาสจะรั่วไหลเข้ากระเป๋าใคร มันก็จะ
 มีเข้าคลังของประเทศชาติ ดุลการค้า ดุลการชำระเงินมันก็จะช่วยขึ้น ผมได้ทราบอะไรมาคณะ
 แต่ผมไม่ใช่คนปากตลาด ผมทราบมาสิบเรื่อง นี้ผมพูดเสียเรื่องหนึ่ง แล้วผมก็ฟ้องต่อประชาชน
 แล้วผมยังไม่ถึงเวลาของผม ผมเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ก็รัฐบาลมานานก็ผ่านไป ถ้าไม่ทำอีก
 ถ้ายับยั้งกันไปได้ผมก็พอใจ ผมไม่เคยไปตำใคร เรามีหลักฐานแล้ว แต่ปัญหามันมีอยู่ว่าอย่า
 พูดเลยว่าบริสุทธิ์หรือว่าเราไม่ได้ว่ากล่าวหาขณะนี้ เราไม่ได้กล่าวหา อยากจะให้กรรมการนี้
 ได้พิจารณากัน ๖-๗ คน แล้วก็ได้รับรองกันเสียก่อน ก่อนที่จะออกมา นอกจากรัฐมนตรี
 คนเดียว กฎหมายเหมืองแร่ก็มีรัฐมนตรีคนเดียวเป็นคนชี้ขาด ชี้ขาดออกมา แต่โดยความ
 ตั้งใจไม่ตั้งใจนั้นมีสารพัด ผลประโยชน์มันกระทบกระเทือนสองฝ่าย เดียวนี้บริษัทน้ำมันนี้
 บางที่ไม่รู้ว่าใครรังแกใคร ทางนี้ขอติดสินบน ทางนี้อาจจะไม่ยอม ทางนี้อาจจะรังแกทางนี้
 บริษัทน้ำมันเขาก็ได้รับความยุติธรรม อันนี้ประเด็นมันอยู่ตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ประเด็นของผม ความจริงอันนี้มันยังมีความสำคัญสำหรับความรู้สึกรู้สึกของผมน้อยกว่ามาตรา ๑๗
 กับมาตรา ๑๘ นี้มาตรา ๑๘ ก็ตั้งกรรมการบีโตรเลียมขึ้นมาไม่มีอำนาจอะไรเลย นอกจากให้
 คำปรึกษา ผมถือว่าการร่างกฎหมายฉบับนี้มีอะไรสลับซับซ้อนอยู่เบื้องหลังเบื้องหน้าอยู่มาก
 ซึ่งไม่อยากจะพูด เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันเฉพาะประเด็นที่ว่ากฎกระทรวงที่จะมีผลต่อการ
 สำรวจน้ำมัน การผลิตน้ำมันนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่กระทรวงโดยรัฐมนตรีสั่งให้ออกมาเป็นกฎ
 กระทรวงแล้ว ควรที่จะได้รับการอนุมัติความเห็นชอบจากคณะกรรมการบีโตรเลียมส่วนใหญ่
 เสียก่อน เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ผมยืนยันอย่างนี้ครับ เพราะประเด็นของผม มี
 ประเด็นเดียว ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อนี้ไปผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะ
 เห็นควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอมารหรือว่าจะให้แก้ไขตามผู้แปรญัตติ ท่าน
 ผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอมาร โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามผู้แปรญัตติ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างที่
คณะกรรมการธิการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗

นายชวน กิตติศรีวรพันธ์ (นครพนม) : มาตรา ๑๗ นี้ ผมอยากจะเรียนถามท่าน
ประธานกรรมการว่า ตอนวรรคสุดท้ายต่อจาก ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และบุคคล
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ "บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้ง ต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการ
ที่มีกรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่" ผมขอเรียนถามว่า ถ้าจะตัดข้อความทั้งหมดออกนั้นจะ
เป็นผลเสียหายต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างไรครับ ผมขอเรียนถามแค่นี้ก่อน แล้วผมจะ
ชี้ให้ท่านเห็นว่า การที่มีคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไปจากคณะรัฐมนตรีนี้ มันเคยมีปัญหา
เกิดขึ้นแล้ว ถ้าหากว่าท่านประธานสภาจะย้อนไปถึงเมื่อประมาณสักปีสองปีนี้ ท่านจะเห็นว่า
บริษัทน้ำมันที่ทำการผิดพลาดจากการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ได้ถูกทางกรมตำรวจโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในรัฐบาลของ ฯพณฯ จอมพล ถนอม นีจับ จนกระทั่งบัดนี้ก็ไม่ได้มีการดำเนินคดี
อะไรเกิดขึ้น ทั้งๆ ที่ผู้กระทำความผิดได้รับสารภาพผิดต่อการกระทำความผิดนั้นแล้ว ผมก็
อยากจะเรียนถามประธานกรรมการว่า ถ้าจะตัดออกจะเป็นผลเสียหายอย่างไรครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (กรรมการ) : ผมขออนุญาตชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ดังนี้ ความในวรรคสองที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นนั้น ก็ได้เพิ่มขึ้นตามคำแปรญัตติของ
ท่านสมาชิก เราได้ตกลงกันได้ จึงได้มาเป็นผลดังที่ปรากฏอยู่เช่นนี้ เพราะเหตุว่า คณะกรรมการ

เห็นด้วยกับความคิดเห็นของท่านว่า เป็นความคิดเห็นที่ถูกต้อง กล่าวคือในร่างเดิมของรัฐบาล นั้นเองก็บอกว่า มีบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ซึ่งหมายถึงบุคคลภายนอก ซึ่งอาจจะมีความจำเป็น มีความรอบรู้ในกิจการปิโตรเลียม คราวนี้ท่านสมาชิกก็เป็นห่วงว่า หกคนนั้นเองอาจจะไปแต่งตั้งบุคคลในกรมใดกรมหนึ่งมากเกินไป อย่างกรมทรัพยากรธรณี อาจจะมีแต่งตั้งจากทรัพยากรหรือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมากเกินไป จะกลายเป็นพวกเดียวกัน ท่านต้องการให้มีดุลถ่วง เราได้เห็นด้วยความคิดเห็นอันนี้ เพื่อให้แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ใจ คณะกรรมการจึงได้แก้บอกว่า บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้ง ต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมการโดยตำแหน่ง สังกัดอยู่ คือหกคนนั้นอย่างน้อยสามคนจะต้องไม่เป็นข้าราชการในกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติหรือเป็นข้าราชการในกรมป่าไม้ กรมสรรพากร คือต้องการให้มีคนนอกอยู่บ้างจริงๆ ไม่ใช่คนในกระทรวงนั้นๆ ที่จะทำให้การลงมติได้ผันแปรไปได้ อันนี้เป็นการใกล้เคียงกัน ระหว่างคณะกรรมการกับผู้แปรญัตติครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีผู้แปรญัตติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงท่านก็ทำผิดข้อบังคับอีก มาตรา ๑๗ ผู้แปรญัตตินะ ฟังให้ดี นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จุริมาศ และ นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการก็ได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ พอใจ ข้าพเจ้ายกมือทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ท่านก็ไม่ชี้ ไปชี้คุณชวนซึ่งพอใจกรรมการแก้ไข นี่ท่านผิดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นท่านเลิกประชุม กลับไปบ้านนอนนอน ๓ วัน ๓ คืน ข้อบังคับการประชุมก็ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าไปๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มาตรา ๑๗ นั้นนั้น ตามร่างของคณะกรรมการ ซึ่งคงไว้ที่เสนอต่อสภานี้ ข้าพเจ้าจะขออ่านให้ฟัง "มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการปิโตรเลียม ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นประธาน

กรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ” ของข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรมเสนอแปรญัตติตั้งนี้ “ให้มีคณะกรรมการ คณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการปิโตรเลียม” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร และบุคคลซึ่งรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการและเลขานุการ” ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่ข้าพเจ้าได้เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ตาม ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ตาม ปลัดกระทรวงกลาโหมก็ตาม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมก็ตาม อธิบดีกรมบัญชีกลางหรืออะไรเหล่านั้นนั้น ข้าพเจ้าต้องการให้กิจการของปิโตรเลียมนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้มันสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ท่านประธาน เท่าที่ร่างเดิมที่กรมการโยนย่นมานี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลส่วนน้อยไม่เหมาะสม เราต้องเอารัฐมนตรีว่าการทั้งสองกระทรวงเข้ามาเป็นกรรมการมันถึงจะสมบูรณ์จริงๆ เพราะกิจการปิโตรเลียมนี้เป็นกิจการใหญ่ ท่านประธานที่เคารพ นี่ก็ไม่ทันไรรัฐบาลก็จะชูเอี้ยและสมยอมอีก จะให้น้ำมันขึ้น ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ว่านถามไปแล้ว เมื่อท่านให้ขึ้น ประชาชนเดือดร้อนอีก สินค้าข้าวของจะแพงขึ้นอีก ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานไม่เป็นห่วงซีเพราะท่านนั่งรถตำแหน่งของรองประธานสภา คนที่ ๒ มีรถยนต์ น้ำมันก็หลวงออกให้ อย่างนี้ท่านไม่เดือดร้อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้เข้าประเด็นหน่อยครับ คุณทองดี ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้านี้ซีโดยสารถแก้กชี้นี้ และแก้กชี้แทนที่จะเล่นข้าพเจ้า ๒๕ บาท ข้าพเจ้าต้องมาประชุมสภา ๔๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น และใครเดือดร้อน หมูเห็ดเปิดไก่อก็แพงขึ้นอีก ผักก็แพงขึ้นอีก ตาสีตาสายมาตามี เดือดร้อนอีก

ท่านประธาน ขั้วของจะแพงขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยื่นหยัดเท่าที่ ข้าพเจ้าเสนอค่าแปรญัตติมานี้ เพิ่มคณะกรรมการให้มากหลายยิ่งขึ้น มันเป็นผลประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติ ข้าพเจ้าขอยื่นหยัด

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ก่อนที่ผมจะอภิปราย ผมอยากจะขอเรียนปรึกษาอย่างนี้ว่า คือมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ นี้ มันพัวพันกันนะครับ คุณทองดี อิศราชีวิน ได้ขอเพิ่มคณะกรรมการปิโตรเลียมเข้าไปในมาตรา ๑๗ ซึ่งก็มีรัฐมนตรีเพิ่มเข้าไป ขณะที่ของผมเองก็มีการขอเพิ่ม แต่ที่ว่าของผมพัวพันไปถึงมาตรา ๑๘ หมายถึงอำนาจของคณะกรรมการปิโตรเลียม แต่คุณทองดี ไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนปรึกษาว่าขอให้พิจารณาของคุณทองดีให้เสร็จไปเสียก่อนได้ไหมครับ แล้วผมจะอภิปรายติดต่อกัน เพราะของผมมันมีพัวพันไปถึงอำนาจกรรมการนี้ แต่คุณทองดีไม่ได้ตั้งใจเรื่องกรรมการอำนาจของกรรมการ ดังนั้นผมขอให้ว่าเฉพาะของคุณทองดีไปก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : สำหรับมาตรา ๑๗ ผมขอมติ เอาคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามคณะกรรมการธิการว่าท่านจะเห็นด้วยไหมเท่าที่ข้าพเจ้าเพิ่มตำแหน่งกรรมการให้มากยิ่งขึ้น และเป็นเพราะเหตุใดท่านถึงยืนยันตามร่างเดิม ทำไมถึงไม่เพิ่มตามที่ข้าพเจ้าเสนอแปรญัตติ ท่านมีเหตุผลอย่างไรหรือไม่ ถ้าท่านแสดงเหตุผลดี ข้าพเจ้าอาจจะยกมือให้

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมธิการ) : คณะกรรมการธิการขอกราบเรียนชี้แจงถึงเหตุผลที่คณะกรรมการธิการยังคงตัวบุคคลที่ตามร่างของรัฐบาล ทั้งนี้ก็โดยคณะกรรมการได้พิจารณาว่า หลักการของร่างรัฐบาลนั้นได้กำหนดฐานะของคณะกรรมการปิโตรเลียมนั้นให้เป็นฐานะที่ปรึกษาของรัฐมนตรี มีหน้าที่ให้คำแนะนำให้ความคิดเห็นแก่รัฐมนตรี และนอกจากนั้นเมื่อได้พิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแล้ว ดังปรากฏตามมาตรา ๑๘ เช่นการให้สัมปทาน การต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม การต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียม การขยายอายุสัมปทาน การอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการ

หรืออะไรต่าง ๆ ก็ล้วนแต่รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ในทางเทคนิคที่จำเป็นที่จะต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่มีความรอบรู้ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับรายละเอียดสัมปทานในเรื่องการสำรวจแปลงพื้นที่สำรวจในเรื่องการผลิต ฉะนั้นเมื่อลักษณะของงานมีไปในทางเทคนิคเช่นนี้ก็จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีความรอบรู้เพื่อที่จะสามารถให้ความคิดเห็นคำแนะนำแก่รัฐมนตรีได้เป็นที่ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามรัฐมนตรีก็ควรที่จะมีอำนาจในการวินิจฉัยว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการนั้นเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายอย่างไร เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมประเทศชาติแค่ไหนเพียงไร เมื่อหลักการของร่างรัฐบาลมีลักษณะเช่นนี้ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลออกไปดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอนั้นก็จะทำให้ไม่สอดคล้องกับลักษณะงาน ลักษณะหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ เพราะเหตุที่ว่าจะมีบุคคลที่ไม่สันทัดในลักษณะของงานปีเตอร์เลียมออกไป ซึ่งจะเป็นผลเสียมากกว่าผลดี คณะกรรมการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคงไว้ ไม่สามารถอนุโลมให้สมาชิกผู้มีเกียรติได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการเสนอมา หรือว่าจะให้แก้ไขตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการเสนอมา ต่อไปครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมต้องขอภัยคุณทองดี ความจริงก็อยากจะยกมือให้เหมือนกัน ถ้าหากคาบมาถึงมาตรา ๑๘ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ขอแปรญัตติไว้ทั้งหมดประมาณเกือบ ๑๐ กว่ามาตรา ทั้งหมดนี้ก็มาพัวพันอยู่ตรง สำคัญอยู่ตรงมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ เมื่อเดิมเมื่อมีการเร่งที่จะให้มีการออกกฎหมายปิโตรเลียมมานี้ ก็ได้มีคณะกรรมการปิโตรเลียมอยู่เก่าแล้วในการยกวาง แล้วก็รัฐมนตรีบางท่านได้เข้าไป แล้วก็ยกวางขึ้นมา ก็กลัวว่าฝรั่งมังค่าจะรีบถอยไป เดียวนี้เหตุผลที่ว่าฝรั่งบริษัชน้ำมันจะรีบถอยไปนั้นก็เห็นจะหมดไป เพราะเหตุว่าเกิดวิกฤตการณ์ของผู้ผลิตน้ำมัน ประเทศเจ้าของน้ำมันในตะวันออกกลาง ฉะนั้นเหตุผลทุกอย่างที่บริษัชน้ำมันที่มีทุนทั้งหลายเหล่านี้ต้องอยู่ในประเทศไทยนี้ตามร่างของคณะกรรมการนี้ในมาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการปิโตรเลียม ซึ่งส่วนมากก็เป็นระดับอธิบดี ระดับอธิบดีเช่นว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร แล้วผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง นี่ผมก็ไม่ค่อยตั้งใจเท่าไร ผมอยากจะให้ สำหรับการแปรญัตติของผมมาตรา ๑๗ นั้น อยากจะให้ป็นระดับรัฐมนตรีหรือว่าตัวแทนของรัฐมนตรี เช่นว่าผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง หรือว่าจะป็นอธิบดีท่านเหล่านี้ ผมก็ไม่ขัดข้องเหมือนกัน แต่สำคัญอยู่ที่มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๗ นี้ตั้งขึ้นมาไม่มีความหมายเลย พูดยตามหลัก มาตรา ๑๘ คณะกรรมการปิโตรเลียมนี้ไม่มีอำนาจเลย มีอำนาจน้อยมาก มาตรา ๑๘ ได้เขียนไว้ว่า ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมองลงไปแล้วมีอยู่นิดเดียว มีส่วนที่ไม่สำคัญ แต่ที่สำคัญก็คือว่ามีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรี มีหน้าที่ป็นเพียงที่ปรึกษา และคำแนะนำ ซึ่งไม่เอาก็ได้ แล้วท่านประธานที่เคารพ ท่านฟังเรื่องสำคัญในมาตรา ๑๘ นะครับ ๑. การให้สัมปทานน้ำมัน ๒. การต่ออายุเวลาสำรวจปิโตรเลียม ๓. การต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียม ๔. การต่ออายุสัมปทาน ๕. การอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการ ๖. การอนุญาตให้โอนสัมปทานจากบริษัทหนึ่งไปยังบริษัทหนึ่ง ๗. การเพิกถอนสัมปทาน เพิกถอนสัมปทานน้ำมันนะครับ เกิดสงครามอยู่แล้วตะวันออกกลางนั้นนะสิทธิเพียงเท่านี้ก็ตายกันแล้ว ๘. การสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาปิโตรเลียมเพื่อใช้ในราชอาณาจักร

จะจัดส่งไว้เท่านั้นเปอร์เซ็นต์ ๒๑ เปอร์เซ็นต์ สักว่าผลิตไปแล้วให้จัดส่งไว้เพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ก็อยู่ในวินิจฉัยของรัฐมนตรีแต่ผู้เดียว การห้ามส่งปิโตรเลียมออกนอกราชอาณาจักร การสั่งรับสัมปทานเสียดำภาคหลวงเป็นปิโตรเลียม การชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศและเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างของคณะกรรมการนี้มาตรา ๑๘ คณะกรรมการปิโตรเลียมมีอำนาจเพียงแต่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเท่านั้นไม่ได้มีอำนาจในการออกเสียงหรืออิทธิพลต่อรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเรื่องของเรื่องที่อยู่ที่ว่ารัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียว เดียวท่านกรรมการก็ต้องขึ้นมาได้ว่าจะต้องเสนอต่อรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีเสียก่อน นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมว่าจะต้องมีเรื่องจะต้องแก้ตัวให้ฟังว่าการทำอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ได้เรียนย้ำแล้วว่า กิจกรรมน้ำมันนั้นมีความสำคัญเพียงใด เป็นความหวังของประชาชนที่ยากจนคนแค่นเพียงใด เราอาจจะลดภาษีต่อไป ถ้าหากพบน้ำมันมหาศาล เราอาจจะได้แก้ดุลการค้า เราอาจจะแก้ดุลชำระเงิน ถ้าเราได้น้ำมัน แต่การที่ให้รัฐมนตรีเพียงคนเดียวมีอำนาจเพิกถอนสัมปทานให้สัมปทานอะไรเหล่านี้โดยคณะกรรมการปิโตรเลียมนี้เขียนขึ้นมาหลอกกันเฉย ๆ เขียนขึ้นมาเพื่อให้คำปรึกษาเรารู้ว่ารัฐมนตรีไม่ต้องเอาก็ได้ และเรื่องนี้ก็เคยมีเหตุมาแล้ว รัฐมนตรีด้วยกันเองในขณะนี้เองเคยทะเลาะกันมาแล้ว ก็โดยเพราะอำนาจกฎหมายท่านให้อำนาจกฎหมายเขาไว้ ถ้ารัฐมนตรีเสนอมา คณะรัฐมนตรี

๑. ไม่มีข้อมูล ไม่มีใครศึกษา

๒. คณะรัฐมนตรีจะไปคัดค้านรัฐมนตรีระดับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้อย่างไร ถ้าคัดค้านเขาก็ต้องลาออกตามมารยาทไป

นี่แหละครึบการที่ให้อำนาจคน ๆ เดียว ผมไม่ได้บอกว่า ท่านรัฐมนตรีนี้ท่านจะคอร์รัปชันหรืออะไรอย่างที่มีบางท่านได้ว่า แต่ผมว่าถ้าท่านเป็นคนดีมันเป็นการป้องกันมันเป็นเกราะป้องกันสำหรับรัฐมนตรี กรรมการนี้เป็นกรรมการที่สำคัญที่สุด ถ้าจะมีกรรมการสำคัญอะไรขึ้นมาในการที่จะแก้ไขภาวะการเงินของประเทศภาวะเศรษฐกิจ ควรจะให้มันตัวแทน

ของท่านรัฐมนตรีกระทรวงอื่น ให้ไปดุลกันไว้ให้ไปเป็นมติเสนอเรื่องขึ้นมาให้สัมปทานนี้ ให้กรรมการปิโตรเลียมขึ้นมาแล้ว รัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ เสนอเข้า คร.ม. มา คร.ม. ก็อนุมัติไป อย่างน้อยก็มีการกลั่นกรองในระดับกรรมการในระดับกรรมการปิโตรเลียม ท่านประธานที่เคารพ ท่านดูเพียงนิดเดียวอย่างผมอ่านให้ฟัง การออกสัมปทาน และการเพิกถอนสัมปทานหรือการขยายเวลาการผลิตปิโตรเลียมไปเพียง ๒ วันหรือ ๓ วัน อย่างนี้ มันกระทบกระเทือนแค่ไหน เป็นอำนาจที่มีอยู่ของรัฐมนตรี มาตราต่อ ๆ ไปเหล่านี้ อยู่ในอำนาจรัฐมนตรีทั้งนั้นเลย อำนาจของกรรมการปิโตรเลียม มีแต่อำนาจที่ไม่สำคัญ ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติบ้านเมืองนะครับ มีความหวังอยู่ตรงน้ำมัน แต่น้ำมันนั้นมันมีแน่ ผมก็ได้รับรายงานลับ ๆ มาเยอะแยะว่า เมืองไทยมีแน่แม้แต่ผลประโยชน์ ๕๐ ต่อ ๕๐ นี้ บริษัทต่างประเทศ ที่มาลงทุนมหาศาลก็อาจจะต้องเพิ่มให้เรา ถ้าเราจะเอาเขา อินโดนีเซียก็รายได้จากน้ำมัน ปีกลาย ๔๐๐ กว่าล้านดอลลาร์ เดียวนี้เขาเพิ่มขึ้นแล้ว เดียวนี้ตะวันออกกลางก็ฟุ้งไม่ได้ การ น้ำมันสำรองในโลกอาจจะต้องถูกน้ำมันที่ซัพพลาย (supply) อาจจะต้องถูกตัดถึง ๘๕ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นเมืองไทยนี้มี ตามลักษณะธรณีวิทยาว่ามี แล้วการที่ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีท่านเดียว ไม่ว่าจะเป็คุณพจน์ สารสิน ไม่ว่าจะเป็คุณอะไร ผมไม่สำคัญทั้งนั้นแหละ แต่การให้ คน ๆ เดียวมีอำนาจ ท่านประธานผลประโยชน์ประเทศชาติมันเสียทั้งผลผู้มาลงทุนมันเสีย ทั้งผู้อะไร สมมติว่าทางรัฐมนตรีหรือทางเจ้าหน้าที่เกิดไม่สุจริตขึ้นมา ผู้ลงทุนบริษัทน้ำมัน เขาสุจริต ก็อาจจะให้อำนาจคน ๆ เดียวในการกลั่นแกล้ง นั้นข้อที่หนึ่ง ข้อที่สอง ถ้าเกิดบริษัท น้ำมันนี้อยากจะลดน้ำมันก็ติดสินบนเพียงเจ้าหน้าที่หรือรัฐมนตรีคนเดียว ถ้าท่านรัฐมนตรี คนนี้เป็นคนสุจริตก็แล้วกันไป ถ้าไม่สุจริตใครจะคอยเช็ค (check) ใครจะคอยตรวจ แล้ว ไม่ใช่เรื่องการบริหารเมืองไทยของรัฐบาลชุดนี้ปัจจุบันนี้ต่างคนต่างบริหาร ต่างคนต่างอยู่กับ คนละกระทรวง ท่านนายกรัฐมนตรี ขออภัย ได้กล่าวถึงท่านหน่อย ท่านก็จะปลดเกษียณ อีกปีหนึ่งข้างหน้า ท่านทุกวันนั้นก็ไกลเกลียดประนีประนอมไป รัฐมนตรีก็ต่างคนก็ต่างว่าของตัวเองไปก็ไม่อยากจะว่า เพราะฉะนั้นเรื่องอันนี้ผลประโยชน์มันแรง ทีนี้ถ้าเกิดผลประโยชน์ ทางการเมือง เงินน้ำมันเป็นพัน ๆ ล้าน หมื่นล้าน อยากจะส่งน้ำมันออกจำนวนเท่านั้นเปอร์เซนต์

ใช้อำนาจนี้สั่งไว้เสียเท่านี้เปอร์เซ็นต์ เหตุผลมันมี ทำได้ อดีตรัฐมนตรีที่เสียชีวิตไปแล้วซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ไม่อยากจะเอ่ยชื่อได้อย่างสถิติจนรัฐบาลจอมพล ป. เกลิบเคลิ้มหมดเลย ในการสร้างเชื่อในการสร้างอะไรตัวเลขเหล่านั้นส่วนใหญ่โกหกทั้งนั้นเลย ยกเลขตัวเลขทั้งนั้น และเอาเงินมาเป็นพัน ๆ ล้าน มาสร้าง จ่ายเงินผิดประเภท ปีเดียว ๕๖ ล้านบาท มีมาแล้ว ผมไม่อยากจะพูดถึง รัฐมนตรีคนอื่นจะไปก้าวก่ายได้อย่างไร ตัวเลขตัวก็ไม่มี ไม่มีหน้าที่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ากรรมการปิโตรเลียมนี้ ถึงจะไม่เอาระดับรัฐมนตรี เอาตัวแทนของรัฐมนตรีลงไป ก็ขอให้มีความอำนาจในการโหวตในการดูแล นี่พูดถึงไว้บ้าง ก็เป็นการป้องกันคดี ป้องกันทั้งผู้ลงทุน ป้องกันทั้งรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีปัจจุบัน ๆ หนา ๆ พจน์ สารสินนี้อายุท่านก็มากแล้ว ท่านอาจจะอยู่ปีสองปี ท่านไม่มีความหมาย ผมก็ยอมรับไว้ก่อน ที่นี้ถ้าคนต่อไปมาล่ะ นาย ก. นาย ข. มีสเตอร์อะไรก็แล้วแต่ ก็มีความอำนาจ อำนาจกฎหมายนี้อีก นี่ผลประโยชน์ทางการเมือง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านประธานที่เคารพ สมมติว่าเกิดพบน้ำมันมหาศาลขึ้นมา เงินอันนี้ เพราะว่าคน ๆ เดียวมีอำนาจนี้ เงินอันนี้มันจะไปทำให้ดุลการเมืองในประเทศเสียไป หรืออาจจะส่งเสริมให้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แม้แต่รัฐบาลเองนี้ขึ้นมามีอำนาจในทางการเมืองได้ เพราะเงินน้ำมันเงินเยาะ เยาะกว่าเงินทุกสิ่งทุกอย่างหมด อย่างเมื่อสองสามวันนี่รัฐบาลอเมริกาสั่งให้การผลิตเหล็กและการผลิตทองแดงสั่งให้ ๒๑ เปอร์เซ็นต์กับ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ให้เก็บสต็อก (stock) ไว้เพื่อป้องกันประเทศ น้ำมันนี้ก็ให้อำนาจไว้ในมาตรา ๑๘ ให้แก่รัฐมนตรีไว้เหมือนกัน ให้สั่ง สามารถจะกักจะจ่ายเท่าใด อยู่เท่าใด กรรมการไม่มีอำนาจ เหตุผลก็ยกตัวเลขมา แล้ว ค.ร.ม. จะว่าอย่างไรได้ ผมอยากจะทราบ ท่านนายกจะว่าอย่างไร ก็รัฐมนตรีเขามีอำนาจ เพราะฉะนั้นผมถึงมีความเห็นว่ากรรมการอันนี้ผมยินดีที่จะใช้กรรมการ จะต่อรองให้อย่างไรก็ได้ ใครเป็นเลขานุการก็ได้ แต่ขอให้มีความตัวแทนของกระทรวง ตัวแทนระดับรัฐมนตรีไป หรือมอบหมายจากรัฐมนตรีไป หรือแต่งตั้งจากสำนักนายกไป ขอให้มีความอำนาจในการโหวตสิ่งสำคัญในการให้สัมปทานเหล่านี้มันผลประโยชน์ประเทศชาติ ผมจะขอยกตัวอย่างอีกข้อหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมืออย่างไรกัน เราก็ทราบกันมา ท่านสมาชิกในคณะกรรมการก็พูดกันมามากมาย จนกระทั่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการแต่งตั้งรัฐมนตรีคนใหม่เข้าไปเป็นกรรมการด้วยสองสามท่าน

ก็ทำให้อะไร ๆ มันดีขึ้นมา ขนาดกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจในการไต่สวนนะครับ เราก็ยังมีข้อดีเทียบกันจนได้ แล้วมันยังมีข้อสงสัย การที่รัฐบาลจะปกครองประเทศชาติ แล้วให้ประชาชนให้ตัวแทนราษฎรมีแต่ความสงสัย สงสัยว่าผลประโยชน์ของประเทศนี้มันเป็นของใครกันแน่ แล้วมันจะอยู่กันได้อย่างไร นี่ผมเป็นห่วงครับ ผมไม่ได้ห่วงว่าท่านคนนี้จะคอร์รัปชัน ท่านอาจจะไม่ทำ ท่านจะผลอไฟล แล้วก็อาจจะมียหลายอย่าง เจ้าหน้าที่ท่านสั่งเข้าไป เพราะอำนาจของท่านมันมีคนเดียว ผมไม่เชื่อ ผมไม่เชื่อว่าคน ๆ เดียว นี้จะรักษาผลประโยชน์ประเทศชาติ โดยเฉพาะเป็นเงินพันล้าน หมื่นล้าน ผมไม่มีความเชื่อ ผมไม่เชื่อในตัวผมเอง ถ้าผมอยู่ฐานะอย่างนั้น ท่านประธาน หรือจะโต้ตอบอย่างไรก็ได้ตอบเถอะ จะใช้ซีแมนติคส์ (semantics) จะใช้ศิลป์ในการพูดทางกฎหมาย จะใช้อะไร ผมทราบ ผมทราบดี ผมก็ไม่ถนัดนัก ในการเปิดเผยเบื้องหลังเบื้องหน้าของใคร อยากให้บ้านเมืองนี้มันได้มีการเปลี่ยนแปลงตกทอดกันไปอยู่ในความสงบสุข สถาบันเรายังคงอยู่ อย่าให้มันรุนแรงกันมากนัก ก็อย่าถือว่ามีอำนาจกัน เพราะฉะนั้นเรื่องน้ำมันนี้เป็นเรื่องสำคัญ มาตราทั้งหมดถ้าหากว่ามาตรา ๑๗ กับ ๑๘ นี้อยู่ที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติจริง ๆ ครับ และผมกลัวว่าโฉมหน้าการเมืองนี้จะถูกเรื่องน้ำมันนี้เข้ามา เพราะฉะนั้นผมอยากให้ทุกกระทรวงเข้าไปดูกันไว้ช่วยกันสอดส่องไว้ อย่างน้อยก็ในคณะรัฐบาลเอง พรรครัฐบาลเอง นี่ผมอยากจะขอฟุดเท่านี้ ผมก็อยากจะฟังกรรมาธิการ ท่านจะว่าอย่างไร จะต่อรองกันได้ไหม หรือท่านจะไม่ยอม จะยืนยันเอาเพื่ออะไรกัน ขอฟังเหตุผลนะครับ แต่ถ้าจะลงกรรมการ แต่ผมขอเรียนให้ทราบจะใช้กรรมการเดินผมก็ยอม จะใช้ระดับตัวแทนของรัฐมนตรีผมก็ยอม แต่ต้องการให้มีอำนาจ ขอให้ไม่ใช่เป็นเพียงที่ปรึกษาของรัฐมนตรีนะครับ ไม่ใช่เป็นเพียงที่ปรึกษาหรือให้คำแนะนำซึ่งไม่มีใครสนใจหรอก ในการบริหารสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผมอยู่ทางเศรษฐกิจ ขอบพระคุณมาก ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญกรรมาธิการ เตียว ๆ ให้กรรมาธิการชี้แจง
หน่อย

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ผมขอประท้วงก่อนครับเพื่อให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๗ นั้นท่านประธานถามว่า ใครเห็นด้วยกับร่างเดิม อันนี้ไม่ถูกครับ ต้องใครเห็นด้วยกับร่างที่กรรมการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไซ้ๆ ผมหมายถึงนั้นครับๆ ผมหมายถึงนั้น

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ท่านใช้คำว่า "ร่างเดิม" นะ ก็สภาลงมติไปแล้ว มันเป็นร่างเดิม ร่างเดิมมีการแก้ไข มาตรา ๑๗ นะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือร่างของกรรมการนั่นเองละครับ

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ต้องใช้คำว่า "ร่างกรรมการ" ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไซ้ครับ

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : สภาลงมติไปตามร่างเดิมก็ไม่ต้องแก้ไข นี่กรรมการแก้มาแล้ว ผมว่าควรจะลงมติใหม่ ใช้ใหม่ให้มันถูกต้อง รายงานการประชุมก็มีมาตรา ๑๗ ครับ ขออีกนิดเดียว เดี่ยวผิตมันเป็นโมฆะไปเลย อันนี้แก้ไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นก็ไปตามร่างเดิม กรรมการแก้ไม่ได้เลย ผมจำได้ อยากให้ลงมติใหม่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ขอบคุณครับ ผมมีเจตนาเหมือนอย่างนั้นนะ คือร่างที่กรรมการแก้ไขมาครับ ก็ลงมติผ่านไปแล้ว ก็เข้าใจกันอยู่แล้วนี่ครับ

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : เพราะว่าสมาชิกยกมือว่าตามร่างเดิม เพราะท่านใช้คำว่า "ร่างเดิม" เพราะฉะนั้นน่าจะลงมติใหม่ให้มันถูกต้องว่า ใครเห็นชอบกับร่างที่กรรมการแก้ไข แล้วใครเห็นชอบกับคุณทองดี ต้องเป็นอย่างนี้ เพราะว่าเดี๋ยวมันจะเป็นโมฆะแล้วอายี่นจะแก้ไม่ได้ ผมได้ยินอย่างนั้น เข้าใจว่าสภาก็ได้ยินอย่างนั้นด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมก็พูดอย่างนั้น ผมขอยืนยันเหมือนกัน ผมรับว่าอย่างนั้น คือผมมีเจตนาตามร่างที่กรรมการเสนอมานั้นแหละครับ เป็นที่เข้าใจกัน

อยู่แล้วใช่ไหมครับ หรือว่าจะให้สภาลงมติ ก็เข้าใจกันอย่างนั้นแล้วนี่ครับทุก ๆ คนนะ เชิญ
กรรมการชี้แจง

นายอุตร ตันตีสุนทร (กรรมการ): เมื่อตะกี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ส่งวน
คำแปรญัตติไว้เกี่ยวกับเรื่องอำนาจของคณะกรรมการ อยากจะให้มีมากกว่านั้น และนอกจากนั้น
ยังได้ตั้งข้อสังเกตว่ารัฐมนตรีมีอำนาจแต่ผู้เดียวในการที่จะให้สัมปทานน้ำมัน ผมใคร่ขอเรียน
ชี้แจงว่าสำหรับอำนาจของรัฐมนตรีในการที่จะให้สัมปทานนั้นขอให้ไปพลิกดูมาตรา ๒๔
หมวดที่ ๓ นะครับ การสำรวจและผลิตปิโตรเลียม มาตรา ๒๔ รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะ
รัฐมนตรีมีอำนาจ ๑. ให้สัมปทานตามมาตรา ๒๕ แล้วก็นอกจากนั้นก็ยังมีต่อระยะเวลาสำรวจ
ปิโตรเลียมตามมาตรา ๒๗ ต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมตามมาตรา ๒๘ และอื่น ๆ เหล่านี้
เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าอำนาจของรัฐมนตรีนั้นมิใช่เด็ดขาดแต่เพียงผู้เดียว การอนุมัติให้
สัมปทานหรือต่อระยะเวลาสำรวจหรือเวลาผลิตปิโตรเลียมก็ดี หรือขยายอายุสัมปทานก็ดี
หรือให้ออนสัมปทานก็ดี จะต้องให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ สำหรับอีกประเด็นหนึ่ง
ก็คือเรื่องอำนาจของกรรมการตามที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัตินี้ อำนาจของกรรมการนั้น
ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีนั้น ผมเห็นว่าถูกต้องแล้ว เนื่องจากว่าการ
ออกกฎหมายก็ดี หรือว่าระเบียบแบบแผนของราชการ คือการบริหารประเทศชาติก็ดี เรา
ย่อมมีระเบียบแบบแผนอยู่แล้ว โดยการที่เรามีการออกพระราชบัญญัติโดยการอนุมัติของ
สภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน และนอกจากนั้นมอบให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะออก
กฎกระทรวงหรือพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกฎกระทรวงหรือพระราชกฤษฎีกานั้นก็ต้องออก
มาให้เป็นไปตามแม่บทคือพระราชบัญญัติที่เราได้อนุมัติไปนั้น การที่คณะกรรมการมีอำนาจ
ในการที่จะให้คำปรึกษาคำแนะนำ แต่ไม่มีอำนาจในการที่จะต้องตัดสินใจนั้น ก็เนื่องจากว่าให้
เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของราชการนั่นเอง คือรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบ
ต่อสภา ถ้าหากว่าท่านสมาชิกมีข้อสงสัยยอมที่จะตั้งกระทู้ หรือว่าในกรณีที่ไม่เห็นชอบด้วย
กับพระราชบัญญัติแม่บทก็ชอบที่จะคัดค้านหรือโหวตไม่ให้ผ่านได้ เมื่อผ่านไปตอนนั้นแล้ว
ต่อไปก็เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง แต่อย่างไรก็ดีสำหรับอำนาจในบทมาตรา ๑๘

นี้ก็ยังมีใช่เป็นรัฐมนตรีแต่ผู้เดียว ยังเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะต้องพิจารณาอนุมัติสำหรับคณะกรรมการนั้น บางท่านอาจจะมีความเข้าใจสับสนว่าคณะกรรมการในที่นี้ต่างกับกรรมการของวิสาหกิจ คือกรรมการของวิสาหกิจนั้นเป็นผู้มีอำนาจเต็มที่เป็นผู้ที่จะได้รับเลือกจากผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วนอื่นๆ ได้ไว้วางใจให้ควบคุมนโยบายและเพื่อจะบริหารวิสาหกิจนั้นให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีอำนาจเต็มทีและเด็ดขาด แต่สำหรับคณะกรรมการที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๑๘ นั้น และมาตรา ๑๗ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงและอธิบดีกรมต่างๆ นั้นก็เป็นคณะกรรมการที่เพียงแต่ให้คำปรึกษาคำแนะนำ เพราะรัฐมนตรีเองไม่สามารถที่จะล่วงรู้ไปถึงหรือรอบรู้ไปถึงกิจการต่างๆ เพราะฉะนั้นจึงตั้งคณะกรรมการที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคหรือวิชาการต่างๆ นี้ เพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่รัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีได้พิจารณาและเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติอีกครั้งหนึ่ง อำนาจของคณะกรรมการนี้ ผมใคร่เรียนชี้แจงเพิ่มเติมต่อไปว่า ถ้าหากว่าคณะกรรมการมีความเห็นว่าให้มิมติไว้เป็นอย่างนั้น แต่คณะรัฐมนตรีมีความเห็นขัดแย้งว่าไม่ให้ อย่างนี้เราจะตัดสินใจอย่างไร ก็เป็นการขัดกันของหลักการในการร่างกฎหมายโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นที่จะสนับสนุน และกรรมาธิการก็มีความเห็นยืนยันตามร่างของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามที่ผมได้กราบเรียนมานี้ ขอขอบคุณครับ

(นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ดอกเตอร์ไพฑูรย์ติดพันครับ ขอโทษคุณแคล้ว
ยังติดพัน

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ต้องกราบขอภัยท่านสมาชิกขอติดพัน ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านยืนยันมา แล้วก็ได้อืนยันมาแล้ว ที่นี้อยากจะขอเรียนให้ทราบตั้งนี้ว่า คำชี้แจงของกรรมาธิการนั้นที่ว่าทุกอย่างก็เข้าคณะรัฐมนตรีนั้น ผมไม่อยากจะพูดว่าเป็นการอธิบายให้แก่สภานี้โดยที่ไม่ทราบวิธีการบริหารประเทศหรือว่าความจริงในการบริหารประเทศปัจจุบัน เมื่อรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งซึ่งมีเจ้าหน้าที่เทคนิคขึ้นมาแล้ว ในการจะบิดเบือน ในการจะทำการจะประมวล์เหตุผลต่างๆ ผมก็เรียนให้ทราบแล้ว มันก็อยู่ในระดับบริหาร

ขึ้นมา เมื่อรัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้วนี้ การปกครองประเทศไทยเรานี้เป็นคณะรัฐมนตรี เราแบ่งเป็น ๑๒ กระทรวง และยิ่งระยะนี้รัฐมนตรีชุดนี้เป็นรัฐมนตรีต่อเนื่อง แต่ละกระทรวงนั้นมีอำนาจ มีการก้าวท้าวกันใหม่ ผสมกลม อย่างรัฐมนตรีคมนาคมนี้สนใจเหลือเกิน กรมทางหลวง เพราะว่ากรมการขนส่งทำอะไรไม่ได้นี้ ก็ไม่อยากจะให้ไปก้าวท้าว ก้าวท้าวไม่ได้ รัฐมนตรีคนไหนจะไปก้าวท้าวกระทรวงคนอื่น ผมอยากจะเรียนถาม แม้แต่นายกรัฐมนตรีเดี๋ยวนี้ท่านก็ไม่อยากจะไปสั่ง โดยไม่ต้องดูอะไรมา ดูแต่เรื่องการประกวดนางงามนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าไม่อยากจะให้ประกวดนางงาม เอ้า ก็กระทรวงอื่นเจ้าหน้าที่ได้กระทรวงอื่นก็อยากประกวด ก็คำสั่งนั้นความปรารถนานั้นยังไม่เป็นผล อำนาจของแต่ละกระทรวงในปัจจุบันนี้มันแยกกันในทางปฏิบัติมันอย่างนั้น แล้วรัฐมนตรีคนไหนจะตั้งตัวเป็นศัตรูกับรัฐมนตรีคนหนึ่ง ขณะที่ตัวเองไม่มีสตาฟ (staff) ไม่ได้ค้นคว้าหาข้อเท็จจริง ทราบมาแล้วก็จะสะออะเข้าๆ ไปคัดค้านนอกจากถ้าท่านไม่เห็นด้วย ท่านก็รีเจ็ค (reject) คนนั้นไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ลาออกไปเสียเลย มันก็มีเท่านั้น พุดก็พุดกัน สาเหตุในการตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาก็ไม่ใช่เพราะท่านอดีตนายกรัฐมนตรีคนก่อนสมัยปฏิวัตินั้นนะต้องการจะมีอำนาจเป็นรัฐมนตรีที่ควบคุมการก่อสร้างถนนหนทางและเขื่อนหรืออยากจะเรียนถาม ก็เพราะอำนาจมันอยู่ที่รัฐมนตรี มันอยู่ในกระทรวงอื่น เป็นนายกรัฐมนตรีไม่มีอำนาจ ก็ถึงจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เกิดกระทรวงนี้ขึ้นมา ให้คนอื่นทำการเทคนิคแทน แล้วก็ตัวจะต้องมีอำนาจเงิน แล้วเงินนี้ที่สร้างเขื่อนก็ตีสร้างถนนก็ตี มันจะได้มีอำนาจในการสั่ง ในการพลิกแพลง ในการทำอะไร เหตุผลมันขัดอย่าพูดเลยว่าคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีถ้าไม่มีอะไรใจจริงจังจริงๆ แล้ว ไม่มีการคัดค้านหรือก ยิ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรี ยิ่งเป็นรัฐมนตรีสำคัญนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ เหตุผลนี้ฟังไม่ได้ ฟังไม่ได้ด้วยการปฏิบัติระเบียบการบริหารของประเทศไทยที่เป็นมา วิวัฒนาการมาจากระบบศักดินาขึ้นมาจากเวียง วัง คลัง นา ขึ้นมาเป็นกระทรวงนี้ อำนาจเด็ดขาดมันอยู่ที่อธิบดีคนหนึ่งกับรัฐมนตรีว่าการ ปลัดกระทรวง บางทียังมีความสำคัญน้อยกว่า ขอบกตัวอย่างว่า ทำไม่อำนาจของอดี้อธิบดีกรมการปกครอง คือคุณชานาญ ยุวบูรณ์ นี้ ทำไม่ถึงมีมาก หนังสือพิมพ์ต่างประเทศต้องเอาไปลงบอกว่าขณะนั้นมีอำนาจเป็นอันดับ ๔ ของ

ประเทศไทย เพราะมีอำนาจจริง ๆ เพราะท่านประสานงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และคณะรัฐมนตรี จะรีเจ็คท์ (reject) ได้หรือ ในเมื่ออำนาจของเขาเป็นอำนาจกระทรวงอย่างนั้น เขามีข้อมูลกันขึ้นมา เท็จจริงอย่างไร ก็ประมวลกันขึ้นมา และมันเรื่องอะไรของกระทรวงอื่นที่จะมาตั้งตัวเป็นศัตรู ใครต่อใครก็ต้องเอาตัวรอด เพราะฉะนั้นข้อกล่าวหาว่าต้องอ่าน ผมทราบ ทำไมผมไม่ทราบ ผมอ่านทะเลลู่ไปทั้งหมด อ่านทะเลลู่ถึงเบื้องหลังด้วย กฎหมายฉบับนี้ อ่านที่ไม่เขียนด้วย เพราะฉะนั้นไม่อยากจะพูดมาก เพราะฉะนั้นไม่อยากจะพูดมาก แต่ว่าปัญหามันมีอยู่ที่ว่านี่ผมมาขอยืนยันในหลักการให้เป็นประวัติไว้อยู่ในนี้ว่า อำนาจจริง ๆ นั้น ก็เป็นที่รัฐมนตรี และถ้าหากว่าสภานี้ผ่านไปตามร่างเดิม ผมก็ขอฝาก ขอฝากรัฐมนตรีท่านนี้ที่รักษานี้ไว้ ขอตั้งความหวังไว้ว่า จะไม่มีการบิดเบือน จะเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถ้าข้อแปรญัตติของผมแพ้ แต่ถ้าของผมชนะ ผมก็ขอขอบคุณประชาชนคนไทย เพราะผลประโยชน์เหล่านี้มันจะตกถึงมือประชาชน บ้านเรากำลังอยู่ในวิกฤติการณ์นะครับ ท่านประธานที่เคารพ นักศึกษาเกษตรศาสตร์ก็ต่อต้านญี่ปุ่นแล้ว เอากันขึ้นมาเอง คนเดินถนนมันก็ด่าแล้ว ด่าใครต่อใครทุกคน ใครต่อใครก็ไม่พอใจ เดียวนี้ซี้รถใหญ่ ๆ ไป บางทีแท็กซี่หรือว่ากรรมกรมันหาเรื่องเอาหินปาเอาตื้อ ๆ เพราะมันจน ท่านทราบไหม สิ่งเหล่านี้เป็นการป้องกันความจริงเป็นของดีสำหรับรัฐบาล เป็นเกราะป้องกัน ท่านว่าท่านไม่มีอะไร กรรมการพิจารณาแล้วอย่างนี้ ท่านจะเล่นระบบพรรคจะเล่นระบบใด ผมไม่ว่า แต่ผมขอเรียนว่าผมนี้บริสุทธิ์ใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะมาบอกว่าคณะรัฐมนตรีมีอยู่แล้วนะ อย่าพูดกันเลย ผมอ่านแล้ว ผมทราบว่า ในมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๕๐ อะไรก็ตาม ต้องให้รัฐมนตรีอนุมัติเสียก่อน มันก็แน่นอนละ แต่ว่าอ้ายข้อที่ประมุขขึ้นไปนะชิมันเป็นคนละอย่างกัน ท่านประธาน ผมก็ขอยืนยันนะครับว่า สำหรับอันนี้ผมประนีประนอมไม่ได้ แต่ถ้ามามาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการปิโตรเลียมนี้ นะครับ กรรมการปิโตรเลียมนี้ได้มีอำนาจนะครับ มีอำนาจไม่ใช่เพียงแต่ค่าปรึกษาแนะนำ แต่มีอำนาจในการโหวต แล้วก็สำหรับใครจะเป็นกรรมการในกระทรวงใด โดยใช้ตัวแทนหรือรัฐมนตรีหรือไม่นั้น อันนั้นก็คิดว่าก็พูดกันได้ เพราะฉะนั้นขอยืนยันจุดสำคัญอยู่ตรงนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณแล้วไม่ได้แปรญัตติไว้ใช่ไหมครับ จะมีอะไรครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมพูดได้นะท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ได้ๆ พูดได้ แต่ว่ามาตราอื่นมันยังมีอีกเยอะเยะพูดไปตามสมควรครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : คืออย่างนี้ มาตรา ๑๘ นี้ ประเด็นมันมีอยู่ว่าจะให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยบุคคลเช่นว่า ปลัดกระทรวงพัฒนาการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีเหล่านี้มีหน้าที่เป็นแต่เพียงให้คำแนะนำหรือว่ามีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ ตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๓ เลย ประเด็นมันมีอย่างนี้หรือจะให้ คือว่าจะให้มีหน้าที่เป็นเพียงแนะนำหรือว่ามีอำนาจไปเลยนะครับ ของคุณไพฑูรย์นี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ไปเลย ท่านผู้เป็นประธานก่อนที่จะพูดต่อนั้น กระผมขอเรียนว่า เดียวนี้เรากำลังมาพิจารณากัน คือตัดกระบอกไว้ นะครับ คือให้เขากำลังจะไปสำรวจน้ำมัน ไม่น่ว่าจะพบไม่พบนะครับ เรามาตัดกระบอกเอาไว้เวลาที่เรากำลังพิจารณาไปนี้อาจจะเสียเปล่า ถ้าไม่พบน้ำมันนะครับ ในฝั่งทะเลของประเทศไทยเป็นโซนๆ นะ ท่านผู้เป็นประธาน คราวนี้ถ้าหากว่าเราไม่พบเราก็เสียเวลาเปล่า ถ้าหากว่าเราพบเราก็คงจะได้ผลประโยชน์ดีขึ้นเรียกว่า ๕๐ ต่อ ๕๐ เขาได้ครึ่งเราได้ครึ่งอย่างนั้นนะครับ คราวนี้ท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอสนับสนุนความคิดเห็นของดอกเตอร์ไพฑูรย์ คือว่าคุณไพฑูรย์บอกว่า ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ นั้น มีอำนาจและหน้าที่ด้วย กระผมเห็นจะควรเป็นอย่างนั้น เพราะการที่เราไปวินิจฉัยมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่พนักงานเมือง ให้แก่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่เพียงฝ่ายเดียวนั้น คณะรัฐมนตรีย่อมเป็นผู้คุมนโยบาย อาจจะนำนโยบายนั้น ทำให้เกิดภาวะผูกพัน ซึ่งอาจจะนำประเทศไปสู่ความล้มจมพินาศฉิบหาย ขอประทานโทษก็อาจจะเป็นได้ ท่านผู้เป็นประธานถ้าหากว่าเราจะพิจารณาดูในประเทศซึ่งมีแหล่งน้ำมันมากมายมหาศาลในตะวันออกกลาง เป็นต้นว่าประเทศเปอร์เซียก็ดี ลิเบีย ซาอุดีอาระเบียก็ดี หรือประเทศคูเวตก็ดี เหล่านี้กิจการค้าน้ำมันคือการอนุญาตให้

บริษัทต่างประเทศมาขูดคันการใช้น้ำมันนั้นอยู่ในกำมือของผู้ปกครองประเทศ ท่านลองดูในประเทศเหล่านี้ ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศแทบไม่มีผ้าจะพันกายเงินทั้งหลายนะ ซึ่งได้จากทรัพยากร คือน้ำมันนั้นสุดแต่แต่นักการเมืองจะปันให้ ส่วนนักการเมืองนั้นเอาเงินไปฝากอยู่ในธนาคารประเทศลิวีซา มันเป็นอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธานแล้วใครรับผิดชอบประชาชนทั่วทั้งประเทศรับผิดชอบ ในประเทศซึ่งมีน้ำมันแล้วเป็นอย่างนั้น ก็ถ้าหากว่าเราพบน้ำมันขึ้นล่ะ เรามีน้ำมัน เวลาที่เขากำลังขูดอยู่ ขูดน้ำมันอยู่ ซึ่งกระผมก็ได้ทราบว่าเขาเริ่มขูด ลงมือขูดน้ำมันแล้ว เพราะไม่สามารถที่จะรอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ถ้าหากว่าเราพบน้ำมันล่ะ เราก็มอบโชคชะตาของประเทศให้อยู่ในกำมือของนักการเมืองแต่ฝ่ายเดียว ผู้กุมความสำคัญคือนักเทคนิคคือนักวิชาการทั้งหลาย ซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมทรัพยากร แล้วก็บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นนั้น บุคคลเหล่านี้เป็นนักเทคนิค เป็นนักวิชาการ ย่อมมีความรู้ความสามารถตามสมควรเราย่อมได้เห็นในอดีต เราได้เห็นมาแล้วว่าระหว่างนักเทคนิคนักวิชาการกับนักการเมืองนั้น นักวิชาการเป็นฝ่ายถูกก็มี เป็นต้นว่า กระผมจะขอยกตัวอย่างในเมื่อสักครู่นี้เมื่อเวลาผ่านไปเมื่อสัก ๕-๖ เดือนมาแล้ว ท่านคงจะได้เคยได้ยินกรณีพิพาทระหว่าง ขอประทานโทษ ก.ต. คณะกรรมการตุลาการกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งจะออกกฎหมายใบดำใบแดงขึ้นมาครอบอำนาจคณะกรรมการตุลาการ แต่เมื่อคณะกรรมการตุลาการแถลงชี้แจงแก่ประชาชนแล้ว ประชาชนก็เข้าข้างคณะกรรมการตุลาการทันที มิได้เห็นชอบด้วยกับนักการเมืองคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นผู้คุมนโยบาย ดังนี้ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ก้าวแต่ละก้าวของนักการเมืองอาจจะผิดได้ นักการเมืองก็คือคณะรัฐบาล คือคณะรัฐมนตรีก็คือปุถุชนซึ่งอาจจะมีความคิดที่ผิดได้ถูกได้ แต่ถ้าหากว่าไม่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่เทคนิค หรือฝ่ายวิชาการแล้วอาจจะนำโชคชะตาของบ้านเมืองนี้ผันแปรไปก็ได้ ตัวอย่างมันมีมาแล้ว เช่นในประเทศตะวันออกกลางเหล่านั้นได้นำประเทศเข้าไปพัวพันกับประเทศมหาอำนาจซึ่งเป็นฝ่ายที่ขูดน้ำมันมากเกินไป ท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอเรียกว่าบริษัทขูดน้ำมันนั้นเราก็พอเห็นหน้ากันอยู่ บริษัทซึ่งเข้ามาขูดน้ำมันชายฝั่งทะเลของประเทศ เรานั้นเป็นบริษัทยักษ์ ๗ บริษัท เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ ๆ ลังกัตุอยู่ตามประเทศเหล่านี้ เช่น ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษ ประเทศอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น

เหล่านี้เป็นต้นเราก็พอมองเห็น ประเทศเหล่านี้มีสาขา เป็นประเทศซึ่งมีกำลังอำนาจมีอิทธิพล ขยายอิทธิพลของตนครอบคลุมไปทั่วโลก เพราะฉะนั้นจึงน่าห่วง ถ้าหากว่าไม่ให้โอกาสแก่นักเทคนิคคือนักวิชาการเหล่านี้มีอำนาจหน้าที่เสียบ้างเลย เป็นแต่เพียงให้คำปรึกษาแล้วก็น่าเป็นห่วง เพราะฉะนั้นกระผมจึงสนับสนุนตามถ้อยคำของ ดอกเตอร์ไพฑูรย์ คือให้กรรมการเหล่านี้ ใ้บุคคลเหล่านี้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นนี้เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ ขอขอบคุณครับ

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ในมาตรา ๑๗ นี้ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้เปลี่ยนแปลงจากข้อความเดิมของคณะกรรมการ โดยที่ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขในครั้งรับ ในมาตรา ๑๗ มีข้อความที่ขอแก้ไขดังนี้ ลงมติของคุณทองดีไม่ใช่หรือครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๑๘ ครับ กำลังพิจารณามาตรา ๑๘

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ขอพูดมาตรา ๑๘เลย แต่ว่าขอให้เกี่ยวโยงมาถึงมาตรา ๑๗ สักเล็กน้อย เพราะว่าคณะกรรมการปีโตรเลียมนี้เป็นบุคคลสำคัญที่เราจะตั้งขึ้นไปควบคุมเกี่ยวกับกิจการอะไรต่างๆ แต่ว่าในมาตรา ๑๘ นี้ไม่ได้ให้อำนาจอะไรแก่คณะกรรมการเลย นอกจากเป็นเพียงผู้ปรึกษาให้คำแนะนำเท่านั้น ซึ่งรัฐมนตรีอาจจะรับหรือไม่รับก็ได้ แล้วความสำคัญของคณะกรรมการนี้จะมีคามสำคัญอะไร ไม่มีความหมายอะไรเลยนี้ นอกจากให้คำแนะนำและที่ปรึกษาเท่านั้น ถ้ารัฐมนตรีไม่ยอมรับคำปรึกษาและแนะนำ คณะกรรมการก็ทำอะไรไม่ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติในข้อความตอนท้ายของมาตรา ๑๘ ขอเพิ่มเป็นว่านอกจากอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งนี้แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ข้อ ๑ เรื่อยไป เป็นต้นไป คือแทนที่จะมอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเพียงคนเดียว แต่นี้เรามอบอำนาจให้แก่คณะกรรมการทั้งหมด มีอำนาจในการพิจารณา กฎ อะไรต่างๆ ตั้งแต่ข้อ ๑ เรื่อยไป ที่จริงข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะไปรีดรอนอำนาจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ท่านก็ยังเป็นประธานอยู่ ไม่ได้ว่าท่านไม่ได้เป็นประธาน ท่านก็ยังเป็นประธาน มีอำนาจเด็ดขาด แต่ข้าพเจ้าสงสัยอยู่คนเดียวว่ากรรมการที่แต่งตั้งเข้ามานั้น ถ้าไม่มีสิทธิมี

อำนาจในการที่จะโหวตออกเสียงแล้ว มีอำนาจเข้ามาเพียงเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำนั้น ความหมายของคณะกรรมการนั้นมีความหมายอะไร มีความสำคัญอะไร ตั้งไว้ทำไม ทำไมจึงไม่บอกว่าเป็นที่ปรึกษา ไม่ต้องบอกว่าเป็นกรรมการละ บอกว่ากรรมการที่ปรึกษาหรืออะไร ทำนองนั้นก็ควรจะเป็นอย่างนั้น แต่นี้เป็นกรรมการนี้ครับ กรรมการจะต้องมีสิทธิมีหน้าที่ มีอำนาจในการออกเสียง ในการออกความคิดเห็นไม่เฉพาะให้คำแนะนำเท่านั้น แต่สามารถที่จะมีสิทธิมีเสียงลงคะแนนหรือโหวตเหล่านี้เป็นต้น จึงจะถือว่ากรรมการนั้นมีสิทธิและหน้าที่โดยชอบธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย อันนี้ข้าพเจ้าขอแก้เป็นอย่างนี้ครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : กระผมไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ แต่เท่าที่กระผมได้อ่านและได้ฟังคำอภิปรายก็ขอแสดงความคิดเห็นประกอบ คือกระผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ นี้บางส่วน และบางส่วนก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้ได้ตอบอภิปรายมาแล้ว แต่ว่ากระผมคิดว่าการพิจารณานี้สับสนกันสักหน่อย ในขณะที่อยากจะถามท่านประธานว่าท่านประธานอนุมัติให้มีการพิจารณาทั้งมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ใช่ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๑๗ ผ่านไปแล้วครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ยังไม่ผ่านครับ ๆ กระผมเข้าใจว่าอย่างน้อยขณะนี้กำลังอภิปรายอยู่มาตรา ๑๗ ไม่ใช่มาตรา ๑๘ กระผมขอฟังจากท่านประธาน กระผมจะได้อภิปรายถูกประเด็น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ฉันถามมาตรา ๑๗ ผ่านมาแล้วครับ ต่อไปนี้มาตรา ๑๘

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ไม่ใช่ ไม่ผ่าน ยังไม่ผ่าน มาตรา ๑๗ ยังไม่ได้โหวตนี้ครับ มาตรา ๑๗ นะหมายความว่าบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการ มาตรา ๑๘ นี้เกี่ยวกับเรื่องอำนาจของกรรมการ ท่านจะเอาอย่างไรแน่

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : คืออย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ เมื่อกี้ผมมาต่อรองอย่างนี้ว่าขอให้มาตรา ๑๗ นั้นนะครับ พิจารณาเฉพาะของคุณทองดีเสียก่อน ของผมนี้ก็แปรญัตติมาตรา ๑๗ ไว้เหมือนกัน โดยเปลี่ยนตัวคณะกรรมการปีโตรเลียม แต่ของผมมีติดพันอยู่กับมาตรา ๑๘ คืออำนาจของกรรมการ แล้วผมบอกว่าถ้าจุดหมายใหญ่ของผม ตอนนั้นก็ถือว่าอำนาจกรรมการจะมีใหม่ ถ้าให้อำนาจกรรมการปีโตรเลียมมีอำนาจสำหรับตัวกรรมการในมาตรา ๑๗ ที่ขอแปรญัตติไว้นั้นก็อาจจะต่อรองประนีประนอมในรูปนักวิชาการได้ มันยังไม่หมดไปทีเดียว ที่ผมเสนอท่านประธานเมื่อกี้เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการลงมติเมื่อกี้เฉพาะของคุณทองดี เมื่อกี้ นะครับ ผมเข้าใจอย่างนี้ ประเด็นสำคัญที่สุดของผมก็อยู่ที่ว่ากรรมการปีโตรเลียมนี้จะมีอำนาจใหม่ และก็จะต่อรองกันเรื่องตัวกรรมการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถูกแล้ว คุณไพฑูรย์ พูดถูกแล้ว มาตรา ๑๗ ที่คุณไพฑูรย์ เสนอครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ในมาตรา ๑๗ นี้ จะเอาอย่างไรกันแน่

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ข้าพเจ้าขอประทานโทษ ตะกี้ คุณดีลก็ขึ้นมาท้วงทีหนึ่งแล้วว่า การที่ท่านประธานเสนอให้ลงมติในมาตรา ๑๗ นั้นมันผิด ท่านประธานเป็นคนเสนอให้ลงมติว่ามาตรา ๑๗ นี้ใครเห็นตามร่างเดิม ขอให้ยกมือขึ้นซึ่งมีการยกมือไปแล้ว คุณดีลเป็นคนขึ้นมาท้วงว่า ท่านประธานตั้งญัตตินั้นผิด ความจริงนั้นใครควรจะเห็นตามกรรมวิธีการขอให้ยกมือขึ้น ซึ่งเมื่อที่ประชุมนี้ได้มีการยกมือขึ้นแล้ว ท่านประธานก็บอกว่าไม่เป็นไร ถือว่าเป็นอันว่ายกมือมาตรา ๑๗ ก็แล้วกัน เมื่อถืออย่างนี้ก็หมายความว่ามาตรา ๑๗ นี้ได้มีการลงมติไปแล้ว และผ่านไปแล้ว แล้วท่านประธานก็ได้มีการอนุญาตให้พูดมาตรา ๑๘ แล้ว เมื่อมีการอนุญาตให้พูดมาตรา ๑๘ แล้ว กลับมาย้อนพูดมาตรา ๑๗ อีก ที่ประชุมนี้จะถืออะไรเป็นหลัก ข้อบังคับอยู่ที่ไหนท่านประธาน ขอประทานโทษ ท่านผู้เป็นประธาน นี่ท่านก็เป็นภาคเดียวกับข้าพเจ้า แต่ขอความกรุณาได้โปรดเคร่งครัดข้อบังคับนิดหน่อย บางครั้งก็นอกประเด็นบ้าง บางครั้งก็ซ้ำบ้างนี่ เวลาที่มันเสียไปมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณมากครับ เมื่อตะกี้นี้ ผมบอกคุณติลกแล้วว่า ผมมีเจตนาว่า ตามร่างของกรรมาธิการนั่นเองแหละ เมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้นก็ถือตามข้อเสนอของดอกเตอร์ ไพฑูรย์ เพราะผมอนุญาตให้ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ พุดแล้ว ก็ถือตามมาตรา ๑๗ มันพาดพิงถึงมาตรา ๑๘ ด้วย

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : นั้นมาตรา ๑๗ ประกอบด้วย มาตรา ๑๘ ถ้าหากว่าจะมีการลงมติ ถ้าลงมติทั้งมาตรา ๑๗ และทั้งมาตรา ๑๘ ไขใหม่ หรือว่าลงมติแต่เฉพาะมาตรา ๑๗ เท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ของมาตรา ๑๗ เท่านั้นครับ อีกครั้งหนึ่ง เอ้า คุณชิต คุณพานิช นั่งก่อน ว่ากับคุณชิตให้จบเสียก่อน

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : เมื่อกันข้าพเจ้าก็ท้วงไปแล้วว่า มาตรา ๑๗ นี้ได้ลงมติไปแล้ว แล้วก็สมควรจะพิจารณาอีกแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ท่านก็คงจะทราบว่าได้ลงมติดังนั้นไปจริง แต่เหตุที่ท่านประธานนี้ผลออกไปตั้งประเด็นผิดนัดเดียวเท่านั้น ถ้าหากจะมาฉายโอกาสอย่างนี้มันก็พูดกันไม่มีจบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณา ท่านประธานนี้ให้อยู่ในข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกันผมจำได้ ผมอนุญาตให้ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ ได้พูด ดอกเตอร์ ไพฑูรย์ชี้แจงอีกทีหนึ่ง แล้วผมจะชี้ขาดว่ามาตราใดกันแน่

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ที่คุณชิตพูดละก็ถูก คือก่อนที่คุณทองดีจะขึ้น ผมขออนุญาตท่านประธานว่ามีอยู่ ๒ คน คุณทองดีกับผม กลุ่มของผมนี้ขอแปรญัตติมาตรา ๑๗ คุณทองดีก็ขอเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ ผมก็ขอเปลี่ยนแปลง แต่เนื่องจากของผมเองมันมาพัวพันกับมาตรา ๑๘ คืออำนาจของกรรมการ ซึ่งผมไม่ถือว่าการเปลี่ยนตัวกรรมการนะสำคัญเท่ากับมาตรา ๑๘ ก็ขอให้พิจารณาเฉพาะของคุณทองดีไปเสียก่อน เมื่อกันมันเป็นอย่างนั้น แต่ถ้ามาถึงตัวผมเอง แล้วขณะนี้ถ้าจะพิจารณาเลยนะ ถ้าจะถือว่าสิ่งสำคัญในขณะนี้ก็คือว่าเอามาตรา ๑๘

เป็นหลัก ขณะนั้นะ พูดถึงตามหลักนะครับ ถ้าว่าจะลงมติคราวนี้ แต่มาตรา ๑๗ ผมก็ยัง
อยากจะต่อรองอยู่ ถ้ามาตรา ๑๘ ฝ่ายผมเกิดได้คะแนนมาก สมมติว่าอย่างนั้นะครับ แต่ว่า
ถ้ามันแพ้มันก็แล้วไป แต่เอามาตรา ๑๘ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ มาตรา ๑๘ เป็นเรื่องสำคัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอโทษนะครับ จะต่อรองมาตรา ๑๗ ย้อนหลัง
ไปอีกอย่างนั้นหรือ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (กรรมาธิการ) : อันนั้นไม่สำคัญหรอก แต่นี้เพื่อให้มัน
ง่ายเข้า เอามาตรา ๑๘ เลยนะครับ ให้มันง่ายเข้าเพื่อไม่ต้องอะไร ว่ามาตรา ๑๘ เลยดีกว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนี้ผมก็ชี้ขาด มาตรา ๑๘ ต่อไปคุณ
พานิชวไป

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ท่านประธานผิดนะ ผม
อยากจะให้เหตุผลว่าทำไมท่านประธานจึงผิด เท่าที่กระผมจะทบทวนให้ท่านประธานฟังคือ
อย่างนี้ คือมาตรา ๑๗ นี้แปรญัตติมาสองท่าน ท่านหนึ่งคือคุณทองดี ท่านที่สองดอกเตอร์
ไพฑูรย์ ทีนี้เมื่อกี้ดอกเตอร์ไพฑูรย์ได้ขอว่าโดยเหตุที่มีความสัมพันธ์กับมาตรา ๑๘ ขอให้
ลงมติของคุณทองดีไปเสียก่อน สภาจึงได้ลงมติไปเสียก่อนแล้ว ทีนี้เหลือมาตรา ๑๗ ซึ่ง
มีความสำคัญเป็นอันมาก ซึ่งกระผมจะอภิปรายต่อไปนี้ มาตรา ๑๗ นี้ค้างเกี่ยวอยู่ซึ่งคุณไพฑูรย์
ก็ได้แปรญัตติเหมือนกัน จะดูหน้า ๖ วรรคกลางๆ นี้ มาตรา ๑๗ ซึ่งนายไพฑูรย์ เครือแก้ว
นายอนันต์ ภักดีประไพ นายชวินทร์ สระคำ นี้เขาขอแปรไว้ ตอนนั้นเขาขอแปรญัตติไว้แต่ยัง
ไม่ได้ลงมติ แล้วท่านประธานจะผ่านไปได้อย่างไร แต่ทีนี้โดยเหตุผลที่ว่าคุณไพฑูรย์ถือว่า
อำนาจของกรรมการนี้สำคัญคุณไพฑูรย์ก็เลยอภิปรายอำนาจกรรมการตามมาตรา ๑๘ เสียก่อน
เพื่อดึงมาให้เห็นว่าเมื่ออำนาจกรรมการมีความสำคัญ มาตรา ๑๗ คณะกรรมการซึ่งจะประกอบ
ขึ้นนั้นจึงต้องมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นท่านประธานต้องให้ลงมติมาตรา ๑๗ โดย
คำแปรญัตติของดอกเตอร์ไพฑูรย์อีกครั้งหนึ่งเรียงตามลำดับมาตราไปแล้วจึงจะถึงมาตรา ๑๘
ถูกไหมครับอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครั้น ๆ เอละครับ เรื่องนี้มีการสับสนในเรื่อง
ระหว่างมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ ซึ่งมันคาบเกี่ยวกันอยู่ ผมขอโอกาสไปทบทวนศึกษาราย-
ละเอียด แล้วก็บัดนี้ก็ได้ประชุมกันมาพอสมควรแล้ว ขอเลื่อนการประชุมไปคืนนี้เวลาสองทุ่ม
ขอพักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
ดำเนินการประชุมต่อไปครับ

เรื่องที่มีการเกี่ยวพันระหว่างมาตรา ๑๗ กับมาตรา ๑๘ นั้น ผมขอเรียนชี้แจง
อย่างนี้ครับ คือเนื่องจากผมได้ชี้ขาดไปแล้ว โดยใช้อำนาจของประธานที่มีอยู่เพื่อความสงบ
เรียบร้อยและเพื่อความถูกต้องว่า ให้พิจารณามาตรา ๑๘ ซึ่งขณะนั้นความจริงก็เป็นอยู่อย่างนั้น
ทั้งนี้ผมมีเหตุผลอยู่ว่า มาตรา ๑๗ นั้นมีผู้แปรญัตติ ๒ ประเด็น คือของดอกเตอร์ไพฑูรย์
กับของคุณทองดี สำหรับของดอกเตอร์ไพฑูรย์นั้นไม่ติดใจ ขอให้คุณทองดีอภิปรายไป
ส่วนดอกเตอร์ไพฑูรย์ก็อยากจะไปขอพูดในมาตรา ๑๘ เลยทีเดียว ที่นี้เมื่อพูดกันจนสิ้น
กระแสความมาตรา ๑๗ แล้ว ผมก็ขอมติ แต่ว่าขอประธานอภัยที่ว่า คำพูดขอมติของผมคือ
ผมไปใช้คำว่าเดิม ตามร่างเดิม ซึ่งความจริงนะผมควรจะพูดว่าตามร่างของกรรมาธิการครับ
ซึ่งคุณติลก บุญเสริม ได้กรุณาหักท้วง และผมก็ชี้แจงให้ฟังว่า ผมมีเจตนารมณ์เอาตามร่าง
ของกรรมาธิการนั่นเอง แต่ว่าพลังปากคำว่าเดิมไป เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าไม่มีอะไร ส่วนท่าน
มหาชินทร์ก็ได้ มาพูดถึงมาตรา ๑๗ ที่นี้ผมก็หักท้วงว่ามาตรา ๑๗ ผ่านไปแล้ว แล้วก็ต่อจากนั้น
มหาชินทร์ก็อภิปรายมาตรา ๑๘ ครับ บัดนี้ก็กำลังอภิปรายมาตรา ๑๘ อยู่ครับ ท่านผู้ใด
ติดใจจะอภิปรายต่อไป คุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะเลิกประชุม ผมจำได้ว่าได้มีเพื่อน
สมาชิกสภาอันทรกเกียรตินี้ ซึ่งเป็นผู้แปรญัตติขึ้นมาพูดในมาตรา ๑๘ ผมจับประเด็นได้ว่า
อยากจะให้คณะกรรมการซึ่งมีตามมาตรา ๑๗ นั้นนะ ในมาตรา ๑๘ ให้มีอำนาจ สรุปสั้น ๆ
ว่าไม่ยากให้อำนาจในการสั่งการขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
โดยให้เหตุผลประกอบว่า ถ้าหากให้อำนาจแก่คณะกรรมการดังกล่าว จะเป็นการป้องกันการ
ทุจริต การคอร์รัปชัน โดยให้เหตุผลว่า บีโตรเลียมนี้มันเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของชาติอย่างที่สุด
เกี่ยวกับเงินจำนวนพันล้าน หมื่นล้าน อาจจะทำให้ประเทศไทยเรานี้รอดพ้นจากการ

ขาดดุลการค้าและดุลชำระเงินเป็นต้น ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนผู้หนึ่ง ขอชมเชยท่านผู้แปรญัตติว่ามีเจตนาดีต่อประเทศชาติอย่างแท้จริง เพราะเท่าที่ฟังมาแล้ว มีความเป็นห่วงว่า ถ้าหากปล่อยให้กฎหมายนี้ออกไปโดยให้อำนาจส่วนใหญ่อยู่กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติอาจเกิดความเสียหายขึ้นแก่อนาคตของประเทศได้ โดยเพิ่งเล็งถึงปัญหาการทุจริต การคอร์รัปชัน พยายามพูดโน้มน้าวให้สภานี้เห็นว่าตลอดเวลาประเทศไทยเรามีเหตุการณ์อย่างนั้น ซึ่งนั่นก็เป็นสิทธิของเพื่อนสมาชิกผู้แปรญัตติ ซึ่งสภานี้ก็ควรแก่การรับฟังเหมือนกัน แต่ในขณะที่เดียวกัน ผมฟังท่านกรรมาธิการก็มาชี้แจงว่า ถ้าหากปล่อยให้คณะกรรมการมีอำนาจอย่างนั้น ความรับผิดชอบมันไม่ได้อยู่ที่คณะกรรมการ มันอยู่ที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ การที่ผมขึ้นมาพูดในวันนี้ในเรื่องพระราชบัญญัติปิโตรเลียม ก็เพื่ออยากจะเรียนชี้แจงต่อสภานี้ ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนผู้หนึ่ง ถ้าหากจะเอาตามผู้แปรญัตติ คือหวังผลว่าถ้ามีคณะกรรมการควบคุมแล้ว เป็นผู้ที่ตัดสินปัญหาให้รัฐมนตรีเป็นผู้ปฏิบัติตาม อาจจะเป็นการป้องกันการคอร์รัปชันหรือการทุจริตที่จะเกิดขึ้นได้นั้น ก็ฟังไม่ได้แน่หนัก เพราะว่าถ้าหากจะมีการทุจริตการคอร์รัปชันแล้ว ผมได้เรียนต่อสภาก่อนที่จะมาถึงมาตรา ๑๘ ว่า ยังมีคนมาก หมู่มาก การคอร์รัปชันถ้าหากมันมี มันก็ต้องหมดเปลืองเงินไปมีใช้น้อย มันก็เท่ากับคอร์รัปชันกันเป็นทีม-วิค (team-work) หรือในมุขกลับ คณะกรรมการเท่าที่ดูจากมาตรา ๑๗ ส่วนใหญ่ก็เป็นข้าราชการประจำทั้งสิ้น ท่านรัฐมนตรีเป็นผู้ที่มีอำนาจ ถ้าสมมติว่าเราขาดความไว้วางใจรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติ รัฐมนตรีที่มีอำนาจก็สามารถที่จะสั่งข้าราชการประจำนั้นให้ทุจริตได้ เพราะฉะนั้นการมีคณะกรรมการมีอำนาจเหนือกว่าท่านรัฐมนตรี จึงไม่มีความหมาย เพราะรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมข้าราชการประจำที่เป็นคณะกรรมการ รัฐมนตรีย่อมจะสั่งว่านี่คอร์รัปชันหน่อยสิ เอาเงินมาก ๆ หน่อยก็ยอมจะปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นปัญหามีคณะกรรมการ คณะกรรมการมีอำนาจกว่ารัฐมนตรี จึงเป็นปัญหาที่ฟังไม่ขึ้น ร้อยเปอร์เซ็นต์ อีกประการหนึ่งการปกครองในปัจจุบันเป็นระบอบประชาธิปไตย คณะกรรมการนั้นไม่อยู่ในการควบคุมของสภาผู้แทน รัฐมนตรีต่างหากที่จะต้องรับผิดชอบขึ้นตรงต่อสภาผู้แทน ถ้าพูดอีกนัยหนึ่งว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมรัฐมนตรีท่านนั้น หรือรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ก็ถูกแต่นั้นเป็นการควบคุมโดยคณะ

รัฐมนตรี ซึ่งอาจจะมีการพลิกแพลงเหมือนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแปรญัตติถูกต้อง มีแนวโน้มว่าจะเป็นไปได้ว่ารัฐมนตรีอาจจะเอาข้อมูลต่าง ๆ เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แล้วบรรดาระดับรัฐมนตรีแต่ละกระทรวง ก็ไม่กล้าที่จะมาซักไซ้หรือตั้งข้อสังเกต แต่อย่าลืมว่าระบอบการปกครองปัจจุบันเป็นระบอบประชาธิปไตย รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในการควบคุมดูแลของสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นถ้ารัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ย่อมจะถูกควบคุมโดยรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๘ ถ้าสภาไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ย่อมจะเปิดอภิปรายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๘ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้นั้นไว้ เพราะฉะนั้นปัญหาจะมีการทุจริตหรือไม่ทุจริตนั้น ผมว่าสภานี้ควรจะหยุดเพียงแค่นี้ เราอย่าเอาพฤติกรรมที่สมัยพ่อแม่ปู่ย่าตายายทุจริตมาพูดพาดพิงถึงปัจจุบัน ถ้าพูดอย่างนั้นแล้วเราจะมองหน้าคนทั้งหมดทั้งสภานี้เป็นแต่คนทุจริตเท่านั้น จึงหวังว่าที่ประชุมคงจะเข้าใจเจตนารมณ์ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เท่าที่ผมทราบประวัติเป็นผู้ที่มีสมบัติพัสถาน เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงทั้งชาติวุฒิคุณวุฒิ และมีเจตนาดีทำประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญของชาติ ท่านคงไม่กระทำการลงไปทางที่เสียหายแก่ผลประโยชน์ของชาติ เพราะประวัติศาสตร์จะจารึกไว้ ถ้าหากมีการกระทำที่ไม่เหมาะสม ตระกูลของท่านอุตสาหกรรมก่อสร้างสมมาก็ย่อมจะเสียหายขอประทานโทษที่ผมต้องเอ่ยไปถึงเรื่องส่วนตัวบ้าง ที่นี้มาพูดถึงหลักการในเมื่อเราหาหลักการว่าคณะกรรมการควบคุมขึ้นมาและจะป้องกันการทุจริต เราก็หาหลักการไม่ได้ เพราะการจะทุจริตหรือไม่ทุจริตนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคล เพราะฉะนั้นผมจึงมีความรู้สึกเสียใจที่จะมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อนสมาชิกผู้แปรญัตติ แต่ก็อยากจะขอชมเชย ที่ท่านมีเจตนาในการแปรญัตติอันนี้ เพราะการไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน มันก็เป็นสิ่งหนึ่ง ซึ่งสภานี้มีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าคณะรัฐมนตรีเมื่อเห็นสภานี้ตั้งข้อสังเกตความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา คงจะเป็นอุทาหรณ์ให้ท่านเตือนจิตเตือนใจว่า ต่อไปนี้ รัฐบาลชุดนี้จะบริหารประเทศชาติด้วยความเป็นธรรม ด้วยความสุจริตยุติธรรม เพราะฉะนั้นสภานี้ก็มีโอกาสที่จะควบคุมรัฐบาลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๘ นั้น จึงอยากจะให้ท่านคณะกรรมการมาตีความชี้แจงต่อสภานี้ว่าในเมื่อความเห็นของข้าพเจ้าแยกออกเป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งจะฟังตามผู้แปรญัตติ

ร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็ไม่สามารถจะฟังให้สนิทใจ เพราะเชื่อว่าตัวบุคคลมันอาจจะมีการทุจริตได้ ท่านจะมาเชื่อในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ ว่า สมาชิกแทนควบคุมรัฐมนตรี ได้ก็ยังไม่มั่นใจร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะสมาชิกสภาผู้แทนจะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ผู้หนึ่งผู้ใดหรือคณะ จะต้องเป็นไปตามนัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ เสียงฝ่ายค้านโดยเฉพาะ พรรคแนวประชาธิปไตยก็มีจำนวนสองเสียงเพียงเท่านั้น โอกาสที่จะมาชักพอกก็คงเป็นไปได้ ไม่ได้ แล้วแม้กระทั่งพรรคฝ่ายค้านทั้งหมดทั้งสภาถ้าจะผนึกกำลังกันมันจะต้องมี ๗๘ เสียง ก็เป็นอันตรายกันว่าเสียงส่วนใหญ่เป็นเสียงของรัฐบาล มันก็อยู่ที่ว่าคณะกรรมการมาธิการชุดนี้จะมาชี้แจงต่อสภาให้เห็นว่ามีหลักการอย่างไร จะเป็นการป้องกันลบล้างความคิดความรู้สึกของสภานี้ว่าที่แล้ว ๆ มามันมีการทุจริต อนาคตมันอาจจะไม่มีได้ สภานี้ก็จะได้ตัดสินใจปัญหา ถูกว่าควรจะให้สนับสนุนหรือไม่สนับสนุนมากน้อยแค่ไหน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ดอกเตอร์ไพฑูรย์ ท่านก็อภิปรายกันมาตามสมควรแล้วนะครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ล่าปาง) : ท่านประธานครับ ไม่อภิปรายมาก ขอเพียง ๒ นาทีนะครับ ขอชี้แจงความเข้าใจ คือว่า ผมก็ได้ละทิ้งมาตรา ๑๗ แล้วนะครับ เพื่อความทุกอย่างเป็นไปได้ไปอย่างสบาย ที่นี้ผมก็ตั้งใจแต่มาตรา ๑๘ ซึ่งก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่ที่บอกว่าที่ขัดแย้งบ้าง แต่ก็ขอได้สักนิดหนึ่งว่า ท่านบอกว่าความจริงถ้าหากว่ารัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จะคอร์รัปชันเสียแล้ว ก็ยอมจะสั่งข้าราชการคอร์รัปชันได้ ความจริงไม่ใช่อย่างนั้นครับ เพราะว่าตามมาตรา ๑๗ ที่ยกวางของกรรมการมานี้มันมีอธิปไตยอยู่หลายกระทรวงนะครับ มันมีหลายกระทรวง กระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงอื่นๆ แล้วก็ยังมีการรัฐมนตรีแต่งตั้งมาอีกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าจะพูดตามที่ท่านว่า การแปรญัตติของผมไม่มีความหมาย ก็แปลว่ารัฐบาลนี้จะต้องคอร์รัปชันทั้งหมดแล้วถึงจะสั่งคณะกรรมการทั้งหมดได้ ถ้าอย่างนั้นเป็นความจริง แต่ถ้าเพียงแต่รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ขอภัยนะครับ ไม่ใช่ท่านนี้ สมมติเป็นสิ่งสมมติขึ้นว่า จะสั่งแล้วก็คงจะสั่งได้แต่ภายในกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ผม

อยากจะแก้่างนี้ เพราะฉะนั้นก็เพื่อป้องกัน ก็หวังว่าคงจะไม่มีการคอร์รัปชันหรือความ ผิดพลาดไปทั้งคณะ อันนี้ก็คือความหวังถึงอยากจะให้คณะกรรมการนี้ได้มีอำนาจและรับ นโยบายโดยตรงจากรัฐมนตรีมาแล้ว ก็มาศึกษารายละเอียด ขอขอบพระคุณที่ให้เกียรติ และขอโต้แย้งจุดนี้ ขอขอบพระคุณมากครับ ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๑๘ นี้เราได้อภิปรายกันมาพอสมควร แล้ว ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการธิการ เสนอมา หรือว่าจะให้แก้ไขตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการ ธิการ เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่าง ที่คณะกรรมการธิการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีผู้สงวนความเห็นไว้ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มาตรา ๒๑ ทำไม่ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ เมื่อกี้ข้าพเจ้ามาตรา ๑๙ บอกว่าไม่ติดใจ มาตรา ๒๑ ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้ ที่ข้าพเจ้าไม่ติดใจ หมายความว่า มาตรา ๑๙ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านติดใจมาตราอะไรก็ว่าไปเลยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านประธานที่เคารพ ขอท่านโปรด

พิจารณาดู ข้าพเจ้าแปรญัตติในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ เดิมของกรรมาธิการตามร่างเดิมมีใจความว่า "การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม"

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม" แต่ทว่าของข้าพเจ้าของดี อิศราชีวิตินแปรญัตติไว้ดังนี้ "มาตรา ๒๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม"

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมโดยมีเสียงข้างมาก" ที่นี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามคณะกรรมการว่า เป็นเพราะเหตุใดท่านถึงบอกว่าเอาเสียงกึ่งหนึ่ง อย่าลืมนำพระราชบัญญัติปิโตรเลียมนี้เป็นกฎหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดท่านประธานที่เคารพ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นสมมติกรรมการเพียง ๑๕ คน ท่านก็บอกว่าเพียง ๘ คนเป็นกึ่งหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าต้องการสองในสามของคณะกรรมการ ๑๕ คน ก็ต้องอย่างน้อย ๑๐ คน ถึงจะเป็นองค์ประชุม เมื่อข้าพเจ้าเสนอมาอย่างนี้เป็นเพราะเหตุใดท่านถึงได้เห็นด้วยคำแปรญัตติของข้าพเจ้า หรือท่านต้องการให้บุคคลจำนวนน้อยมาพิจารณาเรื่องกิจการใหญ่ ๆ อย่างนั้นหรือ นี่เป็นกิจการที่ยิ่งใหญ่ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากขอฟังคณะกรรมการ ได้โปรดกรุณาชี้แจงด้วย

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมาธิการ): คณะกรรมการขอกราบเรียนถึงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอร่างรัฐบาลเอาไว้ โดยได้พิจารณาถึงระบบการประชุมที่มีอยู่ในเมืองไทยนี้ ถ้าหากท่านประธานจะได้พิจารณาเริ่มต้นจากสถาบัน ณ ที่นี้ คือ สภานิติบัญญัติ สภาผู้แทนก็จะเห็นได้ว่า องค์ประชุมของสภาผู้แทนนั้นเพียงหนึ่งในสามสำหรับระบบกรรมการอื่น ๆ โดยทั่วไป เท่าที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายทั้งหลายนั้นเราก็ได้ถือระบบกึ่งหนึ่งเป็นมาตรฐานที่เกือบจะเรียกได้ว่าเป็นมาตรฐานหลัก ที่จะใช้องค์ประชุมถึงสองในสามนั้น ก็ไม่เคยปรากฏ

ในกฎหมายธรรมดา ถ้าจะมีก็แต่เฉพาะในมาตราที่เกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้น อีกประการหนึ่งคณะกรรมการก็ได้คำนึงถึงว่าฐานะหรือลักษณะของคณะกรรมการชุดนี้มีอย่างไร ก็คงได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่ามีฐานะให้คำปรึกษาและให้ความคิดเห็นแก่รัฐมนตรี ฉะนั้นเมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้ ไม่ใช่เป็นการบริหาร ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจความกันอยู่ของประชาชนอะไรเท่าไรนัก ก็จึงเห็นว่าถ้าจะนำเอาหลักการที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป คือองค์ประชุมก็ทั้งหนึ่งนั้น ก็จะชอบด้วยเหตุผลและสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ด้วย โดยเหตุนี้คณะกรรมการจึงต้องขอใช้ระบบกึ่งหนึ่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมการได้ชี้แจงแล้วก็รู้สึกพอใจ ไม่ติดใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ติดใจ ผ่านไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมได้แปรญัตติ ผมเรียนให้ทราบแล้วว่า หัวใจสำคัญอยู่ที่มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๗ นี้ จากหลักการมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๗ นี้ก็มาถึงมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๕ แล้วก็ไปถึงอีกประมาณ ๕-๖-๗ มาตรา ซึ่งผมขอสงวนไว้ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้แพ้มติไปจะโดยการที่ว่าเสียงข้างมากในสภาหรือแอบสเทิน (abstain) ไม่ออกเสียงกิติ ผมจะไม่พูดละ ที่ผมสงวนไว้ และผมจะขอเรียนให้ทราบแค่นี้ว่าพระราชบัญญัติอันนี้นะครับ เงินนี้เรื่องปิโตรเลียมนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ผมจะพูดไว้ในนี้เลย ว่าผมเห็นว่าสำคัญถ้าหากว่าเกิดอะไรขึ้น วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ทางการเมืองบ้านเมืองล่มจมอะไรไป รัฐมนตรีนี้ รัฐบาลนี้ กรรมการนี้ ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผมไม่อภิปรายต่อไปนะครับ ผมไม่ถอน แล้วผมไม่อภิปราย ผมถือผมแพ้แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอเรียนให้ทราบว่า ผมได้คัดค้านทำหน้าที่และอีก ๖-๗ มาตรา ที่ผมสงวนไว้ก็

ไม่มีความหมาย เพราะแพ้แล้ว แต่ขอเรียนไว้ว่าขอฝากความหวังไว้ว่า เมื่อชนะไปแล้วขอให้
 สิ่งอันน้อยยาให้เป็นการทำลายชนิด ถ้าเกิดทำลายมาผมขอให้จดไว้เป็นรายงานการประชุมนี้ว่า
 ใครรับผิดชอบ นี่พูดจริงๆ ผมซีเรียส (serious) มาก ผมขอให้บันทึกไว้ และที่ผมสงวนอีก
 ๗ มาตรา ผมจะไม่พูดละ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธาน

เรือตรี พายัพ ณะอบเหล็ก (พิจิตร) : สถาบันนี้เป็นสภานิติบัญญัติเป็นสถาบัน
 ที่สูงสุดแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะมีอะไรหรือไม่มีอะไร ท่านประธานก็ขอได้
 โปรดเห็นใจเถอะว่า กระผมก็ พายัพ ณะอบเหล็ก ส.ส. จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชน
 คนหนึ่งที่น่าจะต้องได้มีโอกาสได้ใช้สิทธิโดยชอบธรรมและด้วยความสุจริต กระผมขอประทาน
 กราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพ พระราชบัญญัติฉบับนี้หากว่าจะพิจารณาแบบสตีปัญญา
 สามัญชนแล้ว ทุกคนจะและเห็นว่ารัฐบาลไทยนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างเพียงแต่รอรับผลประโยชน์
 ที่จะได้จากรัฐ บ้านเมืองของเราขณะนี้ยังไม่พร้อม เราต้องการสิ่งที่อันอาจจะก่อประโยชน์
 แก่บ้านเมืองของเรา นกน้อยทำรังน้อยแต่พอตัว พระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเห็นว่าเป็น
 อย่างนั้น ในเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เพื่อความสุจริตใจของปวงชนชาวไทยแล้ว ก็คิดว่าบรรดาสาธุชน
 ทั้งหลาย โดยเฉพาะรัฐสภานี้ กระผมเห็นว่าก็ไม่ควรจะยืดเยื้อยาวนานเลย ควรจะเป็นการผนึก
 กำลังกัน ฝ่าย ส.ป.ท. ก็ดี ฝ่ายอะไรก็ดี เรามาจากในฐานะผู้แทนของปวงชนชาวไทย บ้านเมือง
 แห่งชาติไทยนั้นไม่ได้สร้างด้วยน้ำลาย ท่านประธานที่เคารพ เรามาสร้างด้วยน้ำเงินและน้ำคำ
 และฝีมือ กระผมจึงขอประทานกราบเรียน สัญลักษณ์แห่งสถาบันนี้ก็อยากจะขอกราบฝาก
 บรรดาพี่น้องของสมาชิกที่เรามาจากปวงชนชาวไทย กระผมขอกราบฝาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณมากครับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
 อ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : มาตรา ๒๖ นี้ผมแปรญัตติไว้และ
 สงวนเอาไว้ ดังนั้นขอโอกาสท่านประธานชี้แจงต่อสภานี้ ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียมนี้ทาง

พรรคประชาธิปัตย์ได้ประชุมตกลงกันก่อนแล้วว่า เป็นพระราชบัญญัติที่ดีมีประโยชน์ต่อประเทศชาติมาก เรามีความเห็นสนับสนุนในชั้นรับหลักการ แต่เมื่อมาถึงในชั้นกรรมาธิการนั้น เมื่อเราได้อ่านร่างแล้ว ก็ปรากฏว่ามีข้อควรที่จะทักท้วงสงสัยหรือให้แก้ไขบ้าง เพื่อให้ดีขึ้น เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของประเทศชาติเท่าที่ปัญญาของเราๆ สามารถที่จะป้องกันได้ ดังนั้น จึงได้มีการแปรญัตติจากสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์หลายท่าน แต่ก็เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมาธิการ และเห็นกรรมาธิการได้แก้ไขไปบ้างแล้ว ก็ได้พอใจไปหลายมาตรา ดังที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมาธิการแล้ว แต่เฉพาะมาตรา ๒๖ นี้ สำหรับผมเองนั้นได้พอใจไปหลายมาตราก็มาถึงมาตรา ๒๖ ได้ฟังการชี้แจงของคณะกรรมาธิการแล้วในวันนั้นยังไม่เป็นที่พอใจ ยังไม่แจ่มชัด จึงสงวนไว้เพื่อที่จะให้สถานีได้พิจารณาว่าความเห็นความเป็นห่วงของผมกับข้อชี้แจงของกรรมาธิการนั้น ฝ่ายไหนควรจะมึ้นน้ำหนัก ฝ่ายไหนควรจะโต้ป้องกันผลประโยชน์ของประเทศชาติได้มากกว่ากัน ในมาตรา ๒๖ นี้ ผมขอตัดวรรคสาม มาตรา ๒๖ ตามร่างมีดังนี้ “มาตรา ๒๖ ผู้ขอสัมปทาน (๑) เป็นบริษัท และ (๒) มีทุนเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพียงพอที่จะสำรวจผลิตขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม” วรรคสามซึ่งเป็นวรรคที่ผมขอตัด ในกรณีที่ผู้ขอสัมปทานไม่มีลักษณะครบถ้วนตาม (๒) คือหมายความว่า ไม่มีทุน ไม่มีเครื่องจักร ไม่มีเครื่องมือ ไม่มีอุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ ที่จะสำรวจ ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม ก็ต้องมีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือและมีลักษณะตาม (๒) แล้วมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้ขอสัมปทาน รับรองที่จะให้ทุนเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอจะสำรวจ ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม ท่านประธานที่เคารพ ผมขอตัดวรรคสามออกทั้งหมด เพราะไม่ต้องการจะให้มึ้นบริษัทแบบที่มีบริษัทอื่นมารับรอง ก็ในวาระ ๑ ชั้นรับหลักการนั้น ฝ่ายรัฐบาลรับรองนักหนาว่าจากมูลเหตุข้อมูลที่ได้อาศัยกฎหมายแรงแ้ให้บริษัทต่างๆ มาเริ่มทำการสำรวจตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ นั้น มีเค้าโครงว่า มีน้ำมันแน่ จากอินโดนีเซีย มาเลเซีย มันมีโพรงหินที่เป็นที่เก็บน้ำมันดิบนี้ต่อเนื่องเป็นเทือกเป็นพืดมาถึงอ่าวไทย เชื่อว่ามีน้ำมันแน่ และบริษัทต่างๆ เหล่านั้นก็ได้มาสำรวจ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ได้แจกแผนที่แสดงที่สำรวจต่างๆ แสดงว่าได้ทำไปก่อนแล้ว เมื่อทำไปก่อนแล้วก็ย่อมเห็นอยู่แล้วว่า บริษัทใดมีทุนมีเครื่องจักรมีความสามารถอย่างไร แล้ว

ทำไมจะต้องมาเขียนวรรคสามให้โอกาสแก่บริษัทที่ไม่มีทุนไม่มีเครื่องมือไม่มีเครื่องจักร ไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้มาทำการในประเทศเราอีก นี่จึงเกิดการสงสัยว่าถ้ายอมให้มีวรรคนี้ไป ความหวังโยของเพื่อนสมาชิกถึงเรื่องอำนาจกรรมการก็ดี เรื่องอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายก็ดี จะทำให้เกิดการเสียหายได้ในอนาคต เพราะว่าผลประโยชน์ของน้ำมันนี้เป็นเรื่องใหญ่จริง ๆ มันเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย แต่ประวัติศาสตร์ของน้ำมันจารึกไว้เป็นเวลานานแล้วว่ามันเกิดอะไรขึ้นบ้าง ขณะนี้เราก็เห็นอยู่ระหว่างประเทศผู้มีน้ำมันติดกับประเทศมหาอำนาจผู้กลั่นน้ำมันหรือผลิตน้ำมันกำลังมีอะไรขึ้น จนถึงกับหนังสือพิมพ์ในต่างประเทศลงคำทำนายว่า ในตะวันออกกลางอาจจะเกิดสงครามใหญ่ เมื่อปัญหาน้ำมันในตะวันออกกลาง ขณะนี้ที่กำลังเป็นอยู่น้ำมันมีค่าที่จะทำให้เป็นได้ก็อาจจะเป็นได้ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นในเมืองไทยหรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่เราคิด แต่ช่างมันเถอะ เพราะเราเดี๋ยวนี้ข้าวก็กินเสียไป ยางพาราก็ตกต่ำ ผลิตผลด้านเกษตรที่เป็นหลักมานับเป็น ๑๐๐ ปี กำลังจะแยกลงไปทุกที่ ที่รัฐบาลนี้ ดำริและจัดทำขึ้นนี้ก็มีความดีของรัฐบาลประการหนึ่ง แต่ความดีเหล่านี้เราต้องป้องกันในอนาคต อย่าให้พวกเราสถานะนี้ต้องถูกตำหนิว่าเราร่างกฎหมายออกไปบกพร่อง เกิดการทุจริต ฉ้อโกง เป็นปัญหาทางการเมืองขึ้นมาในอนาคต จนถึงกับประเทศของเราต้องสูญเสียอะไร ๆ หลายอย่าง เพราะปัญหาน้ำมันนี้ผมเข้าใจว่าฝ่ายรัฐบาลก็คงทราบดีกว่าสมาชิกอยู่ ด้วยความเป็นห่วงอันนี้เองผมจึงมีความเห็นที่เห็นแต่ ข้อ ๑ ข้อ ๒ เป็นการสมควรแล้วในระยะนี้ ถ้าไม่มีบริษัทที่ตั้งใจจะมาลงทุน หรือเรากำลังหาบริษัทอยู่ก็ให้มีข้อ ๓ ว่าถึงไม่มีทุนก็ให้บริษัทที่มีทุนเขารับรองมาทำได้ ผมมีความเห็นอย่างนั้น จึงอยากจะเสนอขอตัด แม้กรรมาธิการก็ชี้แจงแล้วว่าบริษัทที่มารับรองนั้นมันคงอย่างนั้นอย่างนี้ อ้ายน้ำมันเป็นกันเพียงแต่พูดอย่างนั้นแต่ข้อเท็จจริงเดี๋ยวนี้มันรู้กันอยู่แล้วว่าเขาทำแล้ว เขาสำรวจแล้ว เรารู้แล้วว่าบริษัทไหนบ้างที่จะมาทำ จนถึงบทเฉพาะกาล กรรมาธิการก็เขียนต่อเข้าไปให้ประโยชน์แก่ผู้ทำก่อนอยู่แล้ว แล้วทำไมจะต้องใส่วรรคสามว่า ถึงไม่มีทุนก็ทำได้ ให้คนอื่นรับรองชื่อนายสุรินทร์ไม่มีทุนให้นายคล้ายรับรองชื่อนี้มันไม่ได้ ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ทำงานผลประโยชน์ใหญ่ ๆ ของชาติอย่างนี้ ผมจำเป็นต้องตัดท่านประธานที่เคารพ ผมก็พูดถึงว่าปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาระหว่างประเทศ ปัญหาต่างประเทศผมยังเห็นรัฐมนตรีต่างประเทศของรัฐบาลชุดนี้มาตอบกระทู้

มาออกแถลงการณ์ต่อสมาชิกรัฐสภา แล้วยังบอกว่าทำเพื่อความสามัคคีของชาติ แกว่งไป
 แกว่งมานโยบายต่างประเทศ เราเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า การดำเนินการประเทศนั้น เศรษฐกิจ
 การปกครอง การเมือง การต่างประเทศ ๔ เส้นนี้จะต้องมั่นคง เราเห็นกันอยู่แล้ว การเมือง
 เป็นประชาธิปไตยอย่างไร เศรษฐกิจเราทรุดหนักขนาดไหน การเมือง การปกครองเราเป็น
 อย่างไร ยิ่งมาเห็นรัฐมนตรีต่างประเทศเมื่อเข้าและได้ฟังท่านออกแถลงการณ์สภานี้ และ
 สมาชิกสภาพูดกันในสภายังเอาไปแถลงการณ์นอกสภา แกว่งไปแกว่งมาอยู่ได้ ดูถูกเหยียดหยาม
 สมาชิกจนถึงว่ามีความรู้เพียง ม.๔ เป็นสมาชิกใหม่ ๆ ไม่มีความรู้อะไร ยิ่งมอบให้คนอย่างนี้
 เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศอยู่อีก ผมยังไม่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอลละ คุณสุรินทร์ ให้เข้าประเด็น

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : เข้าประเด็นเรื่องต่างประเทศ ท่าน
 ประธาน นี้เพราะเกี่ยวกับต่างประเทศ การค้าน้ำมันทำเองได้เมื่อไร ถ้าทำเองได้นี่เราออก
 กฎหมายนี้มานานแล้ว นี้เพราะเราทำเองไม่ได้ ต้องลงทุนเป็นหมื่น ๆ ล้าน แล้วยังมีออก
 กฎหมายมาให้รับรองผู้ไม่มีทุน ไม่มีเครื่องจักร ไม่มีผู้เชี่ยวชาญทำได้นี้ ผมไม่เห็นด้วย จึงขอตัด
 ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญกรรมาธิการครับ

นายวิชา เศรษฐบุต (กรรมาธิการ) : ผมขอชี้แจงในฐานะแทนคณะกรรมาธิการ
 ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตติไว้ ผมจับประเด็นได้ว่าท่านห่วงว่าบริเวณที่จะสำรวจนั้น
 ได้ให้ไปหมดแล้วก็ไม่จำเป็นจะต้องมีวรรคสามนี้เกิดขึ้น ความจริงนั้นกรรมาธิการเข้าใจว่า
 เราออกกฎหมายนี้ก็เพื่อจะใช้ในบริเวณทุกลักษณะ ผมยืนยันได้ว่าบริเวณในทะเลนั้นยังมี
 บริเวณเหลืออยู่หลายแห่ง เป็นต้นว่าทางปากตะวันตก คือฝั่งมหาสมุทรอินเดีย เพราะฉะนั้น
 ที่กรรมาธิการเห็นว่าควรจะยื่นข้อความอันนี้ไว้ นั้น ก็ด้วยความหวังดีว่าในโอกาสที่จะมีการ
 พิจารณาให้สัมปทานในโอกาสต่อไปนั้น เราจะได้ข้อความที่กำหนดที่ยังคงไว้ นั้น อาจจะมีการ
 เปิดโอกาสให้ จะเป็นคนไทยได้เข้ามาร่วมในการจัดตั้งบริษัทปิโตรเลียมกับต่างประเทศซึ่ง

เขามีทุนมีเครื่องจักร อุปกรณ์และผู้เชี่ยวชาญที่จะร่วมกันกระทำการกิจการอันนี้ เพราะฉะนั้น ถ้าในกรณีที่คนไทยหรือกลุ่มชาวไทยนั้นในอนาคตจะสามารถเข้าไปร่วมได้ เราก็สงเคราะห์ ให้มีข้อความอันนี้ เพื่อจะช่วยให้ได้มีการร่วมกิจกรรมกันได้ จึงได้กำหนดว่าถ้าคนที่ขอ นั้น ไม่มีลักษณะครบถ้วนตามข้อ (๒) ก็ให้มีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือ คำว่ารัฐบาลเชื่อถือนี้แหละ ครับ เป็นเรื่องที่เรามอบความไว้วางใจต่อรัฐบาลว่าจะเชื่อถือบริษัทได้ ก็ด้วยคุณ คุณความ สามารถต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้อความที่กรรมการขอยืนยันให้คงอยู่นั้น ผมกล่าวได้ว่าเป็น ประโยชน์ในอนาคตต่อคนไทย ผมขอขอบคุณแค่นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตี่ยผมขอหารือครับ คือชื่อของพรรคที่ คุณสุรินทร์ อภิปรายมาก็ดี และกรรมการอภิปรายเรียกว่าพรรคสามนะ คือดูรูปแบบแล้ว มันน่าจะเป็นพรรคสอง แล้วคุณสุรินทร์ก็เขียนไว้ในคำแปรญัตตินะ ว่าพรรคสอง เพราะฉะนั้น ก็เอาอะไรกันแน่ครับ ความเห็นผมน่าจะเป็นพรรคสองมากกว่า คุณสุรินทร์เขียนไว้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : เริ่มตั้งแต่ ในกรณี ผมเขียนไว้ชัด ในคำแปรญัตตินะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พรรคสอง

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ครับ คำแปรญัตติเขียนไว้ชัด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ พรรคสอง แต่ว่าคุณอภิปรายเป็นพรรค สามนี้ กรรมการก็พรรคสาม

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ถ้าอย่างนั้นก็เป็นการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตี่ยเจ้าหน้าที่เขาจะบันทึกผิดไป

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ครับ ๆ ก็พรรคสอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ตกกลางเป็นพรรคสองนะครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช): ครับ เริ่มตั้งแต่ ในกรณี นะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ครับ ที่กรรมการอภิปรายเมื่อก็ก็ขอได้โปรด
เข้าใจเป็นวรรคสองนะครับ

นายวิชา เศรษฐบุต (กรรมการ): ผมก็ตอบที่คุณสุรินทร์พูดนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ครับ ๆ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช): ผมขอต่อรองอีกนิดหน่อย ที่ท่าน
กรรมการชี้แจงนั้นนะ ผมก็เข้าใจครับ ว่าเพื่อที่จะไว้ให้คนไทย แต่ที่มันเรื่องเก่าๆ มันมีอยู่
และก็ทำให้เราเกิดสงสัย เพราะว่าวิธีที่รัฐบาลเชื่อถือนะ มันก็มีอยู่แล้ว บริษัทซัมมิตที่ผมก็
ไม่อยากจะพูดต่อหรือว่าการดำเนินการรัฐวิสาหกิจต่างๆ โรงงานต่างๆ รัฐบาลรับรองมาเยอะ
แล้วนะครับ หนี้สินจึงขึ้นไป ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยไม่รวมหนี้สินของรัฐวิสาหกิจ
มันมีอยู่ ดังนั้นที่เขียนไว้มีเจตนาที่จะช่วยคนไทยจริง แต่ว่าจะเชื่อถือได้หรือไม่ นี่เป็นการเมือง
ก็พูดกันอยู่แล้วว่ากฎหมายมันต้องเกี่ยวต่างประเทศแน่ เพราะว่าในวาระหนึ่ง ชั้นรับหลักการ
รัฐบาลก็พูดบอกว่าเรื่องนี้ต้องใช้ทุนมาก หลุมหนึ่งบางที่เป็นร้อยๆ ล้านบาท เป็นพันล้านบาท
ต้องลงทุนอาจจะหมื่นล้านบาท แต่หลุมแต่ละบริษัท แต่ละบริเวณที่ให้ไปนี่ ดังนั้น
จะต้องเกี่ยวกับต่างประเทศ แต่ที่กรรมการคิดถึงคนไทยว่าจะให้คนไทยทำแล้วก็เขียนวรรค
นี้ไว้ เพื่อให้บริษัทต่างประเทศมารับรองคนไทยนี้ อันนี้ก็หวังดีกับคนไทยอยู่ แต่ว่าผมยัง
สงสัยว่าจะไทยจริงหรือเปล่า หรือว่าไทยแล้ว ชื่อไทยแล้วเขียนหนังสือไทยก็ไม่ได้ พูดไทย
ก็ไม่ชัด ยังไปตั้งสำนักงานเที่ยวรับรองรัฐมนตรี บางท่านถึงในอังกฤษในไทไน ผมทราบ
นะครับ ที่นี้ผมเกรงว่าจะเป็นไทยประเภทนั้นขึ้นมา แล้วคนไทยจะเป็นอย่างไรในอนาคต อีก
ประการหนึ่งการเมืองเดี๋ยวนี้ก็รู้สึกว่าจะแกว่งๆ เพราะว่าจะค้ำกับเงินแดงกันขึ้นมาบ้าง รัฐมนตรี
ต่างประเทศท่านให้สัมภาษณ์บอกว่าไม่ได้แอนตี้ กรมประชาสัมพันธ์แปลไปอย่าง กรมสารนิเทศ
แก่ข่าวกรมประชาสัมพันธ์ยุ่งกันไปหมด นี่มันเป็นอย่างนี้ เดี่ยวเงินแดงมาขอตั้ง เงินแดงไม่มี
ผู้เชี่ยวชาญ ไม่มีทุน ให้รัสเซียรับรองแล้วเกิดมาทำในภาคตะวันตก คุณชิตก็จะแยแ่แถวภูเก็ต

แถวนั้นนะ อันนี้ผมทราบครับ ดูแผนที่แล้วทางตะวันตกยังไม่มี การสำรวจชัดเจนและอาจจะมีขึ้นมาก็ได้ หรือในภาคเหนือเชียงใหม่อะไร อาจจะไปพบขุมใหญ่ขึ้นมาก็ได้ บริษัทอื่นยังมี ทำกันไว้ให้บริษัทอื่นนี้ แต่ผมมีความเห็นว่าเมื่อรัฐบาลนี้มีเสียงข้างมากอยู่ในสภา ตัดในกรณีที่ไม่มีทุนและให้ผู้รับรองหนีออกไปเสียก่อน เมื่อถึงเวลาถึงกำหนดเห็นว่าคนไทยมีความสามารถแล้วเอาใส่เข้ามาแก้ไขได้ กฎหมายนี้มันจะไม่เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติมากหรือ หรือว่าจะไม่เป็นการป้องกันความเสียหายของประเทศไทยในอนาคตได้มากกว่าหรือ นี่ผมอยากจะเรียนถามอย่างนี้ ท่านประธาน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ): อันที่จริงกฎหมายปิโตรเลียมนี้ครับ พุดกันจริง ๆ แล้ว พรรคของเราได้มีการหารือและประชุมกัน เคียงเคียงมาก แล้วก็เห็นว่า เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวที่จะกู้ฐานะเศรษฐกิจของเมืองไทยได้ แต่ว่าเราวันแกลงนั้น เราไม่ได้มองว่าท่านรัฐมนตรีท่านนั้นท่านนี้จะไปคอร์รัปชัน ไม่ได้คิดกันอย่างนั้นหรอกครับ เราคิดอยากให้ ผมจำได้ในวาระที่ ๑ ว่าปิโตรเลียมคือน้ำมันนี้ครับ มันเป็นมูลเหตุหรือเป็นพลังใหญ่ที่สุดในการเครื่องจักรกลไกทุกอย่าง โรงงานอุตสาหกรรมนั้นต้องใช้น้ำมันทั้งนั้น เดียวนี้ นะครับ ถ้าหากว่าเราสามารถมีน้ำมันของเราได้ จะในกรณีใด ๆ ก็ตามแต่ เราก็สามารถที่จะเป็นประเทศที่ก้าวหน้าได้ ถ้าหากว่าเรายังอาศัยการซื้อน้ำมันเขาอย่างเดียวนั้น ผมยังมองเห็นอันตรายว่าเขาจะบีบเราได้ทุกวิถีทาง ผมจึงมองเห็นว่าประโยชน์นั้นมากกว่า แต่ว่าเดี๋ยวนี้ที่เราห่วงใย พวกเราห่วงใยนั้นคือประเด็นสิ่งเขียนนี้มันมีช่องโหว่ครับ อย่างท่านสมาชิกเพื่อนของผมนี้ได้บอกว่า ในวรรคสองนี้มันเปิดช่องโหว่ให้เห็นว่า อาจจะเป็นบริษัทตัวแทนคนหนึ่งเกิดขึ้น เสร็จแล้วก็ไปเอาบริษัทต่างประเทศนี้เข้ามา อ้ายบริษัทตัวแทนนี้ก็ เป็นเลื่อนกินอีกทีหนึ่ง คือแทนที่จะได้บริษัทใหญ่นั้นมาทำงานโดยตรง โดยมีเครื่องอุปกรณ์พร้อม ก็เกิดบริษัทนายหน้าขึ้น นี่ครับมันเกิดช่องโหว่ทำให้เรามองเห็นไปเช่นนั้น ผมจึงเห็นด้วยในการที่เพื่อนผมแปรญัตติแล้วตัดข้อความเหล่านี้ออกเสีย ส่วนจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในอนาคต สำหรับสัมปทานนั้นเราเป็นรัฐบาลนั้นก็พร้อมที่จะทำได้ แล้วยิ่งกว่านั้น ผมรู้ว่านี่ตัวบั่นครีบลอกแปลงจากฝรั่งมาหมดด้วยนี่ครับ เป็นเรื่องจริงด้วยครับ นี่แก้มาหมด คือ

หมายความว่าเราลอกของฝรั่งมาหมดเลย คือเป็นคล้าย ๆ ว่าเขาต้องการอย่างนี้เราก็เอาตามเขา อันนี้ผมเห็นใจรัฐบาลในฐานะที่ว่าในการชุดน้ำมันนั้น ยิ่งในทะเลแล้วต้องใช้ถึง ๔-๕ เท่าตัว ชุดบนดินนั้นใช้เงินหลุมหนึ่งประมาณ ๔-๕ ล้านบาท แต่ในท้องทะเลนั้นใช้ประมาณ ๑๐-๒๐ ล้านบาทต่อ ๑ หลุม ในการที่รัฐบาลจะไปเสี่ยง เกิดชุดไม่ได้เลย สมมติว่าชุดไปสัก ๕ หลุม ๑๐ หลุมนี้ งบประมาณก็สิ้นเปลืองไปเยอะ แล้วก็เป็นการผิดพลาดเหมือนอย่างที่เราผิดพลาดที่ผ่างมาแล้ว เราก็ไม่อยากให้เหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น ในการที่เอาบริษัทใหญ่ ๆ ที่มีเงินทุนรอน เราก็รู้ว่ามีประมาณสัก ๒-๓ บริษัทในโลกอย่างมี เอสโซ่ มีเด็กโก อะโรพวกนี้ครับ บริษัทเหล่านี้ผมเชื่อว่า เขาทำงานเหล่านี้ได้เพราะเขามีความชำนาญอยู่ แต่ว่าในการที่เราจะยอมให้เขาจนทุกกรณีโดยไม่มีอะไรตัดทอนเลย นี่ผมก็รู้สึกว่าจะเอาใจเขามากไปหน่อย เพราะว่าเราไม่ควรเปิดช่องโหว่อย่างนี้ไว้ ผมกลัวเกิดคนกลาง ถ้าหากเกิดคนกลางอย่างที่เพื่อนผมว่านี่ กลายเป็นบริษัทนายหน้าบริษัทหนึ่ง เสร็จแล้วก็เอาบริษัทใหม่เข้ามาก็เป็นเลื่อนอนกินอีก ต่อหนึ่ง ก็แปลว่าเราไม่ควรจะได้เงินเข้าประเทศมากก็ได้น้อยลง เพราะว่ามันนอกจากนั้นแล้ว ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า ถ้าอ่านให้ละเอียดแล้วนะครับจะเห็นว่าบายโปรดัก (by product) ของมันนั้นมีมากเหลือเกินจากการชุดน้ำมันนี้ครับ ยังมีแร่ สินธุ์แร่ต่างๆ นี่ต้องเป็นของเขาหมด นอกจากนั้นผมอยากจะชี้ต่อไปให้เห็นว่า ค่าแรงงานเขาต้องตัดออก มีค่าทำขวัญ มีอะไร ผมมองไปเห็นว่า ๕ ปีแรกนี้รัฐบาลอาจจะไม่ได้อะไรเลย ในระหว่างที่เขาทำการชุด ผมเกรงไปว่า เอา ๑๐ ปีหลัง เราถึงจะได้อะไรเหล่านี้ แต่ว่ามันก็ยังเป็นความดีที่ว่า เรายังมีความหวังว่า ถ้าหากเราพบน้ำมันแล้วประเทศเราก็รู้สึกว่าจะมีทางที่จะฟื้นฟูในด้านเศรษฐกิจนี้ได้เร็วขึ้นกว่าอย่างอื่น เพราะทรัพยากรอย่างอื่นนั้นของเราขณะนั้น เรามองเห็นแล้วว่าข้าวเราก็ขายไม่ได้ ปอกี้ไม่มีราคา นอกจากนั้นทรัพยากรสินธุ์แร่อย่างอื่นก็นับแต่วันร่อยหรอลงไป ก็เห็นน้ำมันนี่แหละครับจากโครงสร้างสทริกเจอร์ (structure) ของซาบา ของอ้ายพวกนี้จากอินโดนีเซีย นั้นเขาได้สำรวจกันแล้วครับ ทางเครื่องบินนี้ผมเคยคุยกับฝรั่งเขา บอกมันมีน้ำมันแน่ ในอ่าวไทยนี้ จะเป็นฝ่ายตะวันตกหรือตะวันออกนั้นผมก็ไม่มีความรู้ละเอียดถึงขนาดนั้น เจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีก็เคยยืนยันว่า อ้ายโครงสร้าง อันนี้เราเชื่อว่าอ้ายสทริกเจอร์ (structure) อันนี้ คงจะมีน้ำมัน อ้ายความหวังอันนี้ผมจึงถือว่า ถ้ารัฐบาลชุดนี้ทำสำเร็จก็รู้สึกว่าเป็นการช่วย

ประเทศอย่างมากมาย แต่ส่วนที่จะรั่วไหลไปโดยวิธีการที่มันจะไม่ใช่ประโยชน์นี้ครับ ท่าน กรรมการธิการมันควรจะตัดให้พวกผมบ้าง ให้เห็นว่าพวกเราช่วยรักษาประโยชน์บ้านเมือง ไม่ใช่ยืนกันตลอดยืนกันอย่างนี้ก็แสดงว่าถูกบริษัทนี้บีบบังคับหรืออย่างไร ท่านประธาน ช่วยชี้แจงหน่อยได้ไหมครับ ท่านประธานกรรมการครับ หรือท่านผู้ชำนาญที่เป็นกรรมการ

นายวิชา เศรษฐบุตร (กรรมการ) : ในการที่กรรมการคงร่างนี้ไว้ั้นนะครับ ขอกราบเรียนว่าไม่ได้มีการบีบบังคับจากใครเลย เจตนาที่มีไปอย่างนี้ ดังที่ได้กราบเรียนแล้ว เมื่อตะกี ผมก็ฟังดูท่านสมาชิกท่านหลังอย่างนี้ก็ทำให้สัมปทานไปแล้วนั้นเขาก็ทำอะไรต่ออะไร ในที่นั้นหมดแรงแรงต่างๆ ที่มี ความจริงนั้นไม่ใช่ ผมอยากจะทบทวนหน่อยว่าสัมปทาน น้ำมันนั้นให้ทำเพียงน้ำมันเท่านั้นนะครับ ในบริเวณนั้นจะมีอะไรอย่างอื่นก็ไม่เข้าไปในข่ายที่ เขาจะมาร่วมผลิตร่วมอะไรต่ออะไรได้ด้วย สำหรับข้อเท็จจริงที่เป็นมาอยู่แล้วนั้น ก็มีอยู่ที่ว่า บริษัทที่เขาลงทุนในตอนแรกนั้น เขามาตั้งบริษัทสาขาในเมืองไทยซึ่งมาขอรับการการสงเคราะห์ จากคณะกรรมการลงทุน ในการนี้บริษัทแม่ นั้น เขาไม่สามารถส่งเงินมาดำเนินการได้ทั้งหมด เขาให้ซัพพอร์ท (support) ทุกอย่าง แต่ว่าเพื่อความสะดวกของเขาในการบริหารงานก็ตั้งบริษัท ในเมืองไทยขึ้น แต่ว่ากรณีนี้เป็นกรณีที่เราได้เอื้อเพื่อ เพราะมันมีกรรมการลงทุนที่ให้บทบัญญัติ ในการช่วยเหลืออยู่ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายนี้เท่านั้นครับ ไม่ได้มีว่าเขาตั้งใจจะมาเบียดเบียน อะไรอย่างนั้น ผมก็เข้าใจเจตนาดีของท่านสมาชิกทั้งหลายแหละ ผมไม่ใช่นักกฎหมายก็ไม่ทราบว่ เมื่อท่านตัดออกไปแล้ว ถ้าเราคิดถึงอนาคตเพื่อคนไทย ท่านบอกว่าวันหลังก็มาเรียกกันประชุม ง่ายๆ แก่กฎหมายนี้ ผมไม่แน่นอนครับว่าแก้กันนี้จะง่ายกว่าตัด ผมจึงขอฝากความคิดไว้เท่านี้

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ที่ผมขึ้นมาพูดนี้เพื่อสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติ ที่นี้ผมอยากจะเรียนว่าความประสงค์ของท่านกรรมการก็ฟังดูก็ไม่น่าจะขัดอะไรกับฝ่าย ผู้แปรญัตตินัก ฝ่ายผู้แปรญัตตินี้เป็นห่วง เป็นห่วงว่าจะเกิดเสือนอนกิน แล้วที่นี้เรื่องเป็นห่วงนี้ มีเหตุที่ควรจะเป็นห่วง ในเมืองไทยเรานี้ระบอบเสือนอนกินนี้มีมากเหลือเกิน ท่านฝ่ายรัฐบาล หรือท่านกรรมการก็คงทราบดี ระบอบเสือนอนกินของเรานี้อ้างอะไรๆ เพื่อชาติ แล้วในที่สุด ก็กลายเป็นเพื่อตัว แล้วเป็นนายหน้าให้คนอื่น นี่ผมอยากจะชักตัวอย่างให้ท่านเห็นง่าย ๆ แล้ว

คงปฏิเสธกันไม่ได้ เราอ้างกันนักหนาว่าเราส่งสารทหารผ่านศึก เราอยากจะช่วยทหารผ่านศึก ในที่สุดเราก็กลายเป็นทหารผ่านศึก ผ่านศึกไปให้เจ๊กทำ แม้แต่ในรถด่วน ขายอาหารในรถ เมื่อก่อนหรือว่างานอื่น ๆ ก็ตาม ก่อสร้างอะไรก็ตาม อ้างทหารผู้ไปรบเพื่อชาติขึ้นมาบังหน้า แล้วมีบุคคลเพียงไม่กี่คนเท่านั้นหากินโดยอาศัยทหาร จนผมได้เรียกพวกเหล่านั้นว่าพวก ทหารผ่านศึก เราไม่ได้ทำอะไรเลย มีอยู่หลายอย่าง ก่อสร้างอะไรเรื่อย ทำถนนเรื่อย ในที่สุด บางแห่งก็ทหารผ่านศึกก็ยังมี ออกไปจากคุกไปอาศัยอำนาจทหาร แล้วก็เอาให้เจ๊กเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรารู้ว่านิสัยของพวกเรานี้เป็นอยู่อย่างนี้แล้วน่าจะช่วยกันแก้ไขและป้องกันไว้ ยังดีกว่าค่อยแก้ทีหลัง ผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติอย่างนี้ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ทางฝ่ายคณะกรรมการก็รู้สึกท้อว่า อ่อนลง ผมก็ชอบคุณ เพราะมีการปรึกษามีการหารือ ผมไม่ทราบว่าจะตัดออกไปแล้วทีหลัง จะแก้ไขเพิ่มเติมยากหรือเปล่า ไม่ยากครับ ยิ่งถ้ารัฐบาลมีเสียงเต็มอยู่อย่างนี้ไม่ยากเลย มา ชี้แจงเหตุผลว่าเดี๋ยวนี้บริษัท ก. จอมพล ข. ถือหุ้นไว้สามารถทำได้แล้ว เอาทุนมาจากอเมริกา ของรัฐมนตรี ข. รัฐมนตรี ด. ก็ตามใจมาทำ เราก็กักกันได้ครับ ท่านประธาน เมื่อทำอย่างนี้ ผมคิดว่าความเป็นห่วงที่กรรมการห่วงว่าตัดไป แล้วจะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ทีหลังจะ ยากหรือเปล่า ผมขอเรียนให้ทราบที่ไม่ยาก เพราะฟังดูแล้ว ท่านฝ่ายรัฐบาลมีพรรค ส.ป.ท. สนับสนุน มีเสียงอยู่หนาแน่น ฝ่ายประชาธิปไตยนี้ผมก็ทราบเรียนให้ท่านกรรมการทราบ แล้วว่าเห็นด้วยในกฎหมายนี้และเห็นดีที่รัฐบาลดำริคิดขึ้นติดต่อกันอยู่ ชักจูงมาทำงานก็เห็นดี แต่ว่าในเมื่อเขียนกฎหมายไว้ เกรงจะเกิดการเสียหาย ก็จำเป็นต้องดำเนินติดต่อกันหรือตัดทอน ช่วยกัน มิฉะนั้นจะไปถือว่าเป็นสถานการณ์บัญญัติได้อย่างไร เรื่องนี้ผมคิดว่าไม่ยาก แล้วท่าน กรรมการชี้แจงมาอีกประการหนึ่งว่า บริษัทลูกที่มาตั้งในนี้แล้วจะได้เอาทุนบริษัทแม่ จึง เขียนวรรคนี้ไว้ อันนี้ผมก็ไม่เห็นด้วยครับ ในสิงคโปร์เดี๋ยวนี้มีโรงงานกลั่นน้ำมัน ๔-๕ โรง ๕-๖ โรง เขาเล็กมาก พลเมืองของเราก็มากกว่าเขามากต่อมาก เขาให้มาลงทุนและมีข้อกำหนด ด้วยซ้ำว่ามากู้เงินเอาเงินในประเทศไม่ได้นะ ลือต้องเอาเงินจากประเทศลื้อมา จะได้มาเป็น ทุนจะมาหมุ่นเวียนมาทำอะไรในประเทศของเขาเกิดผลดีทางเศรษฐกิจ คนงานเขาได้ทำงาน

เขาเปิดได้ ๕ โรง ๖ โรง โรงกลั่นน้ำมันของเราเปิดแล้วผมไม่อยากจะพูด พูดแล้วอยากจะร้องไห้ เป็นอย่างนี้ท่านประธาน ดังนั้นที่กำหนดไว้ยิ่งมาทราบว่ามีบริษัทลูกก็มารับอภิสิทธิ์ยกเว้นภาษีอยู่แล้ว ผมก็ยังเสียใจว่าน้ำมันนี้เป็นทรัพยากรอันสำคัญใดๆ เขาก็ต้องการ นายทุนใหญ่ของโลก มหาอำนาจของโลกไม่มีแหล่งน้ำมัน เขาก็ต้องเที่ยวซื้อของคนอื่นอยู่ เมื่อของเรามีอยู่แล้ว แล้วมาให้บริษัทลูกมาอยู่ก่อนแล้ว จะหวังเอาบริษัทแม่มาค้าบริษัทลูกและจะมาเอาเงินในประเทศลงทุนอะไรอยู่ ผมว่าเรายิ่งเสียเปรียบไปใหญ่ ผมอยากที่จะให้ตัดไปเถิดครับ อันนี้ อย่างเรื่องที่จะให้ญี่ปุ่นมาฝังท่อน้ำมันที่ปักชำได้ ผมก็ตั้งกระทู้ถามไปแล้วก็ไม่อยากจะพูด อันนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าจะให้ตั้งก็มาตั้งโรงงานกลั่นน้ำมัน กลั่นแล้วเอาน้ำมันที่กลั่นไปญี่ปุ่น เอาไปตี บ้านเมืองเราจะได้มีงานทำ เราจะได้มีส่วน ไม่ใช่ให้เขาฝังท่อน้ำมันผ่านประเทศแล้วเอาประโยชน์ไป อันนี้มันก็ไม่ถูกอยู่แล้ว นี่ผมยกตัวอย่าง ท่านประธาน เรามองเห็นว่าเริ่มทำไม่ถูก ในเรื่องน้ำมัน ยกตัวอย่างให้ฟังว่าที่นี้ออกเป็นข่าวมาว่าจะให้ญี่ปุ่นฝังท่อผ่านคอคอดกระนี้มันก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกแล้ว ไปยอมไปเห็นด้วยกับเขาโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบอยู่ เรื่องบริษัทแม่จะได้ช่วยบริษัทลูกในประเทศนี้ผมก็ยังไม่เห็นด้วย ยิ่งยืนยันว่าขอให้ตัดข้อความนี้ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อจะช่วยเหลือคนไทยในอนาคต ผมเชื่อว่าไม่มีสมาชิกสภาคนใดที่จะคัดค้านชัดเจนในการที่จะช่วยให้คนไทยได้ทำงานเกี่ยวกับน้ำมันได้ พูดถึงคนไทยทำงานน้ำมันนี้ผมก็ไปคุยๆ กับโรงงานกลั่นน้ำมันไทยที่ศรีราชา ก็รู้สึกยกย่องว่าเจ้าหน้าที่คนไทยได้เข้าบริหารไปเรื่อยๆ อันนี้ผมก็รู้สึกดีใจและก็ชมเชยจริงๆ ผมก็เชื่อว่าอนาคตคนไทยจะทำได้ แต่ว่าอันนี้เราออกไปบู้บ ประกาศราชกิจจานุเบกษาที่ใช้บังคับแล้ว และงานทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ ผมคิดว่าคนไทยยังทำไม่ได้ก่อน ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้บริษัทต่างประเทศที่เขาพลิกแพลง เพราะการค้านี้เป็นเรื่องของการพลิกแพลง การตั้งโรงงานอุตสาหกรรมมันเป็นสูตรมันเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งจริง แต่ผู้ดำเนินการนี้เขาต้องพลิกแพลง เขาต้องเหนือเรา ผมเกรงจะเสียประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต ผมจึงยืนยันตัดอันนี้ และขอต่อรองว่าขอให้ยอมให้ตัดไป แล้วไว้ค่อยช่วยเหลือคนไทย เสนอเข้ามาเป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปิโตรเลียม ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือ พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือ พ.ศ. ๒๕๒๐ ก็แล้วแต่รัฐบาลท่านจะเห็นสมควร ผมมีความเห็นอย่างนี้ ท่านประธาน

นายสมภพ โทตระกิตย์ (กรรมธิการ) : คณะกรรมการต้องขออนุญาตขึ้นมากราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย เพื่อความกระจ่างแจ้งกับท่านสมาชิก เพราะเหตุที่ที่ต้องเริ่มกล่าวเช่นนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการไม่มีเจตนาที่จะดึงดันแต่ประการใด อยากจะชี้ให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจถึงเจตนารมณ์ที่คณะกรรมการต้องขอสงวนหรือขอคงร่างนี้ไว้ เดิมเมื่อก่อนขณะที่ยกร่างครั้งแรกก็มีแต่เพียง (๑) กับ (๒) เราก็ได้มาพิจารณากันว่า ในอนาคตนั้นเอง ถ้าหากว่าจะมีบริษัทไทยที่ประสงค์ที่จะทำการที่เข้าสำรวจหรือผลิตน้ำมัน แต่โดยที่ตระหนักกันว่าเรื่องน้ำมันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องใช้เงินทองเป็นจำนวนมาก ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้แล้ว ถ้าหากจำเป็นที่จะต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศหรือมีการร่วมมือที่จะขอความสนับสนุนจากบริษัทต่างประเทศ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าคิดในแง่ของความสะดวก ในแง่ของการส่งเสริมสำหรับบริษัทคนไทยแล้ว คณะกรรมการก็รู้สึกว่ามันมีน้ำหนักพอสมควรที่จะต้องรับฟังหรือที่จะต้องหาทางที่จะช่วยให้กระทำได้ แต่ในขณะเดียวกัน คณะกรรมการก็ได้ตระหนักถึงความห่วงใยของท่านสมาชิกอยู่เหมือนกันว่าจะกลายเป็นรูปเสือนอนกิน ด้วยเหตุนี้เองเมื่อรับหลักการว่าเราจะต้องหาทางที่จะเปิดโอกาสให้คนไทยได้สามารถกระทำได้บ้างแล้ว แต่ขณะเดียวกันก็ต้องหามาตรการที่จะกำกับเพื่อป้องกันระบบเสือนอนกินอย่างที่ท่านสมาชิกห่วง เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดสังเกต ถ้อยคำดูว่าเราได้วางมาตรการไว้อย่างไร ดังจะเห็นได้ว่าที่บอกว่าต้องมีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือและมีลักษณะตาม (๒) รัฐบาลเชื่อถือลักษณะตาม (๒) และมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้ขอสัมปทาน พรรคนี้นี้เป็นพรรคที่สำคัญว่าต้องมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้ขอสัมปทาน รับรองที่จะให้คือเขาต้องให้ไม่ใช่เขามาทำเองหรือมาแฝงในแง่ของขออนุญาต เขาจะให้ทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอที่จะสำรวจผลิตขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียม จากการที่เขาจะให้ทุนนี้เองกระผมก็ต้องขอกราบเรียนถึงกระบวนการที่จะพิจารณาในการให้สัมปทานว่าเราได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ของผู้ขอสัมปทานหรืออะไรต่างๆ ขึ้นเอาไว้อย่างมาก ซึ่งในหลักเกณฑ์นี้เองคณะกรรมการในฐานะที่ปรึกษาอธิบดีก็จะได้ใช้ความพินิจพิเคราะห์ดูเป็นอย่างมากกว่าจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่ คือเขาต้องแสดงหลักฐานให้เห็นว่าเขาให้ทุน ให้เครื่องมือ ให้เครื่องจักร ให้ผู้เชี่ยวชาญจริง

เพื่อที่จะให้ผู้ขอสัมปทานถ้าสมมติว่าเป็นคนไทย สามารถที่จะทำได้ ที่นี้หลักฐานนั้นเองก็แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นการให้ และเขาต้องแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ใช่มาทำเอง หรืออาศัยแอบแฝงชื่อด้วยเหตุนี้เราจึงได้เขียนถ้อยคำในลักษณะที่จะให้คณะกรรมการที่ปรึกษานั้นเองได้ใช้ไหวพริบความพินิจพิเคราะห์ พิจารณาดูอย่างถี่ถ้วน เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นดังที่ท่านสมาชิกไม่พึงประสงค์เช่นนั้น ฉะนั้นในเรื่องกรณีเช่นนี้กระผมคิดว่า การที่จะมีบริษัทมาทำหน้าที่เป็นเสือนอนกินนั้น ต้องกระทำไม่ได้ โปรดได้พิเคราะห์ถึงกระบวนการของพระราชบัญญัตินี้อีกต่อไปด้วยว่า เมื่อผู้ขอสัมปทานสมมติว่าจะจะเป็นบริษัทคนไทย มีแสดงหลักฐานความมีกรรมสิทธิ์ในเครื่องจักรอะไรต่างๆ ที่ต่างประเทศเขาให้ แต่โปรดอย่าลืมว่าในฐานะผู้ขอสัมปทานซึ่งเมื่อได้รับสัมปทานแล้วก็จะเป็นผู้สัมปทาน ซึ่งเขามีความผูกพันที่จะต้องกระทำตามกฎหมายฉบับนี้หลายประการด้วยกันตามมาตราต่างๆ การที่บังคับให้ผู้ได้รับสัมปทานต้องกระทำตามกฎหมายนี้เองก็ต้องเสี่ยงความรับผิดชอบ บริษัทที่สนับสนุนที่จะมาเป็นนายหน้าหรือจะมาเป็นตัวกระทำการแทนก็ทำไม่ได้ บริษัทคนไทยต้องกระทำ เมื่อต้องกระทำเพราะเหตุนี้เอง กระผมคิดว่าบริษัทอื่นข้างนอกนั้นเอง ถ้าไม่มั่นใจแล้วจะปล่อยให้ทำเช่นนั้นเองก็อาจจะกระทำไม่ได้ และจะมากกระทำในฐานะแทนผู้รับสัมปทานก็ย่อมจะไม่ชอบด้วยกฎหมายนี้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการก็อาจจะเพิกถอนสัมปทานได้ นี่คือเจตนารมณ์หรือลักษณะที่คณะกรรมการได้พิจารณา นี่เป็นประเด็นที่คณะกรรมการถือเอาว่าเป็นเรื่องสำคัญ จึงได้วางมาตรการกำกับหลายอย่างหลายประการด้วยกัน ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงความห่วงใยของท่านสมาชิกอยู่เช่นเดียวกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๒๖ นี้ได้อภิปรายพอสมควรแล้วครับ ต่อไป ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิมที่คณะกรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตัดออก คือมาตรา ๒ ตัดออกตามที่มีผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น ขอโทษวรรคสอง ไม่ใช่มาตรา ๒

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๗

นายชวน กิตติศรีวรพันธ์ (นครพนม) : สำหรับมาตรา ๒๗ นี้ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่สงวนไว้ คนที่แปรญัตติร่วมกันก็คือ นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุนทร นายสมพร จรีมาศ และนายชวน กิตติศรีวรพันธ์ ผู้ขอแปรญัตติไว้และขอสงวนครบ ในวาระที่สอง กระผมขอตัดออกทั้งหมด ถ้าผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการ และขอต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ผู้รับสัมปทานอาจได้รับการพิจารณาให้ต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมภายใต้ข้อผูกพันตามปริมาณเงิน ปริมาณงานหรือปริมาณเงินทั้งปริมาณงานที่ตกลงกันอีกครั้งหนึ่ง เป็นเวลาไม่เกิน ๔ ปี แต่ถ้าผู้รับสัมปทานขอสำรวจปิโตรเลียมไม่เกิน ๕ ปี ไม่มีสิทธิได้รับสัมปทานระยะเวลาที่สำรวจปิโตรเลียมอีก อันนี้กระผมขอตัดออกทั้งหมดท่านประธานที่เคารพที่กระผมขอตัดวาระสุดท้ายนี้ออกทั้งหมดก็เพราะว่ามันมีตัวอย่างมาแล้วว่าตลอดระยะเวลาที่ประเทศพันธมิตรของเราที่ได้มีการมาตั้งฐานทัพในประเทศไทยนี้เมื่อไม่นานมานี้ทางรัฐบาลเป็นผู้ทราบดี กระผมจำไม่ผิดก็เห็นจะเป็นวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๓ พันธมิตรของเรานี้ได้ขนอาวุธร้ายชนิดหนึ่งเข้ามาภายในประเทศเท่ากลองไม้ขีดซิบบิ๊ปนี้ แล้วก็มาแจ้งหายที่อยู่ตะเภาสองหมื่นกระบอก เวลานี้ยังเป็นพิษเป็นภัยต่อคนไทยมากเหลือเกิน เพราะมันเป็นปืนเก็บเสียง เหมือนลักษณะของการโยงกฎหมายวาระที่สองเข้าไปในพระราชบัญญัติปิโตรเลียมนี้ครับ กระผมเป็นห่วงมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เราจะตัดออกจกมวาระสองนี้ ผมก็คิดว่าคงจะไม่เป็นผลเสียหายต่อรัฐบาลหรือต่อการปฏิบัติงานของบริษัทที่มาดำเนินการสำรวจน้ำมันปิโตรเลียมแต่อย่างใด อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานกรรมการหรือท่านสมาชิกสภาผู้แทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้ารัฐบาลด้วยความเคารพว่า เราเคยมีบริษัทที่เข้ามาทำการขายน้ำมันหรือผลิตน้ำมันภายในประเทศของเรา อย่างบริษัทไทยออยล์ก็ดี ชัมมิตก็ดี

หรือยางมะตอยก็ดี ที่ผลิตน้ำมันเดือนระยะที่แล้ว ๆ มานี้ยังไม่ถึงกำหนดระยะเวลาที่จะหมดสัญญา ทางรัฐบาลก็ไปต่อสัญญาให้ของไทยออยล์นี้สร้างโรงกลั่นน้ำมันมาเมื่อปี ๒๕๑๔ ให้ระยะเวลา ๑๐ ปี แต่ว่ายังไม่ครบกำหนดระยะเวลา ๑๐ ปี ทางรัฐบาลกลับไปต่อระยะเวลาสัญญาให้อีก ๗ ปี เป็น ๑๗ ปี นี่เหมือนกับระยะเวลาที่ท่านต่อสัมปทานนี้ ท่านประธานอย่าลืมว่า เวลาที่เราให้สำรวจนี้ มัน ๘ ปี ต่อ ๔ ปี เป็น ๑๒ ปี ให้เวลาชุดอีก ๕๐ ปี เป็น ๕๒ ปีนี้ ผลเสียหายมันตกอยู่กับประเทศเรามากมายเหลือเกิน กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ทางรัฐบาลนี้พร้อมที่จะทำอะไรก็ได้ เมื่อมีเสียงข้างมากในสภา หรือแม้จะไม่มีสภา ทางรัฐบาลก็ต่อได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการทั้งหลายแหล่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ที่เราเสียเปรียบทั้งตุลการค้าอะไรทุกสิ่งทุกอย่างเวลานี้ ทางรัฐบาลไม่ได้มองถึงข้อเท็จจริง หรือความจริงที่จะเกิดขึ้น แต่ถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้มองถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองแล้ว กระผมมีความเชื่อเหลือเกินว่าครบกำหนดแล้ว ท่านมาขอต่อมาแก้กฎหมายก็ได้ครับ ไม่ใช่ของทำไม่ได้ อันนี้เป็นเรื่องที่ว่าคณะกรรมการนำจะได้มีการพิจารณาโดยละเอียดและถี่ถ้วน ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมือง กระผมอยากจะกล่าวในการดำเนินกิจการน้ำมันที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ที่ข้าวของเราขึ้นราคา แล้วก็ที่เราเสียเปรียบตุลการค้าอยู่ทุกวันนี้ ท่านต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่า เพราะมีผู้ใหญ่ในวงการบริหารมีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการน้ำมัน แม้กระทั่งบริษัทน้ำมันที่มาขอสัมปทานสำรวจนี้ ท่านต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่า ผู้ใหญ่ในวงการรัฐบาลนี้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งทางตรงและทางอ้อม อันนี้แหละกระผมเป็นห่วงมาก ก็อยากจะขอความกรุณาจากท่านกรรมการได้พิจารณาโดยละเอียด ถ้าตัดแล้วจะเสียหายไหม แต่ถ้าไม่ตัดมีผลดีอย่างไร ผมขอทราบครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (กรรมการ) : คณะกรรมการใคร่ขอทราบเรียนว่า น่าจะมีการเข้าใจผิดในคำแปรญัตตินี้เสียแล้ว เพราะเหตุที่ว่าในรายงานของสภานั้นเอง ก็บอกว่า ผู้แปรญัตติขอแก้ไขถ้อยคำ มิใช่เป็นการขอตัด ท่านจะเห็นได้จากรายงานของสภาในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๗ ผมขออนุญาตอ่านว่า นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง นายวิฑูร เลิศสุคนธ์ นายสมพร จุริมาศ และนายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคท้ายเป็นดังนี้

คือท่านขอแก้ความคำเดียว คือคำว่าผู้รับสัมปทานอาจจะได้รับการพิจารณา ขอโทษ เดิมร่าง
 รัฐบาลเป็นผู้รับสัมปทาน มีสิทธิได้รับการพิจารณา ท่านขอแก้คำว่า "มีสิทธิ" เป็น "อาจ" เท่านั้นเอง
 ฉะนั้นเมื่อท่านมาอภิปรายในแง่ขอตัด กระทบก็อยากจะขออนุญาตท่านประธานว่า จะมีการ
 เข้าใจผิดอะไรบางอย่างเสียแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชวนมืออะไรชี้แจงใหม่ครับ คือคุณขอแก้
 ข้อความเท่านั้นแหละ ไม่ใช่ตัด

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระทบขอยืนยันขอตัดครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ในรายงานของสภานั้น คุณว่าแก้ข้อความ
 ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้แก้ข้อความตามผู้แปร
 ญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
 ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๘

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ผมได้แปรญัตติมาตรา ๒๘ นี้ไว้ ความจริง
 มาตรา ๒๗ ผมก็ได้แปรไว้ แต่คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงก็ได้พอใจไม่ได้สงวนไว้ สำหรับ
 มาตรา ๒๘ นี้ ผมขอแปรไว้ กับเพื่อนหลายคน ก่อนอื่นผมรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องพระราชบัญญัติ
 พิโตรเลียมขึ้นมามากเพียงแต่กลั่นกระดาศยังเพียงนี้ครับ เพียงกลั่นกระดาศยังเพียงนี้
 รู้สึกว่ามันมีเหตุการณ์วิกฤติเกิดขึ้น สมาชิกบางท่านอาจจะหาว่าพรรคฝ่ายค้านบางกลุ่มนี้ไม่

เห็นประโยชน์อันมหาศาลที่เกิดขึ้น จริงอยู่เราอาจจะไม่เห็นประโยชน์มหาศาลที่เกิดขึ้นกับท่าน หรืออาจจะมีเศษเหลือเจือจางมาจากพรรคประชาธิปไตยบ้างเราก็ไม่รู้ได้ แต่ที่ผมแปรญัตตินี้ ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรเกิดขึ้นทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงเป็นห่วงว่า เพียงแต่กลั่นกระดาษยังเพียงนี้ ต่อไปกลิ่นน้ำมันเกิดขึ้นกลิ่นธนบัตร เกิดขึ้นจะเพียงไหน ท่านประธานที่เคารพ ผมแปรญัตติไว้ว่าอย่างนี้ คือในสารสำคัญมาตรา ๒๘ นี้ให้ ๓๐ ปี แต่ผมขอตัดเพียง ๑๐ ปี ผมมีเหตุผลดังนี้คือ ผมขอเท้าถึงมาตรา ๒๗ ว่าในการสำรวจนั้น ได้ ๘ ปี เราอาจจะต่อได้อีก ๔ ปี ในการสำรวจนั้น เป็น ๑๒ ปีมาแล้ว ถ้ามามาตรา ๒๘ เข้าอีก ๓๐ ปี มันก็เป็น ๔๒ ปี และวาระท้ายของมาตรา ๒๘ นั้นนะยังจะต่อได้อีก ๑๐ ปี รวมความแล้วเป็น ๕๒ ปีครับ ในการสัมปทานนี้ ที่นี้ก็รู้กันอยู่แล้วว่าเหตุการณ์บางอย่าง หรือข้อบกพร่องบางอย่างมันมีอยู่แล้วในช่องโหว่พวกนี้ และเป็นของใหม่สำหรับประเทศไทย เราจะปล่อยให้ เป็น ๕๒ ปีเชียวนะครับ ถ้าผิดพลาดอะไรไปแล้วมันจะแก้ลำบาก เพราะฉะนั้น ผมจึงแปรญัตติตัดไว้ ๒๐ ปี คงเหลือเป็น ๓๒ ปี ผมตัดไว้ ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ จะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือการต่อสู้นี้เราต่อสู้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ บางคนอาจจะ น้อยใจที่เพื่อนไม่รับรองหรือเห็นว่าจะแพ้ ผมคิดว่าถ้าเราจะแพ้เราก็แพ้อย่างมีศักดิ์ศรี ไม่ใช่ แพ้โดยอามิสสินจ้าง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรด อ่านดูจากมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ นี้ว่ามันถึง ๕๒ ปี สมควรแล้วหรือ มันควรจะตัดเพียง อีก ๒๐ ปี ตัดออกเสีย เพื่อจะได้แก้ไขบางอย่างที่เกิดขึ้น อย่างที่ผมเป็นห่วงนั้นอาจจะ เกิดขึ้นจริง ๆ ครับ

นายอุทัย วุฒิกุล (ประธานกรรมาธิการ) : เหตุผลที่สัมปทานมี ๓๐ ปี นี้เป็น มาตรฐานสากล ถ้าหากจะไปตัดเหลือ ๒๐ ปี อาจจะเป็นผลร้ายกว่าผลดี คือในการที่จะผลิต บีโตรเลียมอายนี้จะต้องทราบเสียหน่อยว่า ปริมาณของบีโตรเลียมจะต้องเพียงพอ บริษัท น้ำมันต่าง ๆ ก็เป็นบริษัทการค้า เขาก็ต้องมาคิดถึงว่าอายุนนี้เขาจะลงทุนไปกับผลประโยชน์ ที่จะได้รับจะเพียงพอหรือไม่ มีกำไรพอสมควรหรือไม่ ถ้าหากว่าในอ่าวไทยเรามีบีโตรเลียม ขนาดใหญ่อย่างแกวอ่าวเปอร์เซีย ซึ่งแต่ละบ่อมีปริมาณ รีเสิร์ฟ (reserve) กว่าพันล้านแบเรล

อย่างนี้ก็ไม่น่ามีปัญหา แต่ตามผลการสำรวจที่ทางกระทรวงทราบมาก็รู้สึกลัวว่าความหวังมีน้อย ถ้าหากว่าเราให้โอกาสแบบสากล แล้วก็มีการเพิ่มสัมปทานให้ ให้โอกาสเขาผลิตพูดถึงการลงทุน บีโตร์เลียม พูดถึงออฟ ซอร์ เท่าที่ผมได้ศึกษามา ค่าลงทุนสูงมาก แล้วก็คอยรีเสิร์ฟ (reserve) ซึ่งสามารถจะสูบขึ้นได้จะต้องมีปริมาณสูง ประมาณ ๕๐๐ ล้านแบเรล แต่ถ้าหากว่าปริมาณรีเสิร์ฟ (reserve) ซึ่งจะสูบขึ้นได้ต่ำกว่านั้น ทางบริษัทก็จะไม่สนใจ ถึงแม้จะเจาะครบก็จะล้งเลในการลงทุน แต่ถ้าหากว่าเราเปิดโอกาสเข้าตามสากล ๓๐ ปี หรือมีการต่อให้ อันนี้เขาก็ต้องมาคำนวณ คือการสูบน้ำมันนี้ถ้าหากว่าให้เวลายังสั้นก็จะต้องสูบขึ้นเร็ว ถ้าสูบขึ้นเร็วบ่อน้ำมันจะเสีย เพราะน้ำมันนั้นมันหนืดเวลาสูบขึ้นมันไหลช้า น้ำทะเลจะดันขึ้นมาแทน ทะลุนขึ้นมาถึงบ่อ บ่อเสียเลย อันนี้ผมว่าจำเป็นอย่างยิ่ง อันนี้เป็นอินเซนติฟ (incentive) นะครับ คือว่าการที่เขาจะลงทุนเขาต้องมาคิดว่าเขาลงทุนเท่าไร เขาจะสามารถสูบน้ำมันขึ้นได้เท่าไร คุ่มไหน ก่าไรพอควรหรือไม่ แต่ถ้าหากว่าให้อายุสัมปทานเพียง ๒๐ ปี เขาคิดเลขพับ เขาก็รู้แล้วว่าอายนี้ทำไม่ทัน แล้วก็จะไม่คุ้มทุน เขาก็เลิกทำ อายนี้จะเป็นผลเสียหายต่อประเทศมากกว่าในการที่เราให้สัมปทานยาว อันนี้จะเป็นอินเซนติฟ (incentive) ให้เขาพยายามผลิตบ่อขนาดกลาง แต่ถ้าวางไว้ ๒๐ ปีแล้ว ผมว่าก็ต้องทิ้งเลย ทำไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

นายยิ่ง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : ความจริงผมว่าจะไม่ซักถามท่านประธาน คณะกรรมการสิทธิการรอก แต่เมื่อฟังแล้วท่านบอกว่า ปัญหาสำคัญของบริษัทที่จะมาทำการสูบน้ำมันขึ้นมากลั่นนี้จะต้องมีรีเสิร์ฟ (reserve) ประมาณ ๕๐๐ ล้านแบเรลถึงจะลงทุนได้ เพราะฉะนั้นปัญหาเกี่ยวกับเวลานี้ก็ไม่มีใช้ไหมครับ เพราะว่าท่านบอกว่าปริมาณน้ำมันเท่านั้นสำคัญกว่าเวลา ถ้าปริมาณน้ำมันไม่พอแล้ว ถึงแม้เวลาจะ ๑๐๐ ปีก็ไม่กล้าทำแน่ ๆ ที่นี้เมื่อท่านบอกว่า ถ้าให้เวลาสั้นแล้วจำเป็นจะต้องสูบอย่างรวดเร็ว ถ้าสูบอย่างรวดเร็วแล้วจะทำให้หน้าทะเลมันดันเข้ามาในบ่อ และทำให้เกิดความเสียหาย เพราะน้ำมันดิบนั้นจะมีความหนืดนี้ผมว่าถ้าปัญหาทางเรื่องวิชาการแล้ว ๒๐ ปี ๓๐ ปีหรือ ๑๐ ปีนี้ น้ำมันที่รีเสิร์ฟ (reserve) ไว้ นี้คงไม่มีความสัมพันธ์กันจะถึงกับทำให้เครื่องเสีย ผมเข้าใจว่าในการแก้ปัญหาในการสูบน้ำมัน เราเจาะหลาย ๆ บ่อหรือถ้าหากว่าเห็นมีน้ำมันพอ บริษัทคงลงทุนเจาะหลายบ่อ คงไม่ใช่

เวลาถึง ๒๐ ปีแน่ ๆ ฉะนั้นผมก็มีความเห็นกับท่านผู้แปรญัตติที่จะตัดออกจาก ๓๐ ปี ให้เป็นเหลือ ๑๐ ปี ตัด ๒๐ ปีจากคำแถลงของท่านกรรมการว่าถ้าน้ำมันไม่พอแล้ว บริษัทก็ไม่ลงทุน เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าไม่จำเป็นเกี่ยวกับเวลา แต่เกี่ยวกับว่าน้ำมันดิบ ในท้องทะเลหรือในอ่าวไทยนี้จะมีเรสเฟอ (reserve) พอหรือเปล่า ขอขอบคุณครับ

นายอุทัย วุฒิกุล (ประธานกรรมการ) : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่ามันไม่เกี่ยวกับเวลานะครับ เกี่ยวกับว่าจำนวนพอไหม ถ้าเจาะเข้าไปหลาย ๆ บ่อ สบมันก็ทันนะครับ แต่อย่าลืมว่า แต่ละบ่อเป็นเงินเท่าใด ต้นทุนลงทุนก็จะสูงมาก ถ้าใครจะน้อยหรือจะไม่พอเพียง ในการให้เวลาเขาจะ ก็หมายความว่าเขาเจาะสำหรับสบพอเพียง ไม่ต้องลงทุนมากเกินไป แต่มีเวลาที่จะสูบน้ำมันขึ้นได้เต็มที่ ถ้าไปเร่งเจาะ ๑๐ เท่า ก็ต้องลงทุนไปอีก ๑๐ เท่า มันก็ไม่คุ้มกับการลงทุน

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมเองก็แปรญัตติและก็ขอสงวนไว้ว่าระยะเวลาที่ให้สัมปทานนี้มันไม่ควรจะเกิน ๒๐ ปี อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เข้าใจเลยว่าคณะกรรมการกิติ คณะรัฐบาลกิติทำไมจึงได้มุ่งเอาใจคนที่มาลงทุนมากจนกระทั่งเราเสียประโยชน์ไปอย่างนี้ครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดอุบลราชธานีว่า ถ้าหากว่าเราจะเพิ่มการเจาะบ่อน้ำมันขึ้นมา และก็เพิ่มการตั้งโรงกลั่นขึ้นมาในที่ใกล้เคียงกันนี้ อย่างเช่นโรงกลั่นของเราที่บางจากเวลานี้เราเพิ่มจาก ๓ หมื่นแบริลเป็น ๖๕,๐๐๐ แบริลต่อวัน เวลานี้เราก็สามารถทำได้ แต่ในขณะเดียวกันเราจะย่นระยะเวลาจาก ๕๒ ปีมาเป็นเหลือ ๒๐ ปีนี้ประโยชน์มันจะเป็นของคนไทย ถ้าหากว่าท่านประธานได้ระลึกถึงหลักอันหนึ่งว่า เวลานี้กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นว่า โรงกลั่นบางจากเป็นของรัฐบาล โรงกลั่นไทยออยล์ครบระยะเวลา ๑๗ ปีแล้วเป็นของรัฐบาล และอีกโรงกลั่นอันหนึ่งที่ตั้งขึ้นมาแล้วไม่มีกำหนดระยะเวลาเป็นของรัฐบาลคือโรงกลั่นยางมะตอย ชายให้เอสโซ่ แต่ในขณะเดียวกันที่กระผมอยากจะยกตัวอย่างว่าทำไม ๒๐ ปี แล้วเราถึงจะให้ไม่ได้แล้วมาต่อได้ที่หลังครับท่านประธานครับ ขอให้นึกถึงประโยชน์ของคนไทยเป็นที่ตั้งหนอย ถ้าเป็น ๒๐ ปีจะเสียหายอย่างไร ทำไมจึงเป็น ๕๒ ปี กระผมขอทราบจากกรรมการด้วยครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร (กรรมการ) : ผมอยากจะเสริมคำชี้แจงของประธาน กรรมการบางประการ คือเรื่องกำหนดเวลานี้ กรรมการเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มีความห่วงใยกลัวว่าจะให้ยาวเกินไปนัก ที่นี้ผมอยากจะขอให้คิดดูอย่างหนึ่งว่า ในการลงทุน นั้น เรากำลังแย่งการลงทุนจากประเทศอื่น ๆ ด้วยเพราะว่าผู้มาลงทุนนั้นย่อมจะคิดถึงว่า ประเทศอื่นนั้นมีเงื่อนไขที่ได้อย่างไร เมื่อเราเปรียบเทียบกับมลายู มลายูก็ให้ ๓๐ ปีต่อได้ ประเทศอื่นก็มีเวลามากกว่านั้นก็เยอะแยะ ที่นี้การที่เราจำเป็นต้องคิด ๓๐ ปีนี้เหมาะสมนั้น ก็อย่างที่ท่านประธานผมได้พูดแล้วว่า เกี่ยวกับการลงทุน มันมีการเสี่ยงมาก แต่ว่าท่านสมาชิก ท่านก็มองเวลานั้นต่างกับเรา คือท่านถือว่าเริ่มต้นสำรวจ ๘ ปี แล้วให้ ๔ ปีนะครบแล้วก็มา ๓๐ ปี แล้วก็ยังต่ออีก ๑๐ ปี เป็น ๕๒ ปี ผมขอเรียนว่ากรุณาทำความเข้าใจอย่างนี้ครับ ระยะ ๘ ปีนั้นครบ พูดกันจริงๆแล้ว ถ้าสำรวจไม่มีนะครบก็จบกันไปเลย ในการที่เราให้ ตั้งแต่สำรวจนั้นเรามีมาตรา ๓๘ บังคับไว้อีกอันหนึ่งด้วยว่า เมื่อเขามาสำรวจแล้ว ๕ ปี จะต้องมีการคืนที่ที่ให้ไปแล้วนั้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้วก็มีการคืนต่อไปอีก ซึ่งในที่สุดเมื่อ เหลือจะต่ออีก ๔ ปี ดังที่ท่านสมาชิกเข้าใจนั้นจะเหลือที่ที่เขาสิทธิที่จะตรวจอีกนั้นนะ ไม่เท่าไรเลย ก็ต้องคืน ๕๐ ระยะแรกและคืนอีก ๒๕ เพราะฉะนั้นจะเหลืออีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ที่จะต่อ ถ้าเขาต้องการต่อนั้นก็ถือว่าได้แล้วใน ๘ ปี แต่ว่ามันยังทำการพัฒนารายละเอียด ไม่ทัน ก็จำเป็นต้องเอื้อเพื่อกัน แต่ถ้าเรามองดูว่า ๘ ปีนั้น เมื่อเขาได้ที่เขาต้องเลือกที่แล้ว เลือกที่ก็มาตั้งต้นอายุสัมปทานในการขุด ตั้งต้น ๑ ก้นใหม่ คือว่าเมื่อเลือกที่แล้วนั้นเขาก็ ภายใน ๘ ปีนั้นเขาอาจจะเลือกที่ก่อนสิ้นสุด ๘ ปี เพราะว่าเรายังมีเงื่อนไขกระตุ้นเขาให้ ผลิตรวดมากยิ่งขึ้น มีอยู่ในมาตราอื่นๆ อีก เพราะฉะนั้นความที่คิดว่าทั้งหมดนั้นเราจะให้ จำนวนผูกพันตัวเองถึง ๕๒ ปีนั้น ผมคิดว่าคงเป็นไปได้ ถ้ามันจะเป็นไป ก็ได้กล่าวแล้วว่า แม้แต่เนื้อที่เราก็ตัดทอนลงไป เขาก็ยังทำงานค้างอยู่นะครับ สำหรับว่าเมื่อเราตั้งต้นสัมปทาน ไปแล้วนั้นนะ ๓๐ ปีผมได้กล่าวแล้วว่ามันต้องแข่งกับประเทศข้างเคียงเขาด้วยเขาให้เหมือนกัน ประเทศอื่น ๆ ก็ให้ตั้ง ๔๐ ปี ๕๐ ปีก็มี เพราะฉะนั้นที่ประธานกรรมการชี้แจงว่า การที่ให้ขุดมาพอดี ๆ กับอัตราหลังไหลของน้ำมันนั้นนะ เป็นปัญหาอันหนึ่ง ซึ่งเราคิดว่าเป็นความ จำเป็น เพราะว่าถ้าสูบไปมาก ๆ เร็ว ไม่ใช่เราไปเจาะมากหลุมถี่ ๆ ติดกันนั้น หลุมถี่ติดกัน

นั้นจะทำให้เราสูญเสียน้ำมันอยู่ใต้ดินไปมากกว่าที่เราจะเอาขึ้นมาหมด เพราะฉะนั้นที่ ๓๐ ปีนี้ก็ เป็น ๑. หลักสากล และ ๒. คำนี้ถึงเพื่อนบ้านข้างเคียงเขาก็เหมือนกัน เรามีเงื่อนไขที่ดีกว่าประเทศอื่น เราได้เปรียบกว่าประเทศอื่น การที่จะสูบน้ำมันขึ้นมา นั้นขอประธาน คำนี้ด้วยว่าเราไม่เร่งสูบกันครับ สูบให้พอดีกับอัตราหลังไหลพร้อมทั้งแก๊สที่จะขึ้นมาด้วย ถ้าเรารีบสูบนะครับ ผมไม่ได้พูดถึงว่าบริษัทจะต้องไปลงทุนมาก แต่ถ้าเรารีบสูบไปแล้วมันสูญเสียอยู่ใต้ดิน ถ้าสูญเสียแล้วนั้น เราไม่สามารถจะกลับไปเอามันได้ เพราะฉะนั้นในหลักการที่สูบน้ำมันขึ้นนะครับ ก็จำเป็นจะต้องเอาน้ำมันให้ออกพอดีกับที่มันไหล ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ผู้แปรญัตติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มาตรานี้ข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติไว้ ที่นี้เท่าที่ได้ฟังกรรมาธิการชี้แจงนั้น เอะอะก็อ้างว่าตามหลักสากลนิยม เอะอะก็อ้างมลายูซึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรา อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วย ท่านในฐานะเป็นกรรมาธิการซึ่งเรามอบหมายความไว้วางใจให้ไปพิจารณาอย่างนี้เป็นต้นแล้ว ท่านควรจะรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดินซึ่งมีปวงชนชาวไทย ๓๔ ล้านคนเป็นเจ้าของ แต่ที่ท่านก็อ้างว่าอย่างโน้นอย่างนี้เกี่ยวกับน้ำมันจะไหลหรือไม่ไหล ข้าพเจ้ายังคิดว่าท่านผินทวนเกินไป เออเออะ ข้าพเจ้าขอเป็นคนกลาง ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคืนนี้เพื่อนสมาชิกขอแปรญัตติให้เหลือ ๑๐ ปี แต่ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ขอแปรญัตติเหลือ ๒๐ ปี ข้าพเจ้าขอต่อรองอย่างนี้ ท่านจะให้ไหม ท่านจะไปอ้างต่างประเทศมาเป็นตัวอย่าง นี่จะทำให้ผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติบ้านเมืองของเราสูญเสียไป ข้าพเจ้าขอต่อรองขอ ๒๐ ปีจะได้ไหม

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านกรรมาธิการสองท่านก็ได้ชี้แจงในแง่ของวิชาการ ส่วนในขณะที่การร่างกฎหมายนั้นเอง กระผมก็ขอประธานกราบเรียนถึงเหตุผลในทางด้านร่างกฎหมายว่า เมื่อเราจำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาระยะหนึ่งนั้น จะควรเออะไรเป็นการอ้างอิง หรือเป็นการเทียบเคียง ตอนร่างกฎหมายเราก็ได้พิจารณาถึงประเทศใกล้เคียงอยู่เหมือนกันว่า ในระบบสากลของปิโตรเลียมนั้น เขากำหนดระยะเวลากันเท่าใด

นี้กระผมจำเป็นต้องขอยกข้อนี้ขึ้นมากล่าว ก็เพราะเหตุที่ว่า การที่ถ้าหากเราไปพิจารณาถึงระบบของเขาไว้แล้ว ถ้าหากว่าประเทศใกล้เคียงของประเทศไทยเรา เช่น มาเลเซียก็ดี หรือ กัมพูชาก็ดี ถ้าหากกำหนดในลักษณะที่เป็นการโน้มหน้าและชักจูงใจให้ชาวต่างประเทศไปลง โดยให้ระยะเวลาที่ดีกว่าแล้วฝ่ายนั่นเอง ชาวต่างประเทศก็จะถือโอกาสไปลงทุน ณ ต่างประเทศนั้น ทำให้เราขาดผลประโยชน์ นี่ในแง่ของการผลประโยชน์ เราก็ต้องพิจารณาเหมือนกัน ถ้าหากเราไปจำกัดระยะเวลาน้อยเกินไป ทำให้เขาทำไม่ได้ ก็ต้องหันเหไปหาต่างประเทศอื่น ผมได้ตรวจดูกฎหมายประมาณ ๒๐ กว่าประเทศก็จะทราบเรียนได้ว่า สำหรับประเทศที่ให้ ๓๐ ปี นั้นก็มีอยู่ ๔ ประเทศ เกินกว่า ๓๐ ปี ๔๕ ปี ๕๐ ปี มี ๕ ประเทศ ที่ต่ำกว่า ๓๐ ปีก็มี ๒๕ ปี แต่เป็นประเทศอิหร่านที่เขาแน่ใจแล้วว่าเขามีน้ำมัน เขาเล่นตัวกับการที่จะมาลงทุนได้ เพราะถือว่าชาวต่างประเทศต้องมาขอร้องเขา เมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้ หลักก็อยู่ที่ว่า ๓๐ หรือจะต่ำกว่า ๓๐ ก็มาได้พิจารณาถึงลักษณะอื่นต่อไป กฎหมายแร่เป็นอย่างไร กฎหมายแร่ให้ประทานบัตร ๒๕ ปี เมื่อมาเทียบเคียงกับในการให้ประทานบัตรเหมืองแร่กับการลงทุนในด้านปิโตรเลียมมันสมควรหรือไม่ที่จะกำหนดเวลาให้น้อยกว่ากันกับกฎหมายแร่ เมื่อได้เทียบเคียงแล้วากฎหมายแร่นั้นเอง การทำเหมืองแร่ใช้ทุนน้อยกว่าการทำปิโตรเลียม แต่เหตุไฉนในการที่จะให้สิทธิทำสัมปทานนั่นเองกลับจะน้อยกว่าแร่ไปเสียอีก นี่ก็เป็นเหตุผลที่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนเพียงพอ พิจารณาในด้านของเงื่อนไขที่เราจะกำหนดในสัมปทานที่จะให้ผู้ได้รับสัมปทานปฏิบัติ เราก็วางหลักอยู่ว่า บรรดาสิ่งทั้งหลายเช่นเกี่ยวกับการอะไรที่เป็นสาธารณูปโภค เช่น การไฟฟ้า การทำทาง หรืออะไรต่างๆ หรือการทำเรือ ที่ผู้รับสัมปทานได้กระทำขึ้นนั้นนะเมื่อสิ้นอายุสัมปทานแล้วต้องมาเป็นของรัฐซึ่งเงื่อนไขที่เราวางขึ้นมาได้เทียบเคียงเหมือนกันที่เราวางเช่นนี้จะหนักกว่าหรือเพลากว่าประเทศอื่น ก็พิจารณาจากมาเลเซีย มาเลเซีย กำหนด ๓๐ ปีเหมือนกัน แต่ให้ต่อรองกันได้ รัฐบุรุษพอใจอาจจะให้เพียง ๒๕ ปีก็ได้ แต่ทว่าผู้รับสัมปทานไม่ผูกพันที่จะต้องมาโอนกิจการทั้งหลายให้แก่รัฐ เมื่อเราได้เทียบเคียงเช่นนี้แล้วเห็นว่าการที่จะเลือกกำหนดระยะเวลาหนึ่งนั้น ถ้าสมมติว่าจะกำหนด ๓๐ ปีก็ ๑. เห็นว่าพอที่จะมีเหตุผลสมควรเมื่อเทียบเคียงกับกฎหมายแร่ ประมวลแพ่งก็บอกว่า อายุการเช่านั่นเองควรมี ๓๐ ปี นี่ก็เป็นหลักสนับสนุน ๒. ในด้านจิตใจ ถ้าเรามีลักษณะที่บอกว่าจะ

ต้องโอนกิจการบางประการเมื่อสิ้นสัมปทานให้แก่เราแล้ว การให้อายุ ๓๐ ปีนี้เมื่อเทียบเคียงกับบริษัทใกล้เคียงแล้ว คณะกรรมการมั่นใจว่าเราได้ให้เงื่อนไขลักษณะที่เป็น การจูงใจให้เขามาลงทุนไม่น้อยกว่าต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้เองคณะกรรมการจึงขอกราบเรียนโดยเฉพาะตัวกระผมเองในแง่ด้านกฎหมายที่ไม่ถึงถือหลัก ๓๐ ปี เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ติตพันธ์หรือ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ติตพันธ์ครับ ได้ฟังกรรมการชี้แจง ข้าพเจ้าก็รู้สึกสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นบ้างนิดหน่อย ก็ท่านบอกว่าประเทศที่ต่ำกว่า ๓๐ ปีนะให้สัญญาท่านยกตัวอย่างประเทศอิหร่าน ก็ทำไมประเทศไทยเราไม่เอาตัวอย่างประเทศอิหร่านมาบ้างล่ะ และกรรมการแน่ใจแล้วว่าจำเป็นต้องมีน้ำมันเด็ดขาดในอ่าวของไทยเรา เมื่อเราแน่ใจเราก็ต้องเอาอย่างซี ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอกล่าวสั้น ๆ เท่านั้นละ ถ้าท่านแน่ใจจริงต้องขอเอาแบบอิหร่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันตัดให้น้อยกว่า ๓๐ ปี

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพและคณะกรรมการผู้ทรงเกียรติ ผมได้ฟังการอภิปรายในข้อตอบโต้กันระหว่างผู้แปรญัตติและคณะกรรมการนั้น ผมขอพูดขึ้นมาในฐานะที่ไม่ใช่เป็นผู้แปรญัตติ แต่ขอสนับสนุนผู้แปรญัตติว่า ผมเห็นอากัปกริยา เห็นท่าทางและการแต่งตัวของคณะกรรมการชุดนี้ ผมไม่ไว้ใจ ท่านปิดป้องทุกสิ่งทุกอย่าง ผมอยากเรียนถามท่านว่าการที่ท่านเอสทิเมท (estimate) หรือคำนวณ ท่านเอาอะไรเป็นเดิมพัน เราเป็นผู้แทนราษฎร เอาอนาคตของชาติเอาชีวิตของประชากรเป็นเดิมพันในการต่อสู้กับท่าน ท่านได้ตอบได้ท่านอ้างว่า ๓๐ ปีพอดีแล้ว ท่านหวังใยประเทศนายทุนที่จะมาลงทุนในนี้ ท่านนึกหรือว่าชาวต่างชาติจะโง่ ท่านมีเงิน คนหลอกท่านว่ามีบ่อทองอยู่ภาคใต้ท่านจะไปขุดไหม นักวิชาการที่นั่งอยู่ต่อหน้ามีอธิบดีกรมทรัพยากร มีอาจารย์พิสุทธิ์ ท่านผู้ทรงเกียรติเหล่านี้รู้เรื่องดี อย่างน้อยท่านต้องมีความหวังว่าในชาติไทย ในแผ่นดินไทยนี้มีบ่อน้ำมันแน่นอน แต่เหตุไฉนในการตอบโต้ของท่าน ท่านไม่ยอมให้เราซึ่งเป็นตัวแทนของ

ประชาชนได้มีการต้อรองหรือผ่อนปรนเพื่ออนาคตของชาติ ผมขอเตือนให้ท่านได้ทราบไว้ ขอวิงวอนท่านสมาชิกทั้งหลายได้รับทราบไว้ด้วยว่า การที่เราจะถือโอกาสว่าในสภาเรามีเสียงข้างมาก เราสามารถจะดันหรือสามารถจะเซ็นพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งฉบับใดได้ผมตกลงว่าเซ็นได้ แต่โอกาสของชาติ โอกาสของประเทศในอนาคตเป็นอย่างไร ท่านอยากรู้อนาคต ท่านเหลียวดูอดีต พรรคเสรีมนั่งคคิลามีเสียงข้างมากในสภา ท่านประธานให้เวลาผมหน่อย ผมพูดด้วยความเป็นกลางจริงๆ ผมไม่ได้แปรญัตติ มีเสียงข้างมากเป็นอย่างไรในสมัยที่ พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ แต่สามารถรองใจประชาชนทั้งประเทศได้ไหม ผมพูดในที่นี้ผมท้วงโยรัฐบาล ผมถูกประณามต่างๆ ว่ามีโอกาที่ช่วยเหลือรัฐบาลมากในยามเป็นยามตาย แต่ในยามเป็นยามตายของชาติไทยนี้ผมถือชาติมากกว่า ผมอยากฝากข้อคิดให้ท่านสมาชิก ผู้แทนราษฎรทุกพรรคได้ไตร่ตรองเรื่องนี้จอย่าตระหนักว่า อ้ายผลประโยชน์ความเสื่อมเสียทั้งหลายเหล่านี้ที่เกิดขึ้น กลียุคต่างๆ ในประวัติศาสตร์เกิดจากบ่อน้ำมันทั้งนั้น ชาติประเทศอาจสูญเสียเอกราชก็ได้ นั่นเป็นเรื่องของอดีต แต่ปัจจุบันนี้ว่าคนมีชีวิไลซ์แล้วการบุกรุกเป็นเรื่องที่ไม่กล้าทำกัน แต่ว่าทรัพยากรของชาติไทยซึ่งไม่มีใครเขาค้นพบและเวลานี้มีความคิดกันมาว่า เมืองไทยนี้อาจจะมีสินแร่อย่างนั้น ผมขอร้องขอวิงวอนท่านกรรมการท่านลิม เรื่องส่วนตัว ลิมเรื่องพรรคพวก ลิมลากลยศสัการ โปรดหวนคิดถึงชาวชนบทต่างๆ อีก ๓๐ กว่าล้านคน ที่มีชีวิตอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลชุดนี้ ที่คอยการปกครองคอยการบริหารที่ดี เพื่ออนาคตของตัวเองและไม่ใช้ตัวท่านด้วย ลูกหลานของท่านก็จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทย ผมขอให้ท่านพิจารณาคัดอรองให้ท่านเอาหลักการคำนวณว่าอะไรเป็นเดิมพัน ท่านอย่าได้เห็นแก่ความส่วนตัว เห็นแก่ความสุขสบาย ขอให้ท่านเอาประชากรทั้งประเทศเป็นเดิมพัน ผมขอต้อรองเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายดิลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมขออภิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตติ โดยเฉพาะมีผู้แปรญัตติอยู่สองราย เวลาติดกันอยู่ คือคุณทองดีขอ ๒๐ ปี และก็มีคุณมีเดช กับพรรคพวกเข้าใจว่าในราว ๑๐ ปี และก็ต่อไปอีกทั้งหมดนั้นถ้าเราคำนวณดูแล้วตั้งแต่เวลาสำรวจถึงเวลาสัมปทานมันจะเป็นเวลาถึง ๕๒ ปี ถ้าหากว่ามันสำรวจไม่พบในตอนแรกก็ต่อ

ให้เขาอีก ๔ ปีเป็น ๑๒ ปี ถ้าพบน้ำมันก็ทำอีก ๓๐ ปี ต่ออีก ๑๐ ปีเป็น ๔๐ ปี รวมเป็น ๕๒ ปี ในสภานี้กระผมมั่นใจว่าคงไม่มีใครมีชีวิตอยู่อีก ๕๒ ปี ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากให้เราซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเด็กที่เกิดมาที่หลังนั้นอย่าได้สร้างข้อผูกพัน ไว้ให้อนุชนที่เกิดมาที่หลังจะต้องผูกพันอย่างนี้อีกถึง ๕๒ ปีเถอะครับ เรื่อยๆ พูดถึงเรื่องความวุ่นวายของน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกไกล ตะวันออกไกลก็ตาม เราพูดถึงเรื่องเมืองไทยที่เราเห็นอยู่ เราพูดถึงสัมปทานไฟฟ้าในสมัยก่อน ก่อนที่จะหลุดมาเป็นของคนไทยเรานั้นเกือบตั้ง ๑๐๐ ปีเราจะเอามาเป็นของรัฐบาลไทย คนไทยได้โดยรวดเร็วก็คือลัทธิคอมมิวนิสต์เท่านั้น แล้วใครอยากให้เกิดขึ้น จะรีบมานะ ใครอยากให้เกิดขึ้น เราไม่ต้องการให้เกิดขึ้น ที่นี้เราต้องคิดอย่างนี้ว่าทำไมในสายกลางในสากลนะ เขาให้ ๓๐ ปี ต่อไปอีก ๑๐ ปีเป็น ๔๐ ปีอะไรทำนองนี้ ถ้าคิดอย่างนั้นแล้ว เอาอย่างคนที่เสียเปรียบ อย่าเอาอย่างประเทศที่เสียเปรียบอย่างน้อยที่สุดกระผมยืนยันได้อย่างที่คุณโกศล ขอออกนาม ที่กล่าวว่านักวิชาการของเมืองไทยยืนยันได้แน่นอนว่าต้องมีน้ำมันเด็ดขาด แต่ว่าจะมากหรือน้อย หลุมใดมีมากหรือน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อมีอย่างนี้รู้อย่างนี้ เพื่อประโยชน์ของเมืองไทย ก็เพื่อสายกลางอย่างน้อยที่สุดก็ควรจะเป็นอย่างที่คุณทองดีพูด คุณทองดีขอแปรญัตติ อย่าสร้างบาปสร้างกรรมให้แก่อนุชนถึง ๕๒ ปี ก่อนที่จะมาเป็นของคนไทยตั้ง ๕๒ ปี ทนทุกข์ไปเท่าไร ให้คิดอย่างนี้ที่นี้ถ้าคนได้สัมปทานไปปั๊บ คนงานของเรามีอายุ ๒๐ ปี เข้าทำงานกับบริษัทเหล่านี้ หากความซำหั้นชำนัญต่อไปอีกตั้ง ๓๐ ปี ตาย ลง ๕๒ ปี ตาย ไม่มี ไม่มีสิทธิแล้ว หมดความซำหั้นชำนัญไปแล้วอย่างน้อยที่สุดอยู่สายกลาง เพื่อจะได้สมบัติอันนี้ ทรัพยากรอันนี้มาเป็นของชาติก็ควรที่จะแปรญัตติโอนอ่อนผ่อนตามผู้แปรญัตติที่มองเห็น ท่านเห็นหรือเปล่าสินแร่ต่างๆที่เราให้สัมปทานไปมากเป็นอย่างไร ใครร่ำรวย ใครร่ำรวย ป่าไม้ที่ให้สัมปทานไปมาก ใครร่ำรวยๆ ไม่ใช่คนไทย อันนี้คนต่างด้าวที่จะมานะเพราะว่าเขามีอำนาจในการควบคุมเศรษฐกิจของโลกสารพัดอย่าง เขาก็ต้องตั้งข้อกำหนดขึ้นไว้ในกลุ่มผู้หากินด้วยน้ำมันนี้ตั้งข้อกำหนดขึ้นไว้ประเทศด้อยพัฒนาจะต้องเอาเปรียบแก่ อย่างนี้ ถ้าเอาเปรียบไม่ได้ฉันไม่ทำ เราก็จำเป็นอ้อเขาแต่ตั้งอ้อเขาต้องให้มันอยู่ในสายกลางที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากที่สุด ผมอยากจะเตือนสภานี้ให้รำลึกถึงข้อนี้ ๕๒ ปีไม่มีใครอยู่อีกแล้ว ผมก็ ๕๔ ปี ต่ออีก ๕๒ ปี ถ้าเกิด

อายุ ๑๐๐ กว่าปีก็เป็นบุญมหาศาลเหลือเกิน แต่เข้าใจว่าในสภานี้คงไม่ถึง ๑ เปอร์เซนต์ที่จะอยู่ คุณผลของมัน ๕๒ ปี ของตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ผมเรียนอย่างนี้

นายสมพร จุรีมาศ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าผู้หนึ่งเป็นผู้แปรญัตติและก็ได้พยายามยกมือหลายครั้ง แต่ว่าต้องขอประทานโทษที่ท่านประธานไม่มอง แล้วก็ด่วนลงมติไปก่อนในตอนที่ยังไม่ถึง ๒๗ ข้าพเจ้าต้องขอกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ในฐานะที่ทางฝ่ายกรรมาธิการได้ชี้แจงด้วยความห่วงใยเกี่ยวกับอนาคตของบ้านเมือง และเอาประเทศชาติและเอาตำแหน่งและความสามารถเป็นที่ตั้งให้สภานี้ได้พิจารณา ด้วยความห่วงใยในการแปรญัตติของบรรดาท่านสมาชิกหลายมาตราหลายบทหลายวรรคหลายตอน ความจริงแล้วข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเป็นส่วนมาก และในบางรายการที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไปนั้นกรรมาธิการได้เห็นด้วยก็มีบ้าง และฝ่ายข้าพเจ้าผู้แปรญัตติ เมื่อกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วเห็นด้วยก็มีอยู่บ้างเป็นธรรมดา นี่ข้าพเจ้าก็ยอมรับในความคิดเห็นของกรรมาธิการในชั้นแปรญัตติ แต่ได้พึงเหตุผลในการอภิปรายในคืนวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าไม่มีความสบายใจในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน และไม่แต่เฉพาะตัวข้าพเจ้า ในบรรดาท่านสมาชิกหลายท่านมีความวิตกกังวลนี้ข้าพเจ้าได้เห็นหลักฐานบางประการ ซึ่งบริษัทถึง ๖ บริษัทได้รับประทานบัตรเพื่อการกระทำในการนี้และในบริเวณที่จะต้องเชื่อแน่ว่ามีน้ำมัน แล้วท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่ายังมีฝั่งทะเลทางด้านนั้นด้านนี้อีก ข้าพเจ้าคิดว่าพ่อค้าเขคงไม่โง่ และชาวต่างประเทศคงไม่โง่พอ ก่อนที่เขาจะยื่นขอสัมปทานและยื่นความจำนงเข้ามายังประเทศไทยของเรา โดยที่ประเทศเราอยู่ในฐานะที่เป็นประเทศที่ด้อยพัฒนา ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจของบ้านเมืองให้ดีขึ้น เป็นความหวังและเจตนาดีของรัฐบาล ข้าพเจ้ายอมรับแต่ทว่าความเฉลียวฉลาดและความเจนจัดในด้านวิชาการต่างๆ นั้น เราย่อมสู้เขาไม่ได้และต้องอาศัยเขา แต่อย่างไรก็ตาม ความห่วงใย ความวิตกกังวลของรัฐบาล ของกรรมาธิการบอกว่าถ้าหากไม่ให้ระยะเวลาเขาพอสมควรถึง ๕๒ ปีรวมแล้วเขาจะไม่มาทำ เราต้องให้โอกาสเขาในการที่เขาจะลงทุน แต่อย่าลืมว่าการลงทุนในด้านเศรษฐกิจ ในด้านการค้าของพ่อค้าชาวต่างประเทศนั้น ท่านต้องมองการณ์ไกลๆ ท่านอย่าคิดว่าเพียงอีก ๕๒ ปี ท่านตายจากโลกนี้ไปแล้ว ใครจะอยู่ก็แล้วแต่ นั่นเป็นการที่ท่าน

จะสร้างสมบัติอันมหาศาลให้แก่ลูกหลาน หรือท่านจะสร้างหนี้สินนับเป็นจำนวนหมื่น ๆ ล้านให้แก่ลูกหลานนั้น เป็นเรื่องที่ประชาชน ๓๕ ล้านคนต้องวิตกอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าเชื่อถือเหลือเกินว่าในบริเวณฝั่งทะเลที่เขายังไม่ขอประทานบัตรและยังไม่มี การสำรวจหรือขอยื่นเข้ามานั้น เข้าใจว่าคงจะไม่มีหรืออาจจะมียกได้ในสินแร่ที่วานี้แต่ดูหลักฐานในการที่ ๖ บริษัทได้ขอประทานบัตรเข้ามาแล้ว ไม่มีอะไรเหลือเลยประเทศไทยของเราหมดแล้ว ท่านต้องคิดว่าประเทศมหาอำนาจบางประเทศต้องจ้อประเทศบางประเทศที่มีน้ำมัน ผลิตน้ำมัน มีบ่อน้ำมัน แต่ประเทศไทยเราซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศเมืองทอง เป็นแหลมทอง เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่งในโลก แต่แล้วในเมื่อโอกาสที่จะได้มาช่วยในด้านพัฒนาเศรษฐกิจทุกอย่างของประเทศของเรานี้ก็กลับจะสูญเสียไปในโอกาสข้างหน้า ซึ่งท่านอาจจะมองเห็นการณ์ไกลยิ่งกว่าสภาพนั้นนั้น ข้าพเจ้ายังไม่เชื่อมั่นและยังวิตกอยู่เสมอว่า ในบริษัทต่าง ๆ ที่ยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องนั้น และตามมาตราต่าง ๆ ที่บรรดาท่านสมาชิกขอแปรญัตติตัดออกนั้น ท่านอย่าลืมนึกว่า อ้ายบริษัทต่าง ๆ ที่จะเข้ามาร่วมทำผลประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยอย่างมหาศาลดังที่เรามีความหวังอยู่นั้น หากว่าประเทศไทยของเราเกิดวิกฤตการณ์ในทางด้านเศรษฐกิจขึ้น โลกจะเป็นอย่างไร เขาจะต้องมองเห็นว่าประเทศไทยเราละ รัฐบาลเราเนี่ย ขอประทานโทษ โง่และไม่ฉลาดพอ หรือไม่ฉลาดพอ และไม่ฟังคำทักท้วง คำตักเตือนข้อคิดเห็นของรัฐสภาเนี่ยบ้าง แม้แต่น้อยนิด ข้าพเจ้ารู้สึกน้อยใจอย่างยิ่งที่บรรดาท่านสมาชิกในรัฐสภาเนี่ยได้ให้ข้อคิดเห็นอันสมมาพาคาวที่ควรแก่การที่กรรมาธิการจะรับฟังบ้าง เพียง ๑ เปอร์เซนต์ก็ไม่มี ท่านประธานที่เคารพถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้คลอดออกไปตามความมุ่งหมายของกรรมาธิการซึ่งได้ตอบโต้กับบรรดาท่านสมาชิกหลายฝ่ายอยู่นี้ ดังที่เห็นอยู่นี้แล้วความหายนะ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ต้องมาถึงประเทศไทยในวันหนึ่ง และประวัติศาสตร์จะจารึกว่ารัฐบาลนี้ โดยรัฐบาลนี้ เกิดขึ้นในรัฐบาลนี้ ถ้าหากว่าท่านยังจะให้โอกาสหรือเชื่อมั่นหรือให้เกียรติแก่รัฐสภาเนี่ยโดยฟังเสียงบรรดาท่านสมาชิกในการแปรญัตติตามมาตราต่าง ๆ โดยอำนาจของท่านมีมือในรัฐสภายอมที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ เราเดินสายกลางจะไม่ดีกว่าหรือ ข้าพเจ้าเห็นด้วย การเดินสายกลางนั้นยอมทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติยอมไม่มีความเสียหาย ย่อมมีทางแก้ไขผ่อนปรน ถ้าหากจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตข้างหน้าท่านประธาน

ที่เคารพ ถ้าหากว่าท่านประธานได้เห็นบริเวณที่สำรวจน้ำมันที่เขาขอมานี้ตามบริเวณทรัพยากรของประเทศไทยเรา ซึ่งเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้นำหลักฐานมา และจะต้องขึ้นมาชี้แจง เพราะแปรญัตติร่วมกันกับข้าพเจ้าแล้ว ท่านประธานจะมีความรู้สึกอย่างไร ประชาชนจะรู้สึกอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับบรรดาท่านสมาชิกที่ได้ให้ข้อคิดและตักเตือนแก่ทางฝ่ายกรรมาธิการหรือรัฐบาลนี้ ฉะนั้นถึงจะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเหลือเกินว่าจะต้องมีบริษัทเสือนอนกินขึ้น ถ้าหากว่าจัด กรรมาธิการนี้หรือกล้ายืนยัน กล้าสาบานในรัฐสภาว่าจะไม่มีบริษัทเสือนอนกินแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่อภิปรายอีกต่อไป กล้าหรือเปล่า ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่กล้าเด็ดขาดท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผมก็ขอแปรญัตติเอาไว้ แต่ว่าผมขอตัดอายุสัมปทาน ก็ไม่ใช่ขอตัดมากครับ ขอตัดเสียจาก ๓๐ ปีลงมาเหลือ ๒๐ ปีแล้วก็ได้ฟังการโต้ตอบระหว่างผู้แปรญัตติกับท่านกรรมาธิการมาตั้งแต่ต้นแล้วในมาตรา ๒๘ นี้ก็พอสรุปได้ว่าข้ออ้างของคณะกรรมการนั้นก็มียุ ๓ ประการ ประการแรกก็คืออ้างตัวอย่างต่างประเทศที่เขาได้ให้อายุสัมปทานในการเข้าไปขอสัมปทานผลิตน้ำมันในประเทศว่าส่วนมากก็ให้อายุสูง ๆ มากกว่า ๓๐ ปี ที่ต่ำกว่า ๓๐ ปีก็มีแต่ประเทศอิหร่านประเทศเดียว และประการที่สองท่านก็อ้างเทคนิคในการเจาะเอาน้ำมันและความจำเป็นที่จะต้องให้สัมปทานในระยะยาว โดยเหตุผลสองประการที่ท่านกล่าวนี้ก็ทำให้ผมจิตใจชักจะคล้อยตามท่านไปด้วยอยู่แล้ว แต่พอท่านมาอ้างเหตุผลประการที่สาม ท่านอ้างเรื่องพระราชบัญญัติเหมืองแร่ที่ได้ว่าได้ให้ประทานบัตรแก่ผู้ทำเหมืองอายุประทานบัตรอายุ ๒๕ ปี ผมก็ทราบ ผมอยู่เมืองแร่ครับ แล้วที่ผมเข้ามาเป็นผู้แทนผมอยากจะเรียนท่านกรรมาธิการด้วยว่าผมเจ็บใจกับพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างมาก และผมจะต้องขอเสนอแก้กฎหมายนี้ให้ได้ ท่านทราบหรือเปล่าครับเดี๋ยวนี้ นายเหมืองนะเมื่อตรวจรอนแร่แล้วมีสิทธิที่จะขอประทานบัตรแปลงละ ๓๐๐ ไร่ มีแร่เพียง ๒๕ ไร่ แก่ก็ขอ ๓๐๐ ไร่ มีแร่ ๒๐ ไร่ ขอประทานบัตร ๓๐๐ ไร่ตามสิทธิ เมื่อได้ประทานบัตรแล้วทำเหมืองแร่แล้วอายุประทานบัตร ๒๕ ปีที่เหลือนั้นแก่ทำอะไร ท่านกรรมาธิการทราบหรือเปล่า เอาไปทำสวนครับ อายุที่เหลือนั้นเอาไปทำสวนยาง แล้วยังมีสิทธิต่อได้อีก ๑๐ ปี แก่ต่อ

ครั้งเดียวลูกหลานแกสบายแล้ว แต่ประชาชนคนยากจนทั้งหลายจะเอาที่ดินสัก ๕ ไร่ ๑๐ ไร่
 ไม่มีโอกาสเลย แล้วเดี๋ยวนี้เนื่องจากเหตุนี้ เมื่อท่านอ้างเหตุผลพระราชบัญญัติเร้นขึ้นมา
 ทำให้รู้สึกว้าเสียวใจ แล้วก็อายุสัมปทานที่กำหนดไว้ทั้งระยะเวลาสำรวจ ระยะเวลาผลิตน้ำมัน
 แล้วก็รวมทั้งการต่ออายุ อำนาจของรัฐมนตรีรวมเข้าแล้วเป็น ๕๒ ปีนี้ แล้วตามมาตรา ๓๐
 นี้ก็ไม่ได้ระบุไว้ว่าสัมปทานนี้จะต้องอยู่ในทะเลหรืออยู่บนพื้นดิน ถ้าเป็นสัมปทานที่อยู่บน
 พื้นดิน ท่านรับรองได้ไหมว่าในอายุ ๕๒ ปีนี้สัมปทานของเขาถ้าเขาเจาะน้ำมันไม่พบ ถ้าเขา
 จะทำสวนมะพร้าวท่านจะว่าอย่างไร ด้วยเหตุนี้ท่านประธานที่เคารพ ผมขอยืนยันขอตัด
 เหลืออายุสัมปทานแค่ ๒๐ ปี ขอขอบคุณครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร (กรรมาธิการ) : ผมก็อยากจะพูดในโอกาสต่อไปนี้ ทั้ง ๆ
 รู้สึกว่านอกประเด็นไปหน่อย แต่ว่าท่านสมาชิกเมื่อตะกี้ก็ได้พูดถึงว่ากฎหมายเร้นนี้ให้ถึง
 ๒๕ ปีและมีการ ขอโทษ เบี้ยว คนมีเร้นทีเดียวแต่ไปครองที่มากมายนั้นผมอยากจะขอชี้แจง
 ในประเด็นนี้เท่านั้นครับ คือว่าที่คุณสมภพได้ชี้แจงในหลักการของอายุประทานบัตร ๒๕ ปีนั้น
 ความจริงเมื่อเราได้พิจารณาอายุประทานบัตรแต่ละแปลงแต่ละที่นะครับ เราจะมีการคำนวณ
 ว่าเขามีเร้นเต็ม ๓๐๐ ไร่หรือเปล่า มีความลึกของดินหนาเท่าไร คำนวณแล้วว่าจะทำเหมือง
 ด้วยอย่างไหนก็ปี เรามีการพิจารณาอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้ามีกรณีที่ว่ามีเร้นอยู่เพียง
 ๒๕ ไร่ นะครับ เราก็คำนวณแล้ว กรณีเช่นนั้นจะคงจะไม่ได้ให้ถึง ๒๕ ปี แต่นั่นแหละการทำ
 เหมืองนั้นถ้ายังปรากฏว่าเร้นที่ตรงนั้นเขาทำยังไม่หมดนะครับ มันมีการหยุดการอะไรไปบ้าง
 พวกนี้ก็อาจจะต่อได้ เพราะฉะนั้นจะปรากฏว่าการให้อายุประทานบัตรของแต่ละเหมืองนั้น
 อาจจะเป็น ๑๐ ปีก่อนหรือ ๑๕ ปีก่อนแล้วก็ต่อจนกระทั่งเต็ม ๒๕ ปีทั้งนี้ทั้งนั้นแล้วแต่
 ข้อเท็จจริงของแต่ละท้องที่ เพราะฉะนั้นผมต้องขอชี้แจงนี้ มันเป็นการพาดพิงเรื่องกฎหมายเร้น
 หน่อย เพื่อความเข้าใจครับ ขอขอบคุณ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมได้ตรวจดูร่างของผู้แปรญัตติกับกรรมาธิการ
 แล้วอยากจะกราบเรียนว่าความจริงผมโง่ไป ไม่ได้เอาใจใส่พอสมควร แต่เมื่อมาเห็นแล้ว
 ชักตกใจ คือคล้าย ๆ กับว่าเราเขียนกฎหมายให้เฉพาะคน กฎหมายฉบับนี้เป็นนิติกรรม

อันหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ ซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะนิติกรรมนั้นถ้าหากว่าทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียเปรียบแล้ว ตามหลักสากลก็ย่อมเป็นนิติกรรมที่บังคับไม่ค่อยจะได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าคำพูดของหัวหน้าพรรคของผมนั้นนะเป็นคำพูดที่ถูกต้อง เพราะว่าเราไม่ควรที่จะเปิดโอกาสให้คนหนึ่งคนใดมาควบคุมเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองของเราจนไม่มีทางที่จะแก้ไขเพราะปัจจุบันนี้สงครามที่เกิดขึ้น นอกจากสงครามลัทธิแล้วยังมีสงครามเศรษฐกิจและตลอดการค้าการที่ประเทศไทยของเราไปผูกพัน ทำสัญญาเสียเปรียบให้แก่ประเทศหนึ่งหรือนายทุนผู้หนึ่งผู้ใดนั้นย่อมเป็นผลกระทึอนต่อเศรษฐกิจในอนาคตซึ่งเรามองไม่เห็น เราอาจจะมีโอกาสควบคุมประเทศไทยหรือมีโอกาสจะแก้ไขได้ในโอกาสอันสั้น แต่ว่าในโอกาสยาวนั้นถ้าหากว่าเขาควบคุมเศรษฐกิจแล้วเราไม่สามารถจะเอาอิทธิพลอะไรไปบังคับได้ ผมไม่เห็นด้วยในการที่ท่านกรรมการผู้หนึ่งได้บอกว่าการที่เราทำสัญญานั้น เราถือหลักของประเทศอื่น ๆ มาเป็นหลัก แต่เราอย่าลืมนะเวลานี้ประเทศไทยเราไม่เหมือนอะไรทั้งสิ้น เพราะเศรษฐกิจนั้นตกอยู่ในมือของคนต่างด้าว แม้แต่ปัจจุบันนี้การค้าขายต่าง ๆ คนต่างด้าวเป็นผู้นำทั้งสิ้น รัฐบาลควรจะต้องกีดกันบุคคลต่างด้าวที่มาลงทุนให้มากที่สุด ผมยังชอบใจจอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่แก่เห็นทางไกลไม่ยอมให้คนต่างด้าวมาลงทุนทั้งนี้เพราะเห็นว่าชาวไทยของเราไม่ฉลาดพอ และไม่มีเงินทุนพอที่จะป้องกันชาวต่างด้าวใช้อิทธิพลเข้ามาก้าวก่ายในคณะรัฐบาลได้ เพราะเงินนั้นมันไม่เข้าใครออกใครถ้าลองเข้ากระเป๋าใครแล้วมันใจอ่อน เมื่อเป็นเช่นนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนต่อทั้งกรรมการและรัฐบาลนี้ว่าการระยะเวลา ๓๐ ปี นั้นเป็นระยะเวลาเนิ่นนาน จริงอยู่เราอาจจะได้ผลประโยชน์ตอบแทน ๕๐ ต่อ ๕๐ แต่ก็ เป็นเรื่องที่เราจะต้องเสียเปรียบในอนาคตเช่นที่กรรมการบอกว่าเราจะได้เป็นเจ้าของสัมปทานนี้ โดยเครื่องจักร โดยวัตถุต่าง ๆ แต่เราอย่าลืมนะฝรั่งไม่โง่พอที่จะปล่อยเครื่องจักรดี ๆ มาให้เราในระยะที่เราจะต่อสัญญาขณะที่ต่อสัญญาเขาไม่ส่งเครื่องจักรมาทันที เขาจะปล่อยเครื่องจักร ไทรมแล้วก็เมื่อต่อไม่ได้เขาก็ทิ้งเราก็คงจะเหลือแต่เศษเหล็กอยู่ในทะเลเท่านั้น อันนี้เป็น ความหวังของเราหรือผมไม่คาดหมายว่าเท่าที่ผมจะได้เศษเหล็กมานั้นเป็นสิ่งที่เรียกว่าพื้นฟูเศรษฐกิจของชาติ จริงอยู่ผู้ที่เป็นนายทุนก็ต้องการที่จะรับประกันว่าเมื่อลงทุนไปแล้วตน จะได้ประโยชน์ แต่อย่าลืมนะเวลานี้เราเอาชีวิตเป็นเดิมพันหรือเป็นทุน เขาเอาเงินเป็นทุนถ้า

หากว่าชีวิตของเราต้องควบคุมโดยนายทุนของต่างชาติแล้ว เราย่อมเสียเอกราชทางเศรษฐกิจไปโดยไม่พักจะสงสัย ฉะนั้นคณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงอนาคต ผมอยากจะตอรองว่า ๒๐ ปีไม่ใช่เวลาน้อยเลยผมเป็นผู้แทนมา ๑๘ ปี ร่างกายก็ยังเป็นอยู่อย่างนี้ และมีอะไรหลายอย่างที่เรากังใจไม่ได้ มีอะไรหลายอย่างที่เรากังใจไม่ได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเหตุการณ์ที่เรา กังใจไม่ได้มันไม่ได้แก้เฉพาะเรื่องสัญญา มันแก้พื้นฐานต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ ทางตลาดการค้า ตลอดถึงอิทธิพลคนต่างด้าวเข้าแทรกกิจการภายในของเรา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศก็ได้พูดแล้ว ยืนยันเท่าที่ได้ได้ตอบกับฝ่ายค้านนั้นท่านถือเอกราชอธิปไตย ของชาติเป็นหลักสำคัญ แต่ในขณะนี้เรากำลังขายเอกราชทางเศรษฐกิจในบ่อน้ำมันนี้ให้แก่ เขาเป็นระยะ ๓๐ ปี เราจะถูกตราหน้าว่านักปราชญ์ราชบัณฑิตในเมืองไทยเราที่ไม่มีคน คิดถึงอนาคตของชาติหรือ จึงปล่อยเช่นอย่างกรณีแม่โขงเป็นต้น เราให้เขาทำสัญญาไปแล้ว ไม่สามารถจะเลิกได้ มีหน้าซำยังไปต่อสัญญาอีก อย่างนี้เป็นต้น เพราะว่าเมื่ออิทธิพลมัน ครอบคลุมอันใด ทุก ๆ อย่างมี เทนเดนซี (tendency) คือแนวโน้มไปเรื่อย เพราะมันมีอิทธิพล ฉะนั้นอย่าปล่อยเวลาผ่านไปนาน ท่านดอกเตอร์สมภพ เราคนไทยด้วยกัน ท่านกรรมการ การทุกคน ท่านรัฐบาลเรามาอมขอมกัน ๒๐ ปีพอดีแล้ว ผมเองก็ว่าจะไม่พูดหรอก เพราะว่า ผมไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้ แต่ว่าระยะ ๒๐ ปีนี้คือชาติของเราได้ขายกิจการน้ำมันนี้ตลอดถึง เอกราชทางเศรษฐกิจ เพราะมันคลุมจนหมด ตั้งแต่รถยนต์หมุนมันก็ใช้น้ำมันแล้วขอตอรอง เกอระครับ อย่าไปทำ ผมก็ละอายใจเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ผมไม่อยากจะพูดท่านกรรมการ ผมขอ ความกรุณา ทางรัฐบาลด้วยครับ

นายสมบุญ ศิริธร (กรรมการ): ความจริงแล้วก็กระผมก็ไม่อยากจะลุกขึ้นมาพูด เพราะกระผมเป็นกรรมการคนเดียวซึ่งมาจากฝ่ายค้าน แต่ในฐานะที่ได้รับมอบหมายจาก สภาก็มีสามัญสำนึกกว่าอะไรที่เป็นข้อเท็จจริงที่ควรจะต้องชี้แจงต่อสภาฯ กระผมก็ควรที่จะลุก ขึ้นชี้แจงให้ทราบว่าการกรรมการที่ได้ตกลงกันยึดเอาหลัก ๓๐ ปีนั้นมาจากเหตุผลอันใด ท่านกรรมการก็ได้ชี้แจงให้ทราบแล้วว่าสำหรับปิโตรเลียมนี้มันเป็นของใหม่และก็ใหม่ จริง ๆ สำหรับประเทศไทย ก็ด้วยเหตุนี้ก็ต้องอาศัยหลักฐานมูลที่มา เพื่อความเป็นธรรม

ในการที่จะให้แก่องค์ทางฝ่ายเราและฝ่ายผู้ที่จะมาลงทุน เพราะฉะนั้นระยะเวลา ๓๐ ปีนี้ ถ้าท่านสมาชิกจะได้โปรดกรุณาจดเอาไปเทียบเคียงดูแล้วลองพิจารณาดู แล้วจะเห็นว่าระยะเวลาที่กรรมการเขียนมา ๓๐ ปีนั้นมันมากหรือน้อยประการใด ประเทศแรกนั้นได้แก่มาเลเซีย ๓๐ ปี ต่อกันได้โดยระยะเวลาซึ่งจะได้ตกลงกันภายหลัง เตอร์กีให้เวลาผลิต ๔๐ ปีต่อได้อีก ๒๐ ปี นิวซีแลนด์ให้เวลาผลิต ๔๒ ปีต่อได้อีก ๒๐ ปี ไนจีเรียให้เวลาผลิต ๓๐ ปีต่อได้อีก ๓๐ ปี ออสเตรเลียเวลาผลิต ๓๐ ปีต่อได้สองครั้ง ครั้งแรกต่อได้ ๑๐ ปีตามเงื่อนไขเดิม ครั้งที่สองต่อได้อีก ๑๐ ปีตามเงื่อนไขใหม่ที่ใช้แพร่หลายกันอยู่ในขณะนี้ ฝรั่งเศสระยะเวลาผลิต ๕๐ ปีต่อไปได้อีกสุดแล้วจะตกลงกัน เยอรมันนี่ ระยะเวลาผลิต ๓๐ ปี ต่อได้อีกสุดแล้ว แต่จะตกลงกัน สเปน ระยะเวลาผลิต ๕๐ ปี ต่อได้อีก ๑๐ ปี อิหร่าน ระยะเวลาผลิต ๒๕ ปี ต่อได้สองครั้ง ครั้งละ ๕ ปี สหราชอาณาจักรให้เวลาสำรวจและผลิตและรวมกันนี้รวมกันไปเลย ๔๖ ปี ลิเบีย ผู้ผลิตรายใหญ่ที่ ๖ ของโลก สำรวจและผลิตรวมกัน ๕๐ ปี อิรักผู้ผลิตรายใหญ่ที่ ๗ ของโลกสำรวจและผลิตรวมกัน ๗๕ ปี ปากีสถานใช้เวลาผลิต ๓๐ ปี ต่อได้อีก ๓๐ ปี ฟิลิปปินส์ใช้เวลาผลิต ๒๕ ปี ต่อได้อีก ๒๕ ปี แคนาดา ระยะเวลาผลิต ๒๑ ปี ต่อได้อีก ๒๑ ปี เวเนซุเอลา ระยะเวลาผลิต ๔๐ ปีต่อได้อีก ๔๐ ปี นี่เป็นหลักฐานซึ่งคณะกรรมการได้รวบรวมมา และผมคนหนึ่งในฐานะที่เป็นกรรมการร่วมอยู่ก็ได้ชักถามบางประเทศ ทางฝ่ายรัฐบาล ทางคณะกรรมการฝ่ายวิชาการก็ได้เอาสัญญามาให้ดู เพราะฉะนั้นผมก็เกิดความเชื่อถือ เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่เรามาพูดกันเรื่อง ๑๐ ปีนั้น ผมเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ ๒๐ ปีนั้นมันมีประเทศใดบ้างเท่าที่ดู ๆ ไม่มีเลยครับ มีแต่ ๒๑ ปีเป็นอย่างต่ำนอกนั้นก็ ๒๕ ปี อิหร่าน ๓๐ ปีขึ้นไปทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมก็แถลงให้สภานี้ทราบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชวนอีกที

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ผมได้ฟังท่านกรรมการผู้มีเกียรติได้มาชี้แจงเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะนำมันเป็นระยะเวลาตามที่ท่านได้แถลงนี้ ก็อยากจะทราบเรียนท่านกรรมการว่าบริษัทที่มาเจาะน้ำมัน ๓๐ ปีต่อ ๑๐ ปี ๒๐ ปีที่ท่านอ่านนี้เป็นบริษัท

น้ำมันชาติอะไร แต่ถ้าเป็นบริษัทน้ำมันในเมืองไทยนี้เป็นชาติไทยเจาะ ๑๐๐ ปีผมก็ให้ผมเห็นด้วย แต่ที่ท่านอ่านนี้มันชาติอะไร ผมอยากจะทราบครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอตอบได้ไหมครับ

นายพิสุทธิ์ สุทัศน์ ณ อยุธยา (กรรมธิการ) : กระผมนายพิสุทธิ์ สุทัศน์ ณ อยุธยา กรรมธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงคุณชวน สมาชิกผู้มีความเห็นว่าบริษัทน้ำมันต่างประเทศ ในขณะนี้มี ๔๐ กว่าบริษัท ที่นับถือกันว่าเป็นบริษัทใหญ่ ๆ ก็มีหลายชาติหลายภาษา บริษัทใหญ่ที่สุดในโลกเอสโซ ก็เป็นชาติอเมริกัน ที่สองรองลงมาคือ ดัท เซลล์ ก็เป็นชาติฮอลแลนด์ เนเธอร์แลนด์ รองลงมาก็มีบริษัทอเมริกัน เช่น โมบิล คาลเท็กซ์ และก็มีบริษัทอังกฤษ บริติชปิโตรเลียมก็ถือว่าเป็นบริษัทใหญ่ในลำดับที่ ๕ หรือที่ ๖ ของโลก นอกจากนั้นก็ยังมีบริษัทฝรั่งเศส มีบริษัทอิตาลีอย่างที่ทราบกันว่าเขามาเจาะอยู่ใกล้ ๆ ในอินโดนีเซีย เช่น อายิป เป็นต้น บริษัทฝรั่งเศสอย่าง แอลป์ หรืออีเวท ก็กำลังสำรวจอยู่ในเขมรขอบคุณครับ

นายล้วน เวกชาลีกันน (นครปฐม) : กระผมไม่ได้แปรญัตติในรายการนี้ แต่ขอสนับสนุนผู้แปรญัตติ รูปการณ์จะอย่างไร ๆ ก็ตามที่ได้ปรากฏกันมาแล้วในเรื่องทรัพยากรของชาติของประเทศเรานั้น เดิมทีเดียวท่านได้โปรดพิจารณาดูเถาะว่า เรื่องไม้สักเราทำอะไรไม่ได้ นั่นเป็นเรื่องใหม่ในครั้งนั้น แต่เสร็จแล้วบอมเบย์ เบอร์มา เขามาทำบัตินเป็นอย่างไร เรื่องทรัพยากรในด้านไม้สักเป็นอย่างไร ท่านเห็นหรือยัง เพราะฉะนั้นปัญหานี้เช่นเดียวกับเรื่องน้ำมันนี้จะเกิดขึ้น และในอนาคตประเทศชาติบ้านเมืองจะเป็นอย่างไร ในเรื่องสินแร่ต่าง ๆ เมื่อขุดลงไปไหนทะเลแล้ว มีแร่มากมายหลากหลายด้วยกันเพียงแต่ขุดลอกสันดอนยังมีเพชร ท่านเคยทราบไหม ที่ภูเก็ตก็มีเพชรไซ้ใหม่ ท่านทราบไหมเพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เขาจะกอบโกยเอาไปหมด และข้าพเจ้าซาบซึ้งในจิตใจที่คุณชวนพูดเมื่อก็เห็นว่า ถ้าหากว่าเป็นคนไทย มาเป็นผู้ที่จะได้รับสัมปทาน ๑๐๐ ปีไม่ขัดข้อง แต่นี้เป็นชาวต่างประเทศ และบัดนี้เราได้ถูกรบกวณในด้านการเศรษฐกิจ หรือว่าสงครามเศรษฐกิจอยู่รอบด้านเวลานี้ และบัดนี้เรามีแม่ทัพนายกอง คือขอประหานอภัยท่านคณะกรรมธิการเปรียบเสมือนหนึ่งท่านเป็นแม่ทัพ

นายกอง ในปัญหาเรื่องด้านเศรษฐกิจในการที่เราจะอนุมัติในการที่เราจะยกเรื่องเศรษฐกิจอันสำคัญของชาติมอบหมายให้กับคนต่างชาติเข้าครอบครองครอบงำ นั่นแหละเขาจะกระตุกและกระชากเอาความผาสุกของประชาชนทั้งประเทศไปอยู่ในอำนาจของเขา อำนาจการซื้อ มันเกี่ยวแก่สินแร่หรือทรัพย์สินที่พุดกันนี้ เพราะฉะนั้นการที่ระยะเวลาที่พุดกันตามกฎหมายที่ตินก็ดี ที่ท่านชี้แจงนั้นเป็นการถูกต้องในเรื่องเช่าอสังหาริมทรัพย์ เช่าทรัพย์ เช่าซื้อกันนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้เถียง แต่ปัญหาทุกอย่างก็ตามเป็นที่ได้ทราบกันแล้ว แม้แต่พื้นดินในจังหวัดนครปฐมก็ได้สำรวจมา ไม่ใช่ไม่มี มี แต่ว่าที่ใด ๆ จะมากน้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าคณะกรรมการได้ทราบดีแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่จะเข้ามาขอสัมปทานนั้นที่กำลังสำรวจอยู่ก็ได้พบแล้ว ถ้าไม่พบจะไม่ได้มีการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด เพราะฉะนั้นขอความกรุณาคณะกรรมการชุดนี้ว่า การที่เราได้ร่างสัญญาма การที่เราจะได้ออกพระราชบัญญัติปิโตรเลียมนี้ นั้น แต่เดิมไม่ได้เคยชี้แจงที่เราผ่านวาระแรกมานั้น แต่บัดนี้ค่อยออกมาทีละเล็กทีละน้อยๆ รู้สึกว่ามันจะไม่ค่อยสมควรนัก เพราะฉะนั้นเราทำอะไรเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองเราเถอะ เราเล่นตัว ถ้ามีจริง เขาต้องมาชุด แต่เพราะอะไรเราจะปล่อยระยะเวลาอันยาวนานไปนัก ข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรที่จะได้กำหนดระยะเวลา ๒๐ ปี มันก็ไม่ใช่ ๒๐ ปี ท่านไปพิจารณา เพราะหมดด้วยกันตั้ง ๕๒ ปี ๓๐ ปีนะมันเป็น ๕๒ ปี ถ้า ๒๐ ปี ก็ต้อง ๔๐ กว่าปี เพราะฉะนั้นเท่านี้ยังไม่พอหรือ ที่นี้บอกว่าประเทศนั้นเท่านั้นปีประเทศนี้เท่านั้นปี เขาอาจจะเป็นคนภายในประเทศของเขาและได้ลงมือไปชุดไปทำเอง แต่ไม่ใช่คนในประเทศเรา เพราะฉะนั้นขอให้เห็นอกคนไทยเราบ้าง เวลานั้นมันเป็นอย่างไร เศรษฐกิจของเราเป็นอย่างไร พอเราจะได้รับประโยชน์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ก็กลับมาเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านรัฐบาลท่านก็นั่งอยู่ที่นี่ก็ได้โปรดพิจารณาว่า เรื่องนี้มันเป็นเรื่องสำคัญของประเทศชาติบ้านเมือง มันเกี่ยวกับความเป็นความตาย แต่ถ้าหากว่าเราพลาดพลั้งไปแล้วละก็ อยากรู้ก็ตามข้าพเจ้าได้พุดไว้ในวาระเริ่มแรกแล้วว่า ปัญหาน้ำมันนี้เกรงว่ามันจะมีอะไรต่ออะไรเกิดขึ้น เพราะเราก็ตราบกันดีเมื่อครั้งรัฐบาลเก่าที่ได้ทำอะไรไปนั้นข้าพเจ้าพุดเตี้ยวนี่เลย รัฐบาลอเมริกันว่าท่านอย่าชุดอย่าทำ ถ้าทำแล้วเรื่องเอกราชไม่รับรองนี่ความลับของประเทศ ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องพุด เพราะฉะนั้นบัดนี้เราจะทำอย่างนี้เขาเชื่อแน่แล้วว่าต่างประเทศเขาเชื่อแน่ นักวิชาการของเขาเขาจริง ๆ

เป็นนักวิชาการจริง ๆ และเขาได้สำรวจสินแร่ต่าง ๆ เขารู้แล้วว่า มี เพราะฉะนั้นเขาจะมาลงทุน เมื่อจะมาลงทุนอย่างนี้ เราจะให้ระยะเวลาหน่อยไม่ได้ แล้วเรื่องอะไรคณะกรรมการนี้ท่าน จึงจะไปออกพระราชบัญญัติปิโตรเลียมเพื่อประโยชน์ของเขามากมายกายกอง มันมีอะไร รู้สึกว่าพูดกันไปพูดกันมาแล้วไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนเลย พูดเพื่อประโยชน์อื่น ๆ คนอื่นทั้งนั้น หรือชาติอื่นทั้งนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย นี่สถานเป็นสภาของประเทศไทย ขอให้ทำ เพื่อประโยชน์ของประเทศไทย อย่าได้เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศอื่น ๆ เลย เพราะเหตุว่า เราพูดกันวันนี้และเราจะทำอะไรไปในวันนี้มันเป็นเรื่องสำคัญเรื่องนี้ท่านอย่าเห็นว่าเรื่องเล็กน้อย มันเป็นชนวนหนึ่ง ถ้าออกพระราชบัญญัตินี้และมีการเสียหายและเสียเปรียบมาก เราจะไม่ อยู่กันได้อีกไหม ท่านคิดให้ตื้นนะ คิดให้ดี ไม่ใช่ว่ามันจะเรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องใหญ่มากที่สุด แต่ข้าพเจ้าพยายามฟังด้วยความสงบ ต้องการที่จะได้ฟังน้ำเสียงของท่านคณะกรรมการ อนุชนรุ่นหลังนี่จะเป็นคนที่ได้รับบาปรับเคราะห์รับกรรมที่สุด ไม่ว่าหญิงชายทั่วประเทศไทย เวลานี้เศรษฐกิจเป็นอย่างไร และบัดนี้เราจะเอาสินแร่และทรัพยากรของชาติไปมอบให้โดย ไร้เหตุผลอย่างนั้นหรือ ขอให้ระยะเวลาหน่อยลงมาหน่อย ขอเท่านั้นก็ได้ ท่านจะยืนยันอยู่ อย่างนี้ การกระทำอะไรนั้นเพียงแต่ว่าได้ยินเสียงนกเสียงกาหรือว่าจิ้งจกตกก็ควรจะหยุดยั้ง บ้าง แต่ที่เราสภานี้ก็พยายามหักห้าม แต่ท่านก็จะเดินหน้ารวดเรื่อยไป เพราะฉะนั้นขอประทวนอกภัย รัฐบาลอยู่ที่นี่ และหัวหน้าคณะรัฐบาลก็อยู่ที่นี่ เรื่องนี้ท่านเคยไว้วางใจท่านผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ มาแล้วก็พลาดพลั้งผิดเรื่อยมาจนทุกวันนี้ ไม่ว่าวิชาการใด ๆ เขาก็รู้หมดทั้งนั้น สู้เขาไม่ได้ใน รูปการปกครองบ้านเมือง ในรูปด้านการเศรษฐกิจ ในด้านการสังคม ในด้านอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เป็นที่รู้หมดแล้วทั้งนั้น และบัดนี้จะมาโดนซ้ำอีกแล้วในระยะนี้ ก็บัดนี้ข้าพเจ้าคนหนึ่งก็ได้ มายืนหักห้ามอยู่อย่างนี้ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้หักห้ามอย่างหนัก ขอให้เห็นใจ กันบ้างเถอะ ถ้าหากว่าท่านไม่เห็นใจและท่านไม่นึกถึงประเทศชาติบ้านเมือง ไม่นึกถึงอนุชน แล้ว วันข้างหน้าคงไม่ช้าท่านก็คงจะได้รับผลลัพท์ที่ออกพระราชบัญญัตินี้ อย่างนี้กว่าดี ข้าพเจ้า ขอฝากไว้เท่านี้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมการ) : ทางกรรมการได้ฟังท่านสมาชิกฝ่ายตรงข้าม ได้อภิปรายหักท้วงให้เหตุผลอยู่หลายประการ ส่วนใหญ่ทางบรรดาเพื่อนสมาชิกมีความห่วงใย ในสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของประชาชนพลเมืองและผลประโยชน์ของประเทศชาติที่จะสูญเสียไป แต่ใคร่จะขอเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกให้ทราบโดยทั่วกันว่า ทางคณะกรรมการ ได้พิจารณาไตร่ตรองในปัญหานี้อย่างหนัก อันใดที่จะเป็นประโยชน์ของชาติบ้านเมือง กรรมการนี้ ได้สำนึกตนอยู่เสมอว่ากรรมการก็เป็นคนไทยเช่นเดียวกับท่านเหมือนกัน โดยเฉพาะ กรรมการบางท่านก็มาจากประชาชนเช่นเดียวกัน อันใดที่เราจะสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของ อนุชนนั้นเราสงวนอย่างที่สุด แต่เราจะสงวนเพียงใดอันจะยังประโยชน์มาสู่ชาติบ้านเมือง อย่างมากมายเพียงใดนั้นเราต้องคิดคำนึงให้มาก ไม่ใช่เราจะมาพูดว่าให้ ๒๐ ปี ทำไมท่าน ไม่พูด ๑๐ ปีบ้าง ทำไมไม่ให้ ๑๕ ปีสัก ๕ ปีบ้าง ถ้าหากท่านกล่าวว่า ๓๐ ปีคือการขายชาติ ๒๐ ปีที่ท่านเสนอมาก็อยู่โดยนัยเช่นเดียวกันไม่ผิดแผก ข้าพเจ้าใคร่จะขอกล่าวต่อท่านประธาน ว่าอย่างน้อยที่สุดแม้กรรมการเช่นข้าพเจ้าจะยังไม่ถือว่าเป็นผู้รักชาติบ้านเมืองเท่าใดนัก แต่อย่างน้อยก็มีกรรมการฝ่ายค้านอาวุโสท่านหนึ่งได้มานั่งอยู่ในกรรมการเราได้พิจารณา ปรีกษาหารือกันอย่างรอบคอบว่า อันใดที่จะยังประโยชน์มาสู่ชาติบ้านเมืองเราจะเดินทางนั้น เราห่วงใยชาติบ้านเมืองถึงไม่มากกว่าท่าน ก็คงจะไม่น้อยไปกว่าท่าน ท่านผู้เป็นประธาน ขอให้ ระลึกไว้ด้วยว่า เมืองไทยยังไม่เคยประสบน้ำมันแห้งใดเลย มีอยู่บ้างที่เมืองฝางก็เล็กน้อย ท่านคิดหรือว่าบริษัทใหญ่ ๆ ต่างประเทศนั้นเห็นอ่าวไทยหอมหวานจนเกินขอบเขต ซึ่งเราจะ บีบคั้นได้ทุกวิถีทาง อินโดนีเซียอำาพะวาปีกกำลังจะตั้งบริษัทต่าง ๆ ถอนตัวกลับจากเมืองไทยไป เราห่วงใยในสวัสดิภาพอันนี้อย่างหนัก ๆ แต่เราไม่สามารถพูดได้ แต่เมื่อพูดกันแล้วก็ต้อง พูดกัน เราอยู่ในสถาบันอันสูง มีอะไรเราพูดกัน เรามีความห่วงใยในปัญหานี้อยู่มาก เอละ ๓๐ ปีคือการขายชาติ และถ้าหากว่าแม้แต่ ๕ ปีก็ไม่มีใครมาลงทุนเลย ๑๐ ปีก็ไม่มีใครเลย อีก ๑๐๐ ปีก็ไม่มีใครมาลงทุนเลยอย่างนี้ใครเป็นผู้ขายชาติ ท่านมั่นใจหรือว่า ถ้าลดไปสักปี เดียวยังจะมีบริษัทใดยื่นหยัดที่จะทำในประเทศไทย สถิติต่าง ๆ ที่กรรมการพิจารณานั้น เราได้เอาสถิติทั่วโลก เราได้พิจารณาบรรยากาศต่าง ๆ ที่บริษัทต่าง ๆ ได้ติดต่อมา ว่าอะไรเป็น การเหมาะสมควรอันจะยังประโยชน์มาสู่ชาติบ้านเมือง เราพิจารณาไตร่ตรองกันโดยรอบคอบว่า

อันใดเป็นสายกลางที่พอจะไปกันได้ เราไม่อยากจะกล่าวในที่นี้ ว่าเรากำลังร้องเขาอยู่บ้างเหมือนกัน ในอันที่จะลงทุนในครั้งนี้ มันไม่เหมือนกับป่าไม้เมืองเหนือที่บริษัทบอมเบย์เบอร์มาร์มาทำ มันเห็นต้นไม้สักยืนตระหง่านนับพันนับหมื่นไร่ เขาก็สามารถจะลงทุนได้ มันเห็น นี่ยังไม่เห็นแม้แต่ต้นไม้ การลงทุนนับเป็นร้อยล้านพันล้านซึ่งเราก็ไม่สามารถจะมีความชำนาญทำได้เอง อย่างบรรดาเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวว่า ถ้าบริษัทที่มาลงทุนนั้นเป็นบริษัทคนไทย จะ ๑๐๐ ปีก็ให้ ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย แต่ก็ยังไม่สามารถจะมีบริษัทคนไทยใดที่จะสามารถทำ เช่นนี้เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า อันใดที่จะพอจะไปกันได้ อันใดที่จะยังประโยชน์มาสู่ชาติบ้านเมือง กรรมการนี้ได้พิจารณาตระหนักโดยรอบคอบและมีความห่วงใยเช่นเดียวกับท่านเหมือนกัน จึงขอประทานกราบเรียนว่าอย่าได้ ดำหนดิเตียนกรรมการจนเหลวไหล จนเกินขอบเขตไป กรรมการจึงมีความห่วงใยชาติบ้านเมืองไม่น้อยเช่นเดียวกัน ขอประทานกราบเรียน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ตอนแรกข้าพเจ้าก็อยากจะสนับสนุนกรรมการอย่างเต็มที่ แต่มาฟังท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติพูดเมื่อกี้เพิ่งจะเสร็จแล้วลงไปนั่งหยก ๆ เลยรู้สึกตะขิดตะขวงใจที่จะมาพูดสนับสนุนคณะกรรมการ ท่านผู้เป็นประธานเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปไตยได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นประการสำคัญอย่างที่สุด การที่มีเพื่อนสมาชิกสังกัดพรรคของข้าพเจ้าเสนอแปรญัตติตัดเวลาเหลือ ๒๐ ปีซึ่งได้ แผลงเหตุผลต่อสภา แล้วมีเพื่อนสมาชิกแนวฝ่ายค้านได้ขึ้นมาสนับสนุน แล้วก็ยังมีสมาชิกเพื่อนฝ่ายค้านหลายท่านก็แปรญัตติตัด ๒๐ ปีเหมือนกัน ต่างฝ่ายก็ต่างมีเหตุผลซึ่งกันและกันทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าพยายามยกมีอย่างที่สุดที่จะพูดเพื่อจะให้สภานี้ยับยั้งซึ่งใจก่อนที่จะรับหลักการกฎหมายนี้ แต่ก็มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว นั่นคือปัจจุบันประเทศไทยเรามีทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ก็เป็นการเกษตรกรรม ถ้าหากว่าจะเป็นส่วนหนึ่งผลักดันให้ต่างชาติเข้ามาบูรณานธิปไตยของประเทศไทยแล้ว สิ่งที่สำคัญคือโภคทรัพย์ของแผ่นดิน ปรากฏว่าในปัจจุบันประเทศฝ่ายตรงข้ามก็มีโภคทรัพย์ของแผ่นดิน ปัญหาข้าวเขาก็ผลิตขึ้นมาได้แล้วท่านผู้เป็นประธาน ถ้าเราจะบอกว่าผลิตภัณฑ์

น้ำมันปิโตรเลียมจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะตั้งต้นให้ต่างชาติรุกรานเข้ามาทำลายอธิปไตยของประเทศไทย ก็ย่อมจะเป็นมูลเหตุหนึ่งอันจะกระทำได้ แต่นั้นปัญหานั้นเราพูดกันเสร็จสิ้นไปแล้วในชั้นรับหลักการ ถึงอย่างไรกฎหมายนี้ก็จะต้องออกมา จุดสำคัญมันอยู่ที่ว่าระยะเวลาสัมปทานจะเป็น ๓๐ ปี ตามที่คณะกรรมการพิจารณา หรือตามที่รายละเอียดหลักการต่างๆ ที่เพื่อนสมาชิกสังกัดพรรคข้าพเจ้าได้เป็นกรรมการ ได้มาอ่านต่อสภาหรือไม่เพียงใดเท่านั้น หรือว่าจะเอาอย่างเพื่อนสมาชิกสังกัดพรรคข้าพเจ้าแล้ว แนวฝ่ายค้านได้เสนอตัด ๒๐ ปี โดยให้เหตุผลประกอบนี้เป็นหลักใหญ่ ทั้งนี้เมื่อเราดูรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ เราจะเห็นว่าให้สำรวจตอนแรก ๘ ปี ต่ออีก ๔ ปี เป็น ๑๒ ปี ถ้าสมมติว่าจะคงไว้ตามฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายคณะกรรมการ คือ ๓๐ ปี ก็บวกเป็น ๔๒ ปี แล้วก็ต่อได้อีก ๑๐ ปี ก็เป็น ๕๒ ปี ก็เป็นเหตุผลที่น่าคิด เพราะมีเพื่อนสมาชิกผู้หนึ่งบอกว่า มีใครบ้างที่นั่งอยู่ในที่นี้จะมียุถึง ๕๒ ปีข้างหน้า ก็เป็นปัญหาที่ควรจะได้ใคร่ครวญอย่างที่สุด และอีกอย่างหนึ่งเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติตัดเหลือ ๒๐ ปี ถ้าบวก ๑๒ ปีแรกก็เป็น ๓๒ ปี ถ้าต่ออีก ๑๐ ปี ก็เป็น ๔๒ ปี ผมคิดว่าก็เป็นระยะพอสมควรที่จะเอาไปเทียบเคียงกับอัตราที่ท่านกรรมการผู้หนึ่งได้มาแถลงต่อสภา มันก็เป็นเหตุผลที่ควรจะได้รับฟังเหมือนกัน แต่ที่ข้าพเจ้าขึ้นมาแสดงความคิดเห็นว่าควรที่จะให้กรรมการนี้มาชี้แจงก่อนที่จะมีการตัดสินใจ นั่นก็คือเมื่อคืนนี้ได้มีท่านกรรมการผู้หนึ่งได้มาแถลงต่อสภานี้ว่าการที่จะเจาะน้ำมัน การที่ฝ่ายรับสัมปทานนั้นจะ จะต้องได้น้ำมันอย่างน้อย ๕๐๐ ล้านแบริล ก็อยากจะเรียนถามต่อท่านคณะกรรมการว่า พอจะตอบได้ไหมว่าถ้าให้เขา ๓๐ ปี ถึงเมื่อครบกำหนดแล้วน้ำมันมันมีเหลือหรือไม่ หรือเราจะได้เพียงเศษเสี้ยวเหมือนอย่างท่านสมาชิกฝ่ายค้านผู้หนึ่งได้มาพูดต่อสภา ถ้า ๓๐ ปีปรากฏน้ำมันมันไม่เหลือ เหลือแต่เศษเสี้ยวหรือว่าท่านสามารถรับต่อสภานี้ว่า ไม่ต้อง ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๕๐ ปี น้ำมันมันมีอยู่ที่ผู้รับสัมปทาน สามารถตอบได้ไหม นั่นคือถ้าท่านเป็นฝ่ายมีความสันทัดชัดเจนในเรื่องนี้ ท่านพอจะคำนวณหรือประมาณการได้หรือไม่ว่าน้ำมันประมาณ ๕๐๐ ล้านแบริลนะ ถ้าเจาะแล้วดูดขึ้นมาจะใช้เวลา ๓๐ ปี มันจะคงเหลือหรือไม่ ผมว่าถ้าสภาได้รับคำตอบอันนี้พอจะตัดสินใจได้ว่า ในที่สุดถ้ามัน ๓๐ ปียังมีเหลือน้ำมันให้เราไม่ได้เหลือแต่เศษเสี้ยว แต่ท่านไม่ให้ความมั่นใจ ผมก็อยากยืนยันสนับสนุนเพื่อนสมาชิก

พรรคประชาธิปัตย์ของผมและฝ่ายค้านซึ่งเป็นแนวเดียวกันว่าควรจะต้องเป็น ๒๐ ปี นั่นก็คือสำรวจ ๘ ต่อ ๔ เป็น ๑๒ ให้อายุสัมปทาน ๒๐ ต่ออีก ๑๐ มันก็ ๔๒ ปี ควรแก้เหตุผลแล้วครับท่านผู้เป็นประธาน

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมอยากจะเรียนถามคำเดียวเท่านั้นเอง คือเมื่อกี้ผมได้นั่งฟังอยู่นานแล้ว อยากจะเรียนถามท่านกรรมการที่พูดเมื่อกี้ว่ามีใครบ้างไหมที่ว่ามี ถ้าต่ำกว่า ๓๐ ปี แม้แต่ปีเดียวมีบ้างไหม พูดจริงหรือเปล่า หรือพูดไปเฉย ๆ ขอเรียนถามถ้าจริงเดี๋ยวจะตอบ

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ความจริงผมเองก็ไม่ได้แปรญัตติต่อเมื่อได้ฟังคำอภิปรายทั้งท่านกรรมาธิการก็ดี ทั้งท่านผู้แปรญัตติก็ดี ผมเกิดมีความรู้สึกว่าจะอยากเสนอแนะเพื่อสภานี้จะได้ลงมติในทางที่ถูกต้อง แต่ว่าผมขอประทานโทษท่านประธานที่จะต้องกล่าวถึงตัวอย่างที่มีการให้สัมปทานแก่ชาวต่างประเทศ ตัวอย่างที่มากที่สุด ถ้าจะเห็นได้ซึ่งท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติซึ่งได้มานั่งอยู่ในสภานี้ก็คงจะรู้และเห็นแจ้งประจักษ์แก่ตัวเองคือสัมปทานเหมืองแร่ ซึ่งให้แก่ชาวต่างประเทศ ผมเข้าใจว่ารัฐบาลเองก็คงจะทราบ ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติหลายท่านก็คงจะทราบว่าผลแห่งการให้สัมปทานระยะยาวนั้นเกิดอะไรขึ้น ภายหลังที่ชาวต่างประเทศได้ขูดแร่จากแหล่งแร่อันอุดมสมบูรณ์ทางภาคใต้ไปหมดแล้ว โดยเฉพาะแหล่งแร่แถบบริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งแหล่งใหญ่ที่สุดได้แก่บริเวณเกาะภูเก็ต ภายหลังที่ชาวต่างประเทศเหล่านั้นได้ขูดไปแล้วก็เหลือเศษเหลือทิ้งหลายไว้ให้พวกเรารับช่วง ผมเข้าใจว่าท่านกรรมาธิการซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้อง ผมเข้าใจว่ารัฐบาลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ คงจะทราบข้อเท็จจริงเหล่านั้นดีเป็นอันมาก ว่าเหลือเศษเหลือทิ้งอะไรไว้ให้เรบ้าง ภายหลังที่เขาได้ประโยชน์ทั้งหมดแล้ว ผมมีความเสียใจที่จะเรียนต่อสภานี้ว่า มีอนุสาวรีย์หอยอยู่แห่งหนึ่งที่เกาะภูเก็ตซึ่งมีรูตรงกลาง ผมก็ไม่ทราบว่าหอยอะไร แล้วก็ผมได้ฟังคำอภิปรายทั้งท่านที่สนับสนุนทั้งค่านนี้ ผมเห็นวาระเวลาเหล่านี้ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านกรรมาธิการผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลซึ่งรู้เรื่องดี ผมคิดว่ามีทางที่จะรวมชอมกันได้ ตัวอย่างอันเป็นเรื่องจริงได้เห็นอยู่แล้วว่าที่เกาะภูเก็ตว่าภายหลังที่ชาวต่างประเทศเหล่านั้นได้ขูดทรัพยากรทั้งหมดไป

แล้วนี่ เหลืออะไรไว้ให้พวกเรา ผมเข้าใจว่าท่านประธานเองก็คงจะทราบและรู้เรื่องดีอย่างน้อยที่สุด แร่เหล็กที่เมืองนครศรีธรรมราชก็สูญไปโดยเราไม่ได้คิดว่าเพื่อจะเป็นประโยชน์อะไรสำหรับเรา ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทราบเรียนถามท่านประธานว่า ทำไมเราจะรีบเร่งขายทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ ทำไมเราจะไม่สงวนไว้ให้เด็กอนุชนลูกหลานเราข้างหน้าได้ใช้ประโยชน์ ในเมื่อเราไม่สามารถที่จะชุดค้น ก็สงวนไว้เผื่อลูกหลานเรามีโอกาส มีความรู้ จะได้ชุดค้น ทำไมเราต้องยอมสืโรราบกับบรรดาอำนาจของคนต่างด้าว ผมไม่เข้าใจว่าท่านรัฐบาลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้จะอับจนปัญญา จนกระทั่งไม่มีปัญญาที่จะหาเงินหาทองมาเพื่อจะสนับสนุนงบประมาณ ทำไมเราจะรีบ เมื่อเราไม่มีความรู้ไม่มีความสามารถ เก็บเอาไว้ก่อนอย่างคนรุ่นก่อน ๆ เขาเคยได้เก็บทรัพย์สินสมบัติไว้ให้เราได้ชุดได้ค้น แล้วถ้าเรารีบเสียตอนนี้ ในขณะที่มีท่านทั้งหลายในสภานี้หลายท่านเห็นว่า เราเสียเปรียบ เก็บไว้ให้ลูกหลานก่อน มีดีกว่าหรือครับ ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไถงติดพัน

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมเรียนถามท่านกรรมาธิการเมื่อคืน ท่านไม่ตอบคือปัญหาข้อนี้มีอยู่ว่า ทางฝ่ายสมาชิกมีความข้องใจว่า อยากจะลดลงมาเหลือ ๒๐ ปีเพื่อจะรักษาทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ให้ลูกให้หลานต่อไป ท่านกรรมาธิการก็มาพูดบอกว่า เหตุผลที่ยอมน้อยกว่า ๓๐ ปีไม่ได้นั้น เพราะกลัวว่าชาวต่างประเทศจะไม่มาลงทุน ปัญหาอยู่อย่างนี้ และท่านกรรมาธิการก็พูดว่าไม่มีแม้แต่บริษัทใดเลยที่จะมายอมลด แม้แต่ปีเดียว หรือใครว่ามีท่านถามอย่างนี้ ผมจึงได้เรียนถามว่า ท่านพูดจริงหรือเปล่า ถ้าพูดจริง ผมจะบอกท่านว่ามีที่ยอมลดกว่า ๓๐ ปีที่ท่านว่า ท่านไม่ตอบ ปัญหามันอยู่ตรงนี้ ว่าท่านบอกว่าที่ท่านลดไม่ได้นั้น เพราะไม่มีใคร เดียวเขาจะหนีไปอินโดนีเซียหมด ท่านผู้เป็นประธาน เรื่องการทำงานในโลกนี้นั้น เรื่องวิชาการนั้น มันเท่ากันหมดแล้ว ใครๆ ก็ทำได้ อ้ายชุดน้ำมันนะ ปัญหาเรื่องทุนเรื่องทุนก็มีเยอะแยะ ใครๆ ก็อยากจะลงทุน ทั้งนั้น ถ้าโครงการนั้นมันเกิดประโยชน์ ไม่มีปัญหาอะไรเลย ที่บอกว่าไม่มีใครจะมาลงทุนนะ จึงเรียนถามท่านว่าจริงหรือเปล่า ถ้าจริงท่านจะลดลงไหม ท่านก็ไม่ตอบ ผมนั่งฟังอยู่นานแล้ว ผมคอยจับจุดพูดนะ ท่านไม่ตอบ

ผมไม่พูดเพื่อ ไม่พูดยาว แต่ความจริงนั้นนะที่คนผู้แทนเมื่อกี้นั้นนะเป็นความเห็นตรงกันกับผมเลย ผมไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้เลย แต่ผมต้องยกมือให้ เพราะเราทำงานในระบบพรรค ผมไม่เห็นด้วยเลย จะเอาของเด็กไปขายกิน ผมไม่เห็นด้วย แต่เราก็จำเป็น เพราะเราทำงานในระบบพรรค พรรคเอาก็เอาด้วย แต่ไม่เห็นด้วย บอกให้รู้ไว้ เราควรจะเก็บทรัพย์สินสมบัติไว้ให้ลูกหลานเราในกาลต่อไป เวลาเหมือนกับไม่มีปัญหาจะหากินแล้ว ขอเรียนอย่างนี้ จึงขอตามประเด็นนี้ประเด็นเดียว ท่านพูดจริงหรือเปล่า ถ้าได้จะลดไหม เยอะแยะไป

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (กรรมธิการ): กรรมธิการใครจะขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมว่าการที่เราให้สัมปทานในการผลิตน้ำมัน ๓๐ ปีนั้น ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วว่าเราได้ถือหลักสากลที่บริษัทต่าง ๆ ได้ทำกับนานาประเทศในทางถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกันตลอดมา แล้วใครจะขอประทันท้ายต่อท่านประธานว่าการให้สัมปทานผลิตน้ำมัน ๓๐ ปีนั้นหาใช่เราให้เขาเปล่า ๆ ก็หาไม่ได้ เราอาจจะมีความเข้าใจไขว้เขวว่า ให้สัมปทานเขาแล้วเขาขุดเอาน้ำมันไปขายได้ประโยชน์เปล่า ๆ หาไม่ได้ ท่านประธานทราบหรือไม่ว่า การผลิตน้ำมันนั้นเขาต้องแบ่งให้เรา ๖๒ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง เขาได้ไปเพียง ๓๗ เปอร์เซ็นต์ครึ่งเท่านั้น เป็นรายได้สู่ชาติบ้านเมือง ไม่ใช่เราให้สัมปทานเขาไป ๓๐ ปี แล้วได้เปล่า หาไม่ได้ เราให้เขาลงทุน ซึ่งเขามีความชำนาญแล้วต้องลงทุนเป็นจำนวนเงินนับเป็นร้อยล้าน ผลที่ได้มันมีการแบ่งกัน ไม่ใช่เราจะให้เขาเปล่า นี่ใครจะขอประทันทกราบเรียนต่อท่านประธานให้ทราบด้วย และใครจะขอประทันทชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกอีกครั้งหนึ่งว่า สำหรับประเทศที่ให้สัมปทานต่ำกว่า ๓๐ ปีนั้น ก็ดูเหมือนจะมีอยู่ประเทศหรือ ๒ ประเทศเท่านั้น เช่นประเทศอิหร่าน ทำไมประเทศอิหร่านจึงให้สัมปทานเพียง ๒๕ ปี ข้าพเจ้าเองก็ได้ศึกษาและถามกรรมธิการผู้รู้ทั้งหลายที่ได้ไปศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เพราะเหตุว่าในย่านอิหร่านหรือตะวันออกกลางนั้นเป็นย่านที่มีน้ำมันอุดมสมบูรณ์ แม้จะลงทุนไปเพียงใดก็คาดหมายได้ว่า จะได้ทุนคืน หรือสามารถจะพบแหล่งน้ำมันอย่างใหญ่โตได้ ในประเทศอิหร่านได้พบบ่อน้ำมันอยู่มากมาย เมื่อมีการให้สัมปทานครั้งหลัง ผู้ที่ให้สัมปทานก็เล่นตัวได้ว่าให้ ๒๕ ปี บริษัทก็ลงทุนได้ เพราะคาดหมายได้ถูกต้อง จึงลดมาเป็น ๒๕ ปี แต่สำหรับประเทศไทยนั้นยังไม่สามารถจะคาดหมาย

ได้ถูกต้อง เมื่อมาลงทุนหลายร้อยล้านแล้วจะกลับไปมือเปล่าหรือยังจะมีสิทธิได้น้ำมัน จึงใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานและใคร่จะขอท้าเป็นประการสุดท้ายว่า สัญญาซึ่งกรมการหรือกฎหมายซึ่งกรมการได้พิจารณานี้ ได้พยายามสงวนประโยชน์ของชาติไทยอย่างที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของมลายู ซึ่งได้ทำไปก่อนหน้าเราแล้วจะเห็นได้ว่าเรายังได้พยายามกระเบียดกระเสียรเอาประโยชน์สู่ชาติบ้านเมืองเรามากกว่ามลายูนิดหน่อย ซึ่งอยู่ในย่านเดียวกัน ในภูมิภาคซึ่งยังไม่สามารถพบน้ำมันเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าโรงงานน้ำมัน เครื่องจักร เครื่องกล รถไฟ การสื่อสาร อาคารที่ดินต่างๆ เมื่อหมดสัมปทานแล้วต้องตกเป็นของชาติไทยทั้งสิ้น โดยเราไม่ต้องเสียเงินแม้แต่หน่วย แต่สำหรับสัญญาในมลายูหรือกฎหมายมลายูนั้น เมื่อเลิกสัมปทานไปแล้ว รัฐบาลมลายูจำเป็นต้องซื้อในราคาต้นทุนหักค่าเสื่อมราคา ความแตกต่างเป็นเช่นนี้ จึงใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่ากรมการทุกคนนั้น ได้พยายามกระเบียดกระเสียรอย่างที่สุดเพื่อรักษาประโยชน์ของชาติบ้านเมืองอย่างมากแล้ว

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : โดยเฉพาะมาตรา ๒๘ นี้ก็อภิปรายมานานแล้ว แล้วก็ประเด็นสำคัญก็มีอยู่ว่าควรจะเป็น ๓๐ ปีตามร่างเดิม หรือควรจะเป็น ๒๐ ปีตามผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ใครเห็นด้วย กรุณารับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

นายยิ่ง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ขอเปิดอภิปรายต่อครับ เพราะว่ายังมีปัญหาที่ข้องใจหลายอย่างครับ ถ้าผู้ใดมีความเห็นว่าต้องเปิดอภิปรายต่อไป กรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้
ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย
ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะได้ขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขข้อความตามผู้แปร
ญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังมีต่อไปอีกมาก และยังไม่จบในบัดนี้ ขอเลื่อนการพิจารณาไปในคราว
ประชุมหน้า ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๐๕ นาฬิกา

ภาพยนตร์ (๓ ส่วน ..)

ครั้งที่ ๕/๒๕๐๕

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชม

ผู้ตรวจรายงานการประชม

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....

.....
.....

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐/๗/๒๕๐๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕/๒๕๐๕. (.. สามัญ ..)

.....

หัวหน้าแผนกการรายงานการประชม

.....

หัวหน้ากองการประชม

.....

รองเลขาธิการรัฐสภา

.....

เลขาธิการรัฐสภา

.....

ประธานสภาผู้แทน